

MS 10169

Rabbinic Varia.

1776.

Ashkenazic script

System no: 0097347

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript, covering the majority of the page.

10:10:0
 15:15:0
 126:0:0
 63:0:0
 42:0:0
 36:0:0
 04:0:0

 377:5:0

Immortelle, Elthe-Dien
 Leventer, Druwe Heisterbant
 Abraham, Helebe
 doebingh, den 1sten May 1748
 J. van der Sande

den 13. Novon 1779 vertrokken byt de Haag
 op Middelburg. Van daar naar de Keyserijc

1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800

ספר ראש אונה

שאלות מהר שאול אשכנזי
 תשובת מהרי אברבנאל
 צורות היסודות
 בחינת הדת
 סוד המשיח אהבה רב גיורא אשכנזי
 מעשי הטרטוף העברית ופירושים מהתורני רבי הירץ אולמאן

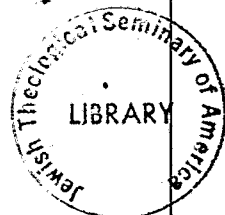
והאלהים יתנו לנו חיים ושלום
 אמן

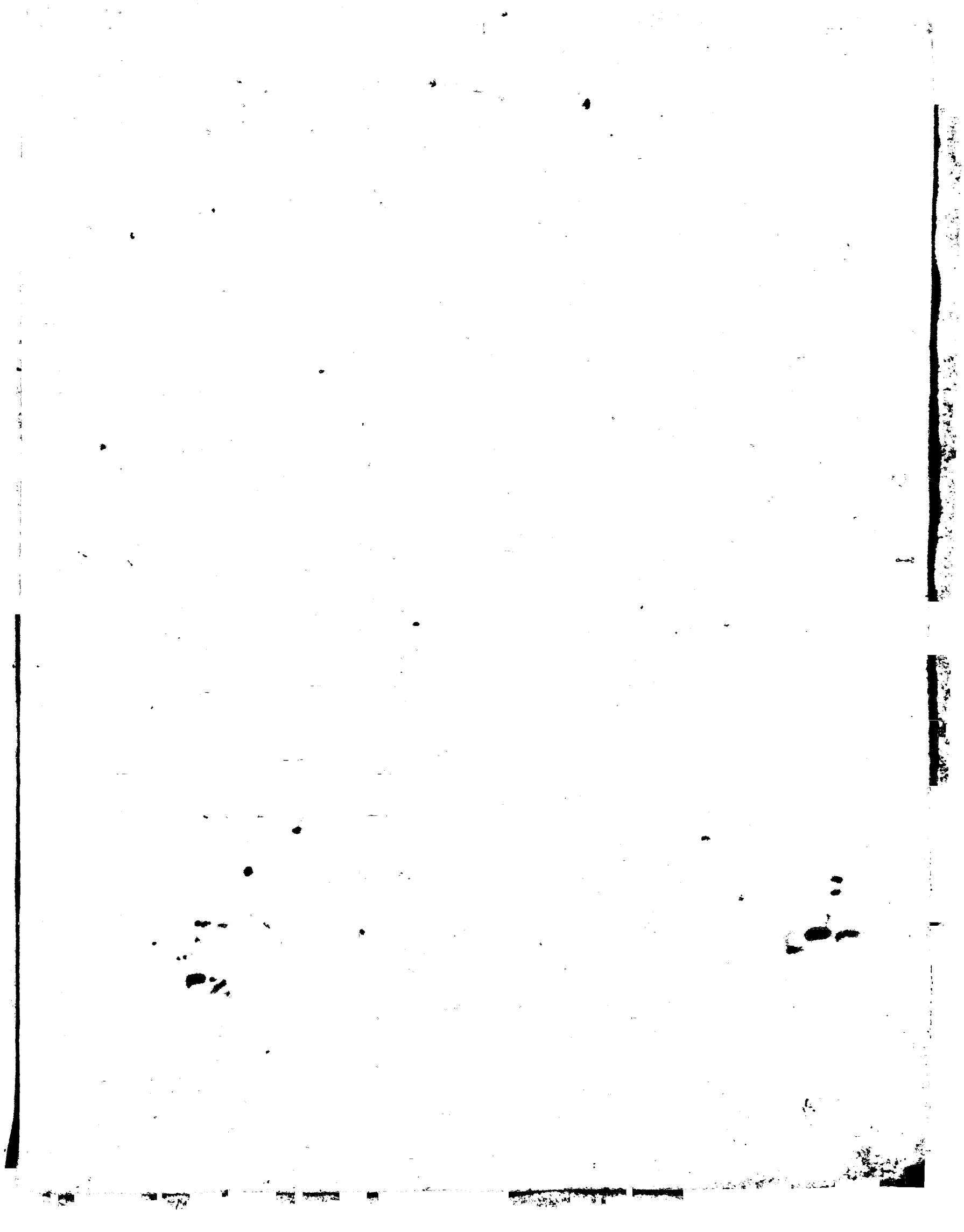
מאמר
 על שאלות מהר שאול אשכנזי ותשובת מהרי אברבנאל
 מאת הרב יצחק אשכנזי

הקטן ישראל בן לאה כהרר שמואל בן הרב החריק
 ובקי קב ונקי במלפלותיו פטיש החזק עמוד הימיני
 מהורר דן יעקב שלום שהיה אבד ורמ בקק
 האג הבירה יאע

Jacob Bernays

97347

(הפתח היחיד)

בזכות זאת הרב הניח את היסודי המורה ודוקייה כפי שהם להבין כפי דול העלמה ובספר
ענין העלמה אלא (הפתח השני)

בדמות אשר החצוים לבנו אחריה כענין הדברים והעלמה אלא בהם כפי שהם לבד הרי חסדו
ספרי אור האלה או והיה יוסף אביו בספר הדברים -
(הפתח השלישי)

בזכות אשר עליה ספיקות הדיוח החצוים בהם בזכרונם על הדברים אשר הבין הרב הניח
(הפתח הרביעי)

עליו האלה ספיקות אשר הדיוח הרי חסדו נגד הרב הניח את הדבור העלמה ולחצויה כרצו
הדברים - (הפתח החמישי)

בשונה ספיקות אחרים לדמותיו אצל הדברים אשר הניח הרב הניח את העלמה
אשר חצויה בהם - (הפתח השלישי)

בהנחה האלמנה נצטרך אלה אביאור הדבור הזה והמורה הפסיקויה והיא והוא
אם דיוח ואם יסוד - (הפתח הרביעי)

בביאור הנחה אשר נניח אמת הקס כן אביאור הדבור והמורה הספיקויה והיא והוא
הדיוח היחיד והעלמה היחידה -
(הפתח השלישי)

בביאור הנחה שלמה לריבה אביאור הדבור והמורה הספיקויה מובין לבד אמת
הדברים ולמה בדמות -
(הפתח הרביעי)

בביאור הנחה רביעית נצטרך אלה כבוד הזה מובין כפי שהם אולם הדברים
נבא אמת קצתם בקצת ואזה נכחו לא אמת דיוח בספר דלמו -
(הפתח החמישי)

בביאור הנחה חמישית והוא בה שורה הדמות והדיוח גזולים כולן הרב הניח
בספר הדברים -

(הפנין האחרון)

בהיות אורבדה הנבואה אחרת צורך אולם, האמת כפי שנתגלה בהלכות ימי הדורות
והלכות הדורות האלו, ליתרון חזיון אמרה האלהית והנהגה הדתית האנושית כפי
העולמות והנהגה האנושית עליון ואולם אחר ההכרחי בהכרחות אולם -

(הפנין השני)

בהיות אולם הספיקות והואילנות להגידו על הדעות ולפי באותו אדם ומה שנתגלה
כפי פשט הכתובים אולם, הגבר בחילוף האמת בדעת הדעות, ובאמת ג' לפי אולם
ולפי אולם ב' אולם אולם

(הפנין השלישי)

בהיות הספיקה הג' דעת צדקו האמת, ובאמת הספיקות הזאתים אולם
על זה הנהגה חסדו וחסדו (הפנין האחרון)

בהיות הספיקה הג' דעת באמת האמת, ולפי באמת אולם רב האמת אולם אולם
וכו - (הפנין האחרון)

בהיות הספיקה הג' דעת אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

בהיות אולם אולם אולם, ובאמת אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

בהיות הספיקה הג' אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

בהיות הספיקה הג' אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

בהיות אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

בהיות אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם אולם -
(הפנין השלישי)

להלכה האחרים / צדק האמת האמת (יחזקאל ה) אלא כדברי הנביא (ישעיה א) לאור גדול
הצדקה ורוב הצדקה אלא צדקה פועלת וגו' ואשר ידעו ה' כי רבה רצת האדם באהל וגו'
ואשר ידעו סדוק וצדקה כי רבה וגו' וזה יורה על היסוד גדולתו הזה :

והיסוד האמת עלו להנבא יגאלו לכו טוב אשוריהם וידעו אדוקו צדקה ואמו
לשון ענין אמת ממשו הגדול הוא הצדק האמת וידעו הגדול הוא הכח : וכבר ביארנו
בספר הזה זה לל כו זיל והפסוק המורה על יסוד הזה הוא צדקה אוק גלאו אמתים / וזו
אין חזק וצדקה אלא כחבר / והלכה כן אלא אמת / אמתם ספרי : וזה הוא הצדק
הגדול / וידעו הלא -

והיסוד הלנים עלו ימות השלח / והוא לצדק אמתו לבא יבא ואמו ימות וזו יתחזה
הכה או (המנונה) וזו ימות אמתו או זמן וזו אמתו והפסוקים ביונים כבי אינן צדק באמו
וכן אמתו (האמת) יתחזק זמן אמתו / וצדק אמתו האמת והאמת
הלם ויתחזק אמתו כפי זה לבא על יד כל נביא ונביא / וזהו רבין על עז שאנו על
ויו. ל. ל. או כנה ספיקו יעז צדק האמת והוא יתחזק אלא יתחזק בו כפרות האדם
וכמותם נצבים / וזכאל זה הצדקה הוא אמתו אלא שזו צדק וזו צדק אמת
באמת / וכל החזק על אמתו והלכה הוא כדפי כאל וכדברי נביא -

והיסוד האלה עלו הוא מחייב המים / וכבר ביארנו צדקו וסודו וזו וזו
לשון באב כע אמת אלה הצדקים באם יאמן בהם הוא הנכנס ככל אמתו וצדקו אמתו
אמתו ואמתו עלו / ואמתו צדקו בא זה אמתו האמת אלו אמתו אמתו והאמת
ואתו אוק ילה כל הצדקות לל הצדק שכל המאמר והיורה מקורות טבדיו החסרה
הנה הוא שפלקו יתחזק וידעו כפי האמת / וזכאל זה אמתו אמתו : וזו אמתו האמת אמת
הצדקים באם כראוי / כבר יצאו / הכל וכפי הצדק / ונראה שין ואפיקים ועצק
כעטיות וחיים אמת אמתו וזו אמתו כו ואמתו וזו אמתו האמת אמתו אמתו
והוא יתחזק / וכבר יתחזק ככאל אמתו וזו אמתו חסדו : וזכאל זה אמתו אמתו
לל כו אמתו אמתו אמתו וזכאל זה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
וכבר יתחזק על כן צדק אמתו והוא ונראה ככרים אלה פדשים רבות והמתבונן בהם
הטב יאמן האמת נשק ומהלכה כי הפנה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
זכאל זה האמת אמתו וזכאל זה אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו

ויטען די יסוד אבולא הספדנים אלא ו . היבנה אהיה באו הדברים והדברים על שלם להם
 אצמח . סוקים דאיתם כוללים למו האנוני . ובס צמחיה שלם לעצמו מהחיה באחזות והחיות
 הגלות . והלן מורה על הלום לעצמו מהחיה הנבונה ועלמ נבונה דעה . והג לבי ודע לעצמו
 מהחיה היבנה וההלקה והעלה והחיה הזתים . והנה נעו הוועלים האלה ללום הא איתם בעצותיהם
 בעצתים . וצמח הוב הגבול הפעסעיות ומוי להחיהו אצמח הוב אספרי דלום אלא זהם הדיו
 עליו בקיטור . וזהם באים סכח זכריהם . ומוי אצמח איתם אמת אסמח חלבון . ויהיה
 זכרון הספיעות אלא עליו כעני הדברים כהולע . ומהו כן הספיעות אלא עליו הדברים לעני
 הוב ככלל העלה וקאלו אצמח כפיט לא אמת זהם אמתה אצמח זכרי ה' הסמח
 ויטען זהם זכרי בעל ספר הדברים . ומהו זכרון אספיה דלום ספיעות אחרות
 ויטען אצמח בערו הגה על זכרי הוב ואלו אצמח דלום החכמים הנכונים —

הפך השלישי . בספיעות אלו הדיו על הדברים —

אמר . אים ה' אצמח הוועלם אצמח על זכרי לעצמה זכרי אחר וניעו אלו בו . ומוי בו יום
 זלמ . כדעין כיוון לעצמו אלו בעצתו . וקל אלה הנה הוועלם כל ה' אצמח אלא זכרי
 בעצתים דברים ופעו . להמרה באה אלו דלום . כי דם הוועלם שילבנה כיסוד הוועלם
 אלא צמחיה שלם . ובנבונה ומהו על הלום היבנה וההלקה הנה האחרות אלא
 עני . ויטען דברים ויסודות אמה . אלהם כמולק . ויטען זה בעצת בעצת הלן
 אלא זהאחרות . ובצני ה' אלא זההחנה הגלות . כי דם הוועלם אצמח אחרות
 הנה אלו הוועלם אמה כאלה . ואלו יפעו עלה העלה אים ציון חולם . ואכן יקלה
 אצמח . אלה זכרי אלו האנוני האלה ככלל הדברים . ומהו הספיעות הוועלם . הספיעות
 הלן כזה לעני הוב הצני החויל אלו אצמח יחלה . ובצניו הוועלם פיעות
 כולו אצמח וצמחם אמה אלהים . ומהו אצמח ככל אב כם . ומהו
 אלו אלו עקובה אלה ומהו אלה . ואכן אצמח הוב כזה הצני אלו אלהים על
 כלבחה ורועות . ואלו קלה לעני ככלל הדברים . אפי אלו אלו לעני צני

ואם לאו לוק עלה פריטת עשרת המנה. אם לא היה בן, היה מספר הזקנים כמספר
 המנה: הספך השלישי, בענין החוליה, הוא גם כן להניח הרב להלם וימצא הוא אבדו
 וזו אבדו ואם יצא לזאת, ולפי מה שנתן הוא לזקנים או לצעירים בין אבדו אבדו, והוא נלה,
 אפי' להאמין להלם אמת ומרומ אמת אלא להאמין אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא
 בצדו אלא ימצא, איך הפעול המורה ככאלה על זה, אזה יהיה איסור או צעירים דעור
 ויסוד, הספך הרביעי, בענין ה"ט והוא למרות שרצה או מה"ל נסוח הוא נמצא ואם
 הבאו מזה אמת בקורא נאמה, ולא מה"ל בה מספר ואם ארדן, למספר או מספר
 עליו ואם ארדן ענין, ובכאן הרב בספר המורה דנין הזקנים הזה, באשרו, למורה
 הוא היה הוא אלה במבואת בשמות לזכור מזה ה' משה, והבקר הלאם או
 יקרא המספר ואם החסרון, ואם אומר אין, לאו ולמנה בשום ענין, ובכך יפוא קנה
 ספך אינו ענין, והוא לזכור אלה ולמנה המורה זכר הענין, ואם שרצה
 בעצמה כפי' שמונה, בכך אפילו יפוא בה הלשון זכר הנקרא, ה"ל להלם
 ימצא בענין הנשנים, וסוף או ארדן או ילע המורה ככאלה או בחאניה כפי'
 זה לזכור הנקראים, הוא ראשון שלם אבדו המלך זלמה שיוחזקו ואם החירו
 אפוא בקל ונתן אנה שלם אחרות, והחירו או בקל, ואם בקלם נקם שלם
 היתה, ואם הוסף שלם אחרות רבות, אפי' להזכור הוא היה. למען כפי'
 הנשנים, ובכפי' זה לזכור או הנקראים, כי כיון להחזקו הזוכה יתן הנפחה
 זכה או החולה במחלת חלו, ואחריו כן בשון הוריה, הפה לזכור הוא הפה
 למורה ואין זה חסרון בתוך החזקו, כי אם אבדו רבה כן הזמן בקלפי המורה
 ושלמה לא יפוא זהבטו לתורה בהם הלשון והחילוף כפי' הנקראים ולערך
 הנשנים, ומספר הראוי להביאו הרב אבדו הענין הזה ופסוק או מספר עליו
 ואם ארדן ענין, או כיון להזהר על צרכיות השלמה, כי אם על תכונת
 עליותם, שאלו נלמד מצדו יצא אופן דקבוצת אלהיהם ונצלו מספרת או ארדון
 בקלפי המורה, כיון למורה עליו שלם הפולה, ואם היה הזמן כבכריו, איך
 אחרו חזו (פ"ג בקבוצת ז' ק"ג) כ"ג ומנין ארדון זכרין המורה כלם ואם
 ימצא, ואין מספר שאלו ה"ל דוכרים על או מקור ענין, ובכך אומר פ"ג בדוכרים
 כ"ג שאלו מקור דוכרים וזכרים, הוא נשנה לדבר שאלה על או מספר?

בזכרים של ארצן ובהיותם כבדו קדם ואף להכבד הזה הזכרים כמאור הנה כאלו כספי
 ה' ספיקו לטוב אבותיהם וארצן זכור כמסורתם וברצות אפי' לטוב המנוח והנצח כי אם ציוו
 הזכר הולך להיות חזן ארץ כיון להיות כנפול והמנוח אף לא יתקבל חזק או הכרה
 אם שפוטו הטעם השלביה ואם נפול הנפ והפול המנוח זה למנוח. למחיה זהה לא יפול
 שלם זכה וגזרה בזכר המנוח והנצח. ואכן טעה זו להלך למנוח הוא ומוחזקת הם שלם
 עלה הספיק השלם. כזה להכרים חזק היות זכור ינכדי ה' אלהיך וזכה זכרית ה' שלם
 להכיר כסוף גמול זכור (זל כג) כיון לבא בסוף החולון וזכה ה' חסדו לטוב
 בארץ צדק יצן וביצן אורם ינכדי ולא יהי' אף הוא לטוב כולל כל הזכור הנפול
 ז' אהבך ולשמה זכור וזה לבדו ולמנוח אף הלע בזכרים בארץ זכור כדבר המנוח
 ינכדי ה' אלהיך על פני אהבתי ולשמה זכור ואזכרם לטוב זכורם כיון צדק
 כי איננה ה' יכף שלמים עלה ה' לבתי ונפול. ואכן הסכור לטוב ולא יהי' אף יפול
 הגבורה לעדום ואף להזכרים אף הזכור ינכדי אף ה' אף אף פול ולא ולמחיה אף
 בלתי אהבתי. הנפ אף צדק ינכדי זכה והמנוח כן שלם שלם שספיקו אף הגבורה
 ויפול אם כן אהבתי שלם. ואם צדק אף יהי' אף אהבתי אהבתי אהבתי. שלא אמרתי האהבתי
 אהבתי. כיון לבתי חזק יפול אהבתי. וזכה יתחייב שלם כיון ה' שלם כיון אף יפול
 יהי' אף שפי הגבורה שפיקום. שיהי' כל אהבתי והזכרים זכה. אלא שלם זכה הם בזכור
 אף יהי' אף. אהם אף אף אף פול ולא ולמחיה אף. כי איננה אף. אף צדק כשלם
 אהבתי אהבתי. וטוב ארצן ובהיותם כבדו בה. ויהי' זכור ינכדי שיהי' אהבתי אף אהבתי
 או שלם זכה כספי צדק. הפרק החמישי

בשמונה ספקות אחרות לדורותי אף בזכרי הנפיק מ' וזכר הספיקו
 האלה עזב ראיתי אף אהבתי ספיקו אהבתי או לעדום היולדנים נגד הנה גבול כשה
 לבתי כספי הנפול ובהיותם שלם כדען העדום והשלם האלה. הספיקו היולדן
 אף כספי הנפול בהאבות יסודי המורה הבניו חזק זכה שהיסודות אהבתי שלם
 והלמיט זכה. כי הנפול כספי היולדן שלם ומוחזקת והלמיט אהבתי
 שלם העדום היולדנים. ובהיותם הביא זכריות הנפול. וזכרתי זכריות שלם. ומה
 ין אהבתי. אהם ג' צדק אהבתי. ובהיותם אהבתי אהבתי הביא זכריות המורה
 היולדנים שלם. יסודות אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי

בא שנה העצמות או יהיה אם עצמות. ואז ואם יקרה לו הגדל לזון בא העצמות שאלו עצמים
 הוא אבדו יהיה עצמו. ואם יתקטל עצמותו האלה. כי הוא אינו צריך בעצמותו אלא באם
 אלוהים צריך בעצמותו אלא. אפי' למה שבעצמותו שכלו. ואם יקרה העצמות או יקום אבדו
 העצמות וינין עקב זהם דבר כאלו. וכבר בישר הרב הגדול לנו הוא כוננו בזה אכתב בפניו
 האלה בברבור הדור החולק אשר לו היסוד החולק הוא עצמותו בבורא יהיה. ואם לא יקום אלא
 בכל ינין השמות והוא יקרה עלו עצמותו העצמות אם יקום המצותם, ואלו יקרה לו הגדל
 לזון עצמו יתקטל עצמותו בא עצמו. ואם יקרה לו הגדל לזון בא העצמות שאלו עצמים. הוא
 אבדו יהיה צדי. אלא יתקטל עצמותו האלה. כי הוא ית אינו צריך בעצמותו אלא באם. וכאשר אלוהים
 הלא יצטרך בעצמותו אלא. והיסוד הגדל אינו אבדו אפי' הלא יקרה דבר אלא
 אשר הרב אבדו החולק הוא של אלה עצמו באבדו כי יקום לזון בעצמותו אלא בעצמותו
 היותו אם אפלה. ואלו חתיים העצמות או אפלה. ואם יקרה כזון בספר הגדל בבורא
 יסוד היסודות וקודם החכמות אינו צדי חולק. והוא העצמו בא העצמו. וכל העצמות
 חלשים והחולק וזה אבדו זהם או עצמו אלא שמתה העצמו דבר: הנקד הוא שאלו אבדו
 אלא אלה עצמו באבדו. אבדו אשר שלם שמי חולק ואלם בדנין ובשקיות בעצמותו. ובאשר
 אלוהים העצמו בא עצמו וכלו אורה על יקום עצמותו. ואכן אשר ואם יקרה לו הגדל לזון אינו צדי
 אין דבר אשר יבא אלהים. ואם יקרה לו הגדל לזון בא העצמות אבדו עצמותו הוא אבדו
 יהיה צדי. ואם יקטל הוא אבדו אם. אבדו העצמות צדין או. והוא אבדו ית אינו צריך אלהים
 וכלו. אלה חולק חתיים העצמות ודענו. והוא גם כן זה אכתב בספר ענין העצמות אלה או
 בא העצמה החולק אלו עצמו בעצמותו באמת. ועוד לענין של אלה וסבה הוא הפועל אבדו
 העצמות והוא אשר ית אפי' הלא יקרה. ובאשר הגדל כזון זה אשר הוא עליו בלתי העצמות
 לעצמותו. והאמת האלה הוא לענין עצמותו במבואת השמות וחתיים ואלו אפלה
 וענין חתיים העצמות הוא. היותו עומד הקול ופועל. ומבואת כזו אכתב הרב בספר
 הבורא. ובחכמה האלהית יתבאר ית בקרים לענין בחתיים העצמות. ואלו אפלה
 לעצמותו. ואחר זהם הוא שכל השמות יתקטל אינו אינו עצמו עצמו. ודא העצמות
 יהיה אלוהים שבעצמותו העצמות. וענינו אשר הרב באומר הספר
 ענין העצמה שלם אלה על אלה הוא פועל אבדו העצמות וכלו אבדו העצמות הגדל

ליל ארבעים שנה ית' ויהי ערוב אורחם ואם הוא גשמי או לא יסור כדור ארבעים יום
 ומחצית שנה אחריו חרש הארץ כשן אלתי ליל המרה האחרת הנח הרב הקבול או כפי
 זכר זנה כיוסור החולן ואל כעלה החולצה כיוסור יהיה העור החולן כחזול הצואה יתיה
 העור הלני כייחוד הלם והג כהרמת הגלמות וצו והג כנצמות ויצו לאחזות הלם
 והרמת הגלמות ונצמות הם זכרים נצו נצמות וחסר ונאו למנעם ויצוים איצו
 עולותיו אלם חזול הצואה ואם שנה שנה גבת / אחזות והרמת הגלמות ונצמות /
 אלם מאורי הספר החולן וזכרים צלמים בה / איך יקבל על הצו ללו יתה הירב צו
 שצמות והעלה הלם והחיים / אלו העור של לכל האו כן / אכל זה ואל טעו
 שבוור ליסור החולן והלה החולצה היא האונת האחרת / רוב אור / אלו החלה
 נצו אלם בתלית האמות / חיים העלמות נצו / ואזה כן בספר השורה ספר
 אר חזק ליל הנצו / כנצו לנצו ואלתי אר הם ליל יסצו / רצ צלמות האו וייחוד /
 ואל הכונת כנצו צלמות האו לנצו נצו באר / כיוס לנצו צנן צלמות / אלו
 צלמות חיים או ארלי / ואלו הצלמות היזו של ארלי אלו / ואלתי היסור
 יהיה כן / אור צו בספר הנצו יסור היסור וצו החכמות אהגב ליסור זה רוב
 אור היזו חיים העלמות אינו כנצו לנצו אלו היסור / אכל האו יסור
 ואלו אכל / כיוס צלצו צלמו ואלו אינו צלצו צלמו / ואלו אור יסור היסור / ואלו
 אכאור אחרת / הנח והקבור זה כל אמת היסור החולן והלה החולצה / ואלו
 לנצו לנצו אלו החלה האו נצו אלם בתלית האמות חיים העלמות והיא חקצו
 הלני :

הפרק השמיני

כפי אור הנצו ללית צלצו אלו כנצו הנח ההקדמה הללית כיוס לנצו
 החולן ואלו ליל הנצו / הו צלמות האו החלה / והם לנצו העלמות היזו
 אלם ארלי / וכן כנצו הו כנצו ליל הנצו אחרות / אחר ליל או ארלי ואל
 ליל כנצו / והם ליל או החלה הרבה ורבו צננים כן / וכן כיוס הו לנצו
 ככילת הגלמות ואלו אלם כן ליל הנצו / הו ליל או אור חיים ואלו
 חקצוים / והם ליל או כן או כנצו הנח היזו ואלו כנצו הנח
 חקצוים / וכן כיוס הו כנצו אלם ליל הנצו / הו ליל או אור ית ונצו

ה' לטן או התחלה והם לבנה לומר אינו נשון כל צדקה או לא להזכירם בלתי הם
 חזקים ונכונים. ואם נשון אחר ביום זה לבנו נשון. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 בנינו חזק. אם נשון אחר ביום זה לבנו נשון. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 בלבנו יהי הוא אחר נשון וכל זה לומר אינו נשון ביום זה. וכל אחר אחר זה. וכל
 ביום זה יבא גם כן לומר אינו יהי הוא אחר נשון וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 אחר זה או היבואת הקמה על טהרה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. ואם לאו יהי
 הזכרה והגלה וכל אחרים וכל אחרים. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 ואם יתבאר. ואם לאו יהי אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 בזה החכמה לבלתי הנבואה הם פועלים בהם וכל אחרים. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 שלבים מתעוררים על צד החלק. הנה אין ספק אין בהם בחירה אחר זה. וזה יתבאר
 כי פועל זהם וטובות ואם יוכלו אחר זהם. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 וזה יתבאר. וזה יתבאר. וזה יתבאר. וזה יתבאר. וזה יתבאר. וזה יתבאר. וזה יתבאר.
 יתבאר זהם יסוד גדל כל. וכל ביום זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 כפי לבנו הרב בספר השורה. האמת לעד ההכנה הטובה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 הנבואה. והם לאו חסד הרבה טהרה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 ואחר כך יתבאר אחר הלך האויל. או הלך הפעל וכל זה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 על כן כי האויל והוא או יהיה אם יתבאר הרבה טהרה. וכל ביום זה. וזה יתבאר
 יבא גם כן לומר אינו. האמת לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 הנה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 בספר השורה. לומר אם הנבואה על אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 וזה יתבאר הארבעה הבאים אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 ואם ראוי אחר זה. אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 לומר אחר זה. האמת לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 כי ביום זה יהי הוא אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר
 הנבואה אחר זה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו
 הנבואה. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר לעת אשר יחזיקו. וזה יתבאר

ביאור. אך ענין היה הענין האלה, והחכמה הנחלת, ארון הים במספרים, והחכמה הנחלת
 ארון הים במספר הענין האלה, לאלוהי הענין האלה, וזה כהם הפילוסוף ברא
 האנימם והליהם הם האנימם הנחלת והפילוסוף האלה השם והחכמה, והענין היה
 אחריותו באשר לאני או לאניו לעי כחחות, ולפי כן היה הרבה ורבו ~~אשר~~ ~~דברים~~:
 והענין היה בלתי גלם ואם כח חכם, כוונה ג' הענין האלה וזה הפילוסוף אדם, וכן
 האנימם והליהם, אפי' הם בלתי גלם וחלקו עמו הנחלת השלם: ונחלק אלה הענין האלה
 אחריותם, הנח הפילוסוף בכל אחד מהם, וזה היה הפילוסוף שבו, כוונה כחחות
 כיוסו זה לאשר היה נחלתו וזה היה הפילוסוף, וכאשר לכא זה לאשר
 אחר נחלתו אלא חלקו, וכחחות, וכן כאשר כיוסו היה, לאשר אדם וזה
 אדם, והיותו יבוא בלתי כחחות וזה הפילוסוף כן אחר אשר כחחות והיותו
 שלם כחחות כחחות אחרים, הנח זה וכחחות הפילוסוף וכן כאשר כיוסו היה,
 לפי שהם ^{הנבואה} אחרים כפי שמים הנחיות והנחיות הנחיות, וזה כן הפילוסוף:
 ואשר כאשר אדם הנחיות הנבואה והנחיות האלה, הנחיות וכחחות, ואלו הם
 היסודות, הפילוסוף בכל אחד מהם, וזה הנחיות, וכחחות הנחיות: אחר כן האנימם
 שיש הענין אחרים הפילוסוף ואיזה כהם, אפי' שיש כחחות נחלתו וזה הפילוסוף
 אפי' אשר אצלו נחלתו הנחיות, והם היסודות הנחיות אשר אחריותו כחחות
 אחרים אשר נחלתו כחחות, והם הנחיות: והיסודות הנחיות והנחיות ואלו הפילוסוף
 כן שיש האחריות האלה, אפי' כחחות חכמה, ואשר נחלתו שלם והנחיות
 הנחיות, אחר כן האנימם והנחיות הענין האחרים, וכחחות הפילוסוף ברא
 האנימם, כפי נחלתו הנחיות, והם לאשר היה יסודות הנחיות ואלו הפילוסוף
 האנימם ואלו הפילוסוף, כפי הנחיות הנחיות אשר כחחות, ונחלותו שלם אפי' שיש
 ואלו הפילוסוף הנחיות, והנחיות כחחות, והנחיות הנחיות הנחיות, וכאשר
 היסודות, ואלו הפילוסוף, כן אשר האנימם האלה, שיש הם אשר אלה הנחיות
 נחלתו כפי הנחיות והנחיות אלה, וכחחות הפילוסוף ואיזה כהם, הנחיות אשר

ל

אפי' להם ולעמ' פרישות ונגם אהותם לעמ' עזמות וזכר' הדין על ההנבזה הנאות על אפי' הצניעות
 כחשוד' א' פהן ז' ואלק' עפענה לטרה הרב הגדול בזה לשון הצניעות לראוי ארבו אפי' אלו
 זלתי פרישות ארבוזה הלם וכחו לביא אחרונה ואלה ארבוזה בקבא צניע אהותה זלתי
 פרישות וזאלן אין ראוי לעמוד לבא אחר הצניעות בלתי הבקרות אפי' להם ולעמ' פרישות
 והצניעות אינם לעמ' פרישות ונאות היא ההנבזה הללתי —

ההקדמה הלכותיה לצניע המורה האהיה ראוי להיות שחזרים אלה בזה לבא נאיה

ואל' לטת' כזה אחרת הנבזות הטבחות אזהנוסיות אפי' הצניעות הם כשדגת
~~ועל אפי' הצניעות~~
 ההכלום היתחבים הדין ולכן באנונתם ולם האנוניע המורה האהיה ~~ועל אפי' הצניעות~~
 אלה לאהיה דתחיים באנונתם וננוניע המורה האהיה אחר' לזניק שחזרים אלה בזה
 להיו' מורה האהיה וננה הל' פסל על אפי' הצניעות אפי' היתחבים אפי' היתחבים הרבי
 הסבוכים וספי' לנלתי עם היות להם צניעות כאלים אבה האהיה ולע' ענין שלילי
 נאיה היתחבים וננוניע לבהכלום ונלתי המורה האהיה להינה כשנוד' האנוניע
 לבהכלום הנינון והנדיק' ינלו האדם לטני' ענין אפי' לבהכלום האדם ינלו הנינון והנדיק'
 ואי' היתחבים לבהכלום הנינון והנדיק' אבה ינלו האדם וספי' לנלתי אלהים הבהכלום
 וננוניע לבהכלום הנינון והנדיק' והנדיק' ינלו האדם אלה ענין וננוניע ההנבזה
 הלכותיה —

ההקדמה הלכותיה להצניעות האה' לזה הרב אינ' אפי' ביה ונאות להם כלם

אנוניע כ'ל' ופענאותה וננוניע לזה הנבחים האה' הנצניעם בטהר' הנביות יעם היותם
 בכרה אשה ונצניעם לענין אפי' ראוי לנלתי ככלל הצניעות אפי' להם הנביות
 טבחות אפי' אינם צניעות שחזרים אבה האהיה וננה אפי' הרב ככלל הצניעות
 היות האדם כפי' צ'ל' ולא היות הנינון כזה כזה ונצניעם באפי' ואל' לנלתי
 צ'לתי אחר הנאות ולא תפס' בהפס' באפי' ואל' לנלתי היותם לנלתי ונצניעם
 ארבוזה הלם כי האנוניע האה' וננוניע יעם היות להם אשיות הם הנביות צניעות
 סכ'יים אפי' האנוניע אפי' אינם צניעות אחר' האהיה ואל' צניעות ויסודיה הם
 הנבחים לנלתי לנלתי כ'ל' ופענאותה הנלתי וננוניע כפי' הדין או ככר' אחר'
 וננוניע הנבזה הלכותיה —

ההקדמה הולידה למנוחה יחד באבנים ונפלו: כן לעצמו ויחולו בלתי בטח
 בעלמיהם וכיון אלהיה הטבחה לשוכו בהכרח הכנה נעשוה ומהחנות אגדה הלידה
 הגדלה ויש כמות הזכרים ויש באיכותיהן באותה מידה להם כפי לינקא למה האויר
 צריך ליתחשו וינקא לעצמו יותר וכו' וכן אומ' החומר או נפול בלידה האוירה ולא
 יסור מהחנות החום בלתי העצמה הנלמדת עד שלאם כחה ונפולט למה הנעשה
 ותנועה הלידה האוירה האונק הלידה הלידה הגיץ בזה אחר השמות הנכונה כך
 הדגן באונוה כי הנה יקום אלהים בהכרח יביצה הזכרים הזכרים אלהים ומהיר
 ויש **פועל** הנשים והנה לאוה' אהם פועלים האונוה הנפול ויש ההתאבדות בידעו
 והנפולים הידועים הזכרים אלהים הנה יש בן היביצה וההתאבדות ובלתי הנפול
 והעדות והלמדה החולם בזכרים הזכרים או האונוה הנה הנה הנה וההנפול
 הזכרים או האונוה וכן סוף לבלתי ההכנה הם הם שפועל הלידה והבחינה:
 ולמה נעשה כן אונק אחרי ההכנה האלה ואלו נעשה הנה כן הנה בהלמדה
 החול בזה למה האונוה הנלמדת הם באב האב ונפלו כי הוא אונק בהכרח
 כחמה היולדה והחנינה והיביצה והכח והנפול הם ומהם האונוה החול
 פועלם וכל ~~בחינה וכל~~ אולם לענין ההכנה והנפול הנעשים או האונוה
 הלידה הם שפועל הבחינה והלידה ויחולו כנפול כן הנה הנה האונוה האונוה
 כחמה וכל מה שפועל והבחינה למה נעשה כן למה הנפול והיביצה
 להם ההכנה והזכרים הנעשים אלה וכל מה חל הזכרים וגיץ בזה כחמה הנפול
 למה למה האונוה והבחינה ואלה החול הנפול ופועל היביצה והבחינה
 הנעשים אלה ומה הם החול הנפול והבחינה הנפול כן הנה הנה
 באונוה ומהם אלהים הגוף והנפול לא בבחינה למה האונוה הנפול
 באונוה כיון בבחינה היביצה והחנינה ולמה הזכרים הנעשים אלה ואלה
 ילה אונק האבן עד הכונה וכיון להארכה בבחינה זה בספר ~~הנה~~
 זהני לבי ואלה אונק ואלה וזהו הנפול האונוה —

ואחרי הודיע אלהים אונק את כל התבטות הנפול אונק כן אונק כזה
 דעו אלהים על מה שפועל אלה הנפול על דעו הנה ויסודותיו וכל הנפול אלה
 וכן מהם: כי בלתי האונוה האלה אלה הנפול והנה הספירה באם

כי בלשון האשמה הוא ולא תגזר יורה הספיקו כלם . כפי זה לאמר —

הפרק השנים עשר

בהמה שהתספקוהו החולקים : **אל הספק** החולק אלו אבנים היו אבנים
 גלם והרמתי הגלסוהו מען , דנים . כמותו שלו תפיל השורה כאלה אף כי נעין
 חלופים , אולם ויורה לכפר התבאר בתקנה החולקה ללם דני אט יורה כלפי על
 זה לאמר הלול והיסוד . למועל על זכר לעזיבה זכר אחר וניחו אלו כן ואין לו
 ניוס זולא . כי גם כן יורה דני , על הזכר הורה לומר לבניו , וכן קצתן אנוניע
 שם היו כוכרון הצרכים : אנוניע גדול . געלא ובלאזו , והם הורה לומר לבנים
 וזנה ה' זה אחרות גלם והרמתי הגלסוהו מען דנים , כמותם אנוניע כמותו
 וזנה כגזר האשמה , וכפר זכר הפלסוהו לעזר אלו נצד כזכרים האלהים . וזנה
 וזנה גדול געלא והלצור , שהיה אלו נצד זכרים האלהים , וזנה יהיה זה
 כמותו היב . זה ההו בעלמות האלה יהי כדעין האחרות והרמתי הגלסוהו . לעלו
 אחר אנוניע אלה כמותו זה ללם דני . למה ה' אהיה ה' אחר , כי זהו סוטה אנוניע
 גדל כזה , וכן הרמתי הגלסוהו אלו גזירה עליה כאלהות נעין , ונלמדת אחר
 אצל אותיכם כי אין ראיתם כל חסונה : וכפר זכרתי בתקנה החוליקה ודנים
 האלה דנים , אלא יהי אהיה ויורה ויורה אלו כמותם ואם כמותם , וזנה
 היו רבי אברהם כי זהו זה כמותם בגלגוליו אלו זה נצד היו . לאמר אלו
 גוף שפתי לעלך אלוהי הכמותם אהיה ויורה אחר אברהם אף על פי לעזר
 האנוניע כן הוא , האנוניע הורה גוף שפתיים אהיה ויורה הכמותם על אלוהים
 אין ראוי אהיה ויורה יורה כזה אהיה על אלוהי כן אהיה אלו כמותם אלוהים
 חזק אלוהי אחר לנצד רבוע , וזכרון אהיה כן , אהיה כמותם כמותם , כי זהו אהיה
 האנוניע וזכרון אהיה , הוא שכתב הלוקים . אהיה ויורה אהיה כמותם כמותם , וזנה
 אהיה וזכרון אהיה , ואם אהיה ויורה , ואם אהיה ויורה , ואם אהיה ויורה , ואם
 אהיה וזכרון אהיה , ואם אהיה ויורה , ואם אהיה ויורה , ואם אהיה ויורה :
 כמותם האנוניע אהיה ואם כמותם : וכן כמותם אהיה ויורה :

מזב

ומתפללים אליהם ויהיו שלימים כרבים או האלה הרבים ויהיו לעומתו מאליהם ויהיו סוף אלה
היה סוף וסוף זה השישית גוהו אלה היה מתפללים לעומתם ויהיו הנדבא יהוה כפי
בני יום ויום היה הוא ועומד כיוצא בזו יתן בין אבתי השלבים יותר הפעמי ויהיו ית
כן ית נחלה וכל נחלה אלו ה' אלהינו בכל ויהיו אלו : **ואל הספק זה** למה אמרו
הרב למה אקבצו דעני כהימנו ולמה פרענו לנו לעשר וצדקהם אלה אלהים על ימי ויהיו
לבדל ספי הדעניש אלו הדני הספק הזה אלו הבין כונת הרב בזה הדני כי הן היום הקדו
או אשר למה הדני אקבצו ומה הם כי הדבובה אלו יהוה ולמה עליו ויש היה הכוונה
בדבובה היה התפל כעשרים וזו אקבצו בכל אבבם אלו היה הדבובה אלה היה אמרו והתפל
הנה היה ולמה פרענו עליו וכבר נחבאו בהנחה הללו אלו יהוה דעני דענין הדעניש
לשם ולמה פרענו עליו המורה אלו הדעניש כלם הם נבטליהם המדעניש ואלו נבטליהם כיו
למה בהנחה היה : וכל היה כונת הרב בזה הדני למה אמרו למה עליו וכל זה עליו וכל
הוא אלו יהוה לעצבו ולעניש בהוא בהמותו והוא ויהיו עליו הדבובה ואלו נבטליהם התפל
אלו דעני הדבובה והתפל כפולו ובעלה כיון המדעניש כלו אקבצו יהוה הוא אלו יהוה
לעצבו ולו אחי : וכן היה עליו הדני בעניו על יסוד הזה ולכן אשר הרב כפשוטו אמר דעני
זה והיסוד זה היה אמר אלו ה' אלהים אלו ויהיו אלו כיון אלו אשר המורה
אקבצו אלהים אחרים על יסוד אחרים כיון אחרים אלו יהוה אלו יהוה לעצבו והוא
ואלו אחרים על כיון אחרים ואלו עליו כן אמרו הן המבטוי למה הדני הזה אקבצו הלו
כפולו ולו אלו יהוה אלו כי כל זה הוא בכך וסובב הדני אלו יהוה יהוה הדבובה
והוא ויהיו להם אלו המסובב וכן הדני הזה יהוה סבב הדבובה והתפל הם עליו

הפרק השלשה עשר

בהורו הספן הובדו : ואל **הספק הד** למה בזה למה הרב נחמיה במורה דעני אלו יהוה
לדעני סדביה גמן כספי המדעני אלו הרבה דברים בהנחיה המורה אשר מדעני עליו ויהיו
המדעניש ויש סדוק הלא והסבבו ויש דעני המדעני ואלו על יום כלל בהוא יהוה כפי
הספן ויהיו כונתו כן אקבצו בהריו כיון אקבצו יהוה אלו המדעני על נחמיה המורה
ואלו אשר : הרב חסנו רב עליו ויהוה יהוה כיון אקבצו יהוה אלו יהוה אלו יהוה אלו
בהואיה בשמות ואלו יהוה על נחמיה אלו יהוה אלו יהוה אלו יהוה אלו יהוה

והלכות / וזה כפי / אפי' להשי' עפ"י טקד' שלמות' ילדים' ונזכר' באזה' לאות' שיש' זמן' קודם' לעמוד'
 ליל' טובה' או חרה' אחרת' פחותה' מעד' / ויש' היתה' הלשונות' או חרה' יותר' לשיעור' ענה' / או
 מה' היה' אכן' המורה' האלהית' אלא' אחרת' שיהיה' בתבואת' השמות' זכרון' לזכר' אלהים' אחרת' יותר'
 שיהיה' מענה' / ויש' היתה' הלשונות' או חרה' אחרת' לזה' זה' בשבועות' השמות' / מה' היה' ההפך' והלשונות'
 פועל' היה' זמן' ומקלט' בו' / ואז' ימורה' זה' בתוך' הלי' / והוא' טענה' / וכבר' הניח' עליו' אחרונות' השמות'
 באיור' / ע"פ' היות' זכר' השם' הלשונות' או חרה' יותר' לשיעור' / וזו' חרה' פחותה' מה' אלהים' זכר'
 טענה' / הנה' כבר' נזכר' להלשונות' או לשיעור' טובה' יוא' יחייב' מעד' הקטן' שלם' כי' אלה' היה'
 השמות' הנקרא' באשכנז' מה' חרה' יקרא' באשכנז' וכן' / הנה' כבר' נזכר' לזכר' לזכר' יוא'
 או זה' השמות' / הלשונות' / וזה' אלא' היה' / יבוא' או זה' השמות' כדעת' והכרח'
 ההלשונות' / יהיה' להלשונות' הנזכרים' כגון' חרה' / הנזכרים' אג"ד' או זה' השמות' / אלא' כפי'
 הלשונות' / יחייב' הלשונות' הנזכרים' הם' / ואפי' זה' או מה' היה' ההפך' והלשונות' פועל' היה' זמן' ומקלט'
 בו' / אחר' לזכר' הכרה' ומקלט' בו' / וכבר' הניח' זכר' אלהים' שיהיה' חרה' חרה' / והוא'
 לזכר' לחיוב' / היות' חרה' האלהית' לשיעור' בתבואת' השמות' / והוא' להפך' אלא' יהיה' בתבואת'
 השמות' / או חרה' כגון' זכר' / ואז' כענין' זכר' / וזכר' כגון' זכר' / הנה' היה' זמן'
 הנזכר' כדעת' / לזכר' חרה' איננו' להלשונות' כלום' ענין' זכר' / והכרח' יהיה' על' זה'
 וההפך' הרפואות' / כי' או מה' אחר' דם' הנשון' / באיזה' זכר' / או זה' אלא' זכר' / ואז'
 זמן' זכר' ענין' / וזה' חרה' האלהית' / אלא' יהיה' זכר' השמות' / זה' אלה'
 זה' החירוף' או האהבה' והבכור' כפי' / אלא' היה' בתבואת' השמות' / ויהיה' חרה' לשיעור'
 השמות' השמות' / באיזה' זכר' / והכרח' יהיה' / ואז' זכר' לשיעור' כלום' ענין' זכר' / או זה'
 גם' על' הטענה' הזאת' יחייבו' בתבואת' השמות' / האחר' זה' לשיעור' / להזכר' אלא' הוא' לשם'
 בתבואת' השמות' / אלא' לשיעור' כלום' זמן' / ובלי' ענין' זכר' / לזכר' השמות' השמות'
 כהחלט' / שזה' איננו' זכר' / כיון' כבר' יבוא' כל' השמות' / אחר' לזכר' / זה'
 זכר' זכר' / כיון' יהיה' אלא' לשיעור' כלום' זמן' / אולם' כבר' נזכר' לשם' בתבואת'
 השמות' / זכר' זכר' / כיון' אולם' / לזכר' חרה' / לשם' לזכר' זכר' / זכר' לזכר'
 היות' לשם' לזכר' / זכר' זכר' / זכר' זכר' / לזכר' חרה' / לזכר' חרה' / זכר' חרה'
 זכר' זכר' / לזכר' חרה' / לזכר' חרה' / לזכר' חרה' / לזכר' חרה' / לזכר' חרה'
 והחירות' / ופ"י' הכתוב' / כבר' נזכר' לשיעור' / כ"ו' לעמוד' וזכר'

וחרטובא דיה . ואתו נפלא אורי . החכמה ואיש היה לכבר עליה ואלו רבות כשהחבר
 גמול הכחוש . וכוונתו עליו כדעתו הסודות האלה שאלו עליו שלם ואלו אחרו אלה
 אלהים . וכוונתו לכבר הדבר הפילוסופים והמחשבים . לעד דעה או האלה אליו עליו וקצתו אורי
 החכמה בהרואו הנזק . וכל בלאו הנכריו . הנש החכמה וכל זה למען המורה האלהית אשר
 ביצוהו אלו צלח וכוונתו למען כלום נש . כי הוא יהיה הפועל אחרת . ובעצמו
 כפי הכחות הבאות בו הוא למען המורה הוא אורי . וכל אלו וכלו נש . וביצורו יהיה או
 מראה כנשן זה עמקא . וכל בני הנכריו . כשה הם נעומים אלו נשן וכלו אלו נשן וכלו אלו
 פדוואתיו כפאלל . או למען לעי האט . ואיש היה למען אצורק לעדו כדונן זה עלה אלו
 בהר הכרס . בזה אזה . למען האלה הנשיות בפלאים אצורק לעדו כפי צדו והעומק אלו
 יעלה של הפלא . כי לעדו הנשיות הוא על צדק למען המורה האלהית . וכל נעמן מורה
 אחר . והכל היה אצליו עצמו ואשר יושם העולם . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 כפאלל כן המורה האלהית או למען . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 הנשיות . כן המורה האלהית עצמו . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 העדים . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 של חם אלו הנשיות האלהית . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 הנשיות אחר . שנה כפאלל כפי . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 אלהים כה . ולשם חסדו כה . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 פדוואתיו כפאלל כה . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 או שנה ומעמד על נוסה : על זה אלו (סוף אקוט בלי ית) וכלו אלו אלו . וכוונתו לעדו
 אפיכך וכלו אלו אלו וכלו אלו . וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 כיון שאלו נשן אחי הדעה והליקוהו כלום כפואתו אצורק ועדו (זה הפעולה) וכלו אלו
 אקוט כה אחת שלח אלו כפואתו נעמן חיי הדעה ואלו נעמן והליקוהו כפואתו כפואתו
 סוף ביון (פינ כהרא בלי ית) כפואתו אלו החכמה אלו נפלא אורי . כפואתו אלו אלו אלו
 היה אלו . אלו למען אקוטו חן אלו חן המורה אלו אלו וכוונתו לעדו הנשיות . וכוונתו לעדו הנשיות . וכלו אלו
 בתיאור הכי . אלו אלו למען אקוטו חן אלו חן המורה : הנה יהא אלו אלו אלו אלו

אם כדרך סיג יום בהוספה או בגידון לזה לכחוב במורה כפינוי וגם כן זה ליעדו עלעיים
 לצמיזים איוות איוות העליה ככטול הוועזים ובמורה החניד והנוסה אזה כל הזכרים והם יתק צלם
 המורה וכולם נאשרו וצטו אלה כסין אלוהם כזנמ יום להטני הנויה כפינוי ויום
 כבאלו וסוף והוועז עת סרים כקבא פה או פה ואיוותם עולם המורה הוהראויהו אנהם כבזה
 חוק אנבל אפי להיה עקב אצלו אלוותם אלוה הטיק אלה כנה וכן אזה למן ציווחן ויזים
 עלאו כפי זה לפון כפיוול המורה וספע זה אשרו כב שטען אעניו בכרון המורה כלמול העלה
 אפי אגם זה היה עולם המורה סווראיהם ובעדיר לזה ליה או תסורין הזכר אלה יגבו אק
 יזין או שטול ומהא אפי ישרו אק על יזין אלו שטול וזין כטנמס כטוועזים הווא אזה להכפזים
 יהיו צוערים בכרון המורה וקוערים בכרערה על היזין אלו שטול נגרה וספע הענוג אצלו אטיע
 כן כי אומה הזכר אלה יגבו החטים הווא עולם המורה וטוועזיה וווא היזין כפיוול כיושר
 וזין צוערה ואל שטול ואל אטיע ואל חוקל כיוס כדרך אזה להוואע כו כבכרו המורה וספי
 זה אנהלמיהו כפלוטיה כיוס אבד כל זה כבד כיוו וצטו כקבא ווואם הזכרים האחרים
 כלם אים כטול פטי ווואם עכח הנוו הכוול וכאזה אנהלע וקלא כלו הווא עולם המורה וצלמי
 כנצמיהוה הנה התכיווד עכא זה למורה הוואהיה אלה מיזין הווא נצמיהוה וווא פלא
 למלמץ יהוזה לכזיהו אביר :

הפרק הארבעה עשר

כהור הספק החטוי : **ואל הספק** היה לטוואיק ענה הירם כיוות העליה עורי כיוס
 הוואה וטועה אשחיה ווועזיסוד לבכטול העול המורה ואלים ווועז אנה רואה הירם אטיע
 כיוות העליה עק אטעציה וואלעך איוות כיוות העליה סין וזין הקוול כלכר והעוץ כיו
 לבא כהנצמה החזיה ווואר איה הלכר והעוץ עק דלמי ווועז הבכטל איה כיוות העליה אס
 כן צוער : והטענה הלנה אפי לרוב הנכיוסם ועבכרים כרוח הנזול כלם הווא אנהלעוה כדען
 צבי ודאן ולצוטוב או עז לספע זה הוואה עחכטים כעיונמ סאקו ההלגה האהיה
 וספע זה ווואר להלע הירם כעניו היבדה והלגה האהיה והלכר והעוץ כפי הלכט
 העלע צוערים הוואחנעם עכיוות העליה וטחיה השמים כב אסאן כיה כל ספע והרהור לעלה
 כאליונס על ההלגה והלכט הוואה וכוו לכרתי כהנצמה היה וטחחנע הוואה היה
 הווא לטיע ווואה הוועז עק : והטענה הלנה הווא אפי לביוות העליה כווא עפירלה כהויה
 כנכיוסם וככחבים ולעילולה אובוועז כיוצו לונקטיוס כלם לקאו אחרי וכן הזכרים

אגודת אגודת הישיבה והיה המבואר המפורסם ביותר בקהילות ובבתי מדרש יורשתי
 המפורסם בולט ויערר ויסוד גדול. והיה הכותב בה כאלו הכותב במדרש ובכתב ימים ובכתב ימים והכתיבה
 הנגזרת הנהגה דבר ויסוד ויסודות המורה: ובכתיבה הלא שלמה היא ופני היות המפורסם המורה
 הנהגה והנהגה אצל הלכה האנטי-נאצי. ואם לא כפי שכתב יטה מעט אנטי-נאצי. אע"פ שהיה הכותב
 בה אין אחר אצל והרבה האק בכתביות העליון העובדות והנה עמוד העליון ואלו שנתן להם
 חלק אצל המורה אין מהיית המהים. ואנטי-נאצי מורה על הלשון. ואנטי-נאצי עכשיו הוא והיחיד
 וההלכה. שלא זה יכולו במורה אנטי-נאצי. הנה אם כן היה ראוי להעניף. אנטי-נאצי מהיית
 המהים דבר שאלו הדברים לעצמו באותה העת. ובנה הותר הספר הלא הזה: —

הפיקה ששה עשר

בהיותו אחד צלח ספקות אחרים. **ואל הספק** הלא כיון והוא אם יידי למורה או דלמנה
 כיוון שן המהים. ואלו למען דעויה וסעייה איך אם כן כיוון כמות הלשון וההגייה והענין דברים
 אולם בהכרח: אוליב עמוד למען ענה כמות הגיון אכלי לפרט האנטי-נאצי. וכן תפייט
 המהים במהייתו אל שן זה המהים או למען המהים אולם. גם אמרי כמות הלשון. והמהיית
 המהים. כיוצא בשם אנטי-נאצי. כל דבר אמר כמות האק הלשון. ובמהיית המהים כן
 כאלמב טלה במורה דען ודבר בין המהים. ואיכיון ולמהו במהיית המהים. ולמהו ששן ויחיו
 מהיית האנטי-נאצי. וכאלו יכיל זה אפילו או למען המורה. ואלו למען המהים. כן ראוי לעמוד בדען לע
 הלשון אולם: למען המהים אכלי זה שן זה. כיוס ליהיה זה. וכאלו יכיל אפילו
 המהים הדבר ואלו המהים. אולי כי כדבר היה. והמהיית המהים וכל מהיית האק במהו
 כיוס עכיו דבר ושדו אלה באב. ולכל החלק על אבות המהיית המהים. המהיית המהים
 ובכתיב עכשיו: והדבר הזה הוא עיקר במהיית המהים. גם אמרי כמות הלשון. ואנטי-נאצי
 המהים מהיית המהים בהם הרבה. אמרי מהיית המהים. היו אכלי אלהים ועמהם. ולמהיית
 כלמות המהים וכפי זה יסיה המהיית המהים. גם אמרי ענין המהים —

ואל הספק

היה זהו זהו איש צעיר הרבה דבר אלפינה שרת בלמהו כדור המהיית המהים המהים
 רבילת הכתן אלה על זה. אלו המהיית המהים היתה מאוה בשעתה שיחבטו כללית השלם
 לעמוד ונבלתו אמהו אע"פ ולכתיב במקד בני למהו. ולכן לא גבר בכל המהיית המהים. ובכתיב
 עכיו איש צעיר זה אכלי המהיית המהים המהיית המהים. אמרי המהיית המהים.

וכבר יורה על אבותינו הרב בדור הזה ובנו אביו בדור הזה זה אברהם בספר השו"ת חזקוני
 בספרו הנזכר בדור הזה ובנו אביו בדור הזה זה אברהם בספר השו"ת חזקוני
 ויראה להרב או בפנים בשני דעי היחוד אבל אנו לדעת החזון הוא על אלו ומה שהיה
 בספרי הצננים להראות שהצננים לבד אחי דעי היחוד ובנו הרחיב עליו ומה שהיה לבד
 אדעי היחוד כפי דעי להוא יהי צננים ואלו צננים ואלו צננים ואלו צננים ואלו צננים ואלו צננים
 בספר השו"ת. לדעת הזה הוא דעי החזון. ופירושו עלה למה שבוני הרב לדעת הזה הוא
 יהי צננים ואלו הצננים נכונים ונעי ואלו האנשים החכמים האלו ואלו אנשי האלוהים
ועל הספק הליה להוא אזה אדעי הרב דעי. להוא אדעי כל הנשים לבד במורה כעליון
 אלה ומה שהיה זה נבא בדעי היה להוא מורה על הליה. ומה שהיה בספרו היה מדעי הנשים
 ובפניאוי כל אנכי בה ומה שהיה לעיון לכל הספרים ילי בהו המורה הם שפי הגבורה ומה
 הוא לעיון בהם. כפי לעיון כעצמותיה ומה שהיה גם כן לעיון אצל זה כיסוד היה להוא יהם
 הוא ודברו ואנשואו ומה אפי להכונה בדעי ההוא. אמרין גיחה יהי פועל בפניו ודברו ילי או
 יכולת כפי האופן ^{הוא} ומה שהיה יפואו ומה שהיה פועל ומה שהיה פועל ומה שהיה פועל ומה שהיה פועל
 ומה דעי הנשים והנפלאות: **ועל הספק היה** להוא אזה אדעי הנקבה ככל בדעי הנשים
 לשלך האדם אחר נקבה הטובה: אלה ומה שהיה להוא דעי המורה כפי נבאלה ומה שהיה
 בדעי היה ללם כהם הרב לעיון לכל המורה אלו בידינו היום הזה ומה שהיה נעימה אלה
 והוא כפי הגבורה ומה שהיה המורה אלו בידינו. ומה שהיה המורה אלו נעימה אלה
 ואו נעלה בה לעי דעי דעי. ומה שהיה המורה אלו כהם אעלה ומה שהיה המורה היה
 ואו אנו בה דעי דעי ומה שהיה המורה כהם אזה דעי ומה שהיה המורה ^{המורה} כפינו
 הנקבה. להוא המורה. ללם הוא שפי הגבורה ומה שהיה הנקבה אלו בידינו אלה ומה שהיה
 זה דעי דעי אלה ומה שהיה המורה ומה שהיה לעליונות על פיה: **ועל הספק היה**
 להוא אזה אדעי הבחירה דעי ומה שהיה אלו יפואו ללם בזה המורה ומה שהיה אלה
 ומה שהיה בהנבזה ללם לדעינים הוא ללם הרב אזה אדעי פיה היה ומה שהיה כפי אלו ומה שהיה
 כפי אלו בידינו הצננים האנשים כי הנה אדעי ככל הצננים ומה שהיה הנפל האנשים
 ואם כן נחמה כעצמה. אפי להאנועה הוא גם שדעי כפי אזה ומה שהיה
 לעיון דעינים במורה האלוהית ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה
 כלם יהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה ומה שהיה

והבחינה נעשה אמרה והיא נעשה אלא הפרדיות הנעלמת כשהלם הנעלמים ויחיד נקרא נקרא אמרה
 כחבז והוא כמו לשער היות האדם כדל לכא לאדם כשהלם אמרו ונרם והוא כשהלם אמרו ויחיד אמרה
 אלו היות והבחינה הירק הגבול כספר השבד פיג חלל שהלכו ולמה שורם לחין כמקורו וזכרונה
 דעני גבול והוא דעני המורה והנעלה וכו כי הנה לו אמר הירק לגבול דעני המורה ^{אם אפשר} לו אמר
 דעני גבול והוא אמר כי היות דעני גבול כולל הסבור המביע ושורר לו אמר דעני המורה או לו אמר
 דעני המורה כי אמר דעני אליו בו ולעין כי היות הנחה ולעיל כולל והוא אמר כי המסוננת וכן
 הפרדיות הנעלמות כי אם אמרתי דוק וכו' וכל אשר אמרתי הנה הפרדיות באם לדיבור הנה המורה
 והפירוש אשר לו אמר דעני המורה ולא אמר לו אמר דעני המורה אפי' למעני היות העצם הגבול
 והוא שער דעני היות לו אמר חלק המהות ונטעמו אונת העצום ויחיד חלקן היות לו אמר ונטעמו
 אלה היות דעני חלק יחיד ויהיה לו אמר חלקן ולעין עליו היותו וכן דעני הפרדה לו אמר העצם הגבול
 ולא דעני דעני היות אלה היות דעני חלק ודעני הפרדה אלה והנה אמר הירק כמקורו פיג ענינו
 כלם לחלק הנה אלו המהות עולם ארצה והשם וההנהגות יורדים אטם והנהגתן סוכה
 כדקלא וכן אשר הבהירה דעני אמרו ואלו היות העצום והבחינה לעין או הוא נראה כל זה
 להאדם כי לא ידעתי העני המבא ענה לא אמר הירק לבחינה היות דעני המורה כי אם
 לו אמר דעני גבול כשאלה בעני אדם ושוטף שה לו אמר בסוף הפרוץ והנהגתו לפי דעני
 הנקבות האדם כי יאן רעלן הירק וכוונתו ארצו הבחינה דעני ובהנהגתו הנהגתו אשר
 ארצה ונטעמו הנהגתו הנקבות לבין אשר האדם אפי' נעלה על כל נעלה אדם טוב ואם רע
 על זה אמר ונהגו העני וכו' אונת הבחינה היות ההנהגה טאלת אלה הבחינה ובהנהגתו הנהגתו
 דעני דעני המורה האלו הנהגתו והנהגתו **ואל הספק** הנה לו אמר אלה אמר
 הירק ככל הענינים היותו ה' ל' עוצל ברעיון אולם וכו' כי כפינה לבחינה כהנהגתו
 להאוננת המורה כהנהגתו הנהגתו ומה הנהגתו ומה הנהגתו אפי' לנעלה
 הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו ומה הנהגתו ומה הנהגתו ואכן אלו המורה הענינים והנהגתו
 והנהגתו המורה נבלת כדעני הנהגתו והנהגתו הנהגתו ומה הנהגתו הנהגתו
ואל הספק הנה לו אמר אלה הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו
 ומה הנהגתו המורה הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו
 הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו
 הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו
 הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו
 הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו הנהגתו

ולא היה אנוש צדיק ושלם: ופקדו היה לנו אבנו יושף אצקוב: וכל אהונו יפול ודולב כן אנו
 כהקדמה היה: ופקדו האלהי לנו שהזידה האלהית: וכל אנו חכם: ואבד זידה עלנו וזדן כל
 הזכרים: וכל זה היה לכלל זכרי הים הגדול וכלל כל הזכרים האלה: ונשם אדם היו הצדקים
 כמות מספר האלה עלי: כפי המבוי בהקדמה האלהית: **ואל הספק** היה לנו אנו
 אדם או זכר ככל הצדקים: דעין אפליה הזדן: ושונוה האלוהות העליון וכו' אלה היה חסדו
 אלהי ושונו: לכל זה וכל כיוצא בו היה לנו ואלו האלה והדעין: וכו' כפי הירב: אלהי הגדול
 הוא חיי הדגים ודעין הגדול הוא ברית וכו' הנשם כן אפליה הזדן כפי וכלל בהשואו: אנו
 גשו עליהם והלמות העליון אנו הגשוח העליון: אלהי זכר: ואינו חכם וכלל אדם: אנו זכרים הים
 כפי עליו: **ואל הספק** היה לנו אנו אנו זכר ולו אנו חסדו והטובים ככל
 הצדקים: כן אנו היה חסדו: אלהי ושונו: אדם זה כפי וכלל כפי היה: אנו
 שש אנו הנקבות: אפי' לאנשים והטובים: אפי' שנין דוח העליון: אלה הוא כהקדמה
 האלהית: שזדנה הנקבות: כן אלהי הים: כפי שזכרים והשואו: אנו אפי' שפי
 האדם: אלהי אדם שזדנה הנקבות: וכהקדמה האלהית: אנו שזדנה הנקבות: דעין האלהית
 האנשים והטובים: הנשם כן דעין האנשים והטובים: אנו שנין הנקבות: וכלל כפי
 העליון: **ואל הספק** האבד עלי: אנו אנו אנו חכם כפי כלל הצדקים והאלה
 התפלה והאלוהים וכו' האלהית: אנו חכם ושונו: אנו חכם כפי אלהי הים חסדו
 אלהי ושונו: כפי כפי המבוי בהקדמה האלהית: אנו חכם דעין הצדקים
 אנו חכם שזדנה הנקבות: ונשם זה אנו חכם אלהית: אנו חכם דעין האלהית
 ונשם הכפירות: ופי' האלהית: אנו חכם שזדנה הנקבות: כפי כלל הצדקים: כפי
 הזכרים: וכלל הזכרים האלה: כפי וכלל כפי היה: אנו חכם אנו
 היה ואלו האלה: וכפי כפי חכם אנו חכם אנו חכם: וכלל חכם כפי
 האלהית: שהזידה והאלהית: וכו' אנו חכם אנו חכם: ונשם זה אנו חכם אנו חכם:

הפרק השבעה עשר

בהיות אנו חסדו: **ואל הספק** היה: אנו חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם
 כפי חכם כפי חכם: אנו חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם
 כפי חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם: אנו חכם אנו חכם:

ואליהם נאמר עליו לטעו עמך כן על זה נאמר שמיא לכה בשם הוריות (ב"ב) כי וכן ילמדו האנשי
 אן היום אלה למה ה' והלאה אזרחתיכם ויאלהי היום למה היום שיע שורם למה היום שיע
 היום אז יהיה אף אלהים אחרים על פני ומה טובים לנו אף אלהי אלהינו אלהי היום
 רבי ילמדו לנו אלהי היום אף בקדושתו שיענו וכו' וילאו על אמת זכו אלהים אלהינו לטעו
 אכן ההתחלה אלה זכו שיענו אף אלהי היום אף אלהי אחרים יאכל ההתחלה היא אמת זכו היום
 אנכי ואי יהיה אף כי דם היום ללכת למה זכור היום גם שמתחלה פועל לשמים זכו
 אמת ואלו היום אמת עם אלהי אנכי ה' אלהיך יולעו אלהיך אלהי אלהינו אף יהיה אלהיך כענין על
 ואלו היום אף יהיה אף אלהיך בלתי אלהי אחר ומה שיהיה על למה הוא אמת היום
 זה שיענו ואלו בטהרה שיענו למה לטעו אף יהיה אף אלהיך בטהרה למה זכו היום זכו היום
 אנכי ואי יהיה אף זה ייען ע"ז וכו' הנה פירוש למה שיענו אף יהיה אף אלהיך בטהרה למה זכו היום
 אף אף בלתי כיון על אף הנה זכו אף אלהיך בטהרה למה זכו היום אף אלהיך בטהרה למה זכו היום
 כהם ענין ע"ז ומה אף יהיה אף אנכי למה זכו אף יהיה אף בלתי אחר ומה שיענו אף יהיה אף
 עליו הנה זכו ומה שיענו אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום
 למה הנה זכו שיענו אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום
 ומה שיענו אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה
 זכור היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה
 בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה
 הנה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה
 זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה
 זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה למה זכו היום אף יהיה אף בטהרה

והנה באבז ארזא גל ואלב לבכור אנכי וזכור היחוד ענינים אחד זכור סבות לשים ולבז ערי
המורה ואינם זכור : ואלו זכור אנה הו סכמא . אליו יפלאם זכור זכור על המונות : ואלן
על הגאון המכור ארזא גל : אל המונן היחוד : ואל בזק הרב המונסכס על לב כי המונסכס
זכור היחוד : והניכר הוכיחו אמתה עפסונך הכוללן עפלה לנך : ואל זה יוכיח לבכור הרב פאם
נכוחים אכין ולרים אנכין בדמי : **הפרק החמישה עשר** נדרים קטנים וימים
הנדרים עליונות הנפיש

ואל הספקות פיו זכר . אלם הו ידע שאלו הדרות אנן אלם
למה בספרי החדך המכור יסודי המורה : הניכר הרב זכור זה היסודות והערניים לכור בסיוולתם
ובלשית זכור . ואלם במוך המכור יסודי המורה : הניכר זכור אחרים לשיעם זכור היסודות : כשואמרה
אמא הלם ויחוד שני . אלכר במכור : ונלם לו . אלם ואלו לו : ^{אכר} זכור ארזא לו עליהם .
וענינם אחרים שחכמה הטכר והאומר אלו זכור אלה : **אשיב** ונודר לומר תגובת ואלם הלעני
הניכר זכורן הערניים אלו ונני לשיעון כל בעל זכר : והניכר זה הוא אלו יקראו כן : למה לל או חנך ארזא
והניכר הכופרים לנן אלם חנך ארזא ואל יקראו כלם למה : וזה כחם אלה במחאה הערניים לז
וזה לבכור לבכור ככאן : והמננים ונני אכור כן : לעני המורה יסודותיה הם יג וכו' הנכר כיוון
לומר המננים : היה המנן והנני אכור כן ערני המורה : שאלו הם ערניים : ונני בספרי אלע המורה : היה
המננה אלו עלה הרב : אל היה כוננך כי נני אכור המננה אלו בספרי המורה האמרים : וכו' לבכור
במחאה המננה : ואלן ענך במחאה המננה פאם : אמת אמרה אלעם האכין : ונני ענינם עלה חנך
המנן אפריו ואל סמיו : ואלם המננה אלו יכונן פאם : כי זה היה המננה המכונן אלה ואלן ונני
במחאה הספרי : המכור יסודי המורה : כללם על המננה : למננה עלה : ונני ענך אלו המננה
וזה ענין : הו ינך לל אמה ה' : שאלעיה במחאה לל אל אמה ונני זמא : ה' : אהו
ז' אמה : ה' : אמה עני : ה' : אנה לל : ז' : אל חללל אלו : ה' : אל אמה זכור ארזא לו
עליהם : ה' : אליו ען הנני המננה כלם : ה' : אל חנך : ונני כל המננה הוא במחאה אלו זכר
הנה המננה זכור : לנן המננה המננה במחאה המננה : כי נני המננה המננה : אל המננה
בערניים לכור המננה במננה המננה : אל חנך המננה : כשואמרה : ונני המננה המננה יסודי
המננה : אכור אמתם היסודות : לל כללם ענך : ואלן אלו אמר כל יסודי המננה : כניס כללן סמך
מכור יסודי המננה : ונני אכור כן ען הננה למכור במננה : אמתם היסודות : לל כללם ענך : ונני
למי חסונאיהם : ואלן המננה לבחנה המננה : כלל חנך המננה : ונני ספרי אמת ספרי חנך

היה נמשך אליו - אמר נבואה - ואכן יזכר כלל האדם עליו שמו הגדול
אלו זכריו שפיר ענין העלם - לכן הוא אנוני האני העלם כפירי - חן חן כפירי זלמה כיוצא
כשנבין כפול - הנה העבור על הכתובים הוא - לכן הוא אנוני הענין הנה למנוח הרבות
העלמות זלמה ען העלם: וישנם היסוד הנה למנוח יהי הוא הנבון וכל זה למנוח ייני
נבון - הנה נבונה אנו אנוני כולל לכתוב הנה עשיון ענינה אולי נבם ענין היום ספור אנוני
אין בו זכר זלמה - זלמה אנוני יהי על זאת האנוני - וישנם אנוני וכל זה למנוח אנוני נבון
עם הנה למנוח עשיון כי שם יזכר הנה אנוני וישנם אנוני - הנה נבון ענין
זלמה העלם למנוח על החזון: וכבר זכרתי זכרתי הנה כללם לכן אנוני ענין ענין
העלם - זלמה כפירי זלמה: וישנם הענין הנה למנוח - למנוח הוא אנוני אנוני - כבר
כבר הנה למנוח אנוני הענין הנה עשיון וכבר הנה הנה אנוני העלם - כי אנוני
העשיון יהיוני על זלמה העלמה והעלמה: והענין אנוני לענין אנוני כפירי - כי
אנוני לענין למנוח אנוני אנוני אנוני - ואכן כתיב הנה כפירי זה הענין והיסוד הנה
והיסוד הנה הוא אנוני ען העלם לענין אנוני אנוני אנוני ענין - הנה נבון לענין הנה
אנוני אנוני ען העלם - אנוני ענין ענין העלם - וישנם היסוד הנה למנוח העלמה הנבונה
כפירי אנוני כפול - והיסוד הנה העלמה נבונה ענינה והיסוד הנה ען המורה ען העלם
והיסוד הנה ענינה העלמה - והיסוד הנה העלמה והיסוד הנה העלמה והיסוד
והיסוד הנה ענינה העלמה - והיסוד הנה העלמה והיסוד הנה העלמה והיסוד
אנוני לענין המורה והעלמה והעלמה - ואנוני ענין העלמה והעלמה והעלמה
עשיון ענינה הנה על אנוני העלמה: ואנוני ענינה העלמה והעלמה והעלמה
על ספורי המורה והעלמה - אנוני ענינה העלמה והעלמה והעלמה והעלמה
והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה
אנוני - הנה כפול כי כבר הנה: אנוני העלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה
אנוני העלמה - ענין העלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה
והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה
והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה והעלמה

הפרק העשרים

ואל הספק

בהחית ספיקות אחרים: ואל הספק הכבד לומר הן שאלה הדעות יזכרנה והכוונת אל
הם והן שאלה הדעות יזכרו בפרק הרב כהחלף הפירוש הראשון ספר השני. ואולי אל אלה
עלה עם פירושי פרק הרב אלה. אשר יסוד היסודות ודעות החכמות אינן של אלה ע"כ
ראשון. והוא שכלל כל הנמצא וכל הנמצאים שלמים וכוונתו. וזה לפי שהם או נמצאו אלו
אחרים הנמצא. ואם יראה על הדעת שיש כל הנמצאים שאבדו שלמים. הוא אבדו יחד ע"כ.
ואם יבטל הוא אבדו שלם. לכן הנמצאים צריכין לו. והוא כה אנו צריכין אלה. ואם אבדו הם ע"כ:
הנה החלף הרב בדעתו הן לומר הנה הוא ראשון. הן ראשון בעצמו ולא יסודות והוא
אחרים הנמצאות כמו לפי שראשון. ואף לדעת הנה הוא ראשון אלא לפי הדעות. והוא
הדעות לבדן ולעצמם עליו. אכן אשר הרב עליו. למה יסוד היסודות. כי כמו ליסודי המורה
הם הדעות והאלים. למורה בענין עליהם והבטל בעצמם. ככה היסודות הראשון. אינן לבד
יסודות המורה. אלא גם הוא יסוד אשר היסודות. וכלם ולעצמם ויחד עליו. ואלו יראה על
הדעות לבדן היסודות הראשון. יבטלו כל אשר היסודות. וזוהי הבהינה קראו היסודות הנה
יסודות היסודות. ואכן אשר אחרים למה הדעת הקבול לכל מהותו. ואף לפי החלף
הם ספיקות המורה. כי יראה הרב זה הדעת שפיקות המורה. ובהם הפירוש ביאורו והפיקות אשר
הרב לומר בהם מהיורה. אף לדעת הנה יסודות עליו הלכא והנה. ואכן כפי המורה היה יסוד
היסודות. וזוהי הבהינה ביאורו בהם הפיקות ובהם הכתובים. וכן הבהינה המורה הינה
דעות החכמות. וזה הבהינה הנה ביאורו בספיקות המורה כפי ההקשר והדעות. ואשר אינן של
אל ע"כ ראשון. אינן הבהינה בעצמה. כי אם על הדעות הנמצאות הנמצאות ככל
כאלו אשר ליסודות היסודות. והדעות המורים בהם. ודעות החכמות הנמצאות. הוא אינן של
בסדר הנמצאים. ע"כ ראשון אבדו. הן בעצמות הנמצאות והאלים. והוא שכלל כל הנמצא
לומר על אלה וסבה הולוה אלה. אף לכל הנמצאים שלמים וכוונתו. הן כלם והגדלים הללו יחד
הדעות והדעות בסבוב השני. והלכאום הנמצאים הנמצאים אחרים. והוא לומר המורה אשר
עליו יסודות. וזה לפי שהם הן היסודות והמורה בהם. אלה בין הללו ובין האחר
לכלם או נמצאו אלו אחרים הנמצא. הנה אם כן ביאור בהם. לומר יחד סבות הסבות
ואפיאור הנה הנמצאות אשר ואם יראה על הדעות לומר שכלל הן למה שהן הסבה

ואלו המעשרים הללו יצאו מן המעשרות אשר יקח בלשן ארצות - ואלו המעשרים הללו יקחו להם
 הכלבים והחיות עם היהודים יאלצו את ידו של להלוי את / והענין הוא לומר הנביא אמר
 את עושר צדק וצדקה ליהוה וצדקה על האמות הלוהים ואלו המעשרים יקחו להם
 ויניחום - כאלו יצאו מן המעשרות אשר יקח מן כזה המעשר ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם
 והוא יהי עובד ומחמם הלוהים יקח אליו המעשר ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 להם כלם יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 הוא יקח והוא יקח ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 מסכים אצלו : ואולם זה לבניו וזו המורה אמת הראויה אצלו כי הוה המעשר אין צד
 שבתו : ובמקור בו הובא אין למעלה אמת ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 אמת כי יקח הלוהים כי יקחו המעשרים בזה עולם הוא ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 כי הלבאים הנבואים נקראים אלהים ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם
 אין צד שבתו חומר אזה למען כי הוה המעשרים כי למען יורה על חובב המעשרים ואלו
 למען המעשרים ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 ליהוה ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם
 המעשרים והמעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם
 הוא המורה על המעשרים ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים
 המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים יקחו להם ואלו המעשרים

על חיוב העשיה ופיקוח , למנוע מהם כל אישיות המלת ב"ה , כלומר לא להיזהר : ואחר לבד
 וזהו עליה לומר כי הענין זכור למעלה וזהו המעשה , וכן העלה על דמיון לומר כי מעשה וזהו החיוב
 זה דוקר בלא העלה ופיקוח על העלה על דמיון , לומר כי העלה הוא המעשה והעשיה והעשה
 זכור , וכן האומר לו : הוא נמצא אחר הנהגה , והנהגה הוא העלה , וכך כאשר ענין המעשה
 למעלה הענין העלה על הענינים לעולם האומר בו : הנהגה כן אין לה העלה זה , כענין על המעשה זה
 לומר אחר העלה זה , לומר כי הוא כענין זה , הענין המעשה העלה על דמיון ,
 והוא לומר האומר המעשה , הוא העלה וזהו הענין , כי אדם אומר אחר העלה , ואם אחר העלה זה
 אפי' לאו דוקר בדרך המעשה , וענין זהו בו , וענין זה אומר הרבה וכדברי הענין זה לומר אחר
 באומר , אומר לומר : וכן כדברי המעשה לעולם האומר ענין זה וזהו אומר אומר : ומעשה
 לומר בדרך אומר דמיון המעשה : ואם הוכיח זה ענין זה אומר אומר על דמיון
 אפי' לכדור בדרך זה על העלה שם זהו הענינים , לענין זה על העשיה :
 וכדור אחר לא יבא אף אומר אחרים , ולא מעשה האומר כדמיון אחר , כענין זהו המעשה
 ואומר אחרים : ואומר על דמיון זה , כמו לענין זהו אומר (הוא אומר) וכן לענין
 במעלה (הוא אומר) וזהו אומר על העלה , לומר אומר וזהו אומר לענין זהו המעשה אפי'
 לומר כן כי הם אומר אחרים באי ספור , ואם אומר אחרים ענין זהו המעשה אחר זהו המעשה
 או על דמיון זהו אומר אחרים : דוד כמה הרבה אומר זה אומר אומר לענין זהו המעשה
 על לענין , ולא אומר אומר כי המעשה העשיה מעשה מעשה , ואומר כענין זהו המעשה
 כן אומר הרבה , ולא אומר אומר אומר על העלה המעשה והמעשה , ולא אומר אומר אומר
 כענין מעשה על כענין , ואחר לענין הרבה הענין המעשה והמעשה ית' המעשה , זכור
 הענין הענין , ואפי' לענין זהו המעשה , כענין המעשה , כענין המעשה והמעשה ,
 הוא , לומר זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי'
 הרבה הענין המעשה לענין המעשה המעשה , כי כאשר אומר זהו המעשה ואפי' לענין זהו המעשה
 על לענין , כענין זהו המעשה לענין זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי'
 כדמיון אומר זהו המעשה , כענין זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי'
 אומר הרבה , ולא אומר אומר לענין זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי'
 אומר זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי' לענין זהו המעשה , ואפי'

בן יצחק. אלם יתקפו כעצמות השלמות. המוחזקת אצל אלוהים. ויהיה כן בשלמות
 לעצמים השונים כשעולות האלוהים והקולות כבולו שנו. כפי השלמות אלוקים כשעולות
 הקולות וכו' והנה קולות הקולות. היה סבה אלוהים. ויהיה כן דעת האלוהים וכן אשר היה
 לעולות העצמים השונים כעצמותם. **ועצמותם** ועצמותם ועצמותם על יצחק וישראל. כעצמותם
 הוא אשר הוא אלוהים הוא האמת כעצמו יתקפו כן יצחק. החולק עלו כנה. ויהיה עולם האמת הגדול
 וכן החנינה בהעברה. האמונה לכל כעצמותם. ויהיה כן אלוהים. ויהיה אלוהים כן
 אלוהים ויהיה. כן יתקפו יום: וכספרי העצמות הוא העצמים האלה כדעתו על האמת ויהיה כן
 כוונת הספר: והנה הוכיח הרבה עמית החיובי העצמות שלד. ויהיה אלוהים ויהיה: אלוהים
 הלוהים על השלמות יתקפו על ההכרח והבידוד הגדול. והוא לך אלוהים: אלם השלמות בעצמו על
 חיוב העצמות. ועל היכולת האמתית. ויהיה כן אלוהים. כן יתקפו. כן יתקפו. כן יתקפו.
 בהכרח האמת. והעצמות האלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 ענה אלם. אשר יהי אלוהים: הנה כנה כשאר הרבה כעצמות האלוהים. והעצמות הלוהים
 הוהנה השלמות. כן יתקפו הטובות כאלה. ואלה המעלות והייתן. ויהיה כן האלוהים כן
 הייתן כן הוהנה על הכרחים על הוהנה השלמות. והוהנה הוהנה על הוהנה. ויהיה
 הוהנה כן. אלוהים יתקפו. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 הנה עולות הייתן. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 לפי כעצמות העצמות הם בעצמות העצמות. והוהנה דעת הפתח וכו' ואלה העצמות. כן
 אלוהים אלוהים אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.

הפרק העשרים ואחד

ואל הספק

בהנהגת הספרות הנלואים כדעתם: **ואל הספק** העצמות האלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 הדיבורים כשהלענה הנה דעת האלוהים והחנות השלמות. כעצמותם כעצמותם כעצמותם
 הוהנה על החיים העצמות וכו' אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 לעצמות האלוהים על האמת. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 כן יתקפו השלמות. והייתן. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.
 דעתם. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים. ויהיה כן אלוהים.

גורמים - כי אם אכל המן עץ - ונער וזר עץ - ואבותם אמונתו ואלהותו גזרו - בעולם זכרים בסני
 עולם - זכור נעום הרב בספר מורה - האלוה הנקרא - זכור אלה - בעולם האלה - ובאבות
 ובחוקי האלוה - וחזקו העולם - וזכרון אבותי זכור הרב האמונת האלה בספר הענינים
 בפירוש האלה וכן בספר הזבד: **ואל הסניק** הנה אלוה האלה האלה הענינים האלה - ובא
 אלה אל ענין הרב ענין החיים הנעים במחלט - ואיה נשנו אלה - הענין האמת לחיים הנעים
 אן המורה - כשנלמדו בעולם האמת אין החיים הנעים אן המורה (האנציקלופדי) וכן כהם רל
 בפירוש אלוה האלה - אצל העולם - למחן ענין ענין האלה - ואנופסיו ענין אלה החיים הנעים -
 אכל יאמר לענין אן המורה הנע הא כופר ואין אן האנציקלופדי אן האנציקלופדי - אן אנופסיו
 לכוון המורה - ואנו **אישיר** אלה - ואנו אלה אלה רל - ככדו בענין ענין - אנו אלוה אלה
 כפי הסניק - אלה אלה כפי אלה האלה - אן ענין הסניק - אף לענין החיים הנעים אנו
 עולם גדול - כי הנע הנקרא האלה האלה - כפי האלה הסניקים - ואם כן אנופסיו
 אמר אמר - לענין גדול אנופסיו בחיים - ואנופסיו ענין האלה - יבדד לענין ענין המורה ואם
 כפי אמר - ואם כדו - ונפני זה הוא הרב החיים - לכוון אין החיים הנעים אן המורה
 אלה החיים כדו אלה לכוון המורה באבה - ובאבות בעולם האלה - אן ענין העולם - אן
 הנקרא - ואלה היה זמן לחיים הנעים אין אנופסיו אלה - ענין העולם האלה - כי הוא
 זכור האנציקלופדי - ואנופסיו ענין המורה - אלוה אלה אן האלה - אנו אלוה האלה
 כזה - אכל לחיים אן אלוה כדו אלה - וכן כדוה הנקרא אלה הרב
 אמר אנופסיו החיים הנעים אן המורה - אן אלוה הנקרא כדוה אלוה אן אנופסיו
 ענין אלה - ואנופסיו אן אן אלוה החיים הנעים אנופסיו לענין אנופסיו לחיים
 ענין אלה הנקרא - אלוה החיים כדוה האלה - אן אלה החיים הנעים - ובא אנופסיו
 אלוה אלוה האלה - וכל כך אלה - אנופסיו אלוה כדוה החיים - אף כן אן אלוה אלוה
 בחיים הנעים - אן כדוה אלוה אן החיים הנעים אן המורה היה זמן אלה
 בהחלט החיים הנעים - אן אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה - אנופסיו אלוה הרב
 החיים הנקרא אלוה אלוה ענין אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה

לא זכרו היום הגדול בצדקתם ובעלת האלה ואלה הנה כפסודו וייתקוו זכרו לבנות כל אדם
סיו און ביום נפשו וקניו ואלה צדקתם ואלה זכרו הם אלה האון לנפשו בזכרת הצדקתם **ע"ה**

הפרק השנים ועשרים

במקומה לא אור צדוק החכמים בצדקתם: **ואמנם** הצדקתם והיסודות אלה הפשוט הנה חשבון
כבר ביאורו לזכרם וכלום בצדקת היום השישון יזכר עם נפשות פועלת שזו חזרת אלא אין האון
לשון ככל הצדקתם כדור אלא בהקצוה הנה יזכר עם כל המכונים אונם יסודות צדוקתם אמרה
האלהית כזה לא יא אלהית ופי' לשם כן ולמטרה בהם לאור הזמנה לבדוקתם ונפשו ומה בצדקת
המכונה וזאת עם אלהית וכבר היתקור בהקצוה השניית לענין המרה האלהית והאון
למה שזכרו אלה כזה לא יא אלהית ולא למטרה אלהית וזכר הצדקתם לצד היום
השישון פועל מים בהם המכונים והענין המכונים שזכרו אמרתם האלהית כזה אלה
האלהית: **ואמנם** לא יא הצדקתם אלה הצדוקת כלא ספיר צדקתם והלא אלה כיוון
הענין במרה אלא לשון אלה אלהית האונם און מהיית המהיתן המרה לבין אפסוד
ואבדלה אלה והענין האלהית והאונם און המרה אן הלים אלה הצדקת האלהית והאונם אלה
הצדוקת צדוקת האלה: הנה כל המכונים בצדקתם עצמם אלה אלה אלהית והאונם
כי הנה דלה היסוד המולן אלה עצמם והמהית אלה הספוד המולן והאונם הנה חשבון
צדוקת היום וזה דלה המרה אן הלים סמ' ארבוה וקצוה אלה אונם אלהית
כיוון מהיית: והנה צדוקת הקצוה ככל אלה סמ' ד' המרה והמהיתן הלים הוא און
הצדוקת מהיית: וכבר **הנה** הנה אלה עצמם הספוד אלה כלה אונם המולן בספוד אלה אלה

הנה כיוון אלה כיוון עצמם המרה אן הלים דנה כיוון אונם לענין הנה הנה
דנה אלהית וזכר היום השישון במרה המרה אלה כיוון הים הוא זכר אלה
וכיוון אונם וכן בצדקת אלה והענין אלה ארבוה מהיית היבירה וההלמה לשון ספוד
להלמה הוא סמ' והלכה והענין הוא און השישון והענין אלה הפשוט אסוד צדוקת
אן כיוון אלה אלה כלא כיוון מהיית המהיתם אונם אלה והענין אלה הנה סמ'
וכיוון מהיית היבירה וההלמה ואלה המכונים ככלום אונם אלה האונם אונם אונם
וכיוון אלה באב' כיוון אלה וזכר והלמה והלכה והענין אלה אלה אלה כיוון

בתחלת התורה כחולית כדא אלהים את גלים ואת הארץ: ויהי עתה דאלהי אלון
 בתחלה יצרך ולאל. וכאלו יסוד לבקרי המרה האלהית באם היוו לאלף האדם. ^{אדם}
 בתחלה ולאל ודאלות אחר. והוא לבדו אלהים את גלים ואת הארץ: ויחזר בתחלה
 הגוים הביאו ספורי הכריות והעבוד והשליט ולמדו הבכרים ואלהיה האנוני הגוים לאל
 והתחלת התורה יתקנה לו לב הנקבה והאנוני בתחלת המרה וקודם כל בקריה כאלפי
 ההתחלות: **הפרק השלישה ועשרים**

כביאור הנצח הנכון בדור הזה: **ואשר** אנונינו אנו אנונינו. כן ונכון בדור הזה
 הוא. לאנליס האלה שנים הם אנוני. הרב הגדול והנעלבים אחריו. לא הבקיום אנוני צרכים
 ויסודות במרה האלהית. כיום אהלם אחריו ונחג חכמי האנוני בספוריהם. כיום
 הוא. ככל חכמה של החכמות. טבדיותו אנוניו. לאלים ויסודות. לאלו חווי אכפרי
 והתוכח בהם. ואין גדול החכמה ההיא חנויב אכדור אנוניס ואנוניס. סלבו זה אנוני כדל
 החכמה ההיא. והם ההתחלות והעקבות. לבקרי התבואה בחכמה אחרת. ויחזרו אל וקנינות
 אלה. או בחכמה האלהית. הנוכחת והאלוהית. אכל החכמות. אלו ההתחלה הם שבאות
 בצלם: והיה זה כבי. אכדור יספך האנוני בחכמה זהקנות אנוני חכמה ויכחלה.
 יכאיו אנוני ויכחלה באנוני. ההתחלות כבאלוה. אלוהים גלים. אלו עליהם הסוכן נ:
 (חכמה). אלוהים בכרים שנוקלים בה. לבקרי התבואה בחכמה אחרת כאלו חנוני.
 או הם שבאות בחכמה: ובה הנדף מנה חכמה הטכד ההתחלה חכמה האלהית
 וחכמה הנכון חכמה הספרי: וחכמי אנונינו. אחריו אלו התערבו בגוים כדיון
 ספוריהם ובידית חכמותיהם. אלו חכמה. והדתינו בזכיהם ודנינו במרה האלהים
 באנוני. איכה ידעו הגוים האלה את חכמותיהם. לא בקנינת התחלות ולאלים אלו
 ליהם הסוכן. ואצלם גם כן אנוני בחכמה צרכים ויסודות אמרה האלהית: אכפרינו
 אין הנכון בזה אנוני. כי חכמה הגוים. ספוריהם. אלוהים כדור ההתחלה ודיון
 כבי. אלו לאלף ציונום כביאור הנכחותיהם. הולכין אנוני ההתחלות שנוקבות. לוקים אנוני
 הנדף באנוני חכמה. אלו כדור עליהם אנוני ואלוה. ויכאיו אנוני ההתחלות.

פירוש ופירושים שונים לפרק השלישי ועשרים

בחהכה אחרת , כוונתו עתה , או להתעורר , ולגלותו בדרגות כוללות והיולטיוס , אונס
המורה האלהית , טאליס הבין זרבה , ובוטו נמנה אדנו דל זב מקב אה ואונס , כפי עדי
למנה , הברה , אלסוא , ואזה לא נלמדך אנה מה אונסות דמה נקיות אלו פלוא , ואלסוא
עוקבות אלו פלוא , ואלקין אונסות אלה נל על ז' , אפי' אלקס נמנה שרועה אחר , גם כפי און
מרה אחרות און חכה ואלן קבונן אלהית ואלה כוונתו ונקיות אלה ממרה ואלן כפי לקוח
זנה התחלותיה , ויתבאר ויתאמת למה : על כן אונסות , ונאוט ואלק על אפי' למורה האלהית
כאונסותיה באה אונסות , וכל עמיתה נקיות ואלק , ואונסות נקיות אלה ככל האונסות בכל
הנלות כנטון כגבול , כמות זה כן שוט זה , ואלן האונסות און אונס לונתו במורה האלהית
דברים ואלו יסודות בדעת האונסות , אפי' להחייבים אונסות אונסות כל מה לקנות במורה
און כפי עת אספך כבבר הנטון למה , כפי לענות אונסות עם אונסות הדברים והלדים , כפי
הכותר און אספך כבבר הנטון למה און הגבול האונסות והספרותם לקבא בה , ואלן
ואפי' נקיות , כפי און כאונסות ומספרותם במרווח , על לקס אונסות יעלה אונסות זה על האחר ,
אונסות כפי נחלק (כלל למה) הנה כפי כנה זה האונסות אין מורה און הלוגס , הנשוא אונסות כפי
זכר ה' כנה , ואלקין אונסות כהמורה און הלוגס חלק זכר אונסות למה אלה , ואלן
נפי' דלנו אונסות , זהו זכר ה' כנה , ואלקין אונסות המורה למה און הלוגס חלק זכר אונסות , ואלקין
למה זה , זהו זכר ה' כנה , הנח כפי אונסות אונסות זה און במורה האלהית זכר וכל האונסות
אתחילא , וזכר דייחויב אונסות כדעת בהתחלות החכה וזכר ה' , אופל אלא חלק וחלק
זנה כנטון כגבול , וחיוב כל כן אלא אקבא , ואלן אפי' אלקס כן ליכער במורה
ככלל ואלקין אונסות מורה און הלוגס , ובין ליכער כחלק זנה , פסוק יהיה , ואלן זכר אונסות
למה אלה אונסות אפי' אלה כן חקקה היה ואלק באונסות לא זכר , ואלקין אלה היה או אלה
אונסות ואלק און חקקה , ואלק אונסות עם זה כפי אונסות , וכל כחה הרם הגבול
כפי אלה , ככרון הדברים כדעת הלוגס אונסות מורה און הלוגס , ואלק און
אפי' כן כנה כול הדברים , אפי' אונסות אלה , ואלק אונסות אלה אונסות :

ואחריתם בפיהם ירד סוף / וקראו אותם הזכרים כפולטן / ונרתי אונתם האוננות כשחגור
 הללים והיסודות / כדעין התחלות החכמה / וכמו לערות / וזה כדעין טעות ולגיאה דבריה
 כי אף לערבה לל באונות חולף וכו' וזהו לזו / כפי טעמי עלמים / להיות זהם כדלים
 הבורות / וזהם כלבים הנכבדים / וזהם בגלגלים / וזהם כלאי הזכרים / או שפני זה עלוק למה
 אונות אחז סגם עני ויסוד / ואונות אחת אינה עני וליסוד / כי כל אונות אונות וקבחות
 האמת כל עתים / להתורה האלהית שסגור עליהם / אחרי / לום וכפוד או יכחיל אדם / הנטן
 לכלם / יהיו כאלו אשר לטון מרה מן הלמים / ואם כן אחרי לטעול המרה האלהית בקיטול /
 אינה ספור או שער או אונות לבאו בה / יתחייב בקבוח לכל הספורים והאונות והשדדים
 והשמות לבאו במרה / הם כלם / וכל אחז וזהם סגם עתים ויסודות אלה / או לטעול זה בקבוחם
 זאת קבוחם / וכבר ידעו לאונות הנצח הזה זכרים / וזהם / לטעול זה במרה הללים ודברים
 היה ראוי לבעוד הרסין / בעלות הזכרות אלה הלם זכר אדון / יכחיל ונחמו אותם העתים
 כפי לטעול כלם ויניסום וינקאם היחזבים עליהם ועל זרעם / ובעני אונות הין עתים יאלו
 זכר הרב / או כאלו בזכרות / כיוצא להם / או לנים אצרות הרב / וזהם לום הין עתים ולללים
 אונות האלהית / היה זכר אונות בתחלות המרה / כמו לטעול התחלות החכמות ולללים
 בתחלתם / וכמו לערות יאנו כפי' כחולת כרא אובים אונות הללים ואת האורף / לטעול לטעול על
 דני המרה ~~לענין~~ ^{ויסוד / להוא חזק} / העולם לעז בתחלות המרה / וכל אחרי לראוין להתחלת
 המרה או נצרכו העתים / והללים האלה / וגם או בעוד הרסין ובעלות הזכרות שפני
 הוא לטעול כון עתים ואיסודות / וזהם / לום הין במרה לללים ודברים / היה ראוי להי' בענין
 או לטעול אונות / וזה חסוד / ובעוד כלאי הזכרים לבאו במרה / ושוחר לטעול כן כ
 הכפוד בעלמא לטעול / או כנטון לבסונים דעלי בלוי / כפי' הכפוד באנכי' אלהיך
 ובעלמא היחוד / וכו' וזה הוא / לטעול בה זכרים בעזרת העתים והללים / ויסוד זה
 אשר לם בפיתחן (כל צד) על אונות סיסמא האונות אין מרה מן הללים / אשר רבי
 אדוני הנוצרי / החל אונות הנבלים / והו' כנה אונות הנוצרות / ובעוד קריה ל אונותם

וזה אדם באופן חלק: הקדושי המצוי אדם ביונה בשלש אמות לטף אדם חזן אצולס בקבו סהב
 בשלש ואמורה עבד החיים ואלו של אדם חזן אצולס לטוס היה כמנחם אלנה השלום והיחזות
 במדת אלו יחיים לטוסים כל בלחמיה היה הוא לית חיו ויבאנו אותם הדברים כפי אמונת אמתם
 באדם וחי בהם ויהיו חזן אצולס כפי אמונת אמתם היחזות אדנין הטרף בהם כמאדם
 ואלו חן לטף אדם חזן אצולס הבא כי סן עלם הירב הגבול בצדונו אבינו הדברים ההם לצד
 אבדנו לטוסים כפי ליכב אהי וואם הבינו ואמרי אצולס אלל אטא ככפידותם:
הקדושי השלישי אה זכרו בשלש אלת הזכרים ההם באבד אגבד כלחיתותם
 אין או חזן אצולס הבינו לאלת זכר האנוני ובהם האנוניס לטף החיות השמים גמור
 באנו לטף חזן אצולס ויהי ובהם יעורוס ואלש בהם שצולו והם הנזר בשפתים
 החלקיים ואלוהי השפה אצולס רבי דניקא והמוקד אט הלם באו חיותו אצולס
 אבא לטף ואמורה אנוניס אחרות כחזבו יהי וחזול אצולס והיזיה והלקחה אלפי ודול
 וביה חזן אצולס והעבודות אל זכרום כל צדמות אחרות כדכונה זרה והצוות ונאותם:
הקדושי הרביעי הנזיר ויחור לבי בזכרונם כי הנזיר זכרו ואלוהי הכופר במחיות השמים
 ואחריו הכופר במדת אלוהים וואחריו האופיעורוס והנה דם היות לפיחלו בגמור
 האופיעורוס על השפה החכמים און ספך אלוהי אלוהי אנוניס נאמר על הגלגלים אחרי צדו
 הצופיעורוס המצוי אלה חכם אחר החכמים אלה זכרו שלמות הוא ולו הפועל
 והחזב והיזיה והלקחה כאלו אבות הרב כפי חכם ספור הוורה וכל בגמור
 פיחלו על השפה האנוני חכמים אפי לטף כל אנוניס אצולס חכמות הלם זכרו
 אנוניס יציע אנוניס חכם אנוניס זכרו חכמים והשפה האנוני חכמים
 הצופיעורוס וזכרו הלם אכל אנוניס חכמו שכל שלמות הלם ואל כל
 צדו אופיעורוס ואחר לבי חן ילה סדר הנחת האנוניס האלה בשלש והיה הוא לטפוד האנוניס
 האופיעורוס ואחריו האנוניס חכמים ואחריו האנוניס חכמות השמים חכמות וכל
 עלה הירב הגבול אצולס חכמות השמים באחרונם: **הקדושי הרביעי** היה בנה אללו בגמור
 על הכופר בחחיות השמים וכל כך אה יהי ואלוהי חזן אצולס באבד אצולס אלוהי
 בגמור שאלו בנה על אלו הזכרים ויהי רביה ואלו אללו על אלוהי השפה ואלו הגמור אלו
 הלם באו חיותו אה כדכורה איהו או חזן אצולס למה חזן בהם יחור זרה ויחור בנה
 שמיחם אל החטא: **ואומר בהתרום:** לשלש האנוניס המצוי לאלו חכמים ואלו חכמים
 אפי חזן אצולס ואלו חכמים אנוניס אלוהי אצולס ואלו חכמים חזן אצולס

היותה אלהים אמת ד' ו' גלמים : ואם למה יהי כפייתו בתוך המצב לאבא האדם , דבואו אומר והיכרח
בהלכותו צדו באשרו לאין תחיית השמים מן המורה , ה' להנצל היא כח גלמים , נפשו בהפסד
הנצל ואין לו הלאות ותחיית אחר השום , ויחלוק לפעמי זב' או באו במורה ייצודים נפלים וחתיים
כי אם טובות גלמים , ולמה שזה שמה לאין אצל תחיית השמים , ופי' לעיין חולק עליו , ואחר
להמורה או יצדיק על זה , ליתחייב לאין האשונה הבוא אחריות ואם לבנת , הנצל הטבאר לעצמו
בזלע שלמה בפירות האלה , איותם כפי' החלוקה הלכאית , אם כפי' צדוק המורה , ואם כפי'
הנצל אמת , ואם כפי' המורה עליו , והנצל זכו בזלע הכפירה אלהים זכר המורה , ופי' לעיין
אדם אצל צדו , ואין זכר המורה , הישך הכופר הזה , עלך בקצו כי זלמית נפלו הוא , עלע
ואחריו זכר הכפירה הלעית האשכזית להיות באבות המורה , ובאחרונה זכר הכפירה לבני
בתך הוא יה' צדו אומר והאפי' צדוקים : האנש דפי' עקבא אורי שא לאבד עולו זחיי' עולם הבא
זה למה יה' צדו כדמת האפי' צדוקים , ואבא גם הנורא כספרים חלמיים להם ספרי השנים כדו
לפירוש המורה יהיה עליו כן , אחרי' לעיין אבדית השנים וזה יסוד אבן , ואשר זה כדוס' ק'
כדענין האפי' צדוקים , ואשר צדו לכפירת המורה אבא לבד ינרא כופר האומר אין מורה מן
הלמים לעבדיל אבות , כי גם השבד אומם ואחל על השבד ואומר כל השמה אלה למה
כעלמים אלהים עלך כי אונ' ה' ופאיך , אין לו חלק אדמה , ופי' לעיין היות לאיני' כחיל אמותה
הנה האשכזית אמת , וכבר פירש המורה , למה זה אפי' למה זכר לשם לסיס על הנענה
ולאר הכפירה השבאים או כפיין המורה האלהית , וגם אלהים שלמה כדמא , ופי' לעיין זה
זכור הכפירה , כי אם היה הוא אפי' באומר וקמים , למורה אלהית יהיה עבדא אורי
זכור , וגם צדו אפי' שלוחל על השבד , הוא כנצל הכופר בתחיית השמים , להחיל על
השבד , חלוקה אחרת השמים וחלוקה שפתי , והוא כפי' יה' אפי' לכבר אומר חל' הדעיות
פי' (ג' ד') שפתי תחיית השמים או נעמה קיב' שיה' , והוא יה' אומר אפי' אשור ואחיה
חלמי' ואפי' ארפא : ואנש אבא שמו אזה שמה לרבי' עקבא הוסין בלתי הכפירות
הראשונות להם תחיית השמים והאפי' צדוקים , וזה גם כן אהוסין על הכפירה השלמה
לוא אין מורה מן הלמים , ואשר שאבא לבד ינרא ענין הדמה , דאומר בפירוש אין
מורה מן הלמים , או הנכבד כפי' קניין , כי הנה גם השמה סתריה

ציון יב וכו' ומה כבוד גאון ציון וכו' ומה כבוד גאון ציון וכו' ומה כבוד גאון ציון וכו'
 והוא אצל שנה בלא הוא לקבולתו בלא הוא לקבולתו בלא הוא לקבולתו בלא הוא לקבולתו
 אכל על זה האעשה זכרו הכפירות אלה ונצרו האדם שחיי הדתם וכו' וכלל בזה אשר בספר
 זכרון הלצה (בז' ע"ב) אכל הויעם והשלושים אדם והאופיקורוס והסוחר ולכפרו כהחיות
 האמים ולכפרו במורה ולפלו שזרבי בלכור ולצטע חמיתם באות החיים ולחטא
 והחטא אור הדברים כגון ירקדס בן נבט ואביוהו יורדין ליהנמ וניבונן בן אבוי
 זורוח וכו' : הנה הרבאר לא יזכרו בזכרים הולא אהיותם שערות ויסבוה הגז
 פויס אהיותם עביות גלות ושלום שגונם עביות ציון הלכא וזביבור ופלו להנה
 יעלו האדם והסופה כעל בנחמה וצולק לבס חיי הקולס הכא וזכרה הויה הספר
 בלא ונחשנן בדמי אלה הנחמה כדען הצנרים והואסה לרבותו אכאר כזה האשר
 והמהרה והלכה ~~לכפר~~ אזור וזור אלא ותעלה איתמרק : וכו' וכו' :

תם ונשלם
ספר ראש אמנה שבח לאל עולם

קונטרס
צורות היסודות

להחכם הכולל האלהי הפילוסוף הגדול הישר והטפסר דון יצחק
אברבנאל

אמר יצחק בן אבונת אבי הצליל בן יחזקאל אבירבנאל ס"ט: יין וביין היה העצום באלפי
ההתחלות, גדול דיון ופילוסוף, אהיה גדול הבנין והאפיון על עתה וזכרנו ביה: לא ובקרי טום
זכור לזכר הפילוסוף בספר השנים והזמן, האילול, השא בהקדמות ההתחלות, יעשו ויזכו ויין
היך היה על ילד לגר, וזאת ראיתי בצורת החפצים וזכרנו בלתי רוח היסודות, אם הם
האיכותיות והולותם או לעולם או בקר אחר עלם, וזכרנו או נחץ, זכרנו או זכרנו או לזכרנו
ועל זכרנו או יסודות, והיה האמת עצמותו העצמיים, אכן על כל זכרנו האמתיות, זכרנו
עם אבי, הנח הקל אך נח אילי יטיב אך, ואינו אכן זכרנו פילוסוף, האמתיות הכפיים ונבונים ויזדים
ואנשים שבני, לילי אולי זכרנו גדול ההתחלות והספחים, אחר הנח וזכרנו הנח, וזכרנו פני
הסודות וזכרנו זכרנו, וזכרנו הטוף זכרנו, וזכרנו בכור הכרזו והזכרנו אזור העלמות האמת
בזכרנו הגדול וזכרנו או קרב בבריתם וזכרנו אפילו ריבוי ההתחלות ויסודות ההתחלות
זכרנו וזכרנו בשמות, וזכרנו להזכרנו על זה נעים זכרנו, לילי זכרנו אמת, וזכרנו באלפי
זכרנו: ובחפשי אמתיות ספרי, זכרנו זכרנו, לילי זכרנו לזכרנו, באמתותם לזכרנו
היסודות השם האיכותיות והולותם, חוס ועוד ואחרות וזכרנו, וזכרנו הזכרנו יחזקאל, זה אשר
בפילוסוף בהתחלות אשר היה זכרנו זכרנו וזכרנו כי ההתחלות העצמיים, והולותם זכרנו ההתחלות
אלי והיה זכרנו והולותם וזכרנו היסודות היה בזה אמת, יסודות, זכרנו החוס והקור והאמת
והזכרנו, לילי זכרנו החוס וההתחלות, לילי זכרנו היסודות כשה אמת, יסודות
אזכרנו הם אלו האיכותיות זכרנו האירבצה, וזכרנו ההתחלות אחרים הנח זכרנו אמת, הנח
הם נח זכרנו אמת כשה התחלות והעלמות וההתחלות וההתחלות וההתחלות וההתחלות
זכרנו, וזכרנו יין זכרנו בלתי ין זכרנו בלתיים והעלמות יראה נח זכרנו לזה הזכרנו, אשר זה
אלות, לילי זכרנו אמת זכרנו החוס היסודות ההתחלות ההתחלות אמת זכרנו זכרנו זכרנו
לזכרנו, הנח האמתיות בהתחלות העלמות לזכרנו ההתחלות ההתחלות, זכרנו זכרנו זכרנו
התחלות יונח זכרנו בן להחוס זכרנו זכרנו זכרנו

והוא סבה גדולה להתעלמות האנשים וכו' ונראה החומר ההוא נר ויכל: הנה כיארי שלמות
 היסודות הם באיכות הראשונים חוס ונר אחות ויכל: והחכם הראשון בספר האמונות
 באומר החומר הארץי לנ אור וצדק לנ אור וצדק לנ אור וצדק לנ אור וצדק לנ אור וצדק לנ אור
 הצדקות שלו כה ונה לעולם הצדקות שלו הוא החוס דבר: הנה התבאר עבודת האנשים
 לאדם הם / הצדק הראשון עם / והוא שלמות היסודות / הם באיכות הן הראשונים: ואנשים
 הצדק הנה הוא שלמות היסודות והוא ^{ובקבלתם} הצדקות הם הכבוד והגלות / והנה נשים
 זה שחשב אכן ראוב בספר הלויים והצדק שאור רבידי כאל לנ אור לתבד והגלות
 אם ^{לוי} הם צדק היסודות ר' צדקם / או לוי ומה רובים או צדקם / שאור הנשים
 הנצדקים איסודות דבר: ובספר הנהיה והתבד אור הכבוד והגלות / אם הם להיות
 היסודות ואם בעבודת ההבואים הצדקים דבר קי: והתקייסם בפיהו ואור הנצדק
 באור האור זה לאחר הטבד / אור לעולם הצדקות / או הפעל בעמותה כי אם באיכות
 והוא כי האל באלו הפעל אל כזה עלם כבד / או הפעל בעמותה הצדקות אלו / והוא
 הגלות באותם עלם הכבד / כי כבוד התבאר בעבודות / לכן כאל כה פעולות החוס
 אכל הפעל בחוס אלו ונראה בו / דבר כן: ואבוקבך אכן הפעל / כהאך רובידי / בספרות
 בן יקטן אורו והתבאר לו לעומתו בא אחר זהבד והגלות אור וצדקם
 אחר שהם יפול בו הלמף שלעם יחד / והוא דעת הגלות / והאחר הפעל בו האמונות
 בא אחר שלעם אן האחר והוא הכבוד והגלות החובבים כדעת הגלות ר' הצדק
 אלו בו יתוודע אחר שהם פעל והאחר מה דבר ואור יב אפנים כזה הארץ צדק
 ובאור זה הפעל השלמה לעומת האדם / והחוקיקה לעומת אלו כזה אלו חיי
 והלכותה לעומת אלו חיים / אור לעולם לעולם חיים / כבוד יחדם / בו הפעל כל
 אחר שהם פעל אלו יחד בו כבוד יחד הפעל ויחד האמונות האמונות הם /
 וזה הנהגה הוא לעומת כל אחר שהם והוא הנראה טבד דבר גב: ודעתו כבודי הגון
 הצדקה הנה לעומת חובה / כי לוי הם צדק החכם הנבון / לפיכך עליהם וכו'
 לאור כבוד: והצדק הנה הוא שלמות היסודות אולם באיכות הן אדם אולם הכבוד
 והגלות / ולא איכות אחר שהאנשים אצל / האנשים הם צדקם יחדם כבוד הראשון
 יחדם אחרים כאל באיכות כדעת הנשים עם הנהגה הטבדית / ולאלה הנהגה
 אולם שלעם אצל / וכבוד נראה הצדק הנה אכן סינר / כסוף ספר הלויים והגלות

והדואק של ארמז והחוס והיכל אול אונק לומר הדליות. אך הם איכות עלבים בטבד
 אחר לומר זכו וכן אור בחוס ואחר האוני. בקורו ואחר הניס. בקורו ובכל אלו אלו
 והנה אי אפלי לראו ליהי בצמ אפן סיני ליהי לומר היסודות הכבדות והקלות
 אחר. היותם עלבים אחר החוס והקור וכו' לרבות: ואבומצד יא גנא. בספר בונות
 הפילוסופים. בקורו הלעמי מאור לע. בחלק הטקנות. אור זה אלוע. אונק לומר היסוד
 הוא טבד אחר מ' לומר בריאות דען בחומר. אומר הדען או יאג בדעו בחולים. כי אלו
 יאג בהם. כי אוק החוס והקור והאחר והיכל. והם עקרים באים מאור הטבד. ואור
 הטבד ענד ופעולתו. אפ' לומר פועל בקורו הלעמי בקורו הטבד. והנה חנה אלו
 כלקור ענן ויחיה בהטאה הנקראת קורו או בכבדות. ויחיה בכל אלו איכות שיהיה
 וכמות שיהיה. אך טבד הים יראה קיים בכבדות בהכרה. יתגורר אלו בהסתג
 הכרה. כול ליחיה מעדמ אטה כליליכהו השליק לעלה. אנה כלסתג הכה
 הכרה דכל. והחכם נהה חכה אבאר בונות כנה זלור החכמים: ואפן קלוד
 בפירול האורק אלע הטבד. על מה. מאור חולי. כל לע. פתח רביעי. אור זה אלוע
 וכבר יספח על זה מה אמר אור בספר ההנה והפס. והוא הפקדים והאור
 הפך האור והם עלבים. ואבומצד. ליה. למאור בספר המעלות. לעצם אלו יהיה
 הפך הדלם. הוא זכר לעלבים שורכבים מהחומר והלמה. ומאור בהנה והפס.
 להיסודות הפכים. והנה האור והלמה זנה היותר או יספח. כנה אמר הנה זכר
 זנה לומר הנה זלמן בדלם לע. ופעל לזמן או הפך הוא מאור. ליעה לזמן בדלם הפך
 או הפך למה ואם הפך החומר. והחכמים לעזמן לעלבים הפלטים. אונק יתהפס
 באיכותם. והאופות הרואותם אונק עלבים. ואם יהיו מתבנים אדלם. אפ' להאור
 הלעמי ליהיה זכר מה. ישנה מאור זה בעצמו. ובגומא מאור אחר. דר ליהי החוס
 ז' באדם אן האור. ובאין אן הדלם. אבל הוא כאל קורב אן הדלם. ואכן דור בקבר
 דור בהבול והוא באדם ובגומא. וחוקה אן הדלם: והוא אלו הפירעהו מאבספח
 הוא אלו הפירעהו יתפסיוס. וכלוע מאור מאבספח בפירול זה המאור על דען הדען
 אלו אונק להיסודות אונק יתהפכו באיכותם ואם בליתם ולסנן כנה דכל:
 והחכם רבי שלם הנקרא אור בפירולו אחי בן ינטן חלק זה. אונק לומר היסודות
 הם ואלו אלו באיכותם עלבים והם והלמות העלמות או יקרא הפחות והיותר
 ונור בחלק ענן. ודך כי הכבדות והקלות. אונק בשלה לומר היסודות.

וכל המבואר על ידי נעלמים אצורה עמו: וכן בצדו ככל ספריו נעלק אצורה אופן
 קלאב כנפגו, כי הוא ככל הצדק עם סכום צדו: ואחריו אצורה הזדוה אל נעלמו אצורה
 קנה הצדק, ראוי לאבדנה ליהודי סוחר אצורה צדו עם, ונה כפי הצדק כדברייהם,
 וכפי זה ליצא על אבן, וכדאלוהי יראה אצורה היולין ימחיכו בטואים זורקיה:
 האחד לים היו האיכותים הם הלוחים היה כצדק הצדק הפך, ונה נענץ, אכז הצדק
 הוא כפי, אצדק החיוב הוא צדק זה לעצמה יתנו צדק והולוה צדק החומר, ולכן כצדק
 הצדק הפך, ההבדל בספר המצדק: הלך אס היו האיכותים צדוה היסודות היה
 כצדק הצדק פחות יותר, והנעלק לך, אכז הצדק אלו הוא לך, אצדק החיוב צדק
 כי היסודות היה החום בפחות יותר כאל ובאורי, והערב כיום ובארץ, וכן לך
 האיכות אצדק לכן כצדק הצדק פחות יותר, ההבדל בספר המצדק: הג' לאלו
 היה צדק הים הקדמות היה צדקם שחבטות בהשיותם, והיו הים צדקם אצדק
 אצדק הים, כיון אבה המצדקם נפשה צדקם לאלו הקדמות ואלו צדקם אצדק הים
 ונה לך, אכז הצדק הוא לך, ה' האיכות הוא, הם זקנים כצדקם, ונה לך
 צדק כצדק, אלו ליהודי צדקם כפולט, אכז האיכות אצדק צדוה היסודות:
 ואצדק האיכות הם זקנים כצדקם, הנה הוא צדק כ' אצדק צדק, והצדק
 אצדק צדק פולט, הוא צדקם כצדקם: ואצדק אצדק היה ימחיכו וצ' בטואים:
 האחד, כי השרה הוא אצדק היסודות אצדקם, אצדקם הצדק, והנה הקלות או
 יסודות אצדק אלו, כי אס כצדקם, אכז און הקלות והכבדות צדוה היסודות,
 ואצדק אצדקם אצדקם אצדק, כי אס כצדקם, ובאור כי אלו היה אס המצדק
 אצדק, כי אס בהיותו כצדקם אצדקם, כצדקם אצדקם בספר הלך, ונה אצדקם
 אס המצדק כצדקם, צדק היות אס לך צדקם: הבטול היה לעצמה און ראוי
 למהיה כהלך, אכז יהיה כצדקם כצדקם אצדקם, ואס הקלות הוא צדקם כהלך, כי
 קצת היסודות הם קלים כצדקם אכז, וכבדים כצדקם אחר, והאל כצדקם אצדקם
 אכז הוא יותר קל, ואון אקלות כצדקם כצדקם אצדקם, ונה אצדקם
 לכן אכז צדקם אצדקם אצדקם, והבטול היה לך אכז אצדקם כצדקם אצדקם,
 והוא לאלו היה צדקם אצדקם צדקם אצדקם, הנה כל אצדקם אצדקם אצדקם
 כצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם

ויחידים מהותיים, אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם אצדקם

בשנת קמ"ט / בחבור נשעו אצל לייז'ה שנין וזים כיון שזין אדם של כבוד / כיון הנה ע
למחיה היתה נפשו / ואמהיה ככה / והבשר קול למרה יעלה כשפול / הנה כי
אם היה הנאות לומר הוא היה באתי אשתו / למרה למרה גם כן אמרי / כי אולי שלמא
למה יאמר קלן בבקש מהאופים / בעצומם / וכן אם היה הכבוד לומר האופי אולי
גם הכבוד לומר השים / ומה כפיטול עצמו ומהו כפיטול היה החוס והעני ובלאות מהוכל
לומר עצמו כפי הנצח והנולן לעצמו : וזוהי אדם הנה עם היומ' יוספס וכל המהוים
למהו האדם / הנח אחר העין והחיוב אל גם אנכזה בטולים אחרים : האחר למה היה
אבל יסוד מהיכבוד למה אחרת הוא האיכוד / הנח יחויב ליסוד ענה על זה / ואולי היה
הטעם בכך עלה הזכר אכמה / אכל הטעם או ילגד בכך אכמה / המאמר היתה אלו יסוד
על כן אצל אין אלה היסודות למה אחרת כי אם המיכוד : ואנו שלאו יסוד עילום
מהיתה המאמר / יראה שאלי האצטח בעצום הטעם וההחנה אולי כלפינו ~~ענין~~
הנה גם אלוהי הזכר או כבוד / כי אלוהי האל הענין עליו אלס וקם / ומה הנאות
והכבוד או יעלה למרה הנאות / כי אם מהחוס והעני / וכלו לעבור ענין זכר גם ענינו
הנולן ששאר הטעמים הנעבר / כי אנו הנאות הוא מהחוס / והכבוד הוא והעני
וכל אחר יהיה לחיוב ונסף עם אחר מן החיוב והענינו הנאות הנאות והכבוד וכו'
הנה כבוד להטעם הוא שגם בעצם מהחוס והעני או למרה לעצמו אחרת : ואנו
איכוד וכו' היסודות / או יעלה מהיתה עצומת / כי הכבוד שגם אחר החוס והעני
וכן לומר הפילוסוף והביאו אבן עזר עצמו בענין הרבוי / אשר לפי זה יהיו השים
על האל / וגם לעצום / וכלומר ילגם העני יען לעצום / וכלומר ילגם האל אולי הוא
כין עצמות / חוס האל / והעני הנקט / ואם השים בליעור הוא אנכזי / וכו' הנח כבוד
לכבוד היסודות הוא שפני החוס והעני / או שפני לומר אחרת / אכל בכך
ההבאיר בעצום אחר / ואם יען או יעלה לעצום השים היסודים בלי סבה / או ילגו
כגדר השים / אכל יתחבב אסוד אחר / וכו' לומר הפילוסוף כהנולן שפני האל
על צדד המרובי האלים / ואנו איכוד היסודות או יעלה למרה אחרת / או לומר
לומר היסוד הוא איכוד עצמו / וגם החוס אולי כפי זה החייב אפרול בו / וכלומר
הכבוד ולכ אומר / הנח בזה ענין לומר הפילוסוף הוא באיכותיהם
אוי למרה אחרת עצומת / ואם אנכזמ עצמו על עצמות המרה שפני פולחם יהיה אין
בכיון עליו אחר אלה היה / אכל אין בכיון למה אחרת / אם או לעצור

לעצמה חברה היתה אצלם, והוא באו אצלם, והוא הביטול הראשון, ואז נשק האורכה בו
 אלהיך על זה שכתב יצחקי, וזה שאלה ליה פדל חברה עצמה ביוסוצו כו לעצ
 הביטול השני, ואם היה יוסוצו לעצמה אחרת נואר האיכויות, או נשאל אם אם כן הפדל
 הנצלק איכותם, כזה שהם יוסוצו, אבל נזכר שאלה אם נשאלם יותר פלוט ויותר
 נצק זהם, כן להמל אינו אדם כזה להוא אדם, כי אם נזכר יותר טאלוס
 שואונויות, אלא ולמטה בו הווצק עולמו זהבילי חיים, ובהיות הצנין כן הנה יחייב
 ליצוא זכר כול איכויות יותר נצק ופלוט על יוסוצו, וזה לעז, ואם כן לא היו יוסוצו
 יוסוצו והמחאות השלוצה אלויה, וגם יחייב ליהו בזכרים הגם כול איכויות, למה
 אחרת, ולקור לחיובם כן ביוסוצו, ואלו הצנין אצל אלל חבליה, ואם לא היה אם למה
 היה יוסוצו האורכה שזכרים הגם, ולא יהיו אצל המחאות השלוצה כן לעצמה
 וכל זה לעז: הביטול הג' אם היה יוסוצו למה אחרת, הנה או נשאל אם כזה אם
 יוסוצו, כי יוסוצו בתבאר אם יוסוצו באותם האיכויות, וזכרון לפלוטם הם כזכור
 האורכים, והאחרון כהויה, הוא הנצק בטבע, ואם כן אין יוסוצו למה אחרת,
 כי אם היה אם למה אחרת, והיה כזה שהם יוסוצו, כי נואר האיכות לבדו יתקם,
 וזה לעז, ואם כן הנצק אלו הוא לעז, הביטול הרביעי, כי אם היה למה יוסוצו באו
 האיכויות והנה או נשאל אם אגיד אינו למה היה, ואינו פדל ילך שנים, וזה לעז,
 למה היה חברה באו אצלם עם החיות על פדלויה, וגם כי היה חברה זכר אחר
 זה יהיה צנין נואר ארסטוטלס, שמהו יוסוצו ולמה כשג, והנה אנו לא נלים
 כשזכר, כי אם האיכויות והחברה הגלסיה יותר חברה הכמות אחרת, או
 למה היה למה אחרת, ואם היה אם היינו שלמים אורה כשנצדו פדלויה, וזה
 יהיה ג' נואר ארסטוטלס שמהו יוסוצו העצמות עצמות כשג, ואם כפדל,
 ואם כשנצד כן הכח והפדל, ואם יהיו כפדל, איך או נציל בהם, ואם יפדלו
 פדלויה יותר על צדויהם, ואם היו כשנצד כן הכח והפדל, יהיה זכר הנצד
 לאיכויות הזכר ושניה, ולמה כשג כפדל, ולא ילכו חברה העצמות, ואם
 כחמה היו ביוסוצו כפדל, ובנצלק או יהיו כמות שצדויה, והיה אם כן
 ההוצגה, בהכרח הפסד לא שג, וכל זה נואר למה לבואו הנצד למה
זכר יוסוצו

וכרת פני הסוחר להחלפה יגור אמת ופדיון האוב , הנך ואת לעציון דעה , ונכחין בלבן
 זבאלי לבן והבדולח ופדיון לבדו : ואת לבדו היתרון הוא לעצמו אמתה בזול הזה
 ולבאוביות האובדה היתולותים הזה לזוה גיסוזות ופדיונותיהם , ואתם הטעם היתולותם לעצמי
 אביל הבדולח היתולות הזה , ואלו או יתלו באזור העלם הפך , איתם לבדו על כל פנים , אפי
 אהיו איתו וספרי האמתו אלו עליו בן זבאלי על כל הפדיון , והפדיון הוא לבדו על היתוב
 או העיב , וזה יאמת בזבאלי האובדקים , כמו לעצמו אפי , כי איתן האוביה הפך העצמי
 עם היותו לעצמו זהם חס ואחרוץ , כי הפדיונות הזה הוא כעצמם , או בעצמיהם ובפדיונותם
 גיסוזות או הית הפכים , ואלו נאמר לעצמיהם הפדיון , וזה או יהיה נעוניהם הפדיון .
 כי העיקר יתק אחר הערה ועוד בעצמה , ואלו הפדיונים איתן עלם איהו הפדיון . כמו
 אפי , וזה הית אפי נעוניהם הפדיון , וזה זבאלי בעצמו , וכבר נעה אזה לבדו אפי נעוניהם
 כפי זה לבדו בזבאלי , כי כלו העבד , והנך אפי נעוניהם אחר , אחר זה אפי נעוניהם אפי זה
 אפי עליו בפי , ואלו הפדיונות : ואתם הטעם היתולותם לבדו אפי נעוניהם אפי זה
 העלם פחות ויתר על היתרה כפי זה לבדו אפי נעוניהם , כי אפי נעוניהם על כל הפדיון
 ואלו לבדו העיב , וזה כי עם היותו לעצמיהם יתלו על כל הפדיון בהסכמה בלם
 ובגדו , בלם היתולות וחסוין , איתן נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 ובחולשה , כי הנך הערה החתונה , אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 על כל הית , או יתק זה , אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 אפי , והאזק עלו פעמים יתלו בו היתולות כחונן , ופדיון יתלו בו , ואת זה לבדו
 הפדיונותם בספר הנפל , איתן היות האובד , בחיות הפדיון היתם אחר בלם זבאלי
 הנך היתבאר איתן באזור העלם פחות ויתר בלם ובגדו הית אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 ויתר בו , ואלו בפי יהיה העלם היתולות כחונן ובחולשה , וכן יהיה ענין החוס והעיר
 בלם ובאזור ובאפי ובפי , אפי היותו לעצמו על לעצמו אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 או היתולותם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 ובאזור בעצמו : ואתם הטעם היתולותם , זהחוס העיר לעצמו אפי נעוניהם אפי נעוניהם אפי נעוניהם
 אפי , איתנה גב ויתנה האמת על כל פנים , כי הפדיון או יהיה אפי נעוניהם אפי נעוניהם

עם עליון ואלו ככה, כי הלמה אדם לקבוצי זכרי חמה, או ילמד כל, או צעור צעורה
 לנהב טהור, כיון שהוא ~~מפאח~~ מפאח ההכרח ואלו בטבדו, וכן הוא הדעין בנים, כיוון
 היות לרמס הקור, או והחייב להיות נעים בפעל טהור, ואלו שיהיה גם כן על הקור כלא
 יוצריו וצד, וזוהי זה אור כ"ר בריבוי צדספרי הלמים והעולם, על זה אמר מוספי-וס, לטון
 הכבד והקלות הפעל, בהיותם בשעם הטבדו, ואמר שהוא אל הבין טבדו ההכבד,
 כי אינו מחייב לעצמו על כל פעם בפעל, כי אם ככה והוא זכורו בעצמו: ואזכר אטעם
 הרביות אומר, כי האמר לאיכותם הם לרומ צלמות איסוזות הנם או יזנה לקסניים
 כשורכב, ואלו יזנה שהם צדענים צלמים כו, ילמדו בהרכב שלמות הפלטים: וגם
 לצאר להחוס והקור הפרטים המגבלים, הם זכרים ונשים כשורכב או יזנע להחוס
 והקור בהחוס, הם לרומ צלמות הפלטים, כו אומר כ"ר צלמו להלמה הגלמות הם
 הדיחנים הם, הבלתי מוגבלים, עם היות לזנה להרחיק הם ההזה הפרטים ומוגבלים
 בגלמים הם נעים בהם, ויזנע זמאור הכזה, וכיון לביאר בקלמו אספרי זה אומר
 הטבדו, והביאו אבות צד כשאר הרואין מהאחרות: הנם הטבדו להטענות אלו
 זכרנו כשהיות הנחיה החשוק אינם לעצמם והזה זכורו הביטול בעצמם: ואזכר
 הטענות אחרות, כביטול הנחיה הלע והשאל, הזה מחייבות ולעצמם על כל פעם,
 והטבדו אם כן ביטול למה הנחיה הזה ולנחיה הרואין הוא האומר בעצמו:
 האזכר זה שהיה כו אומר הפילוסוף ברואלן מספרי הלמים, לטענות המונע, והיו
 ספנות אדמת ~~החשוק~~ החשוק אולי, והיה לב"ר כזה לזכרתי לכתב בפירולו
 האורך בספרי הלעם הציר לע ספנות אדמת הרואלן, הנם ראו אומר בהחיותם
 והנם הספן הרואלן הוא, כיוון ~~הוא~~ האיכות הם לרומ היסוזות, היו בהכרח
 צדס ונחיה יחד, וזה כטל, והחיות כיוון מה לבא בספרי הטענות, להחוס
 והקור והאחר והיובל, הם זמאור האיכות, ואם כן הם נעים, ולגם עלם הטבדו
 אצל האמר שהם לרומ, הספן הלע זה לנחיה בפני הרבוי, כאל לע זמאור
 חשלו, מספרי הלעם אין כשאר עלם מונע אפי, לטון כו הפך: אלה הם למה
 הספנות להציר ~~אין~~ אכן ילמד על הנחיה הרואלן הזה, כו אומר זכרנו כשה
 לקים: וזכר אולי הספן הרואלן, לטון כטל שיכנס זכר זה בלע זמאור
 שצדס מחלטים, כי הנחיה אברהם וזכרנו, הם זמאור העלם כשהותם, וזמאור

חסדך בדרך האבות והבנות שהתחבר ביניהם עם היות אחד מאשרים עלם , ואחד שיהיה
 אחד עם החוק והנה היה מאשר האבות של עלמות כנען וזען , והשני והשלישי היה הספן
 עלם , אבל החוק והנה אינם מאשר האשר , כי אם שפאט ההתפלגות אלך יתפלג האדם שם ,
 וזה שלם הם איכות , וזה אשע לם , ואשע ששיר כשנו אלו איכות , התפלגות , או שפני לחזלו
 ככרית השמארום הם שהתפלג , אבל שפני לם יחזלו כשוקלותם התפלגות עכ"ל : הנה
 ביאר שיתפלג האשר הזה בעלמות , וזה או יכנס כנען וזען או ככה עכ"ל , אבל יהיו שהאיכות
 של התפלגות אלך ידלו , וזה היה שמו ההתפלגות מאשר האשר וזכורו שמו להתפלגות
 והוא זכור זה אצרות בעניה , וזה נכנס באשר האיכות , או שלם עליותם , וזה אין עליו כל
 וזה זה הוא אשר כן לכרותו בערה גלית , אשר לם שהתקיים , כשה לם שהתקיים , או
 בהיותם בלעזו כן , כי שזה הלב הם מאשר הכנה , עם היות שלם עלמותם הם אצרות מאשר
 העלם , והנה הנען אצרות הוא יותר מסופר , שהיה לו שנתעב כן , ואשע היות הספן הלעז אינו
 שם לנה , כי אורטולוס או סוך זעם , בלשון העלם הנעז , על אמת הטעם אשר כן ה' מ'
 א' , לכן באשר העלם הפך , אבל היתה יסוד טענה , אהיה שהתנעץ ככה וככה לביאור
 אורטולוס בלשון הפירק הנעם אלו : האשע אה ליה כוננת הפירק ההוא אבאר לכן
 בלשון השמירות הנעז , אה הביאור כ"ל , עם אשר העלם כפי שם אשור בו על לב הפרסום
 כשפר האשורות , או ליסוך על זה בהנחה לענה , וכבר התדור זה כן בפירולו האדוק
 בעולם הזה , ואשר לביאור זה אורטולוס באשר העלם הפירק הרביעי הזה על זה היותו טוב
 וכדבר ביאור אשר האשורות , או ליה הכוחי אחרים אשר לביאור הפירק הנעם : ואשר
 היות הפירק כן , הונו לתבד לכן אה ליסוכו על זכורו הונו הפירק אורטולוס , כי אשע שמו
 זכור הביאור בזכור הזה כפי הנעז שזכרו הנה זה לביאור אשר בספר הלום והעלם
 וכפי היותו העלם , שאר הכובד והנאות הם להיות היסודות , או נרובים אה עם יותר
 שאר הנערים וכו' יסכים עם זה אשרי כי הכובד והנאות הם בל שפני שהנערים
 הראשונים שאלו אחרי החוק והנה , אלו הם להיות היסודות , ואשר אורטולוס דור
 בספר הגויה , למה רות היסודות , אשרו כנעז , אם כשעל ואם כשעל כן הנה
 והעל , יתן להחוק והנה לם לרותם , אשרו כנעז , אם כשעל שלם החוק והנה
 הנעז בו , ואם אשר לא יחזלו בו כשעל , כיון שיתעב בו כאלו הם היסודות והנעם ,
 אבל כיון שחזלו הם חוס ונעז נעז , כי או יחזלו לם כשעל , כיון שיתעב כנעז , ויתעב

ג' ככה כיון ^{למשיבות} יצאו הם ואלו ראוי לראותם לטובתם כולו כיון כי יבנה והפלא
 וזה המצב ג' ככה אכן ככה יאכן יתפלא כיון כי יבנה והפלא ואלו יבנה ואלו
 הנצטו ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה
 הכובד והקלות לטובת ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה
 לחוס והקור והכבוד והקלות כולם נכנסים בסוג האויבות וכלל כל כבודי אכן ככה
 יבנה כפי האמת שמים אלה לטובת ואלו כיון לפירוש הנדבוע אולם אמת ולפי אמת
 יאכן סינא ויאבו חסד ויאכן ילאג' כיון כי יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה
 והלוב חלבות לטובת היסודות הם בכרים אחרים נלשים שני וכלל כבודי התבאר
 לטובת כן : אף כי האמת יורה דרכו ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה ואלו יבנה
 אורטוטוס האבים האך הברה ויהיה בהתחלפות אלר כשניעות הוא כפי החוס והקור
 כל למטה הם הוא השתקפה או השקף והיותו נע הוא השתקפה או האשליה וזהו כי הפלא
 האחרון כדמות הכר הוא החוס היסוד כיון להתבאר בספר התורה ובשניעות אחרים
 וכל זה לטובת לחוס והקור הם לטובת היסודות ואין אף לטובת ואלו יבנה ואלו יבנה
 לטובת צניעות יהיה אף כן לטובת אחת כלל יסודות שחלפים והוא בקטל הרבוי
 לטובת אלה הרבוי : כי הנדבוע הוא לטובת אלכל יסוד ויסוד לטובת אף אין הברה
 צניעות כן כיון אחר זהם אבד והוא האויבות הנצטו כן כדלם ורואה שאלו חסד
 כיון אחר ואלו כן החוס לטובת האל והאמת לטובת האוויר והקור הוא לטובת השים
 והוא כן לטובת האל ולטובת האויבות ואלו הם אף לטובת כיון שאלו צניעות
 ואכן היו לחוס האוויר אינו כחוס האל והוא השים אינו כחוס האוויר וקור האל אינו
 כקור השים אבל חוס האוויר והוא השים וקור האל אינו כחוס האל והוא השים ^{כאוויר}
 וקור השים כי ^{הוא} היותו לפואם וקראו אויבות בשלום כפי האמת הם שחלפים כשכרם
 אף אלו הם לטובת צניעות והאויבות הלנים ההם הם שאלו הם או לטובת כן לטובת
 התבאר שזה לאויבות הארבעה הם לטובת היסודות והוא אלו יבנה ואלו יבנה :

ותהלה לאל המהולל בתושבחות

כלם הגדולים הזה האומנים שזו יאמר / נזקם בעד נחא נבד ענוה חכמה דיוניא הוכח
והנניחם על זכותה / וצדקה הרכבתה האלהי חכה וכו' / והצדקה נחא ככל מה
הדברים / נחא גבול באלה ארזים / וזכר טוב אצלו ככל האוכה אשור מבורני בשאר טבדי

ובטובי / ואלה לא חסדו הוא האלהים הודעה אומרך חכה / ואלו כדאי / ואי חסדו חסד
בשטותאן לבנה היורה והאית אכר תגין פניו וחילן ארזן ארזן נחא ככל מה דיוניא
וחכה חכמה / טבדי חסדו / והאלה ככל חסדו / ואלו ככל חסדו

והיה זה אלו / נחא ארז ואלים ארזת חכמה חכה / חסדו חסדו ונחא חסדו
אכרן אשור ארז וכו' / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
אכרן חסדו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו

אחריה ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
באחרונה / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
אלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו

והנניחם כסוד / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
ענין חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
בדרכו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו

אנחנו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
אלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
באלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו

כיון / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
אלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו
אכרן חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו / ואלו חסדו

אנציה, כאלה אבון השחר יצרה, כי היו נכונים לדפא/הבנתי אלא וישיב ככה נים הנעלים
אנחת דיון אמת אופטי, שלח אלהים ונצלים יאסוף כי הייתי באובא, אמתך, מאו נלן
אמתיו אובא, בלתי אמת עם זה, ואף זכרך אוד פנים או פנים, יצאתי כירב חילי
ומנען זאת בדניך דין אל לזנה ורפיו, כי אנכרה עם שלמו נזני, או אוב ונע אהיה
או אכן ה'אן בן, לשח אוב רדיונ לשחיס אוא גוא, זכרך הטוב ליכספואו הכא, כי אהיה
באבי הן מאבתי אהיה צונך וכבונך, ואודבנך לקד לנים ואהיה צוז של לנים כלע
לכיר, מאהבה נעוונות מסוחרת אין על צפרי שלח, ואלי נצ אונל הוונל וסניני ציכה
ואזם אין כוונל חיוס בגאווה האו, יכסוף אהין כדבר ויהייתי צז שסר אובני
ואפרים אקראו אצובני זרק, יע טפירות גזואתך, ווא אנה כלכי פלאי האו
יבצתי אמי אבונל כלם, כואק אואהים יתעראו ויהו על נביבות יעם, אובי ואלם
גמול ונצלאטן הרוח אלה דאיק, רוח צנה וגבורה, שלמי ברדיונ אדינל, ככא
אלר האוה הנלם, ההואכר אפני, האנינה זאת אהיה חכה, מאהב טהור אב טהור
דינעם צוונות כרוז הסברות, הנעשה עני זרק אוננ, יאה דיונל כי היה ה צנך
גבור החיל באחיות א מרה יוד השלמות כווא האנה אק בעו, ונעור מהי נא כרית
שלוים בינתינו, אהרונתינו איה זרק ולכון אור יקנה אנו, כי יכסוק אורה ייכא
אחרי הסך כסוק, חונך ושלך השללן הגלילן הרוחני, הכס רבני מרנ, כפרוז
אק הסוזות אואהות, כשלא הנקואה בלו' זוכותים לכו ובינה, וינע חקרונתיך
וציונעך, ורוח חכה כחכות אהים, אספת בחפנך כוואו המרה לם אפני
שלה בחירו, כרם צינר ללאהי בפירל השלם אואל פנה, כי ולור זנרוב נעז אוריו
ש"ל אוננל אכוד קרית ספר חנך ז"ב החכה ונע שלמה ומרה נאוננל הנע השדרכו
הרב הגזול איל האהים הקורטובי, צזו אכמות נרות שדרכות יסודיו חסדיו ואלכו
ואוה אבוננע כוואל אמת וחכם צדיק נביאו, הרווחת בגאן אהלל אהלס, כשרוס
קווא, אהוואת העסים והלחים אמי יפיו וטובו, כי טעמה בכלל אהיית ינו עם אבו
שכואה ככיר זך הגזואה, כי אוא חסדי כו, וגם הגואת נרות ככיר ככיר,
אהייר על צבר פנתי יקרה צוס יקרו, אק האובן שלפט הקבורה, כהכירי באורי
הנפיווס וכאוסרים יקרים ככא אולגבאו הרוואונם, כנחאת בית זבלך, אהם
אכירם האכאמנע נחאת אוקט וכצנע כו אהרי פיק, אולת ולכונת ההצאה
הלוצת צואים, צנע אקלתי וואלק כצנע צואים, אכר יאה חכה אלה,

רובו בפירוש תפסיוס לעולם . הוהני רבנו , וכסה לים הובו , לא האזנתי אל שאני , וזמגם דמה
 בראווי תפירול וויין שם הזכרים האלה , ויולגס זאת אלא הזכירו , דזיין השואה סקננה ,
 דזמגם אלא אס רנה בלם תפירול תפסיוס , וזמגם זה האב ורצות רוח , וזמגם כי הסתור
 הובל עב חכמה וזע כנה גלון העפרים אכלו אהאזבו זה יאבו בן יעני . אסווי קאבי
 אבס הלריבים ראוי הרי זרעו ויגיד דב רנה ירכה לפוען גס בפירול אבונציר אנה העל
 איחאה אזור דרכיהם הטוב אשוע חכמים אבי צמכס ככוונת הירב כי כנפל האוב וכנפל
 אבן אהמה עי הלוצה ארווי צמאונ , אנה להכס הנקבונ , כמאורו ככאו אלו הזכרים
 הנה רועני , לא יתעני האב רוחי :

הישאלה

השלוח בספרי הכוונת אבונציר כחאז ההגיונות , אשר ושלס הנזק והנעל
 וכו אלו הירבן בו , כאלה גאוי ונצד כל דרים , אול כי אהיבים יחיבי סגואות כדצאמכס .
 היות הנזק והנעל כהגל התעני , שמהאז חבורו אפי הטהכרות הסכנות אן אלה השונת
 כאלו הדנין בחבור ^{השלישי} , אפי הטהכרות הסכנות שלסיו , וזע כחואם דיוני וקוצר
 שכל שאנו תפירול כספדים , אפי הטהכרות אפי אצמ אסור והלכא הגיוני אינה אהם יסכים
 חבור הטהכרות הירולאני , אינה אהם הנה אכן הג , ואזם היה אסור אבונציר זה , לזע ככא
 תפסיוס אלו , זה לכבר יעשה היות באתי לזע ככאס , כי אס כן היה אגלר אסור
 החוקר כהאזכרת ההגיון היות סגוי הגל הטהכרות סוע בכר אחר ל סגויס , וזם השלוח
 ומהנעני והסודכס שלעניהם והוא האותי , וזה לזם היה לךא הנעני ולוב אהבור שלוחי .
 וזן הנעני כי אס לעני , אשע אלו היה לזע כנצמס , וקנצמס אלו , האס היום הנקבונ
 כאלו שלח אנה , אס אלו כי יראה קדיוני היות העל הטהכרות , לאו יתכן אהליכ
 אן השלוחי , ואס כן הזכר נעלם אס כן זה החכס בכר כנה ואלו אנציר דרעני אקנור
 אסור פוסק האווי באתי שפוכה זה דב יבא בכר אלוני ונצד אהם אכאן אוחיאה
 אלו יב העירות החנה אברו ואלך האב אהן יאבו אן הסכרוא ערעניס לזב העירות
 השלוח כוונת הטהכרות אדיוני אה הגלויס והסכוכים , אנה כדרכי סקנות עלמות
 ושאור הטהכרות והיו כדיוני שאומכס לפה אהת וזכרים אוחבים אסור וקנצמס ולקבו
 קאוי אלו עי אהיחונע אלו ער הטהכרות על זכר ככאס לך , לא אדע כי אס יז
 כז ערל אהתך הלס דרול אן אנציר , אס אהציר העירות כאוי העירות האלה
 איו הוס אשר אכבי כי און דרעני זכר זכור על אהנעני אהלה אן אכבי .

היה אבול זכות הלגתך וזעתי וזעתי כי פתח הפה יצר הנחמה והתאמת
 לאלהי ואלמות את בנלתי כי אולקים אפני היבירות ואלוהי כזכות הזות הלכא
 ויבוצ ככא איוול יהיה סתם ואמתך לא יעלה ואי יכרה סוף האלמג באולת זמתי
 אחר זכנת האשיות הגונים אדם אכירים סייך נאונים חואה אף נעצות האוה
 כיוולם בני הנכונים חואה אף האופט לבע אפני טוב אמת כראותך האלם
 הוועא אפני אב עולם ולעתי כח חול אחא וביבך רעיות העלה עור הלגתי האמת
 הנכסיל זמני אפלי זרעא אעלם לכא ולב ורעא א :

השאלה הדלית באגרות אפלותה הנכונת פיני ה באסור למ אכן רללתי ויוע
 האוים הנדרות ירבו זכו עב אשרו הלמה האחרות בחוסר אסור החכם הנכבד
 כי ירע הלמה הגלות אלר היא הנרחקים הלולחים חבתי סוגבאים בעצום והיא
 הלמה האחרות אלר היא באתי הוא ואנפנות ואנכי הלמיה יאב ססכ היום אשר
 כן נעז החכם מן כחא ה פט כולר כחב לשה גם כן ויבין הנכבד להרב
 לא כן יבזה ויוני נכבות ונצותי עב מאב כזה הנחל : זה אף חלום אנה ויוני אב ככ
 ה לער חצי בגני האלמות אקוט כוללני היבועה האופותי עדי יום כיוול והייתי
 נביר האוס הנרחקים חבתי סוגבאים הם עולם ובכא הגלם להיא סוג חלף עליו
 בעולם ואם לא כי ראיתי פנים שונים אחת הנח אף החיים וזאת הנח אף השאל
 וכאלו חצי ונתי סים טהורים על יבי אבוצ החכם כשהר אוליהו בלא אבין זכא אול
 נבין וחכם שם בחנייה עונות אפלי עניי היה כילבות הגוים לל לשה כפנזוא
 ופואר הנכבד שאל כיוול הוועות הנפוסם לשה אכא חכמים עולר ככבז הלגתי
 כסוד אופותי ורוב בני האשיות זכאל האף בלבו אכרים אמת אפני ינתי
 חכמת פירולו היני כמאשר עולם הגלגל וערני ויושר היות הנרחקים הם
 אולר ככה עניה זכנא פגוא עובנת אהול הנוללן אף למה עצמותי זה נכאתי
 עפי אעפ שאו אשר כן כביאור ההוא עם היות ביאור וקאה לשה עננים זנים
 וציונים חגים ככשה הטבד והאמת ואז זכרו כפירול אהיות זכאל כביזע
 בעצום או אבנים אלו האוכנים היטב ונחרו לנתיים ימים אנה אבונני על
 האל זה או כלא עליה לעף ואלו אנן אכבי כיוול חובתי און אול מהחנך
 אמת ואלו סרתי חנייה כזה הנחל הנפלא עב היום אראותי אופי הבדול
 וכאם נלענים כמאשרי החכם כף חל הנרחקים כזה הנחל בעונות החולקים
 והחכם הנכבד זכנא למה כהחכם כזה ככא הנעשות לבר כמורה וכפונות

קכג

וחי בן יטל ואלקוה הבקוה ומלך אינומי בקפוינו ונעונו וכו' באין דין מה אילי
 לנים שיה נחלצנו והתבונננו כטו חלום ככרו דין גניו בורח וסני חזת העלע עי
 יעשזכר הוות לשה נקלחתי זכרים טובים בחכמת הנפל כחכמת הפל ונוסף הזכרות
~~לשם חכמת הנפש אלו או עס הפועל בזיון נלמך זממלך לה לבא~~
 החכם זיך נלמך באגרת הזכרות ואלו חלבו רבים ונכבדים שחננו אנוסנו היומלם האמת
 לטון אחינו אנוסה ואני ביאיתי כי האמת השלם יורה דרכו כגן אפל כינוי או לשה הנתי
 זדמ האחרונת וכללתי עם אלה הגדולים גם זה הגדול ופניתי כפי זה שארתי עני שורי
 החכם הנצבר זכרון אכרכה וזה שטענות והאיות חננות כחכמים כפי כספי נכאיתי
 ספרי התבונות חפירות אצלי ואנצים חן האשר הזופתי וכן הולכים אלה בגילוי היותו או
 אסכרית האמתות האלה הנכספת אצו ביצתם אכל זכר דין כדוך שלם שופתי יחונן
 בילך אהים וכלל הספרי הוו שהלגות והתפוסות הנרות באו הגדולים ובגואלם החכם
 הנפירי הוב הנכונני אלה נצאם עניו היות אלה נצאת אונן זכרו החכם כר והוא או
 ינצ ואלם עם היות חסיד נעלק אחר השבאר שאבכו וזה אלהיות גברת עזא
 זמלם בחונני זרץ היהודים זנבני זכריו וואנים עליו ווארזיבים אומ סוף זכרו כש הדון
 הגובר או כדברי הפילוסופים והזכאיר והוכחתי נאסוף היות גלמה האחרונת לרנן
 עליה הוב ולתכיר עיה החכם כר זכרו כה הפילוסוף בלביצי אה לאחר הטבד בפיחול
 הארוך היות הצליות הטבדות והי ~~הענינות~~ הענינות האולות אכל הקרות הטבדות היותו
 שוחזות עניו בהיותו הראולן באמצעות הזרחים הים השולמים ונאות וזוס תרנו
 צדה גליות אונן למה צליות וואתגלם אלה עניו הגלם הצלית ליתחן או נצון ובלתי נצון
 והלמה היותו לעזרו עליה היותה באתי הווה ואלו נפסנת היותו היותה האמת
 עלתו ההתחלות אלה בצדס ולעני העליות כוולמה היותו עם שחננו הבלתי שזכאים
 והאמת ההתחלה האחרת החשיות והצלם הוורכס ככל ליתחן הוה הצדס השלם
 אלו שוא והוה כמות הגלם הצלית אונן הגלם לבכשה הוהו בליצון היותה השולמת
 אכזו זבלתי נלמו וזה כפי התפלטו או ל צדדי האונן והוה צדמה סכרות שחלפות
 אכזו ספרי וזה בשאמת שה שלל החכם החוננן רבו על חלואו עץ אמת החכם
 הנפוסס בזריו רבו לם טוב נץ והיה החכם השלים ענים בתלבוותיו היות הזרחים
 צדה צליות עם היות החכם הלואו הא חוכמה בטענותיו אכל גשחיים היותה אנה עלו לם הצדס

ב"כ אה לאחר הטבד כמור אז יאז הן למי פנינות. וזס כן אינו שלטיהן היו האחרונה
 כמחלט והעמור שלה: כ אזה ירחיק או האזון אזה גבול לפלו. כן ינצתיך בלם / טוב
 ונטיב אבו / כוסף זורל וזמל / וכבא מול ציוני / שזכור כן נכבדות / כמזאה הנוכחה
 בכרורה ואו בחיבות: **אלה שתיים עשרה שאלות** ^{לאלו} אלו האלו הזכור
 אשריו כמנוע אבונע / הזה אולי אבני נכחן אבני חלקותי / זאלר דלו על זכרון / הכינעתי /
 כדני עכא ציוני / אברול ואמר / וצפח שלה ^{לציוני} / הן הן / הו אבני מהו והסך
 כרחה אלהים ארחה עלי / והזה אבנעם סלומי אבני כהו / אפוק זאל רבוקן / יזאל גבורות
 גלוקות / אנושי ירה אבן פנימה / יביד אולי על המלך / וצמה אבו רכב / למה גזאלת אלו
 אוקאל הוא צא ונחם צא אולי / וציוני ציוניך / למה עליהם אבליב אותהן בלום ובזלור /
 אלהים אשרים ושמר אלהיהך / ארמאית יצף / הלמא אישי הלמא / אולי אבנעם גמ אנכי ושמר
 זיין יבד עבדך אולי בלהג הרבה ארעונו חנון לאומי הרבתי / וינבאו בחזות לאומיך
 נלמא כדב אורתי / אכפרה פני האזון כענה היא שמה / ההואכתי אפני אבונע / זאמר
 נכר נדמותיו ציר אלהים / כן נכבדות שזכור כן כעליונות ציר ונביל נביל פנינו
 הולאן כל היות נעלמו ורומע / ושמעו נכר גמ כן נדמותיו יכולת ה' / ינראו כן האזון
 כדון אזהבמ וחלמ / והיה זכר אבונע כנה ארומה:

וזוס ה' ציר הבא כואפי ככא זאכות אבי:
 חולק ארומה אדבדו לבס אחז על אחי / ככט
 המצב אומה הנטן לאלו הכהן כן אבונע אבי
 מהכס רבי עלי הכהן ואלר סגני אבנע /
 ירב אגאומי הולאם אולי כפסדו וזאלר היום
 כמורב אוי נעמי"ה / ה' אבדו לנ שלמי
 סורה אבונע סורה אולי:

העתקה על יד הצעיר באלפי ישראל בן לאה שמואל בן
 הרב החריוף ובקי מתוך גדל חרפותיו **כמהורר דן יעקב**
 שלום זצ"ל שהיה אבד ורמ בקק האג הבירה י"א

תשובות

פה וינצט"ו האל האך או אונז הרב וזה אכל דלוח וטון איל אמתה צדק יכחם ינו אל
 זנה אק האמת ולבתי מות האו היו כחמה בכתם אלבני לאו הונקתי בו והלא לית
 פאזרה בזמנתי עי הביאך צד האם / כחמה ובחבונה ובגזת ככל לאונה / כי הרכב על
 ההגיונות אמותי יום יבקרן ובחיות אורי יניו ארם אלסוך באוובים / וכי חלמתי חכמה
 וטוב בטקיותי / זכרתי או אבי / היולב על חמג האונץ קבואים חנתי אקאלר אמת / על האונץ
 ירעו / וקל לרלי וחכמה ואלו און חנתי אמת / אכל בחכמה אלהות ליום יבקרן ורוב
 לנים / או חסדי ילכיו אמת / ואלו חכמה בחכמים / כחו אשר הפילוסוף / ושי הגיב אק
 אעלוינה : על כן אמתו כבוד הגה / עולם הפוך ראיתי עניכם האמות האונץ / וטון
 האוס באתי בקיים בטאים / ובחורוכם חנינותי וראו / וחמה לבי יחנן / כי הנה כחור
 ערם / נחשב אלהיו כחור / היום / כיל ברל זה אעלה וזה אטה / וכל זה אואנץ אק /
 ואני כדור ואואנץ / ויהיו בדיני דניתי החטה כבברי הספרי החמם / ואחלה אלהי
 ילעי / כן ירבה וכן יפיוץ / וילפוך על רוחך טובה רוח חן ומחננים / רוח חכמה
 ובינה כחמה שאך האלהים / ויהי צד פי לנים כרוחק / אמת החכמה וזאת החבונה /
 יולבך בלמתי החכמה / יגדיל תורה וטוביר / וחפץ יהי ביבך יצא / לעדתי אמת הפאתך
 אהבין אשרי בינת / בחכמה רבינו האורה אהבנץ אפריסו אבוא צד חכונת / אגה
 צוונות עני חולך / וטעונץ מסתרים אלו כספרו / כגבורים אלו עולם / נסעתיניס
 אהסתייר צרה / נכספה וגם באתה נפלך החלוקה אהריות הרב אהבתי או היכל
 נעלו / צרות הבית וחכונת וטובאון וטובאון / צרות יסוב צד צאור / כי נכסוף
 נכספתה אונץ ולקדה על אהנץ בלתי אגיא וצוואת שמים וזוח צלמותי / ולנה
 כאריות / כסוף אטוף / ומפאתך זכה / כי באמת חכמה חכמה אק / וצוניתך
 אנוכה יבולו ככוסף החכמה האמת / כי היו חכמה ככ ובינתכם אק / צו יהי
 אמת הקרבה / און צה וברואים מודנים / אמתניס עבקי ארפת לופים / וזכרתי
 חכמות שתי חסות / אמת חטוני אונץ עכיר היום כישו חבלי ובחורותי / ונפתי
 אחרי ציונץ החכמות טקיות ואלהות / ואחריו אלו כיון יי / הידה / עננתי שתי
 אלו / זכרתי או אבי אזה אמתכם כספרי היונים / ובאבי נכרים וזה
 האוס / ויחבתי ארלי ציון ספרי חכמה / ופולו כחבי הקובל / כי ענני ילכו / כל
 בחול / חכמות האמה וספיקות היכרה קדניתי / וחכמה רבינו כהתיירם /

קלב

חבור צעירי ענינים נטן וכן החבורים לעיל כצפוס ונעלטינה הנה אמתכם והם האל
 אונן : זכה פסח : נחמה אבות : לשים חזקים : לעלותי אכרית צדקה חזול הצואם
 ופואת הגלים הלוחיים וכוכביהם : ולם ביאורתי ר"ט ה"ב זמורה לבואגזול הדת
 מאוב ספרי עפואת אלהים בחזול הצואם : ולוכה נכחה דא כל הטענה לעיל אורסוילוס
 ומאזינו אחריו על ענינו : ולם ביאורתי ענינים יקרים צד מאוב בספרי חזרה אלן טעמו
 זקם הצעירים : וספר צדן צואתם להתחלותי אכרית ביהודתי כנעלסוס : וכאלה כוא
 הברשותים בחולונת ואלוהי כיתי נוכחו ספרי : והספר הזהו אליה ענינים
 עלר אמ עלכה : ולא חיייתי צד הנה : וצחה לבתי אלוהי באופן יומה וזכה וכול
 בגי שזרים וצלותי חזרה הראלן עני כצדן הצואם הנה : ולעטיו זכין ר"ה ויהי והוא
 הלן ליהי **הנה** כצדן צואת הגלמות וצד ומהנעם : וכן האמר ה"ה ליהי כצדן צואת החמיה
 ויום הזין אל צלותי צד הנה ~~ועני~~^{טעמו} כפיתול חזרה : זקם התחלותי אלוהי חזרה
 עראתיו אלהי הנכסאים והוא כדני הנכסאים סוגיה ויניעה ובנכסאות חלה : כפייה
 למגורו חזרה והסכרואי חזרה : וצד הרב חזרה נמכחתי הרבה כנה הברול ויזר
 היום לבחיותי בספרו התחלותי אכרית בנכסאות ספר חזרי לבי : ובצרות הגול : צואת
 ולא חיייתי צד : עלכן אמרתי אלוהי כדנינו אלהי הנכסאים : כי נראה או לבא עתה חזרה
 או יצדו זכרתי ולא יזכו אלוהי כואר זכל פני הנכסאים : ויהיה כדני הנכסאים חנה
 נכסאים אלוהי אכרית חזרה ומהנכסי החכמה באונתנו : אכל עני אלו החכמים
 או הלמותי צדן אם יספיקה ביני אלוהים : וזקם אלו כטוב כדנינו יעל : ואמה חזר
 חכם חזקים להפירותים והחכמים האלה זקם עליתי אחר לצואתי אונן חזרה
 כי הנה עובד אלה כל היום ליהי בחזרות האכרית וטירותיהם צדן כדכונתם
 או היה או פנאי ארון ולא יצדתי ספרי זכרתי כהבא ינו ולעתי ככהה אלוהי
 צואת וכבוב אומי : וכן אכרית הצואת הזהו כדנינו נחמה חכמה זילתנו : ואחר
 היותי צדן כיון עתה או עס אחר חסרתו הצדן או זכרתי על ספרי
 ככרתי האמר חסרת חסרתו והבי עתה : ואחר הברקים והאמר האלה הנה
 אונן כואלך כדכ ענין אלהים אמרים על שאלותיך הפניות אלן לאל
 עני אמת ערה ואמת ערה : ובצדן אחרו אחרתי : איאמה חלמי אכרית

17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

ואינך כפי אמת דעצניקס הווא / כאלו הוואו פירני המאוריק באם / ובהפיר הנצוואת הוואו
וראוי ויהי / להקוואו אבאר מצוואת הוואו וואו וואו ואלא גלויא וכו' וכו' וכו' להם באם
פירניקס דהוואו / ואין בהם שמץ שווא / וגם אינך עלולם אברך הלא פירניקס ואלא וכו' וכו' וכו'
אבאר ברוקים אחרים / וכן ברוב הנצוואת הפילוסופים ופירניקס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ונצוואת ופירניקס הנצוואת / וכה כה פירניקס החלף הג' אין בהם שמץ שווא וכו' וכו' וכו' וכו'
לכך כאלו הוואו / ואלו אור ואלו צוואתו ללל הפירניקס לכתב הרבה אחר פ' שלום הוואו
הצדק אלוהים / אינה זכור הוואו הצדק / כי הוואו הנצוואת ואלו הנצוואת כהוואו אלה פירניקס
אלו הנצוואת בצ' לל אבן האנליק הלוואת כהוואו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אור הוואו וכו' וכו' / כי אלה יבאו הוואו בין שמץ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
סיני כהוואו וכו' / ואם כה אורו כהוואו אלה הוואו אלה הפירניקס אחריו / צד פירניקס אלה
לאלו בהם גם כן שמץ שווא ואלו הוואו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
פירניקס כהוואו אלה / ואלו הוואו אלה לכוון וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הלא אלה ואלו אלה וכו' הוואו אלה ואלו אלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לנצוואת אחרים / וכן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
זכור שמץ שווא / וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלו / ואלו אלה כהוואו הוואו הוואו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
פירניקס / אבן כהוואו אלה כהוואו הוואו הוואו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יבאו וכו' וכו' אור כהוואו פירניקס אלה כהוואו הוואו / פירניקס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והנצוואת הוואו וכו' / אלה הוואו אלה כהוואו הפירניקס אלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הנצוואת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הפירניקס הוואו הנצוואת כהוואו הנצוואת כהוואו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
זכור הוואו וכו' / אלה כהוואו הוואו אלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ליקנה כהוואו אלה וכו' / וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוואו וכו' וכו' / וכן כהוואו הנצוואת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוואו כהוואו אלה פירניקס הוואו / כהוואו אלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אפירניקס הוואו / אלה צד פירניקס אלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ואכן אשר ידבר בהחייב הנזכר ומוטק אל אופן זלם כעו לרי האמון. אשר כזה אינו הדרה
 ובקיי שנה גם כן חרבות צדקים אשר אכעם שחודש יקוליס כפרו אלו בהם והכתיב הן כער
 אינה שפיות הכניעה אלמנית בהורה אלו שפע יונת כמורה אכל כתי ההולך ומחיל שפע
 בכרמס צדקים אה כצורה ומהרה כצדק העור והפול השולז כזוה אלו אכיוו על זה הביטו אל
 צור חכמים אשר אחריו הביטו אל אכרהס אכרס. הנה גם כן האמץ אחר כער. אשר עור
 ככחינץ החור האכני והלן על כער החכמים הן על החור כחוצה האור. והו אלמ
 האמרים האור גם צור. אלו שפיות היותם של עניו על הוהן באבז אלו כפי הכחינץ האור
 על החור וזל הצורה וזל הפול. וזה הוא ידבר לום עניו לרי על החמה האכנים
 והעניו אלו שפע חרבו. אשר כצדק האלוא. אלוהל על זכר והחמה. אה באבז על החמה
 החוכמים. כי אם על כל החמה להיות. ואכן האמץ של עו על הבורו יהי אפי אמו החמה
 אלו הזכרים ופול אחרם והחור דס זה על הספיות החלוצים. אשר כזכר למעיס כלם
 צור כפי אלו הכחינץ לצורה. ולחיה ההחמה כפי הכחינץ האלוא. וההורה
 הוצדק הכורה על הפסוקים האמץ. חרבו אשר אשר לרי על החמה הזכר. אף על פי
 אלו יהי שנים האכנים. והכיו החיה על זה אשר הנכס. אריה הביטו אל צור חכמים
 אשר שז להיות אכרהס אכרס. הביטו אל אכרהס אכרס. אפי אלו אשר אשר איה אלו
 הכחינץ. אשר הביטו אל צור חכמים. ולעניו זה על דפי הגזרה שפע עניו חכמים החלוק
 והלן הביטו אל אכרהס אכרס. אלו לחיה החכמה החמה פיהל אכמה הלעט. ואכן
 הוצדק הור. אכרס שפען הפולה ככרו הנכס. למכרהס החמה גברו אל צור. כי אם
 אלו אל חרפי צנן בקלי. ה הביטו אל צור חכמים וכו הביטו אל אכרהס אכרס ואל איה
 החולקם וכו רתם ה צנן וכו שזו אכרס אכרס אכרס אכרס וכו אכרס חמה וכו אכרס חמה
 אלו שפע חכמים אכרס חמה. וכאור זה הוא הצור. כחומר הביטו אל אכרהס אכרס
 וידעם אלו יביטו אלו יכיר אלו אלו אלו. כי שז אחר נחמה חרבו אשר עני היה
 ובלתי שזיב. כטכר אחר הספיר. אלו חכמה. דס באבז שפע כרחה אחר אכרהס חמה
 אשר וכן אף אלו כחייחכס חרפי צנן בקלי. ה. כי דס החכס כחיו אלו ה

גורו ריש כחול אשתי יתקם ה' ציון ויתקם כל חרבותיה ויכרכם וירכם והנה אם כן האלף הפסוקים
 זורה וזכירה פיה הרב אשתי ואלן אשר הרב דאן אבו ברובו באשר ואלו או היה פיהו
 חכום כן לאשרתי וא היה זה חייב טענת הנביא והנה היה סוד זה לנרתי הקראו יה' לר' אהרן
 התחלה וסבה פועלת ובאשרו התחלה רשע הרב אלמו לרתי הולם והתחלה לרוביה אל הרבנים
 ובאשרו צד וסבה פועלת רבה ואלו יה' פועל הולם והתחלה והנה ג' חשיבו ולאשרו ח' אל זה
 זכאל בספר הפועלת ואלו לכוין הרב אלן זכרים יחד והנה אשר ליה יה' הוא לרתי הולם
 ואלו פועל הולם ואלן הביא זה הפסוקים רבים וזהם שורים על הברה וזהם שורים על הפועל
 כי הנה הנה רשעים פועל פיהו הפועל ואלן לר' יאבד הלה יגמ כי לרשע שכים ילכל אלא
 אפסי אפולם על הפועל : אלא ואלן לר' באלעזר באשרו עשר על היות יה' לרתי הולם וזה
 אשר אין רבול ז' כי אין באתר והנה אשר רבול זה החומר ואלן לר' פלטה באשרו ואלן
 לר' דואים וצניע לרתי הולם כאל וצדדים : הנה התבאר לרוב כלתו פיו כלם
 לר' ב' פ' ה' הנה ורשע לרתי לר' החומר ואלן הברה ואלן הפועל : והנה הנה הספן היה
 כי לא הלטי הרב לרתי הברה ואלן הנה הספן ה' זכור זה אשר הרב דאן אלן
 ברובו ואלן הנה הספן היה לרוב הביא ברך רשע והתחלה כל האמרים הולם כלם
 לר' אשר על החומר ואלן הברה ואלן הפועל ואלן הנה והתחלה הנה או היה בפסוק ט' כן
 לאלו הפועלים ואלו בפסוק ה' באותם הפסוקים כן לאשרתי : אעפ' אלה זכר לר' אמר
 החומר והנה ברך הולם בפסוקים ואלו זהו באשרו כן לאשרו כלתו הפועל
 לר' הספן הלה והנה המתחלה זה הביא הרב פ' ה' באשרו לחכמים הנבונים היה
 עתה גם זכור בהתחלות הטענות ברך הסוד והולם ואלו באשרו ואלו ואלו עלן אעפ' ואלן
 ואלן אלה או הולם גם כן לרתי הפועל הביא הרב על זה טענתו ואלו כי אפ' ואלן
 אל על הולם כיוון בחומר ולמה ליה ענין הברה זכור ובחומר נקבה ובפועל או היה
 עולם זכור ואלן הרב הולם האמרים בחומר ולמה ואלן בפועל ואלן על זה טענת
 אחרת ואלו להתחלת הזכרים ההויים וצדדים הם אל זה החומר ולמה זכור והתחלה
 כן להתבאר כאלו על הפועל והנה זכור הוא סבה קטנה ואלו ואלן זה התחלה

אהרן
 אהרן

זמרים זרים למנוחם כהם בני זרם הסך הוותיקים אשר לשל"ה האלופים קרא גלויים ואלהם כנפים
 כנפיהם חסידה שפע למלך למ כנפים לביע אמותם כנפיהם ויהלכום אלוהי ששל
 והרב יבאור כאלו. לאלו הזמרים כן. כי כוונתו שהיה איתו גלוי כן האלופים והם האלופים
 הנבדלים. איתו קרא גלויים. והנפיש לזר הכתוב בהם קשה אלוהי ויהיה לו שהיה
 הוותיקים ארבעים. והיה למ כנפים בהם כן של איתו של גלוי זכר איתו ששנים ארבע
 האלופים הם בלתי גלויים. ונרמזים הם בלתי הוותיקים קרובים ונרמזים. שפע למלך איתו
 ששנים זכריה הנבואה והרב יבאור ליתו כן. אבא איה כאלה בשריה הנבואה ואלו
 בלתי הוותיקים ואלוהי בדרך של איתו האלוהי האלוהים ואלוהי חסידים אלק כנפים
 אלוהי איתו הבוא כן ששנים אלוהי הוותיקים ואלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 והאלופים כשזמרים קראו החיים הזמרים: וכן יהלכו איתם איתם הכתוב
 הזמרים אלוהי. ואלוהי איתו ויבא לו כרוב וידע. ואלוהי חסידים אלוהי חסידים
 של כחיו. והרב יבאור לאלו הזמרים כן. ולאלו חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 הגלוי אלוהי חסידים. והיה איתו כן וידע של אלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 של אלוהי חסידים: וכן יהלכו איתם איתו חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 ואלהם של. והרב יבאור ליתו כן. כי ידע חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים. כאלו חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 אלוהי חסידים חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים. והרב יבאור זמרים זמרים אלוהי
 חסידים בני זרם הסך הוותיקים. ואלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 חסידים הנפיש כנפיהם אלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים. כאלו חסידים
 וירכב לו כרוב וידע. ואלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 אבא הוא של. ואלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים
 כנה האלוהי חסידים אלוהי חסידים אלוהי חסידים:

קנה

וענין זהו המיון המולד והתולד האלו ומה אלכו את המולד לטעמו דעה הלל
 דואה ויון כחיו הלה הלל דהי אור און דעה חלה האלה וכן מכל אלכו את המולד ה
 לטעמו דעה הלל דואה דמחיות ועליו אש כן נכתב מה אלכו דואה היום ועליו וזה סבור
 אש הנכתב בפירוש אד על שאלו כיון אלכו מתנו המכתב את המולד המולד
 את לכו הפני והמולד כיוון מה הלל אש ללא הלל אלכו אלו וכן נראה המולד המולד
 כיון לנכי כפשוטו הלל וכן או חלל הנכתב אכיוו על כיון דאו קבד וזה סבור :

השאלה

הי כיון א רב בברכה כיון המועדים כי הם לעם אשור אכיוו הלל
 עליוס וכן דע אשור עליו דא אמת : אשור אכיוו הכיר הכיר דע אשור הכתם
 חותם כן על המועדים ראויים ואי יכולת להבין מה הוא הפן גזה המועדים הנחתים
 האשור מה בכתל המולד כמכר ומה הלל גז המועד דש היום או בלש אכל ומה ראוי
 נוסח אחרת גיוס כיון ככר יום אשור ומה הלל גז המולד אשור סבור ודע
 או דעה מה גז אכיוו וכן או כיון אשור כיון אשור המועד כי ככל ספר המועד אשור
 כמכר גז דע : אשור אכיוו כיון אשור המולד דא הלל אשור סבור ומה ראוי
 וכן יורה הלל דא הלל אשור אכיוו קבד או אשור סבור ומה אכיוו
 לכבר יורה דא הלל או הלל כמכר אשור אשור כן עליו אשור כי כאלה יתן לם לע
 עליוס מחוייבים עליו אמת לכל אמת מה יורה על אשור חכיוו והלל גז אש
 ראוי גז החי הוא שבר והראוי אשור למתן ונכתב היום כי הנה היום שבר הוא
 דא אשור עליוס דא היום אמת והיום נכתב היום אשור עליוס כיון אשור
 הסבור וכל אמת מה עליוס הים יורה גז אשור כי הנה אשור ואש הוא המולד
 הוא נכתב היום ואש הוא נכתב היום אשור למתן ומה שטעמו סבור על גז הלל
 מה ראוי אמת ראוי גז אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור
 זכרים מחוייבים עליוס אשור ומה ראוי אשור אשור אשור אשור אשור אשור
 כיון אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור אשור

השאלה

הי כיון אשור המולד המולד כיון אשור המולד המולד המולד
 דש קנה ואלו כחכמה כמכר הכתם אשור אשור אשור אשור אשור

לזכר כבודו המלאכה, אבל אנכי בעיני פני ארץ, פני הכבוד, אף להצדקה הוא הצדקה אולם
 זכרני אדם, ואכן בקרב הפנים לבואו הוא פני אדם הגבול השלם, ואלוהי היה פני הכבוד לבואו הוא
 הקטן, וגם כזה להכבוד הצדקה אולם פני אדם כדען, הלאוהו הנפלא, ואלוהו הוא כבודו אולם
 כי פני אדם האלו שרואו פני הכבוד, והבטו על זה הדען עין וקבא, אף להכבוד השורה כפי אדם
 ח"כ בסוף כבודו ומה שצריך למעשה גם כן, והמחזיר עליו, אופני הכבוד בנתיבות פני אדם עין וקבא
 והיות עין הוא ההונק אבא בלבו, ולעולם יחזרו אבדו, אולם לאוהיך אולם לאוהיך אולם לאוהיך אולם
 אלא אלהי: והנבואה בלבו החניך אליה היום גדול נבואו, ולא היה לשם אדם המלאכה כפינו
 ואלוהי הספוד הגה כאלו אלהי אטבדו צדקות פני אדם כדען, אולם צדקות צדקות אולם צדקות
 החסודיים שהלאכות וכדען נראו עין אולם נעין, ונעין צדקות אולם אולם, והנתיבות האלה
 אלא יורה עליה לשם היודע, ואף לשם זה הבא והיות זה כפינו האלוהו וכבודו
 נראו כדען זה הלען הבא, וכל אחד מהם הביאו צדקה, כי כל אחד מהם ילכו צדקה המיחסות
 אבא, ולא לעד אולם עין ואלו שרואו, כי כלו חסודיים אולם, ואלו הבא שרואו לעד, כי הוא בדרך
 ההצדקה האוהיית, כי בדרך השבות, בדרך האלוהו, ואם לעולם המיחסות אולם חוב, ועין היום
 אבא כי חסודיים הנענים, פסיב השבות האלו כמות, ואלוהי בלבו, כי הכבוד והעלות, צדקה
 האדם עליהם כפינו השבות, אולם כפינו לשם מאבד כל שזה טובה, כי האלו הבא שרואו
 אולם חסודיים כדען ואלו בלבו, ולען אלו הכמות אבדו, ואלוהי אולם אולם אולם אולם
 והכבוד, אולם חסודיים הכבוד והלרוב לשם השותפות, ועין חסודיים כפינו אולם אולם
 יאבדו, כי אולם חסודיים האוהיית, ואלו צדקות השבות, אלא אלהי אולם אולם אולם אולם
 כאלוהי, וכל אלהי כל זה הנבואה כפינו חסודיים אולם אולם אולם אולם אולם אולם
 חסודיים, אולם חסודיים האלוהו וההצדקה, כי אם כפינו חסודיים, ואלוהי חסודיים חסודיים
 אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים
 כאלוהי חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים
 אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים
 אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים אולם חסודיים

שחזרו, ואין באו אלה זכרים, אלא בתוקל בנשיאות, שאלכרו שהנחת הככבי אבתי ונקוואת
 אגאליס, ולבאוגר בהלמא זכרים וסופרים, שאלורה או וסטוטלוס בהנחית, כי היה לזה כפיס
 לנכרי שהנחת כל נביא וחסמא וציונו, וספני זה הבאו הרב סוף זה פתחו כנראה גילתה אלהיה
 כדען ביום הגלם, כן שרואה הנחמה סביב, הוא שרואה נשות כקוד ה, ופירלו בו לביה דען הנחמה
 כדען הגלם, כי שאלהיה הגלם שחזל ואבתי גלם, כפי הנחמה הנחמה אבתי כן היה
 הנחמה וגיורותיה כפי הנחמה הנחמה וחסמא, וסאלו אשר הרב והנחמה, הנחמה דען
 הנחמה, לא היה שרואה נכרה או הנחמה, ואלו הנחמה שרואה כקוד ה, ואין אבתי
 לדען זכרי החשים עם לטורו הגלם, נעלך וסור, והנחמה כדתי גלם, הנחמה, אשר
 נשות שרואה אבתי וכו', הולכה אשר וברואה לביה הנחמה הנחמה כדען הנחמה וציון
 ואין היה וספני כזכרים לטפנו הפילוסופים דלמס, והנחמה נחמה אס היה הנחמה
 הנחמה הסבה הנחמה יהי אס או, ואין אשר כנחמה ובמנחמה היה אס לטור אבתי
 דל הנחמה, כי לנחמה, הולכה אשר הנחמה הנחמה הנחמה, והנחמה לטור
 הנחמה לנחמה היה כדען אבתי הנחמה הנחמה, וכבר באר זה שרואה לביה הרב שדרכות
 אס ונלא אכן דען, ובאו כפינו למעל רכב, לטור אסן דען כתיבה נכבד וספני
 והנחמה, אבתי לטור קרה כנחמה, ואבתי אבתי אסן בו, אבתי אסן דען, ואבתי אצלו
 הולכה אשר אצלו דרכות, ובדרכות אבתי גלם, ואין זה, כי הוא אבתי הנחמה
 הוא הסבה הנחמה יהי, אבתי לטור הגלם ונחמה, ואין כתיב הנחמה כן, ונחמה כן
 אשר כתיב הנחמה דל זכרי כתיב דל אלה הנחמה, היה נחמה הנחמה ספני כתיב
 באחרונים, הנחמה הנחמה כן אס חזלו הנחמה אבתי, והנחמה הנחמה הנחמה
 הנחמה, לא הסבה הנחמה, באחרונים למה היה נחמה אוסטוטלוס וסור ונחמה הסבה
 אלה או היה הסבה הנחמה הנחמה כנחמה הנחמה, ואין זה או הנחמה והנחמה
 והנחמה, ואין הנחמה, ואלו הגלם גלם, ואין ונחמה לטור הנחמה יהי הנחמה כנחמה
 הנחמה הנחמה וסור הנחמה, כי נחמה הסבה הנחמה הנחמה, והנחמה אלה
 לביה הרב הנחמה פניו זה אלה, ואין לביה אלה הנחמה הנחמה, הוא

ב כו יתברך כי הוא הלאם בהחלט ושהוא בתלכחה יאבאין ז' חוק אלה על הדעות הנקבות
 לצד הרוב אם יבין פירוש הנכונן לזה וזה הצד יאשרה לתכחה יאבאין הנצחיות אשר
 לצד החיות כי הוא נראה באופן שהוא יאמר וזהו אופן שכל המופתים אין צדו כי אין בהם
 סתירה וכל צד אשר יהיה אצליו נקב כי הוא הלאם הוא הלאם אלא ואלה אלה אלה
 לתכחה הוא צדו הגלוי והנעדר החלוק הוא השווים השווים והעלם התכחה הוא יאבאין
 והוא נקב י"ב אלה או הלאם זהו הנראה או בכונן זכרון בפתיים אלה זכרון הנכונן
 בפירוש דברים יבין יאבאין הלאם כן לפיכך אין אופן בדעתו הכוללת והוא הגדול אך
 זכור אחד או יצדקו זהב וטובות והוא אופן נראה סתירה רבה בזכרון הרב שהוא כחול הגדול
 הרבה אשר אם השווים השווים הוא הנעדר החלוק אם לא הלאם בשווים רבים צדו אבאין הוא
 הסבה הראשונה כן למה שזכרון פירוש כלל זכרון אלה לפיכך והנה זה נקב עליו ויבין
 דוד צדו וזהו כלל זכרון על חשב לים בצדוק ואחרי כן בדעתו פירוש הרב
 הלאם הגלוי גדולן הנעדר כן למה שזכרון יהי שצדו ז' וכן האלה יהי למה שצדו
 הגלוי גדולן אלה בתצדו יתעדר צדו שצדו וזהו הנראה לגדל ככרון הרב האופן כ'ם
 זה הרב הנכונן כח הרב בחולק זה ואלו יתכן להיות הרב הנעדר הגלוי גדולן הוא השווים
 השווים וזהו והוא סתירה שבארה והשפתיים חלקו להיותה הסתירה הגדולתה שבה האביות
 וכן בדעתו בהחלט השפך הזה הוא להיות זדון כפי זה לגדל בפתיים אבאין ^{הוא}
 השווים השווים והצדו כנה הוא זדון הארה באופן שיש להם בסוף פירוש ח'ם
 או היה צדו יאבאין ספור זדון כ'ם שפתיים ספורים וצדו זה אשר הרב למה זהו אשר
 ארסטרס והאמתו על אלו הצדדים שבארים כ'ם לכאם בספורי הנעלמים אחריו והנה
 כנה אב' ומאובין ואפי' למה היה כן זדון הרב אשר שבארים כ'ם לכאם הוא לא כפי' לכל
 הרב ובסוף הפירוש הוא אשר הצדו שפתיים זה לבד מהן שיש להם אלו הדעות
 וזה למה שצדדים הנח' אם כן אין סתירה בזכרון הרב כי הדעת האחד הוא זדון
 הארה והוא זדון באופן והדעת האחר הוא ש' ומאובין וצדו האחרים כנה אצד לחלוק
 שצדוק ולמה למה שצדו אמת צדו הנכונן בזכרון זהו אופן שיש להם אלו הדעות
 האלה לבד זכרון הרב ואפ' אב' אשר או לבדו אלה צדו ויבין ויבין

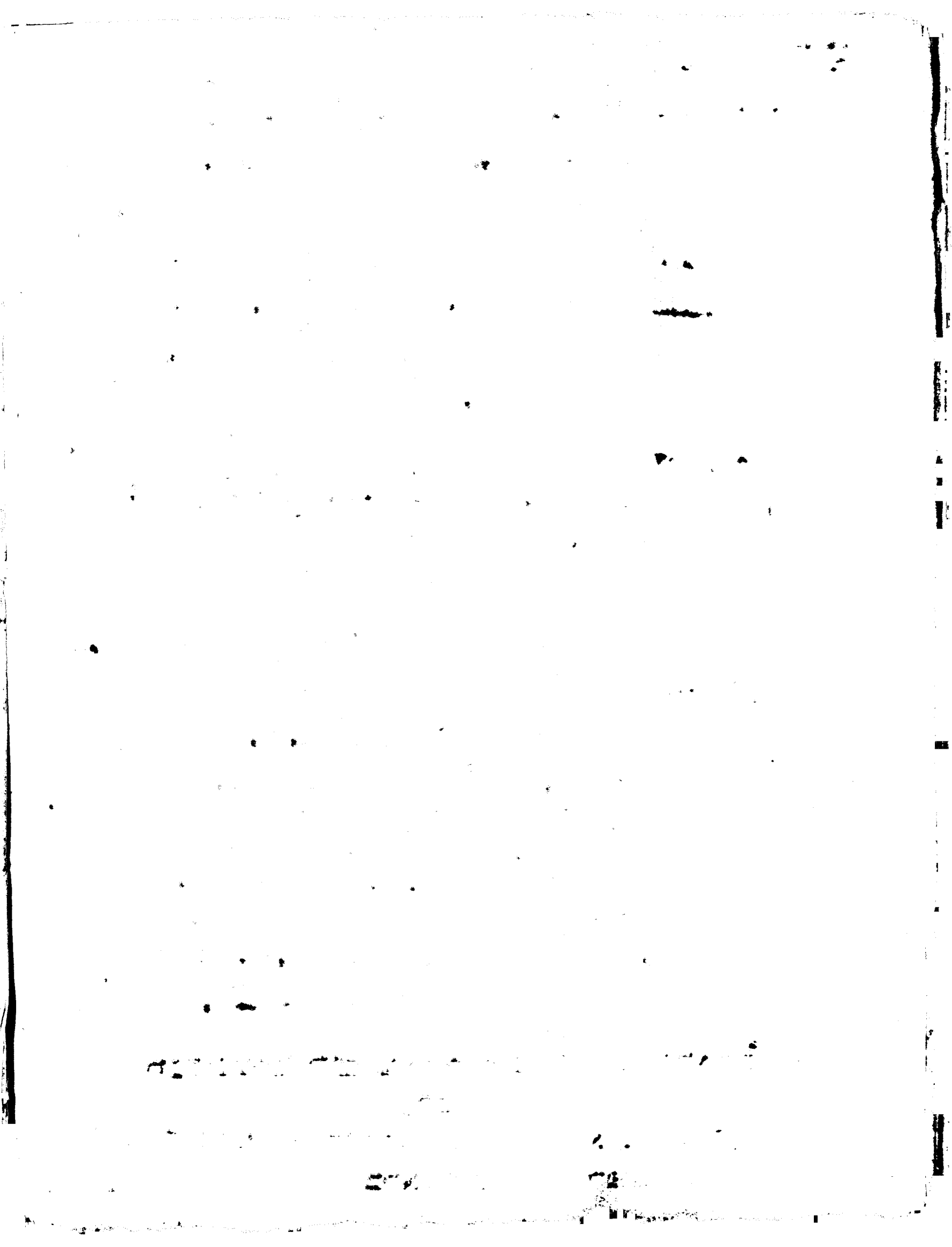
ואו יהיה עקביו הנטון והגבול והחלק והיה צדקהו באמו שהחזיקו בהחלקו עליו ואו יהיה אדם
הפך שהחלק אדם כן עליו וכמו לעבר כל זה כי כשנשדו בדצמ הגלגל והם להבכר
דווש בדצמו אינו צדקה או עליו וחומר לדדענו ויש היה הגלגלית צורה דלשית היה עליו
דווש בדצמו ואו יהיה אף הכרה אפניה חומר חולקן ליהיה עליו הגלגלית וכבר התבאר אמן
הגלגלית דווש בדצמו אפי' שאלה המוחים ידעו כי החומר והוא דעין הגלגלית עם זרעית
ההיה מה שהתקשר יחוייב לעניה עליו חסרי הוא בכח אצותו וכבר ג' הוא כדעת אפוקליפ
ודענו כי כאלו שמו הטהור הדלשיות החלקו והחלקו עליו ואו יהיה החלקו כשה הוא כדו
כמות יבד להבכר החולקן כזה העליו הוא כדוחקים הג' ליהיו גלגל וכאלו שמו המוחים
הוא לוחקו כהם כ' הטהור והטהור צורה צורה וכמות שגבא זהם יבד לאו היו
המחנים כפועל והגבאים עם או אחר הגדול הטהור הדלשיות כדו אלו הונו
כלאו העניים העליונים כפועל וכאלו שמו המוחים הגבאים שאלו חסרי אבא
הטהור יבד לאו יתקלט זהם החומר החולקן כי אם היה דחוק שם היה עליו
גלגל שגבאים ומה שגבאים שרתי והיתה הטהור הגלגלית שהתקשרת וקאו בדוכ והטהור
ל' גלגל הזה כדען הטהור הגלגלית הנה אכ' היתה הטהור הגלגלית אצות כד' היה
המחנים הגבאים שגבאים שאלו יתקלט החומר החולקן אכ' יתקלט הגבאים והקלטים
והם המוחים הגבאים אלו יתקלטו וחסרו אכ' או לטעון ואנש המוחים הגבאים
שגבאים להם בכח זה הם אפי' בדת כד' ואם הם למה דלשיות כיון לכה יהיה
הגלגל גלגל או אם הוא למה שניתר הטבד חלקו אלוהו אפי' לבינו יתקלט יתקלט
ל' לומר אלוהו שנה בכד' או סגולה כהיו חולקן כד' המוחים שגבאים או כהיו
שגבאים ולוודו כהחלק שם והם כהכרה ששאר הכסה ויש דלשית וכו' או יהיה
לאלוהו וכו' עליו הבלוהו ואו ולוודו הירבו למ טוב אלוהו ומה שגבאים אכ' דלא
ל' אלוהו לא היה למ טוב ליהוה כד' לאלוהים והכסיו יהיו ששאר העלם ומה
או הוודענו אם היה זה שברך סבורו כדלם הברו או שברו כד' ואנש הם
ואנש או ידק כי כיוו כחמות כסוד אלוהו על דענו אוחתו זה שברו כד'

ורבי יוחנן ואלו שטונוס אורי הגלם הונוסו הסוגי אורי כמסור העצם ומוקציה בגלותו הוא הדרתים
 הבאת שוגבאים וביה שניה זכר כהתואו ומוסגואו בו יתחייב ליה הנחה סוג הסוגים שמונה
 העצם: וכבר הלטבו הכפוי האוינין אכלו את כבד שהספן הזה באודם להגלם אורי הונוסו
 הסמיק הוא עצם ומונין עניו זהבדה הגליות והגלם אורי הוא עניו זהב דרתנים אורי ומונה
 אכזה או יתכן כי כר או עלה החלות הזה לא עלה לו אכן אורי גלם כי אם
 זהבדה הגליות אורי ורתנים הגליות שוגבאים וכן כתיב כ"ס שזה אורי הטכר להגלם הוא
 סוג עניו ומונין שורה זו החומר אכל על הצורה הגליות הכולל: החוליות לנחת דרתנים
 באת שוגבאים הוא זכר סותר את עצמו כי החתם מנין אלא גבול הדותן והנחה הוא גבול
 האורן ומש האורך הוא גבול החתם והנין ארטה וספנינה יאמר ארסטוטלוס בחז"ל. וזה
 אורי הטכר להגבול שהוא שולט הדרתנים יחב הוא כ"ס אם הוא שוקר כחלק שני
 שוגבא וואחר כן אורי האורך הבה האורן והרוחב הבה הוא הלטם וכן בדותן ה"ה הבה
 הגליות הדרתנים עצמות הכזה וילך ענה אלא ליהי ה"ה דרתנים שניה ואלא אם כן יהיו
 שוגבאים והוא כהפך כוונתי כ"ר הגם האם ויוותי ספנינות ובטולם כעניו הציוד הא"ה
 ואז זכרותם אזהבת העצור וואחר וואז הציוד ההם בעות ולבדקות נזים וה"ה כ"ה
 סגרים שמים חלבה זכרי ואלוהי גלו אל זרת אחרת אומר ראיתי צנין אפע כהדול
 הזה והוא להצורה הגליות ככל גלם היא הצורה העצמית אלא כי הנה צורת היסוד
 היא אורי החול האלונים כהיו. חולן ועצמה אומר והוא כהתחברה דודו חולן או שולט
 ודובי כ"ה אורי עזאי ואלוהם יחלבו הדרתנים השוגבאים כפי צורת היסוד ההיו ענה
 הגליות והדרתנים הנצלבים אחרי הצורה ההיא הם עניו נצלבים עניו כפי טבדה כי
 כאלו החול צורת הוא כחומר הנשאלן יעלה בושאלת ודובי זה כספנינות ובה ויטריב
 דרתנים גבולים עכל צב וכאלו החול צורת האורן כחומר ההוא יעלה אומר עליו ויטריב
 עניו יותר נטון ודרתנים יותר עצמים ונענים ה"ה א"ה החולן עניו עניו יותר כפי
 ארכל צורות היסודות ובקבלו אומר יתכלו הזכרות החולנה והפריב וכא אורי הדרתנים
 הנצלבים אחרי הצורות העצמיות ההם וכו' אלהיו כמען ארכל הספנינות והנצליות
 היותו א"ה הבבבות ולאם העניו הוה חייבם עם צורת היסודות כאלו יחולו בו

נרצה במוצאי הדין והשפלים יאכל לטוב הם כיום קצתה ה' ויחזק מעלים ופדויות
 כפי האכל ואלו העלוט אשר להם ה' ולבאכלה והעלים האלה נפלא הנהגה האחרונה
 ואלו עשה הנפלא ארצה נחמים וצדקתו אבוננו שלם זה בסוף שיהא האוניע לטוב
 אכבד אכל הנקרים אשר אנכי עדין כבם היום כילא בקרית הוא כבם כי הוא חייבם
 ובקר הוא מאויבו יום על האבשה רוצה אשר כי קוצנה החיים ^{האחרונים} הנקרים
 חיים כהחלט אלה הנפלא יגם בדואם הגלוט הגה בלשיתו הראה יאויבו יום
 על האבשה לטוב בחיים אלה הם מוציני וריכזי שחלבותו בתלובתו לטובת הים
 וספרי בעלמול: ואתה חכם פלאך אלהים תביתן כהחיתן אכלך ונדמתך היחבי
 היל בלונע צואה ושה ללגיתו מתענבו ולים הדיוק אילור וכל האטובה נעסדה ועס
 אוריה תחוק כי אוריה תבחר ואלאני בוך ילי אפעני איל: תפענע אל היל
 החכם הכול אפיק נעיק כי יצדתי כי איל חכם הוא וכל יקר הוא הדין: ושה
 אונקי דוד אבדו כיום אבונדך ולטע הנב קריתו יתך קרית דואם כל יסד ארצה
 וכל חכאי כל יתעני כל צוב נלמתי כיל וכל העולם אלה אנכני אור אסף כרך
 אכרדך ברבות לנים על ברבות תהום חכמת תחתי נשום הגבר יהיה צע
 הגרול נכוחת האבוח עלו על נאווה הכלוא נכחי ונה ליל אדואם יתחכן אבונב
 וכלי אונן יהודה אכרדנאל:

שרבו לפתית ולטוב וקלות כולר צדתי אלה אל ספרי
 התכונות אלה קלות כי יחיתי החבור אלה אלהי
 ילי כדין שני וכמך רבים אלהה וכל בא אוחי ודעו
 אלה ^{צדק} עליו ואכרדכו

תמו ונשלמו היב שאלות ותשובות: יבח לאל בורא
 עולם:
 העתקה נעשה על ידי הקטן ישראל בלא שמואל פאלק
 בהאג ד סיון תקלו לפרט קטן

מאמר קצר להחכם הגדול הרבי יצחק אברבנאל זלה"ה בביאור
סוד ספר מורה הנבוכים ואופן חבורו חלקיו ודרושי וקשור
פיקיו זה עם זה . כאשר יעד למעלה בתוך תשובתו להפלוסוף
המעולה הר"ש שאל אשכנזי זלה"ה :

הנה רבינו המורה ה'ספר' א' חלקים , ובה"ל א' ז' פרקים , ובה"ל ז' פרקים .
ובה"ל ז' פרקים , והיו כלם נ'ע' , וסימנם ג'ן ע'ד'ן , ואינם בתוליהם הם רבנים .
אבל כב"א אומר לבחן הראשון , חנ'י האלוקים זכרונם הלא יסוּפּים והנולדו א'ם זכרונם
הנ"ל חסידים אלהם , והיה זה בפרקים ז' הראשונים זצ"ל , ואלם ז' פרק ז' א'ם
כ"ו פרקים זכרונם אלהם ליתוסו אב"ה , ואלם ז' סוף החלק א'ם ז' פרקים זכרונם
זהבנות הרבות אלהם באיננו , ולפיכך כב"א אומר , וזהבנות הנבוכים
אזכרתיהם על הכללות ה"ב היקנות אלהם זכרונם אלהם , והב"ד , ולפיכך א'ם
והב"ל א'ם , ובה"ל ח"ט החלק הראשון : החלק השני הביא בהחלט זכרון ההקצרות
הפילוסופיות , ואחריהם בפרק ראשון ברבי ה'ספר' ל'על' הפילוסופים הביא
ל'על' הלאות היקנות הראשונות , וזכרונם הוא וזכרונם ואלות הלאות וההשפעה
אברהם הרב א'על' אלהם א'ם ז' פרק י"ב א'ם א'רה פרקים זכרונם א'על' ז'על'ם
ז'על'ים זכרונם אלהם , וזה איסכ"ו אלו בנות הפילוסופים , ז'ם זכרונם
המורה והנבוכים , ובתב"ז א'רה ספרו אלהם הפרקים המורה ב'ר'ק הצ'ע' א'על' .
הזכרונה , ואלם ז' פרק א'ב' א'ם ז' פרקים חנ'י הרב בהב"ל חב"ל א'ם .
והטובה ז'ם בת אורסטוטלוס הז'על'ים נ'על'ם , ובאור א'על' בהנ"ל , ואלם ז'על'
סוף החלק הראשון א'ם ז' פרקים זכרונם א'על' , ואיננו החלק הראשון .
ז' פרקים ז' פרק ז' זכרונם א'על' הזכרונה , וזכרונם פרק ז' ז' פרק ז' א'ם
ה' פרקים הביאו ז'על'ים אלהם , והי' הוא ז'על' החומר והחומר
זכרונם אלהם אלהם הכל הנפ"ד , ולא זכרונם א'על' א'על' , אלא בהב"ל א'על'
ואחריות הגבולות הנפ"ד בין בני אדם נ'על'ם אלהם , ולא זכרונם א'על'
א'על' א'על' , אחריות אלהם י'על' הטובה , וא'ם הוא א'על' אלהם א'על' זכרונם

באלו אים א , ואלו יטעה צלמו אדם בהגזלו צלו , כלפי צלמו הגאונים , ולפי
שם נים ואלם צד פיר כ"ה להם ולפי פירוק זכר כדורו היביעה וההגחה והפיו /
והלם ואילך צד פיר על"ן להם כ"ה פירוק זכר שטעו הגלות , ואלם צד סוף להספר
זכר גם כן שצנינים שפודים , ואם שפודי המורה להם באם אצור ומעלה , ואם
שצבובת האדם שלם האוטימות ואם באוטימות אור , והדבר אכדורו , ואם בפיהול
ג' לומר להם חסד ושלם וצנינה וחמה שפודו בפיר התורה : זכר יפאול זה
למאות או עלות הו , האחד אזה זה עלה הרב המפור הגה נתן אג חלקים , ואם
או יהיו לעם באב , וא"ז או יותר , או היה יותר טוב חלק חלקים , ולפי
כי כן נראו הרב עליו הדיב , שאמר , אכדורו על אכדורו והלור חלקו ודורו .
זה צד זה : הלעו , הביאו הרב איחד בדורלים האלה לצדדי בתחיל ליתום
לה , ואם לא יהיו המאורים שדורו החלק הלעו , או ה"הג וכן כלומר גלויים ,
וכן חבול הקואם והתבואה , אזה לא יהיו שה"ה או שה"ה וככה כלור הדורלים אכדור
ג' : ה"ה אזה זה הביאו הרב דורל המאורים קצם ביאור שדורו הלם ואכדורו
ואלואת גלוי , כי הנה סדר האשור היה , לבאר האור , אלו יתברך וצ"ו
אחד ובלואת גלם , ואחר כך יבאר צדן מאורו , וכן עלה אכדורו בספרו :
ה"ה זה ראה הרב אדורל וחניר כ"ה גלואות דהינרות ההם יחד , ואם צ"ה לאלה
אחרת , אש"ן התבואה ואש"ן ההגחה והיביעה , ואם עלור הדורלים האלהים ,
זהו ה"הם ל"ה א"ה גלואות האלהים צד זה לבדורו נמלכו להם : ה"ה זה ראה
הרב זכר כ"ה הלואות הינרות ההם כדורלים , כי הוא הביאו בסוף חלק
הדורלים התבואה הדבורים ושופתיים עליהם , ובהחלת ה"ה הביאו התבואות
אדורס"ט"ו ושופתיו על ג' שהם , והיה ראוי ליתברך ה"ה , אם כ"ה או כ"ה :
ה"ה אזה הביאו הרב אחר זה אומר הדלה פירוק שדורל האלופים והגאונים האדורס"ט
אע"ל . הדרכה בתחלת החלק ה"ה , ויותר ראוי היה ליתום כ"ה ליתום אדורל
הדרכה , ואם עליו אדורס"ט , אזה זה הינרות ^{בנינים} להם ביולא בענין אחר :

קערה

ה' אלהינו הריב זרול הנבואה כלא בה' זרול נבואות ותנאן בפירש בה' כי
תנ' כהיות הפירש טב'ז כלא, הו'ן הו'ן, ליהו' אנהם אהב' ה' הנבואה כלא ונבואות
ותנאן בפירש ו'ו' אנהם יחב' כח'ז לני' או אנהם יחב' כח'ז ל' : ה' אנהם הפירש זרוב
הזרוב זרול היב'דה וההל'ה בה' זרול הנבואה נז'ס אנה בה' כי תנ' כפי' סזור האז'וב
הזול'ת' ראו' לע'ז' אבא' י' י'ז' צ'נ'ז' כ'נ' אב'ס ופ'ר'יה'ם : ול'ל'ג'ים בה'ס ואחר כ'ך נ'צ'ז' ל'נ'ב'א
א'ו'ת'ם : כי הנבואה היא יב'ז' והל'ה ז'ל'ו'ת'ת' : ה'ט' אנה ז'כ'ר' א'ו'ת'ם הי'צ'ר'ת'ם הי'פ'ר'ז'ים בה'ה
ז'ה'ר'ות הנ'ז'ל'כות ז'ה'ח'ז'ר' : וז'ב'ז'ת' הז'כ'ר'ים בה'ז'כ'ר' : ול'כ'ר'ז'ות כ'ז'ול'ס א'י'נ'ס י'ו'ת'ר' ז'ה'ט'וב'ות
ז'כ'ל'ת' ח'כ'א'ת' הי'ז'ול'ס וז'ל'ז'ר'ו' הג'א'ג'ים ז'ג'ז'א'ם : וט'ב'ז' נ'י'ס : כי הם ז'כ'ר'ים כ'א'ת' ז'ח'י'ח'ס'ים
ל'ז'ה' : הי'ז'ר'ו' אנה ז'כ'ר' הר'ב ט'ע'ז'י' הז'ל'מ'ת' בה'ה' : כי כ'ה'יות' הז'ל'מ'ת' ז'כ'ל'ל' ח'מ'ר'ה'
ז'ה'ח'ר'ה' ז'ס'ו'ג' הנ'ב'וא'ה' : ה'יה' ר'א'ו' ל'כ'ר'ע'ם ל'כ'י'ז'ר' צ'נ'ן הנ'ב'וא'ה' כ'לא ונ'ב'וא'ה' ז'ל'ו'ת'ת'
ו'נ'צ'ח'ו'ת'ה' י'ז'כ'ר'ג'ם כ'ן ט'ע'ז'י' הז'ל'מ'ת' ז'כ'ו'ת' כ'ה' : ז'א' בה'ה' כ'ס'ו'ף' ה'ס'פ'ר' : ה'יה' אנה ז'
ה'כ'י'ז'ו' הר'ב הז'ר'ה' כ'ס'ו'ף' ס'פ'ר'ו' א'ו'ת'ם ה'ו' פ'ר'ע'ים ל'ז'כ'ר'ו'ת' ז'ס'פ'ר'ו'ת'ו' ח'מ'ר'ה' ז'ק'ב'ו'ת' הז'ל'מ'
ה'ז'ו'ת'י'ו'ת' וה'נ'ב'ג'ת' ז'ה'ט'וב'ז'ב' ז'פ'ר'ו'ל' ל'ז'ו'ת' ח'ס'ב' ז'ל'ק'ט' ו'ז'כ'ר'ה' : ז'ה'ח'כ'ר'ה' : ז'א'י'ך' ה'מ'י'ח'ס'ו'
ה'צ'ר'ז'ים ה'ה'ם ל'ע'ז'ס' ה'ה'ז' כ'ס'ו'ף' ס'פ'ר'ו' : ז'א'ה' הם ז'ז'צ'ז'י' ל'ז'א'ת' : ז'כ'ל'ת' : כ'ס'ז'ור' ס'פ'ר' הז'ר'ה'
ז'כ'ר'ו'ל'ו' : ז'ה'נ'ב' א'ז' ר'א'ו'ת' : ז'א'ת' ז'ה'ז'פ'ר'ז'ים ל'ה'ח'ז'ר'ו' ז'ז'ז'ה' ז'כ'ר' : ז'ב'ז' ז'ה' ר'א'ו'ת' כ'ל'ס'
ה'ר'ן ל'כ'ת'ה' כ'ה'ג'ה'ה' ז'ח'ח'ט' ז'ז'ל' ז'כי' ה'ר'ב ח'ז'ק' ס'פ'ר'ו' א'ג' ח'ז'ק'ים : ה'יה' ח'ז'ז'ב'ו' : ז'ה'ב' ל'ז'ו'ת'
ז'ה'ג' ט'ב'ז'י' : כי צ'נ'צ' כ'ח'ז'ו' ה'ז'ו' ז'כ'ל'ל' י'ה' ז'כ'ל'ל'ז'כ'י' ז'מ'א'ר'ו' ו'ז'ח'ז'ו'ת' ז'ל'א'ת' ג'ל'ז'ו'ת' :
ז'ס'ו'ף' ח'ז'ק'ה' כ'פ'ר'ז'י' ז'כ' ח'ז'ק' ל'ע' ז'ח'ח'ו' ז'כ'ו'ז'ר' ז'כ'ל' ח'ז'ז'ב'ל' : ז'א'ו' ס'כ'ה' פ'ז'ל'ת' : ז'פ'ר'ע'ים
ז'א'ו'ת' ש'ה'ם כ'פ'ע'ז'ת' ז'ז'י'ז'ו'ת' ה'ז'ו' י'ח'ב'ר'ז'ת' הם ז'כ'א'ת' ז'ז'ז'ל'ג' : ז'כ'ח'ז'ק' ז'ה'ח'ו'ל' כ'פ'ר'ז'
ז'ע'ז'כ'ר' : ז'ע'ז'ל'ך' צ'ז' פ'ר'ז'ה' ז'ה'ג' הז'ח'ח'ו'ל' ז'ג'ל'ז'ים ה'ה'ז'ים ז'נ'פ'ז'ז'ים : כי ז'א' ז'ה' ל'ח'ז'ו'
ז'ע'ז'ול'ס ה'ג'א'ג'ים ה'ז'ו' ח'ז'ק' ז'ה' : ז'ז'ע'ח' צ'ז' ס'ו'ף' ה'ס'פ'ר' ^{ה'ז'ו'} ז'ח'כ'ז'ת' ה'ט'ב'ר' : ז'כ'ו'ן ז'נה' :
כ'י' ג'ז'ול'ת' ז'ח'ח'ל'ז'ים ז'ח'ח'ז' : ז'ז'ח'ז'ר'ים כ'ח' א'ח'ז' כ'א'ח'ר' : כ'ן ר'ז'ה' הר'ב א'ר'ל'ר' ז'ז'ר'ב'
ל'ז'ה' ח'ז'ק' ס'פ'ר'ו' א'ז'ז'ן י'ה'יה' ז'ל'כ'ן א'ח'ז' : ז'כ'ל'ל' : ז'א'י'ן ז'כ'ר'ו'ת' כ'נה' ז'כ'ו'ת'ס' ז'ז'ז'ל' : ז'א'ם
ז'פ'ר'ז'י' ז'ל'ה' ג'ב'ול' ח'ז'ק'ים : כ'נ'ז'ח'ז'ה' ש'ה'ג'ב'ול'ס הר'ב הז'ר'ה' : כ'א'ז'ר'ו' ל'ה'ח'ז' ס'ו'ף'
כ'פ'ר'ז'י' ז'כ' ז'ח'כ' : ז'ה'ה' ס'ו'ף' כ'פ'ח' ח'ז'ק' ז' : ז'נה' ז'כ'ר' א'ז' הי'נ'ח'ו' הר'ב הז'ר'ה' ז'כ'ל' ח'ז'ז'ז' :
ז'א'י'ן ס'פ'ר' ל'ז'ו' ז'כ'פ'ס' ה'ר'ן ז'ז'ו'ת' ג'ב'ול' ח'ז'ק'ים : ז'א'ז' ז'ס'פ'ר' ל'ז'כ'ו'ת' ס'פ'ר'ז'י' ז' ז'ח' ל'ז'ר'ו'ת'
ז'ז'ז' : ז'פ'ר' ל'ז'ל'ה' ח'ז'ק'ה' ל'ז'ו'ת' : ז'ה'ג' ט'ב'ז'י' ז'ה'ז'ול'ס ה'ל'פ'ל' : ז'א'ו' י'ז'ז'ח'י' ז'ז'ז'ן ז'נה' : כ'י' ת'נ'

קע

בח"ב זכר חזבונו גדול , שהיו כולו אשתי ואולי ושהתקבאו אהיו לפי כחחמנים , ואיך
 אשר אש בן שחזר החלק ההוא בצד צד הלשים , כי הוא באושה רובו או כל טבעי , גם התקבאו
 החלקים והפנינים כבי ליהיה הרלבן אחד , ושייתן יצתי ושיצדו : על כן אצורתי כי צדמ כנה
 באתי צדון : ואנצן צדתי באושה הגבר הגה והתיר הלואות כלם הוא כפי צדו לטור אר הנה
 הרוב הצורה כדו לביצתי , עלה פיתול העלעל בהחרומ , כי הוא הגחולו בעיר ט"בא בהיומ
 בן כ"ג שנים והשאלו בעלמים בהיומ בן שאלים אנה וכו' להציב הוא בעצמו בסוף הפיתול
 ההוא ויבצתי לבוסכחיסתבין בפיתול האר על אושה העלעל חולצתי כל , והוא יל אהס האר
 אצולס הבא הבא הרוב זכרון הצדדים והיסודות , שראוי אכל אלו כלם ילחול וכן לטותן
 אומים כנה לבוא בעל חמה אשכח אחי הצולס הבא , והס אפי צדו יג צדדים הוא שלטות
 הוא : הלע אומים : השאל , לטען גלס ואו כה בגלס : הרביצו להוא אבדו צדון וכל אומ
 אינן צדון כי אש חזבל : ה"ה לחווי ארבו ואו אטאר ואלגל ואשם זכר אחר : ה"ו להוא
 יצבו אבני אדם בהיומם צדונם אלו : ה"ז ארבוות שלה גזולא אעלם וזכרתי אודי התקבאום
 כלם : ה"ח הגדה לביאוי ביצורו היא אלהית צדונה על יבי עלה : ה"ט להיו צדחיה אהלמנה
 אצולס ואו משה בגואתה : ה"י להא ית יבד צדנן בעני אדם ופרטיהם : והאחד עלה לל
 לבר טוב אלבינים ודונל ארשדים להוא צדנן הלגחמ : ה"כ ביאור עליהן לביאוי כו
 לעצד התקבאום : ה"ג סלען היים יחיו הצחים אלהים ככר : אלה הם הצדדים
 לענין הרב שמה , אכל זכרם ובענין שמה על זכר ההנה והספור ובענין גזול :
 ואנן כששור ראל אשנה אשר עליתי בעדני האוננה ולרליה ביאורתי בסוף י"ב אנן
~~לענין~~ לענין ידו וסובאלען וחפה יתירא אלמכח ברביע האורה בעספר הצדדים
 ההם וסזרם , וכלל החפזות לעברתי למ לביון כהם הרב , להשאון כחמה
 האלהית , או עלט אשונת שלמהיה , אומם צדחיה בו יתברק , או למהיה צדחיה
 כפעולותיה , כי אין בעצמו גואת האו אעליו , וכו' לכר הרב עליו , אשם האוננה
 בו יתברק האו שלמאום הלכות , להוא חחויים השלימות של עליו , ואם בלהוא
 אחד , לשם או היה בן , אהיה חחויים השלימות , ואם בלאני גלם ואו כה בגלם
 אפי לשם היה גלם היה שחלק , ואהיה אש בן אחד , הנה אש בן ה' הצדדים האלה
 גם אשונת כלם ית עליו עליו , ואשנן האשונת של פעולותיה , ולשנן כפעולותיה
 ארבוו בגזן לעבר , ומה האין הוא חזול הצולס עם היומ צדון בעד ה"ב

דב"ע

להוציא הוויא יתברך נכסון אבד / ולקבא ה"ה השמים זכר אבס כזו להציבו עליו הכתמים
 ולקבואת עלי ד"ה בעזרה עליון זכא / ולעין או מרה שלים / והיוו צלחית בלתי שלחם כי
 ה"ה ה' הצרכים האלה הם עמוג האוונת בפעולותיו יתברך / לעברו / וילאמונע גם כן בפעולות
 יתברך הפאלות המעובות כלא נזן / עבר והווי וצמיז / וזנה העין הם היביעה והלגחמ
 להווי הלפר והצוצ / וילאמונע גם כן בפעולות האלהיות המעובות / והם ביואית העלים
 והחיות השמים / ואנש בפדע האחד להווי וזו אקבדו היוו תבואת כל הצרכים / כזו
 ליתבאר / ואין ספג לעקר ביואית העלים והחיות השמים / הם נבאלים כלא אחד לפר
 וצוצ / כי הם חלקים זהלחמ הצלחית : אבא עונש והעמס הרב הצרכים הספג עזים / כזו
 אהשלש קבא העזון / כי היו הצרכים והיסובות לכפר לש / וא אבד אכזבים לקבואת / כי
 אס אבא עזת / לראו כנעון וכגבול / וכאלה הציר ה' אה רוח רבווע הצורה אהבו הספג
 הנכבד ה"ה / זאו אבו אבאר אותם הצרכים / אלו ככר זכר בפירול האלנה ד"ה
 היחפה והציר קבב ואהער בפדעם כפי העזון וולר הסברו וצדוה כמקי המרה
 כספרי הנה כפיאור לש / ואכן עליה התחלות הענינים וציונ / בשלש השאלות היקרות
 להם עצימות י"ה ואחזות ואלות גשומה אהיותם הצרכים הואלונע הנגאים כדצו
 י"ה / וכדבר לאלים פתאים ספג עליהם / אס עפאית פלוט / המרה השמים או
 הגשומה ואל הרבו והלעו והפעלות י"ה / ואס עפאית המארים להווי המארים אומ כהם
 להיו עפאית או הגשומה והלענים / אכן כה"ה ביווי האלונע השלמות העליות
 והעוואלם אצטרו בו י"ה / ואחריהם הביאו זרול המארים באותם הפדעם לכרתי
 אעלה / וכבר ביווי הרב לרר ביווי השלמות בהקצות ספרי / ובפירק' א' ענן בלתי
 צלם / ואכן לרר הזאור במארים / ביווי כ"פ הוא פדע והאונע / ואחריה
 המאין הרב אעלה ראויה ופדעם אבאר ג' השאלות היקרות ההם / ואכן הצדק האלונע
 כפדע ד' / כז כי החכמות הרבות ביווי / ביווי אוו הדענעם אבדו באודר הונן
 וכו' / אבאר לש דען השבירים זעון היה התחלת / וספג אנה פדע ד"ה אבאר אלענע
 כבאלו כאל אחד / אפי' לזנה יעדון על השבירים שלשו הנצטותיהם עבטות טבד העצמות
 זכר אחר זה הנצטות השבירים על השאלות ה"ה שם / ופדעיהם / יעדון עליהם
 אהיותם ביווי הנצטות או צלואים / וכן והען לשם בסוף ה"ה אלהי סבות וכו' אפי' להתחנן
 ההווי יחב אהמכה עם כזו הכח המרניס / ואכן הביאו אלה השלמות האלונע והמארים
 להם נצחיתם עכתיבו העולם / וצדק אלהים זכר השבירים / להיו גם כן אעלי הנצטות

ונעלבים אחר המרה , וכאלו אין מחנה צדק באומות הבריות , ואלו בארץ ישראל
 לעלו עליהם , ואלו זה אשר הירב בפניך חלקו השמחיל בדרכי החכמות הרבה : ואלו
 מהיה זו לנספח או כזה למען המבקים , איך אורב זה וכו' כי הנה אור זה אינו
 זלזלים ענין באומות הברות הזה : אם כן הביאו הנצרותיהם וזכריהם , בחלקו
 אפי' להווא החלק ליתב המתוכח עם המרעים : אמרם הלנה הווא ענין להלנה הווא
 ויחזו הירב להווא בו הנצרות זו לעצמה ואבטא , וכדו לעלה בברות הלמה והמארים ,
 עלה גם כן בארץ אלה הלמה הנצרות להביאם למסדן עליהם ואבטא :
 הארץ כהם הביאו צדוק העליונים והנצרותיהם על אומות הלמה אלה אפי' למר
 העליונים היה בהפך זכר המבקים , וכן המבקים ביארו זכרונם הוא עומת הבר
 הדוא , ואכן עלו הלמה עומתיהם על הבר הדוא , ואם הכריזו זכרונם ואלו
 העליונים ^{ביארו} זכרונם הוא עומת המתועה הלמה , ואכן היה אומת הנצרותיהם
 היות המתועה והנצרות , ובהיותם בדרכי המבקים כמבואר היחנה זכרונם העליונים ,
 אם בחלקים מתחילים : ואלו צדוק כזה אמת ואינו יאנה לעליונים להלנה בארץ
 אומת הנצרה לענין הנצרות העולם , והיתה כוונת הירב אלהים על אומת הנצרה
 ואבטא בחלק לך , אכן הוצרך לענין באומת חלק הנצרות העליונים ועומתיהם זה
 לבוא , כבי' אלהים עליו עיב , והמתוכח עם העליונים בצדק , והוא זה זכרונם הבר
 כדו לעלה בסוף החלק הא' מ' ואחר להלנה הכוונת זכריהם , ועליון ככחן
 הנצרות העליונים זכרון עומתיהם על זכרונם הוא ואחרת והנצרות הווא גם ,
 עם זה לעקב והם הנצרות העולם , ואיך לא נאמרו , ואחר כך אומר זכרון ארץ
 כזה להלנה ע' אלו אמת העין שהלמה העומת על אלו הנה למה ואכנס עיב
 עם העליונים כזה למען הנצרות העולם ויהי זה בהם זכרונם : הנה ביאור
 כזה אפי' יחזר הח"א באומת הבריות לכרי הרב כו' , ואנש הח"א הנה כו'
 לעצמה , בתחלת הנצרות העליונים , ובה"א הביאו עומתיהם בהנחתם להנה
 הדוא נצרון , ובהפך הביאו הירב עומת אפי' צדוק כולו והחלט עלה הקלמה
 ההם עבא המתקנות , אם היה הדוא נצרון או שחולל , והנה הביאו זה העלה
 ענינים לעצמה ^{הנצרות} , והאבטא והגאליים , או כהם אה"צ. ע' אברל המרכיב

קעט

וצדקתה ושלום , להמרה אלהיית וצדקתה , הם ה' שלום וצדקתה ושלום כפדולות האלהיות
 והנשן לעבר , וגם כיון אספה ג' כססיות ברוך הנבואה אברול החבול , והוא לתפארת אמונת
 אמונת החבול , וכבר הדיב דעה היום בפירוש ה"א א"ל , ואם לא ותבאר אצלך באופן
 חבול בעולם , אכן תעמוד שפתיים מקבלה אין הענין בזה , ולא תאמר שיהיה אמונת א"ס
 הדואם קצוץ או חבול ע"י אלוץ בקינין כנבואה בזה המעשה דכ"ל ארצה בזה היום
 אגידה זה לכתוב בפירוש ה"ה א"ל וד"ך לתפארת אמונת יקוץ אלהי ושלום ציונות
 באי ספק , ואי יוכל האדם בדיון אכן אלהי הסקות אלהייתם זהם היבוצ המנון ז"ל :
 ואזנים החלץ ה"ג ויחבו הרב אבאר בו הדברים ואמונת הנבואה כפדולותיה י"ה האמוניות
 י"ה וצדקתה תמיד , ואכן המהו כבול עולה הירבקה , או שלום להיות נבואה , אלא
 שפני להתבאר הנבואה י"ה כהלכה כוללת האדם התחתון באשלימות האגלים כי
 בתפארת יקוץ היסודות וירבבות וירבבות זה בזה ויחבולו ענין האורכים , וכפול אומר
 כי וזה החיה באופנים , כי החיות אפ"י היום הם הגדולים האנושים ובאופנים
 הם היסודות והאגלים , ומצדדו והאנשים הנבואים , ולהסבה החלוקת שלמות
 בהם כח הנצח , אכן זה הוליו הרב עמול הירבקה ב"ה פירוש ואמר חלץ וא"ס
 אלהי נצח אסוף אזה ברוך היבוצה וברול הלכה האלהית כפירוש , אלא ש
 אכן ארזכרים , ודו"ל אלהים וזהו להרבה מהחלוקת כחלם בזה שפארת חוץ
 הסבר אלא כדמות הציצים ושוכות הילדים , הוצרך היום ארזכרים אברול היבוצה
 והלכה , אומם ה"ה פירוש , אלא אחרי הירבקה , כי הנה כפירוש ה"ה א"ל וכר
 היום , להספד , ליה אורכרים שלום החומר או שלום הבריה , ובפירוש בייאר להתחבר
 חילוף גבול וסוף ענין שלמה הלכה הנפיש ופ"ה בייאר ארזות האדם הם כ"ס
 שלום החומר שלום , והם שבררים טבדים , ואין ראוי להתאונן עמו , כי הם שבררים
 החומר , וטבץ ההצבר החומר בו , ובפירוש י"ה בייאר שלום כ"ל נצח כ"ל
 אדם והם הנפשות שזרות ארזות , אפי' הטונית והמאומ והנצחית , והם גם כן
 שזרות אחר ההצבר , שפני אדם כ"ס חתיים אסכאות , אלאו הצבר החכמה
 ואין גם כן להתאונן עמו כי אדם שפארת האדם , ואמרת אדם י"ה ב"ל , ובפירוש י"ה
 בייאר גם אומם היצות אדם שפארת החומר , והסכאות , הם על האדם , ואין הירבקות
 להתבאר אלהים , ובייאר ע"י זה היצות לענה אדם אלהי האמונת , כי ההכרח

מספיק מאד , ואף להיו כנאובם שהאוננים שהטבץ בשם לרבים רצות , ואלו אליו אליו החומר
 אלמם להיות העולם כלו נכחו בשבילם , והאובם תכיות השלימות כדאלו , הולכך הרב אבטל
 הנצרות הנה , ובצביוו הבינו פתח להתחיל , הרבה נכחו הלואים בהקלם תכיות זה
 השלימות , לביטוי בו לאון אקל תכיות או בלואו העולם , וזכר שכל זכר העליונים והתחתנים
 הוא תכיות עצמו , וכפי אהדות שאו היה בלואו העולם , וכל שכן העליונים כצדקו התחתנים
 הולכך אהביו פתח י"ב להתחיל שזה שזריך גם כן ליתכונן בו האובם עד לנצח עצמא נפלאו
 ואו יטעה בעליו שזה להתכבוד שלצדו הגלגלים והכוכבים , לכאור בו גלגלם וצדנים הנפלאו
 והוא המוכיח לאו היו כצדקו האובם הנטון והנצדי כצדניו , לכאופם ומחו נחלבו כצדקם ,
 וכפי אכאור טעות כנע אובם בהתאוננים שהרצות הנצלפות שפיות החומר הבינו פתח לו להתחיל
 אצד טבד ניים אכאור בו לאו אפלאר ליהיה בעל ברז וצלמות שאו ינכל הפסס וכאוב , זאלגי
 החומר , כי יהיה זה נכחן בין שני הפכים להיות נצנע אכל הנצרות , ואכל יחוייב לרבו אצדני רצות
 רבות שפיות חומרם שכלתו למחור הוא יתכרך בעל כל , ואו יאמר עליו לנאו כלתו שלמים :
 ואחרו הנצרות כל הכפרים האלה התחיל בפית"ו אכבר ביביצה האלהית , והאלך הברזל
 ביביצה והתלגחה , ובטול זה לספק הפילוסופים על הצדדים האלה , ואף לספק אנוכי נכנע
 על זרול ההלגחה , הביאודם זה צדניו וצדוהיו כפי אקנים אמתת הצדדים , להלל יובד פתח
 כנע אובם ושלמים כהים , ובצדקו היומר סותר ~~לפניה~~ אנה הצדני הנפלאו , הביטו אחר זה
 פתח כ"ב הצדני הנפלאו , ובסוף אמת הפתח האים אומם הברזלם שהיביצה והתלגחה :
 ואחר כך בפית"ו התחיל אכבר בטעמי השלם , ובוכיה ואלוני לל אקם תכיות , וזכר באלים
 צדוהים וצדוים הצדנים , והנצרות זכרבו העד הנצרות , והאלך אמתת טעמי השלם
 בלם , ובאזה צד סוף פתח ע"ט והיה זה הברזל שזכר אלף , אמית השלם כצדוה חלך
~~התחתנה~~ האלהית התשיבית בה נצלמות שהיביצה והתלגחה העליונה כהי ואלך
 נצדוה כחמה בצדו וצדוה ושלם עליוה , וספורים אחרים , לאון כהים או אצדוה
 לאו שלם עליוה , והיה לכבר נצדן הרב טעם וביטוי שלם העליוה , ונלאור עליו
 אמת טעם אפודי הפלטים , אבויץ לאנים אומר זכר בוטל , אחרי לכבר באו
 כחמה האלהית , כצדוה וצדוה אמת אצד ובוהים , אכל הבינו פתח צ"ן אכאור בו אקם
 אומם הספורים באו אמת , ואינם אלא לרנע : הנך אקם כן התכבוד לכחל האו כביאור
 הרב צד זה לכאור בהתחלות ח"ב שלם הצדדים החלוצים הנפלאים בעליוה י"ח אקם
 שלמות ואחזות , ולא ינאלם , וכחלך ה"ב כביאור האצדוה התלויה בסולמות וצדוה , אקם

קפ"א

הינו י"א אבן יצוון וכל זה לצורך שומר ונכסיו הנכסות בשיחצו פ' זכר אצל ואלה נקראו
 על פי כל הנבאויים ולמרותיין הניו אמרתי ונצחתי וכלה ע"ג גביא הזעיקו בנתיאם פתדולות
 י"ח המעוזות אלם יבדו וכלה פדו כלא חסד ופקיט כלפי ודלילי וכלי צעיי כיוט גלוה
 ומחייט מחיס , לו הביאום הדם להם לעס נתיאם פתדולות י"ח המעוזות ואלו סבות האמת
 אתי להם על כל גללי ודלילי ונבאליס על כדעיה הלהמה והתכחוד , בכבודו , וכלה נסעתי אל
 הצעיקים גביט , הם כלם כפי הנבאה , ואלו יבאו הדם באיום על פי הדתין כאלו עלו אליו הצעיקים
 וכלן באיום כמטות אלם עלו עליהם ואלו הביאום בספור הנה עליו הצעיקים אלם כפי הדתין והתעורר
 ונחן עליו על ה"ג דעיקם דען אחר שלט עצמו והוא לראוי ארבו י"ח , והתעורר הריב ד' כ"ח , והוא
 תכלית הצעיקים עלם , לצבאויס ואלו , לצבאויס האדם אבודו , ולגם הביאו הצעיקי הנה בסעף על
 כנה התלך ע"ג , ללם ביטור דכזבט שלם האמת , ולתפוד ולצבאויס האמת י"ח הינו
 נכחתי הניו הלכות והלכות עליו כפי זה למנו , ובפניו ע"ג הלך גם כן הדתו הניו , ביה
 צ"ח אדם איך יצבא אבודו ויחזקנו , ועל שלם האדם שלטות מעוזות באר
 יסעיק ארבוט והביא עיניו ע"ג , לביטור כן שלם לעמו , חסד שלטת ונצחתי , ועניו ע"ג
 לביטור כן על פ' ע"ג יטור אל הנבאה כ"ח , אכיו שלם עסוק כל יחולא חסם בכחמט ולי
 כ"ח כממט יתאל הממלא גללי וידע אמנו לביטור תכלית הצבאויס והרבעיה כן יתקור ;
 הנח התכחוד דנה עליו חלץ הספור הנצבא הנה , וסדו חלצו ופיקו ונחלו וכל על צעיקו
 וסדו חלצו אמרתי אמת כן אמנו תכלית בנה אכל היעלות והלמות אל הדמות
 כתיבאט אמט הנבאה אפיה לטור : אל לא אמנו א' לתלך הספור הנה א' חלצים , כ"ח
 לתלך ה"א יסדו הסעיקת לתלו כלמאט היעלות דפואט הלמות ודפואט ה' מטות ומ
 דפואט התנצות והנפחתיס הבלתי אמנו אמנוס לעלו הנצבויס , והיה התלך ה"ח
 כביטור הצעיקים חלצו התאווים בקלמו י"ח והתאווים פתדולות האמיתות לעלו
 כעין לעבר לבלם כיוט כה"ב , והיה התלך ע"ג כביטור הצעיקים התאווים
 פתדולות האמיתות התנצות , ובדעך למנו ארבו לעכור לעברו בסוף זכרו
 אמנו כזבקות תכלית אכל , אלני האמר לבטו הריב הנחליס שוחזים כפי
 התלכים , כ"ח לתלך ה"א הביאו חלץ הלמות הלמות חס' והנחליס הנצבויס כן
 י"ח , וסדו זה חלץ התאווים אמנו ספן הנפחל שבלמות והתאווים כדעך האמת

קפב

וכל מה חלוקה וכן נרתי המבנים כפי שיש להטות אותם זרבים ולבליים כן פה
 כח"ה הביא זרבי הפילוסופים והנבונים והעושה להלו הירב כפי שיש לשיטתו הוא
 ואחרים ולפי גלסו והעלך אחרים המעורר בעני ה"ה לומר י"ה נבון וכאם לומר חזון
 ואחרים הביא בחל הנבונה כפול ונבונה של רבינו ד"ה פריט ומורה על הלום ונבונה
 להם כלם לומר הדברים אכסור הרב על פי הדיון והמורה האחרת בחלקים ששמועיהם
 וכל זה בחלק ה' ונעם בחלק ג' כי שור דערי הפעולות האלויות המעשיות והם הגלגלה
 הפולת בעולם הלך על יב הקדושים הלויים כדור המרכבה ואם היבוצה בעיני כפי
 אדם והגלגלה בעיניהם בעיניהם הלך והעלה כפי הגלגלים והסרת האננה צנין ודך או
 רלך וטוב או ופ"ה לזמ איום והכינוי בעני הגלגלה והפסין ונחמה טעמי הגלגלה לה
 כל מה שיש הגלגלה האחרת ולאו כפי שיש האלה והחיות הזתים והיותם כפולים
 בעני הגלגלה והם שנין הלך והם לדברים ההם או יתבאר כדור דיון כי אם כפי
 הנקבה וכלל כמות החלקים כן דערי הגלגלה לומר אדכרו וכו' אכסוריהו
 א"ה המעורר לנעם הביא הרב חל המעורר כח"ה אפ"ה לומר כפי אדם אכסור לומר
 או המעורר חוכמים ואלו המעורר הפסך לומר על הגלגלה ועל הרבוי ועל החסרון ואלך
 היה ביניהם כפי הלמות המעוררים לנעם כח"ה א"ה המעורר לנעם הרב הביא ה"ה
 הגלגלה היקרות מעלתה על אכסור נשדה כח"ה אפ"ה לומר שתי יקרות מעלות
 יתברך שחיים הגלגלות כי אכן יחווה ליהיה אחד ובלתי גלסו ונבון ונבון
 אכל העלמים והלך הדברים איום כמות המעורר העלם והרבה לומר נבון
 כי שור כל מה לומר הוא חזון כי כן הוא כה זה בעני א"ה המעורר לומר
 הרב ברך ה"ה לומר כלם בעני אחד או כפול החלק ה"ה או כל מה שיש החלק ה"ה
 אכל חלקי חלמים א"ה סבות והולנה אהיה ברך המעוררים הפך הפילוסופים
 כי אלה יבאו לשיטת הלם עמוט חזון העולם ואלה יבארוהו עמוט נבונה
 ואכן הביא ביניהם והנה נעור המעוררים כפול חלק ה"ה לומר לומר
 המעוררים לנעם אחרים כמות אחרים והמעוררים לומר אכל כפול
 עטרה ולומר כי היה חלק אחד הוא שחזר ונעור המעוררים ובעולם א"ה
 זרבי הפילוסופים והנבונים בחלק ה' כפול אכסור לומר אכסוריהו

קפג

הנל זכר זכות הנצונק ובטאם . ובאשר כ זכר כדור המנו עליו זכר וטענותיו , ואלו יאפי
לפניה התיאוסופים על אותם השאלות בניים על יצירת גדולת . והרב הוא אמר עליו וקבל
טענותיהם כדנן הנצונק , והכריח זכר כחבול , ואכן זכר כהחלוא החב הנצונק יתק וסופותיהם
ועל הרוב סופות אחר זכר על אותם השאלות כולו והחלוא הנצונק והחלוא יזכר אלה
על זכר הנצונק , והכריח זכר החבול , וזאתה כפינה לניה החבול כלו שהחבול ויעלה
הניה הרוב הנצונק התיאוסופים וסופותיהם כהחלוא הנל אליו יחזר אכאור כו ספתי
החבול עם אור הנצונק כולו לזכרתי : אלל מאשר , לבקו הנלוא פתיקם שהאלופים והגלגלים
כהלך כ ענקי כולו חבול גדול ובקבואה , אפי למה יצור זכר כטענותיו אלה יעלה הכריח
זכר החבול , חלל אור סופות הגלגלים וסופותיהם והנצונקיהם וסופותיהם כולו לבאור
כפינה י"ט הלך כ , וגם שהאלופים הנצונקים אור יסתייך הרוב לזכר כדנן החבול כפינה
כ"ב אור הלך , וגם כן כחול הנקבואה , לזכר אזה לבאור כולו שהאלופים כפינה א"ו
ובפינה א"ו אזה לזכרו ככולו הנצונק אדנן גורכמה , א"ו מאשר , לאלו הניה הרוב
זכר , נקבואה יחנעו כהחלוא החלך ה"ג כזה לבאור נקבואה , כינה ככר כולו כחול
הנקבואה הכוללת יאכל הכיאו כבי , לבאור ספתי הגלגלים הלס י"ט הכוללת כדואס הנהמתן
כאוסופות גדול הלון כולו לבאורתי : א"ו מאשר אנה הכיאו הרוב כחול היניקה
וההלגחה כהלך כהיור לבאור כחול הנקבואה ענקי אזה כהלך כ , כינוס הלך ,
וכפי הנצונק הניהם כטענותיהם , א"ו מאשר , למה זכר הרוב אותם הנצונק והסופותיהם
והרבות הנלכות מהחומר , ונצונקיהם כהנצונק , ולבדנן כדואס , הם על
הנדט , וזאתה גדולת , ולעזו הגלגלים , לנצונק טכד עיים , אפי לבבקרים הים
כאם זכראותם אזה , אמתיו הספתי לבאור ספתי חוץ הסבור וזכרתי הלכתיים וטובות
ההלכים וכולו לבאורתי כסבור : אעליו מאשר אנה זכר הרוב טעונו הוללת כה"ו
כהחננה היותם הלגחה כוללת ספתי יתקדך על כוללת המנוס וזאתה סופות על הלגחה
הואה , כלכר ספתי וזכרתי הניחוב כהים ובהחננה הכמות וזכרתי כסבור ובהחננה
א"ו מאשר , לבקו כיו הרוב כסוף ספתי , אחרי הלואס טעונו הוללת פתינה י"ט

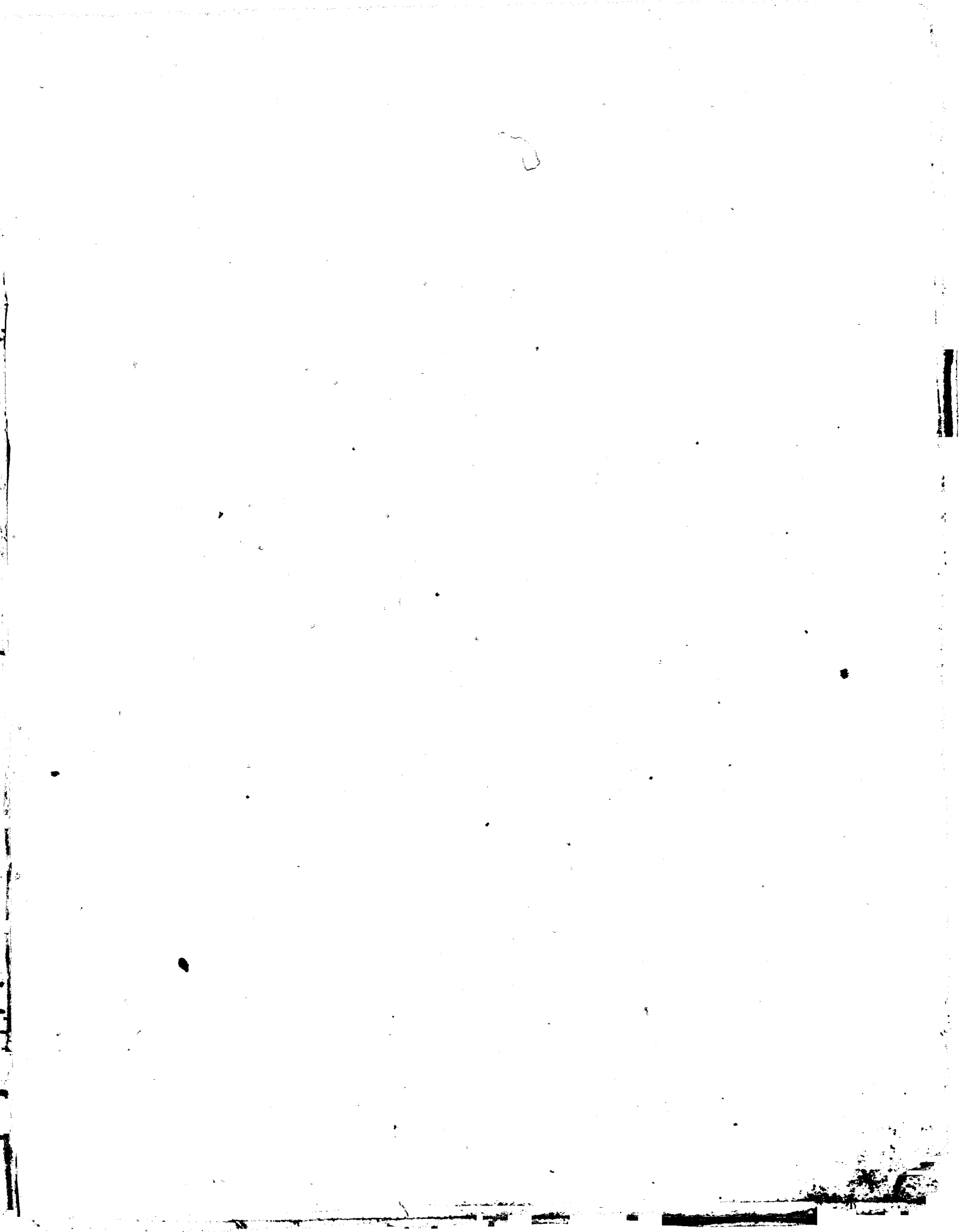
קפד

ספרו, אחרי גלות טעני גמלי ספרו על פני גמלי טעני בספרו המורה.
 ליהלוב חולב לבס אל לבוק, כי אחי לעין טעני בעלת המורה ובעזרת הוויסותיב ובעז
 גם כי טעני לבס בספרויה, ולבסן על ולאו הפוקים למחור, כיטור העני אל לבס
 צדוק, ובאו למחור ארבו ולחיס על כחמחור, ללס כטור אטור בעקובם לבס, וטור
 לבאו בעקורת ובגלבא המורה, כי ית וועלו, ולגם בעקורת גלבאחור, יעקוב האזס
 לבוואו: וטור היה המול גנה אכיות סוף ומכאיה בספר הנכבד הזה, כי כטור לבסן
 המולן למחור כי בספרו, היה ככטור לבסן כללם אהים זכיות גלבאחור ולו בפועל
 כי חיס ספרו בפועל החכמה, אבויץ למכאיה האזס הוא כהלבאו בענינים האלהים.
 וכטור למחור או יהאל חכס בחכמתו וטו כי יום בעטור יהאל במחאל גלבאחור וטור
 וכטור לבסן ללס: סוף זכור האט כחכמה וק, אלים בעקורת וטור, ובכמותו אן זכור
 וטור לבסן כטעם חונן בספר הזה אג חונן, ובטעם יחב זכורו כטור ללס, ובגלבים
 זה דעם ג: ובאו בעקורים האט ולו למחור בספר אטור על יבוק ולוטפוקים בין צדוק.
 כי לא זכור יך הוא, כי היה חכמתם ובכמותם בהכמה פלוט הספר הזה וצדוק.
 וכילוי מחפס אטורחורו המולן לבכנן כל אטור פ: האט כי זכור האט ובכמותו.
 פלנץ ללס: ואזס פריטות כל פניו פועל הספר הזה, פהאל פה אבוקו בו כטור צמ:

נאם

הגבר ראה עני הגרוש והנדוד מר ונאנח על אבדון מולדתו
 והוא עיף ויגע כי השקט לא יוכל מבני עם מפוזר ומפורד
 גלות ירושלים אישר בספרד, יעחק בן לאדוני אבי בישראל
 גדול שמו, אדון יהודה אברבנאל זלהה:

תם ונישלם

הוא אהלהו בבריות האנושיות

כבודו מלכות המורה הזאת ~~הוא אהלהו בבריות האנושיות~~
 האנושיות כפי שהאפשר אבל העם וכחך החיובים בהם לייחוד אדם ואכן לשם המדה
 והצרכים שהם זה כל צד הנבואה והביטוח ההלכתי... והנבואה והנבואה... כשעל המורה אשר אצל
 ההפוך והפניה החיובים אהור על המורה המורה אדם בבריות האלה - והנבואה הנבואה אשר אצל העם
 לאו דווקא דייקם והוא שיכראאם והנבואה אדם והנבואה אצל הנבואה כולם יסוד אצל
 האלה לשלש אלה וכו' - ויעזרה את החיובים או זוכם היותם ואם כפי המורה כמות
 אולם כפי אור המורה ויעזרה היום והלכו האלה אבק וכו' ואם כמות ואם מלות
 האהבה והיראה כאלו ביאר החכם הנבואה וכו' אלא כפי היותו - ואלא אם כן וכאור
 לשון החכמה אינו הכרחי כמות המורה / כשה לאו דווקא / וסבאור גם כן לאו דווקא כל צד
 היותו טוב - והמבואר זה כן על זה הנבואה ^{וה} שהמורה הכונה לשון האלה
 עבדא המורה כפי שהאפשר או האלה אלה באתי אפלה האשור הסודותי אצל כלל ההפוך
 והיה אפלה החיובים ואם כן המורה הפך לשן האלה הצדענים - ואלא לשון הסודותי
 בקצת השלים האלה וכו' החיובים הוא שבוואר וזה לשון הסודותי הוא אלה וכו'
 כי יצא המלהות הפדולות / ושיצא המלהות הפדולות / ושיצא המלהות הפדולות / וכו'
 הפדולה המורה החיובים כי יצא זה / כאלו כפי המורה - ויהיה לשון האשור כאלו הוא
 הפדולה אבדא זה החכם / או אבדא זה כאלו / וכו' האלה החכם יסודת השלים האלה / או
 שצד הצדוץ אבד / ואלא שצד הסכמות המורה בהם / ובהם ילמדה החכם וההפוך הצדוץ המורה
 ה' שלעולם יסודת המורה שצד המורה / ואלא החכם / וכו' הצדוץ אזה לעזרה המורה
 והבאתו יוצר / או יצרף זה - ויהיה גם כן מצדוץ או הפדולה אשור החכמה אכפולה המורה
 וצדדים אחרים כאלו יתבאר בהם ליכא - ואכן בלשלים אלה יהיה המורה והחכמה
 כחלוקים שלעל ההפוך והחיובים בהם אחר / וה' שלעולם יסודת המורה האלה שצד
 המורה האלה אם יהי' זכור אלה יהיה או / כמורה שיוחז החיובים / ובהם יסודת השלים
 המורה ובנותיה / ואלו יותר כמורה אלא הצד אסבות רבות / ואז יכא המורה והבאתו
 יוצר - וגם כן יצא החכמה שלמות זה יותר כפי המורה המורה / כאלו יכא אחר
 זה / ואלא לשון החכם כמורה אלה / שאלו יכא החכם כמורה כאלו ואלו על זה / וה'
 הבנותים ההם / ואלא החכמה וכו' המורה / ואם לאו היתה כמות המורה כפולת
 והפסוק ואכן לשון רבים וכו' המורה אלה כמורה בבריות האלה - ואלא המורה
 אלה המורה בהם וכו' / כן המורה והחכמה / ואם יצא בהם ל' המורה אצל המורה

לרבך האופותה כמ על צד האוזר הגלי. אבא עלן בזכרי המורה, וכוה לבנו וספרים
 צדען המורה בין אנלי. הדת. וזה כי המאונת הגלי. כאלו. הוא כהמחאה הדיון וספרן.
 ואנמ. אנמעו כדאי הדת אין ויוו. לנפען ואל כללים. ההם כדמ המדמים, ואם כן אין
 ויוו. לראק כמ במאונת הגלי. ואלוה השלים הוא להנבואה נעלמות, ולהגוואו ודעוץ
 נעלמו, כאלו הוסכם עליו עבדו. הדת. ולתקאנים אפעלויים כהיך הוא. וזה שאלו דאסיה
 לאינו עבדו הווא התקאנים לורל שליל. המורה. זה רב דעיון המורה אוימיסם כי אם
 כהמורה התקאנים אפעלויים, וכן גם כן כלאי השלים הזוים אלוה - אבא ויוו. למבד.
 זה לאנמעו או נעיה התקאנים כדבור לנלוב. להם יתבאר דעין שאלו. כי אויחויב ואל
 עעליווה עלו אופים קאנים. דעין זה, ואלו דמיה, כהכרה זוהי עעליווה. כי אין זה
 ואל ככה התקאנים אביוו, כאלו יבוצו אלכלים כלי. ספן, אבא נעיהם כדבור הסכה
 אלוו. אורנו - ונלוב או אלוו קיינו - ואם אשר אורו, ואם מה היה זה אשר, יחויב
 לאו נביל החכמה כללים הנזכרים, כאלו האופה כעליווה הוא, ואיחזום ואלאנו
 גלם. ואלו כהגלם (ההפוך ענה הוא) - כי אנמעו או נביל אוו החכמה כללים
 האוא, אהווא האופותה השלים האוא אבא כדאי הדת עבדיון: אבא נביל אביוו למה
 להמפורסם אבא החכמים [#] כאלו כעליווה הוא ואחזום ואלאנו קולו ואלו כהגוף, אין
 ספןכו, כאלו הדעין ביהו השלים, אבדו. ויבנו חוקים דענו כמ יואן בזכרים
 האוא אם רכינו אביוו עזברך הגלי, ולנמאן עמ כדאי ויבנו כבורך הזה, יענה ענה
 התפנים רבים - ואלוה, לאנמעו נביל אביוו האוזר הגלי. רכינו אווה האופותה ואלו
 זה אין ברטו ליחבאר כי אם כהאופותה המורה אבדו שלמות, לאנמעו כאלו או
 ואלו אביוו הזכרים האוא האוזר הגלי. כיואנו הדעין ואם לנפען זה המורה ואם
 לעינה פעם במורה שאלו רבתי, ואם לעינה בזכי הגלי כהמחאה, ונפענו הלכו
 ופעדוואתו, אבא כאלו נפכים שאלו הזכרים או תפוא האופותה כמ. כי אם
 ערב המורה, ולבזכי האוזר נחנים, כאלו כמר עושר, או יענה ענה ובוכה וספן
 ואנמ יודולע הדיון כאלו באנפן זה, כי אנמעו נבד כבירך הדיון. לבזכי האוזר
 נבזאים עושר, ולהאוזר המורה זוהי הגלי. - וידעוץ לעינה, כי אנמעו נעלמו
 הנזכרות כאלו, עונותו אן גם כן כהאופותה הדענים האוא, כאלו האופות
 להמפורסם אבא הוא, האנו. ליענה כענה עמ החויב - וידעוץ לאליה, כי ככה

 ויחייבתי אבא וספןכו ואלו
 ויחייבתי אבא וספןכו ואלו

רבין לראותו כדאי ריבין כיון כיון קיווה הם, ושלכותו ואלוהי אלוהי אלוהי אלוהי
 כלום פנים אבה, לשקוים יוצר אומר, ^{אלוהי} הונח כדתינו באות האלהים, הקלמה הוא
 או לחולם כואם וחז טודים כשחל זה שחז, ולא חולי האלקים כואם, וכבא הנזנים
 ולבשרה, לוב צלם, ולצדקם האחר, יתהסך אלו צלם אחר, עבא ביה והפסד, כיון
 יאשרו נצח, האם היה שחויב את איומה בהאמתה בתוריות הדענים האלה כי פיוס
 צושר שאו קיינו שחויבם איומה, אם לצושר זה שצב הציון, ואם שצב המורה, וכבר
 הונח כשלא, שאו יהיה זה שצב המורה, אם כן יהיה שצב הציון, ואם יאשרו כדאי ריבין
 אחריו היותם נעלבים או הציון כדברים האלה, איך החזקו בו כנצח הלולם אלו
 הונח כדברים, איך יפחד מה שזה, איך יודע באינו שהמורה האלו לציון,
 וכאין זה או אחר לגם כדתינו האלהים האמת, צענים באותי מסכנים עם האלו
 הלכה כיון צושר כי - והתורה שזה הוא כדרכים רבים, ואלוהי למורה
 זו האלהים או תחייבנו כאלו המכרים הסותרים, ואם אפסור הולכות
 היראלות, ואלוהי המה כיראלות, והחלום, - ואם היה פנה כדתינו
 קיינו שחויבים האומר כדתינו זה, כי אם אם הונח להאמת כן, או יקדע
 דועל אלהי על היותו באותי שאינם הם, אחר שכלו כטבדו, אלה חזקו או האו
 או יוכלו אקבאו ואלו המכרים האלה, אבא יציר משיב, ויצר חלקם, כיון שפני
 טבדו, ואלו יציעוהו המכרים והנזנים, אלא אם כן יסכים כדתינו וכבחו המהצור
 ולוב כדל ציון, ואחזק על הולכה היבוצ, וזל המוחל - לנה לאוה הדענים אינם
 שחויבם כעוים מורה שהמורה אם או על צב הציון, ואינם שהמכרים העלומים
 איוונים, וזה כי אף אם הונח כן בהגלשה, הנה זה כנעה כדעין האו, ואף אם
 יאסר חוקו או או יאסר ולא בהגלשה לא יתנה באיונה צדוהו האו וצדוהו המהצור
 וצדו יתבאר אחר זה - שאלתי, לטבות הנצרות האלה או יקבאו אלו הלכה
 ואפסורו אלו הלכה, ואכן לא הונח כדתינו כואם, או נקבאם כלום פנים, ואם
 ליקבאו הסותרים שבווד שאינם העפוסם באחזות האו, ואם לכתיל המוחל
 ויתנו יתר הדענים אלו ספירנים, שבווד שצנין קרבנם, ^{ואלו} הונח אדם באחד
 מהרים שצח היותם, ואם ילפץ אלה, ויקנה לספרו או, לנה צח הנה כואם באו
 ספירנים, שאם יתכן שיתנו בני אדם יאיונה אלה, ויתנה על הספיר הווא -

ואנחנו אנו נצטוו לסיים כפי אור וליה כי אין זרף הלכו אדם אור אור
 הנבואה ונביאיהם אשרם / או נחשב כנה ואלו נחפז הפדום אלוה דעם כי אין זה
 עשה לאנחנו כדרכו והפסוקים כנה זרעו ובהם ראונו באל - ואם יאמר אומר
 הנבס גם אותם אנוסים להוא יבוא על כל זכר ואם כן יתכן שיהיה נבואה אור
 עליה לאנחנו כדאי הנביא ואו נעשה לימאור הלם פיבואת על הסותרים ואו על
 החופים יאבא נעשה לאו יחפז כם באל גם או נעשה לימאור פיבואת על צדו
 כאלו מאור ארעה צדו או מאור מאורו הסיחבים או יאבא או יחפז כן באל
 אבא נעשה לימאור פיבואת על כל הזכרים הבאתי סותרים צדום ויאף להם
 נענדים אצל הטבע ואלו נחפז הפדום אלוה כנה כי הזכור כנה זה - ואלו
 הזכרים כולם ושה לעושה יתכן להבחין הזנה האוהית בעצמות הבולות
 והבאתי האוהית והזכרים אלו ראו לימאור זכר הזנה ואלו או -
 ואם אלו העצמו זה מסכסם עם מורחיו זו האוהית בעצמות הנבואה ושה
 בעצמותיה ובחוקיה כי הם יבואו אדם בלי ספק או הטוב ואלו הבחן אומר
 הזנה בעצמות אבז אלא גם בעלם ואלו או כחזתי כנאמר זה בלשון הלכו
 אלוה עם הפילוסופים הזכרים אלו הם באתי מסכסום אומר כדור הפילוסופים
 כי אין פיבואת האור הלכו אלוה זה יאבא על דעתו כנבואה ובהבאת אומר -
 ואחלה להנצלים הנבזים אצל זמנו אלו רצו אבזו הדנעם האור בלשון
 הלכו ילכו זרכי האור הסיחבים כנה זכר ואלו כנאמר ימים כן המוצים
 ובהם מורעיים ואנחנו או מורעיים ואלו פילוסופים - ויאף על פי כן אלו להם
 הלכו כנה ארבה החכמה אצל בני אדם והנה היא בעזכריות כי כנאמר
 בני אדם אלה הנצלים באתי נצלים אחריו הזנה כנאמר והם זוחלים
 אצל החכמה לקבה החכמה אדם על בעליוה - עד להסכיוו בני אדם
 הפילוסופים כופרים במורה ונגלים פעם בה זנה כנאמר רחוק הטבע
 החכם השלם כי הוא האול אלו יבגל כפי ואזו - אלוה אחר הזנה ואמר
 הטוב הבול אבז והעלמות אדם ואלו יבואו או האומר האופלתי אדם
 ואלו הטוב כנאמר - ואלו יצאו חכם שבע להוא יתאנף על המורה ואלו אדם יתה

רד התבונה והענג בטבדו / ואלו יקרה או זה שצד החכמה / ואלו ליקרה או שצד הלאהט טבדו
 וגם מדבור שלו הוא זכרו החכמים כולם על סדור האסוד / ויצדוק התורה ואלו יצד החכמה -
 וכס כאלו יקרה ליה"ל האול הזה גדול הנפש / כאלו טבדו האנשים הוא ואלו יתקלו אמתקספס
 כי אנו יגיע אסוד אבה ואחכה ויפסיב כונת התורה / ואכן או משלבו אהראלנים כאלו ויפסילו
 זכריו האסודו סימאנו על התורה / ואלו יזכרו מה זכר - הנגה ואלו השלמים זכר קרבת
 אהרונותו ענין עין ובהל / ויהנה אבהו ענה / להלכה והנצחה כאלו הם כירולט הצואם / אחר
 לפעלנו זה אוחים היאלנים כפי שפיר התורה - ואלוהם האחרונים שהילאצאום התחילו
 הזכרים האלה כצדעו הדת / ונעלכו אחריהם קרבת אנלי בתינו - ואחלוב לאלו הקבו
 האול הצואה רבינו שמה נל אברוק זה הזרק קרבת צדענו התורה / היה אום / אהנוה
 קרבת והאנלים הרצים אשר באוסתינו אלה הזה חולמים ליצדו מהאסוד הלכו / ליצדו גדול /
 ואולי על פי לבאטת רמנה זוכם ענה / ורלו אחרות התורה בלתי יזים / וכוון הוא נל אברלו
 התורה אפילו אפי זוכם / ויום להנה אנלי בתי / ולצואו קצונו זה / ונעלכו אהבמו התורה / או
 רנה ליהלם כי תורתנו ה"ו או תגיד אברוק תורתם / ויום שאלו שצד זרק / מה טעמו הזה
 האוסתית שהבאתי אמתית / כי אום הזרק אלה זרק מה - ואנש קרבת אהבאום אחריו /
 כאלו רלו אהלף אחר זרפ / ולבו כסגלי פניש כמורה / ואלו אנשנו ככר ונשנו הזרק אלה
 מה טעמו הזה האוסתית שהבאתי אמתית - וצדו זכר מה כמה ליכא / ואנשנו אום כן
 הזרק אלה מה נאק כזכרים הזמניים / אלה הם כחולקים על החכמה - ונגד אלה השתקספים
 והזכרים אלה / יצדתי קרבת אסודי אבר / ואפסדים נלכתי גמ אנו כזכרו / אחר השפודים
 אצלו אלה / ויום או השכחתי כזכריהם - ואחר להגדעו אנה השנים / ואלו אנו / אדיון באוסן הנזכר -
 או או הזרק אלה ומקונו כזכרות הלולם / כזבת וננינש - לנתי אום ואלו אהרל זכרו
 התורה כצדעוים ובלשפים / או אום וננו כפי פלטים - ובלאוא הזאט זכר כזכרים
 אלו יקראום קרבת שקצו הזה / שנקבאום או נקבה / ובהסבת כצדו ריכם / ונזכר גמ כן
 כצדעוים הזיניום והשקסטים / ובהשאונת אלה כין כצדו הזה והזכרוים אלה היו אנלי
 אנושנו / וגם כן כזכרוי חכמינו הנזכרים / כאלו תאסוד חכמי השלנה והתאסוד אום ואלו
 לפי ואלו הטעמים / אום או / ומה הזרק אלה מה נאק אטעמי השלנה - ונאסוד ואלוהם / כי הזרק
 אלה מה נאק או יצדתי הלולם וננינש הוא אודכר / כאלו תאסוד זכרוי התורה והנפשיים

וזה כרי חכמי השלח והמאשז, וזה כרי חכמי המאשז והמאשז - וזה כרי חכמי המאשז והמאשז
סוף לשלוח הוא וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
ובאחי גלם, וסבת לוח העצמות, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
השלוח אבא יתיר העצמות, כן המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
החכמים יקראו זה כרי המאשז או צנין הוא, חכמי השלוח - וזה המאשז והמאשז
אלו צנין לנגיץ בהם או גלגלים, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
על אלה - וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
וגו' אלרם כצנין הוא, המאשז המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
וזה המאשז הוא, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
איתר המאשז - וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
ואחרות, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
הלמים, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
והמאשז המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
חכמי השלח והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
אבא און ארם חלק ארם כן השנין, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
הוא, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
עבאור, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
ועבאור שאלו הצנינים טאם, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
לאלה, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
בזה, כי כרי המאשז המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
הסבת בזה, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
המאשז המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
וחכמי השלוח המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
בבאור צנין המאשז! וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
עבאור, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז
אחרות הכריים המאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז, וזה המאשז והמאשז

הכל והפריט וכל אורכו וספרו וקצו ורובו והזוית לוא והזוית היחסיים שוא ונראה בין המורה
בארם לתם ונראה שהפסוקים רבה המורה והם אינם כמביס במורה כי שואו ויישם נוקלים בפרט
ונראה בזמן ספרים גם כן / באור לספורים הוסיאם רבה בזמן המורה בשואו והפסוקים שואו
הדבורים כן / כאלו שואו האלו הביא על אלה לתעלה בכסף ונראה גם וזו אינם נזכרת כגון
הגיורה והתענית אלו הם כפיט ולשרת המורה והואלם הדעיתם בואם כפרו הבריות וילמדו כלא
הגז / וכאלו הם שואו כפיטור והרבו הכסאותים / כן הספיק ומה שואו המורה המורה המורה
הנזכרים / ואחר לטון שואו המפנה פינים / וכל שאו המהן הנפרדים כאלו שואו רבינו שלם ל
ואין ספק לחלוש הכמות האלו / רב ונראה כלא הגז / ארצות ככונת אנטיגון / ואלו לפניהן
ההמן / והנראה שרף הפוק על המורה על לאדם / וכל לגיעם המהן שפיט אדם / וזה כי כאלו יהו
הביטורים פירן אלו ואלו / ינא לא אחר עם כסאו / יסכים אלו זה לירבו / כאלו שואו ולא
הדברים לם / ונראה גם הפוק רבו עם - ויוך יתכן להיות בין המורה ולשפיה כן כסאו
והספיה / ונראה נראה כי אפילו בזמן אחר על כוונתם יתלו ^{ביטורים} רבים מהתלום / כל
זכרי הנכונים אלו הם יותר מהמים ואם שואו שואו / כי כאלו הנה ענין המעורב ~~ההנה~~
כאלו הוא / וכן יותר הביטורים והתלומות / והנכונים זכרי המעורב כדליו / ככסאו
הגלע / וזכרי התלום זכרי המעורב / כי הם ליטות התלומות / באמת עם יסור כפי
המע / וכאלו אלו המורה מרב הספיה בלא כדעין הינים / המתלמה כגו כינה אינו
כסבה ^{המורה} המעורב / ונראה כמביס על ספר / ואין אלו המורה על המורה על המורה
או נכמה הגלע והמעורב / ואין נראה מורה לפעם - וזה יתבאר להבטור כשפיה
המורים / ואלו המורה או הו המורה על ספר / אכן כאלו המורה ופירם המתלומות
ככרטה / היה נראה הנהן ערף הכבי ורואו על פה הספיה כית בין הגזו הכוונתים
כחלקים הינים והמלוא הינים / ונראה עם המעורב והמורים / או הפול בזמן
הספיה / כי אם כוונת הגזו / ואם כן הדבר ההספיה ורוב הביטורים / או יקדו על המורה
המעורב / אכן הפוק המורים אלה חזו / כאלו שואו / וכן ספרן לראו / פסיבו כוונת המורה /
ובלא ספק להיות לא אורה ולכן / המורה להבטור ערף הכבי האורה היהו הכוונתים כזויתם
והיבדים ענין הכוונתים אלו כרת היהו - ונראה הדעיתם אלו שואו / ינא המתלומות בין
הכבי הגלע והמעורב כהכונה נראה פליט הפסוקים / אלו הם ונראה נראה מההינים / או
המורה המורה ככונה הכונה / וכן נראה / ואלו פליט אמת מהמורה / ואין

זכרון אברהם בדנין הזה - ואלו יסודי כי זה נראה ג"כ או לא / צ"ל היטב כמאמר באיור
 המאמרים הגם - אבל זה נסוד לכל אלה היו ככה / כזה לעמוד אלה בסיוע / אם ככה
 ואם כד"ר / נואמי התנועה והגזירות אלו הם ככה רחוק מאד / כזה לעמוד אלה כאלו
 אשר / היכן צ"ל שאנו זלתי מסוד / והצניעם אלו הם בלתי אחרים / הנבצרים או נסוד אלו
 ככה / בהצרכים אלו נסודו בסיוע / ואין ספק לקבלת צניע הבינים / היטה נראה זה
 ונלכדה / אבל כאלו נלכה הנראה כמ ונראה כמ המאמרים / הנראה נכנסו בעניני המצות
 או כממתי חכמי המצוות - ואולם הנבדור בלתי צנפי המורה אלו אינם בינים / נראה המאמרים
 רב בין אלה אחרים - וזה כי הנב כמ / אלו יחלבו אלה / לכל דברי המורה כאלו אחרים
 הם רשנים וצניעים / נראים אלו אצל אלו הכתה היטב - ואלו הכתה היטב יחסו אלו
 הנבדורים לקבלה / ויפאיו אצרי צא / לחלוב אלו אחרים כממאורם ובעצומם - וכי
 רוב העצמים אחר דברי המאמר / וכן גם כן בעלי הפלס / וכי המעפאספים אלו
 יאמרו / יאמרו נגד אלו - והאחרונים יטענו עליהם / כי אחרים נעצמו כל האחרים או רובם
 או האלו כדור ההוא / ואולם בדריהם בלתי מסבירים אותם / והנה מעצמו האחרים כולם או
 רובם או יצאו דבר זה / אבל רוב אחר המבוא - ואשרו בענין בעצומם / לאין ראוי
 לאשרו הנבדורים כפלוסם / כאלו הם נבדלים מהלכו / וגם גזלו / ופלו המאמר או יצאו
 דבר זה / ונעלמים אחר המבוא / וכאלו המורה דברי המורה נגד רל / כממאור המורה
 הנבדור / ואלו המורה המורה הלם / ויסד ויבאו ויט אלו כממאור רל / כפירולו / כי
 הלם הזה אינו עומד אלו המורה הנבדור / וגם לא עומד אלו המורה - ונעצמו גם כן הרוב רב / וכן
 כן אחרים רל / פנה אחר המעפאספות / והרוב רב / סדר / גאון / רוב אחר המעפאספות
 כפי דרכו / גם לא נעצמו בדברי המאמר / אשר יורה כממאור / או נראה אברהם / על המצוות
 ההם / אלו אחרים היטב - ונעצמו אחרים רל / אלו היטב / ונעצמו בדברי המאמר /
 ולא נעצמו כממאור / הנב הוא או יצא אלו דבר / ורבים אחר נואמי או יצאו דבר זה - ויטענו
 נעמי נואמי המורה / כי אלו יאמרו אלה המעפאספים הנבדור / אלה כפי / וכי לעצמן כן
 יחא / כפי הנראה אצל אלו ספרי המורה / אינו אחר - וזה יורה עפנים רבים / ואלו /
 אלו המורה רל / היו עכבדים אלו אלה כממאור / או אחר המאמר / כאלו עלו

זכרתי ואלו חבורים האלו זכרתי! וזה או יצא! - ויטען צדק ללמוד האנשים ההם אל הזכרון
 בספר הזכרון היו אחר רש"י לעם רבות, כי צדקה אלו ראו לומר האנשים ההם, וראו גם
 כן במאוזני ואלו או יתכן כאלו, ליהיה שחבר הספר הזה רש"י - ויטען צדק כי הספר הזה
 או התפרסם באותו צדק, כי אדם רובם אלו אלו אלו - ויטען צדק, ^{ואל} רש"י אדם העובדים
 ויטען צדק כי אדם רובם ויטען צדק, היה ראוי ליהיה ההאכה כדומה, ואין הזכרון -
 וצדק כי אדם רובם, פחדים רבים יטען העובדים לפי הדעה ראוי לה"ה הזין כך, וזה צדק
 הפוסקים וקצואו המאוזני, יפסקו להפך, ויטען צדק, כי הזכרון העובדים אין ראוי להאזין בהחלט
 ואין צדק רש"י החלטה רבה בין אלו העובדים, בלתי המורה היותו גזואים, וזה כי ילדים י
 לאשר, כי הדלא ספירות הם האלוהות בעצמו, ולטען יתכן קלה יותר גזואה כאלו, וזוהי הדעה
 היא בפירה כדמ, וכל כפי העורסים אצל כאלו חכמי ישראל ויהי הדם, אלא אדם אלו יתכן אולי
 להם דעתיים או מאוהבים, והעצמים כאלו, אם כהחיתה הלכה ואם באופן אחר, וזה דמיון
 של חכמים וזכרונותם כאלו הספירות! ויטען גם כן - לתפלותיו, ואלו רש"י על אלה,
 ואלו צדק: וילדים י, אשר, לתוך קלה צדקה על אלה, ויקראו, אין סוף, ואלו כאלו
 יטען זכרונותם כדומה, או יתכן החלטה רבה, כי יתכן ובין העורסים אצל הדם יטען האו -
 ואם כן איך יטען להזכרון האלה, נראה? ואלו חכמינו, והחלטה העצמים בין חכמי
 המאוזני, כי כאלו חכמי הטוב, זה לעומת הדעה, והמאוזני בהם המאוזני, וזה לעומת הדעה
 רש"י על זה או יתכן וזה ספק! - ואלו יצדק זה לעומת הדעה, כי הזכרון אלו או יתכן
 האשמות, כי אדם שכל העורסים, כאלו חכמי החלטה כפרוסים הזכרון ההם, וכל בין
 האנשים גזואו העורסים, או יתכן האשמות הם כאלו - ואלו אחר לטען או כלום פנים פרוסו
 כלתי החלטה, אלה צדקו אלה הזכרון, וכל כאלו יצדקו רוב הזכרון ההם,
 כלתי חכמים כאלו, אלה להחביא בהלכה הלכה! ואכן רובם צדקו, זכרון צדקו
 העולמותים, ואלו החכמים כדומה אל העולמותים - ואלו ראו בזכרון צדקו העולמותים
 וגם כן צדקו זכרון האופיאטוניים, וזכרון אלה יצדקו להאזין כן - וזכרון זכרתי וזה כדומה
 אחר, ואכן הפוסק או אהפ"ן אברוק זה הזכרון - וצדקו החתומים האנשים, וזכרון
 חכמי רבים בהם זכרון המורה ובכונה, כפייה לאחלה, וזה כי הם חלבו לעתה כאלו
 הפוסקים, ואלו כדומה הצדקים ובספירות המורה, וכאלו רש"י יטען זכרון המורה,
 ואלו כדומה אלו צדקו החלטה, ואלו קלה זה בזכרון! וזה כי צדקו אדם צדקו העולמותים

בארתי ספני וכן לינחתי כפי פלט המורה / או כאלו יעלו גם צטרך ארצות כפולות וא"כ
 אנה צלתי פלט הכח ב' ואחלוב לאלו הארצות כן כאלו אלא אנו כבכרית הסותרים
 צדוק כפי פלט / ובהם צדוקות רבות - למהם לאו תבדד סתירותם כי אם אלכלים
 ולמהם לסתירות צדוק כפי פלט / כפי פלט רוסס אצלו הכן - עלו הארצות / לעמוד לעלות
 אלה יונת / פלט עכ"ל גלס ומהאורי גלס / יולג בחול / כאלו צלג גלס - עלו הלני / צען
 הנחל / כי בלעני חנן כ"ה בארתי זכר / ויהי זכר / עם השליון כפי עכ"ל / הוא זכר הסותר
 צדוק - ואכן בהם הסכינו כפי כן הופלוק / לוינו כפולות כן הפנים / ויצדוק פלט
 הפסוק - אחר שלא עלונו כן הלא הנחל לסוף הבכור חנה / ואגזות רבות צדוקות אנה ג' כ'
 וצדוק לא יעור אנה עכ"ל אלא כעצם - ואלו באופן הארצות / צלג הסותרות כן הכמות
 כי כח הסותרים יעור / אנה אפ"ל כפולות / ויפ"ע אנה אכילת / והאכלו הארצות כן כאלו
 יראו אה"ל כן אדם / וכן הסותרים יעור כנה אנו / ואכן יעור / כי הצדוק האנה
 היו כדורה הצדוק / או כחוק / ואנחנו יעור / כי יראה שלא הניחו הסותרים / האכלו
 הנה / אלא עפ"י להיה ענן אצ"ל / הראות האנך אה"ל / בארתי אכל / ואם כן הנה אכר
 הסותרים / ואנן תלם הלאה האכל / והעלם האלוקה ! ובאה הבכרית ג' באה הסותרות
 באנחנו עכ"ל - אנלי **זאת הכת** - יעור על הכת אחרת אם כן פ"ק וסג"ל פ"ק
 כדורה / ולאו ע"ל אצ"ל ההון כהאנה צדוקות - **וכת הנות פלספים** יעור על
 אנה / אם פ"ק וסכ"ל / וסכ"ל אנו התורה / וקב"ה הלצ"ה כן אנלי אנה הכמות
 ע"ל אנה התורה כפי ארצות רבות - ואנני אנחנו כן כוכבים כדנניס האנה
 וצ"ה אנה"ל האלוקה כדכרית האנה / ואפ"ן על פ"ק הצדוקים / אינו האנו לפ"ק וסג"ל
 כן אנו - ואלו יעור הבכרית הסותרים באנחנו / יעור אנה הבכרית / האנו לפ"ק
 כדורה על ספ"י / עכ"ל / ליעה אנה הפסד אכל אנלי אנה / וראו אכלוקים אנלי אנה
 אצ"ל אנו כדכרית האנה / ואחלוב לכל / ואכן רחמי ברכי / וברכי רבים / והסותרים
 אנו אנחנו / אלה ל"ל כנח התורה והכחשה / וצ"ל אנו / האנני / והצ"ל יעור /
 ובכרית אכלו ובכרית אנו / וכאלו הם - אנצ"ל כן הסותרים אנלי אנה / ובין
 הפולסופים / והצ"ל צ"ל / או יעור אנה אנה סותרות אנו / ואכן אנה אנלי / אינו
 או עכ"ל המורה ואנו עכ"ל הכחשה - ואחלוב לאלו הכחשה אנה / היה לפ"ק הכמות
 האחרות ובכרית / אלה אנלי אנה / ונחג הסותרים סכ"ל האננות כדנניס
 ואנך ליה"ל אנו אנו באופן אכל / וכן / כי יראה שלא היה כנניס אנה אלא

אגביל התורה / וקפורה בדיני החכמים / וזאת הבה אומר בזה הזמן / וכל שבדיהם
 באו / נחמם יותר או האשוב הכל / ובה יתחזק מקום לישכל / ולא יסלקוהו / כאלו
 יעל נצח ונצח / יותר הכתוב / ואלו לרוב ספודי התורה ודפוסים / ומהאמת וזנה כשורה על
 סוד / ובהאמת כדברי חכמינו / וזכרו התשוב אומר זכרי התורה אלון הבא ואלו /
 דנין האגרות אלו התשוב / ובהאמת אלו אכלו הזנה והתשוב / ונצח גם בעזות רבות / כח
 מאשינו / וכל פלוטס כולם / ובה תחזיק האגרות הרוחנית כפי פלוטס / וזאת עליהם / ובה תפוד /
 אולם אלו פלוטס רחוק / והלכות זכרי החכמים / ואלו הכמות התגברו נצחם על נצחם וכל אחת
 מהן תגרא את המתעבת אליה / כלם סכל או כופר / וכל זה ניה אנו / אהציר החכמים והסכנה
 באמת / כי נראה לבוא כמקום אחר / העזר בהסכנה / וההתגברות נצחתי על נצחתי / ואם
 יתחזק בה / כחוק או כשעט / בהתחזק טבע הארמית ובאחרים - ואלו ניה זה אנו / אלהינו
 נצחתי כנצחתי / אכן האמת / כאלו אחרתי בהנצחה האמת הגה / לבהציר הנהאבה / יצבר
 הסדר זכרי אדם / וכל כאלו יהיו חסדים שהלכות אלו יתכן ככל שאכבה / ומהלכות האמת
 ויאבה ההתגברות והנצוח / ואכן אחרתי באבי אבתי אצבר בעצמי האלה כביאור האמת /
 אכן אכן נצחתי החכמים / המתעוררות שספתי אדם / וכל זה אובחתי זכרי הרוחנית / והכפית
 ונצחתי אחרתי - וזכרו כי התשוב נחלק לפני חלקים - חלק בהוצאת הבינים כולם / וחלק בהוצאת
 ונצחתי - והחלק הראשון / אין ספק אצל כל בעל דעת ונצחתי אחרתי אחרתי אחרתי אחרתי כאלו
 כדבר נצחתי : אולם החלק השני / הוא אלו יתכן אחרתי / שלא נספס כו / ואם יקרה וזה חטא כאלו -
 וזה כי התורה או חייבתי אסור החכמים / ואם בדעתי הבינים אלו כה נצחתי או בדעתי לילוי
 האמת הווסכסים הם - אם בדעתי הבינים / ובהאמת האמת התורה / על פי המורה אלו יתור
 ועל השלש אלו יתור אר השלש / ואלו כללי הגה הווסכסים הם / ובהאמת כן / לראוי
 אלוהי בדעתי כן אחרתי / כי הם היו האלה האמת והכפיה / אלו יצרו עניני הגה ולרוב -
 ואלו החלק האחר / והם הזכרים אלו אסרו על צד הם כראוי / ואם כוונתי התורה / כלי ספק / או
 נחמם אחרתי / כאלו יתור אנו / הווסכסים חלקים על האמת / ואם יהיו החכמים / גזאים והנצחתיים
 כדבר הגה / וזה / כי ^{אם} אחרתי הנצחתי זכרו זה / או שזכרו היוות נכחו / אכן שזכרו היוות אלו פלוט
 או חכם פלוט / ונראה אנו באתי נכון / או נחמם אחרתי - ואכן האלו הגזול רכינו שלם וכל
 כחם כביאור השלש - כי הזכרים אלו הם שבוו בדעתי הבינים / אין ראוי אסור ההאבה
 כדבר פלוט או כדבר פלוט / ויסתערו בה זה לעצמו בהגרות ע"כ קלתי שחלונתי / וזאת

במי אלהי לני אופים תרבו. לני אופים תרבו, לני אופים ימות הוליה, וכאלו אלו נראותם
בדונותיני, ענדל שנין הצנן כן, וכאלו גם כן צושר למ, וכאלו רבות - ואלו יתפין
אבתעל קנה, ואלו נחלני אום: אבא ז' און ראוי אבות אום האושרים הנה - כי הם ואלו הם
ולפעט, וכאלו הם ג' אלו אום המרה, והכנה אום ראוי לה" ככל האופ. צוויסיק, וכו'
החכום - ואלו אחרתו און בצנן האגזות, האו, לעצתם ופעלותם ונצתם יקבאו
הביאור, כענף היאלותים אלו היו זכרים על בורח חיבה ושל - ואלו יקבאו הביאור, ונצתם
ראוי ליונה ביאורם על ספר, והם הזכרים אלו אי יורה וביאורם הפסד כל, ונצתם און
ראוי ליונה ביאורם על ספר, והם אלו נפחם פן יורה הפסד וביאורם, וכל און ראוי
אדלות זה אצל ההון - ואלו יקבאו אום באושרי פעמים רבות ההון, וכאלו יחלם כי הקבאת
באושר, ההון שהיחזים, כי כפר אשור רחל און סגן סתרי מרה וכו' - וכל לכו
נציב אלו הצעות, כאלו הם על אשתם, אהון - או יודו אום, כי או יביוקם, אבא
נציקם שמו, ונחיל זכרי ^{באשור} ~~האשור~~ הכול, בזכרי האשור השוחז, וגם כן צושר, כי אפילו
אם נצאו הם היווה רב, להם כעלם, ולהם נפצוים כפי עלם - ראוי און אדעלרי
צנעו אבאו בזכרים, באופן יסכיו אשור, ואם על הנטן לבאנלים צונו רחל היו
זן אום כל האדם אכל זכות, אוך או נבין אונעו זכרי האלהותם באופן צונו,
ונציקם אכל זכות! וכל לעצמו זכריהם ינה ונה, צנעו אדום על חכמתם!
גם כן כאלו אונעו - בזכי הקנזים כולם באשור, היה זאת הזרך, בהיות כונתם
לאו יביו זכריהם בעצונות ההנה, כי אום הראויים אום - ואום עם האנלים באשור
ואלו יאונעו כל זכריהם כפי עלם, און ראוי אבאו ואלו אהון, כי אחרי היותם
בתכיות הסבות, ופתי יאון אכל זכרי - או יקבאו אום סברו, ואלו מעיל אום
הסחונת, והם באשור כאלו אשור רביון שלה ילא כוכבי חכום בעצונותם, והנה
זכרים אום בתכיות הקנוי - **ואתלם** אום אלוהי המרה, טעמים וסבות
נבוצת און, או אפילו לינדו - אום או י: ואשרתי יבוצות און, כי או אחרת ליעל
לכל אונעו, אום או יהי אום לטה לטון כי און אום טעם כל, כי יני האילאלי יחלם
לצווי ר' יהו אהן וקבאו, כעלם האשים אלו יפעלו עבאית וטכיות אפעלם י: - אום

וכבר אצל הנה הניח וצד כבודו לאנושי אדם - ואלה הענינים שביאנו אל מהצאה
 האנושית ויבאנו על הצד והענין הנקרא **ראשית** , לראשית הטעמים והמכרים
 האלה , ~~הוא~~ ^{הוא} - וזה כי המורה או יתנה אלמני ~~הוא~~ ^{הוא} , וזה כי
 בהענינים ואלו עלים . **כאשר דמו האנשים הנקראים מקובלים** . כי המענינים
 פועלים בני , או מתפעלים ומועילי , והנה יתנו העולם הלכה ככה הוא , ואלו יתנו מהלכות -
 ושי האל אשר יחלוק : כי כולם יסמכו הנה לטוב , ויפלט זעמי המענינים אלה אשר :
 למענינים או יתנו כי אם בעולם בני אדם - והנה אנוני בני האדם או עובד אמת זעמי
 ויך עובד אמת המענינים - וזה המען הוא אשר נפלא כמ - ואלו אשר נלמד בני אדם
 כזה , הוא זעמי נפשי , בלתי ענין הוא אצל - ושי יתן ואזר ! אם יתכן ליגיד כמ אם ענין
 או הכונה או איכות אנוני , כחלקו אנוני כמ , או כלפני פועל אנוני , וזה יגיד
 אנוני , לכו נביא אנוני שמתאדם - ואלו זה ליהלוק כזה האל החכם בעל זמ , הוא
 לאנוני כלפני ענין ורמתו או הטוב , יגידנו טוב והיא - והלוי או יבא כי אם שר
 הנקבאים - גם לא יתכן לעמוד , אלא עמידה הרוחניות - כולל כל המעלות והטובים
 כי כאלו ענין כבודו המורה , עליו אם חלקים על זה אשר , והם שרבי דוכרי עני - גם כן
 או אצל המורה - להטעמים האלה , הם רשעים וענינים , כדע או יתנו אנוני , כאלו
 המכאור זה כולו כזה לאנוני , והוא אלמות טעמים יבוצים , או אפליים ליבוצו אנו -
 וזה כי לא המכאור שהראויה האלה אבד , אלמות טעמים , אפלי יבוצים : ואלו המכאור
 שחם גם כן , להטעמים האלה , אנוני שהענינים , אלו אנוני - לך אם אם אנוני זעמי
 אנוני , והמחנה זעמי כונן , ואם אצל טוב - וזה יראה , כי בחלקו הטעמים אלה
 ענינה המורה בעליות רבות , עליו אם חלקים על זה המורה - ויבדע בה , ספן לענינה
 אנוני אנוני , לאלו ענין , בענינות נראות וכמהה נראה , והמאנוני כזה לאנוני
 חלקים על זכרי המורה והחכמים חו - ואלו ענין צד היטב איתנו שהאנוני והם כולל
 המורה וכוונתיה הנכבדות והטובות באשה - ואלו ענין עליו כזה אשר ענקיות גבול
 המורה לאלו ענין היטב כבודו המורה והחכמים וכבר כבודו חכמו האלה והמאנוני

אלו שינויים אע"פ אומים - ואין ספק ^{אלו} שכל צדקן במדרי החכמים הראשונים. דעין וזה בהכרח או
 נדבך אברהם, שאם לא נשדדו אלא הצדקים, בעצמותיהם ורבותיהם המעלה האלה. היינו
 חולקים את לבצע והיינו נעלבים אחר צדקיהם - והיו למצדדו כי נצטו הדעות והם
 אלה יקראו חוקים. ואלו טעמים באלו יצדקים אע"פ ואלו טעמים יצדקים אע"פ; ואלו המצדדן
 יצדקים אע"פ צדקיהם במדרי הדת אבר ולא אומים - גם קראו למצדדן כי אומה נכונה ומדרי
 המצדדן. היא המצדדן. ואלו המצדדן והכונה אבר; וזה בפרו או יתרון כלו כעל זמ. ואלו המצדדן
 החכמה - **וצלחה** היננים הידועים הנעלבים באומות. שהחולקים אמתה ואלו הם
 באומה וחוקים המורה והחכמה. אלו או יתרון אדמות שמה מדריהן - ונצטו. יצדקו כע
 ואשרו למספיק המורה הם כולל הכופרים והחרים המורה - ורבותיו זוכים באומה נכונה
 המורה ונכונה החכמים באומה הלמודים בחכמה - וכל שכלו או נצטו המצדדן המצדדן
 המורה. כאלו אשרו חכמים למד אלה צד - וזוהו אבר באופן זה אבר. לטעמו במורה
 אבר - וזו הטל מודע אלו הוא זה המצדדן על צדו המורה, אבל המצדדן המצדדן אבר. והחכמים
 כוננה המורה. אלו כוננה אלו כוננה המצדדן והמצדדן. והמורה אשרו ולצדדים ונצטו
 לכל אבר אדמות, ואשרו חכמים ולצדדים או נצטו אלו אלו אלו אלו אלו - ואשרו המצדדן וכלו אבר
 מצדדן - **וצלחה** היננים המצדדן המצדדן. ואלו המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 או המצדדן המצדדן או אלו אלו המצדדן המצדדן - ואלו המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 האלו המצדדן המצדדן ~~לצדדים~~ למצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 מצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 אלו למצדדן או אלו המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 החכמה היננו אבר אבר ונצטו - וכל אבר יננה אבר המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 ובצדדו אלו הידועים מצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 אלו או נצטו כי חכם באומה - ואלו המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 צדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 והחכמה אלו המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן
 החכמה - **וצלחה** המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן המצדדן

צד טאה - פנים זה - וזה כי אונת צדקה המורה והחזקים יביתו הטעמים בעלות וקבות
 כאלו כמו צדקה אום בן ראוי אע"ג בן אדוק וזאת בזרק - ויראה הפקדה - וזה כי המורה העולם
 טעמי עלות וקבות וזו העלת אלה באום טעום נכלאו הם בני אדם - אסבות ביאור הטעמים ואלו
 טעמי כאלה אום בן אין ראוי אבאור הטעמים על ספר - וונתת צדקה כי העלות אלה אי יורה וביאור
 טעום הינן בעלות ובעולם כאלו אום אי על צד העזרה היחודי הם אלה יתכן ליתבאר טעום על
 ספר - ונעזר לנתי להטעמים הם אלה נעבאו הם יאין ראוי לעילאט האומר - לאלו טעמים זואים
 כי אבדים פנים אמרה - ואלו המורה תכונן אטעמים אחרים וביים - וראוי אכלא שלבא אלה
 אכלא בזה כי אי על ענין בעת החלבות הוא וירצו אלה הינן אבאור - ואלו היו טעמים בני אדם
 כזה אי היו באום אכלא אגה - אלהי ונעזר לעלת טעמי המורה און ראוי אבאור כאלו על
 ספר כי בל ספר יורה וביאורים - אלה און כעקם אדעת אמת וקפצו אטום הינן רב ויהיה
 אלו סבה לענין פני המורה - ואלו אינה העלת הם אלה יתכן ביאור טעום על ספר ואלו זה
 אכלא הוא וזה לעילאט ^{זואים} ונעזר אלה זואים החכמים בעצמיהם אלה אלו יתבאו ככאזו
 והנה יתצע הטעמים כעצמם ונעזרה אע"ל זעום וזום הם ובראוי אלו אום אי וזה
 היורה נבון ככונת היורה הוא אלא יביתו על ספר כי אום עזט עזרה כאלו ככר אונת -
 ואלו הצענים בל ספר הם נכלאו ספר המורה אלה ראוי אבאורם אלא ובראוי אום על צד
 היורה אף אי זה וזה יספיק אלה תכונן אדעת וזה בזרק וזו אי בטעמי העלת אכלא
 וכלאם בעלת צעני המורה וספרים ובעל סוד האלו אבאור וזום או הנה האלו יתבאו
 כאלו אורו הצענים אע"ל החכמה - הנה זואו אלה צדקה אע"ל אע"ל כזה האומר
 כפי הצען עזמו וכפי האונת והטעמים והנבא אע"ל הנה אלה אע"ל - וזום אלו יתבאו
 אום יתבאן אבאור וברצו כביאור רחוק וזה אע"ל אונתו - וזו ליהיה גב אבאורם
 יתבאן אלו ענין בעלמט אבאורם הינן טעמי וזכר אור המורה והחכמים אבאורם ככאונת
 ונעזרה בו למ אכלא תבאן אע"ל אע"ל קבא ובראוי אום בן עז אע"ל ואלו הפוסק אלה אע"ל
 אונתו אבאור ככורים האלו ונעזר אע"ל אע"ל אי הינן נכונים אבאורם הליצור בעזט אלה
 ככאונתו וכל ספר האלו החכמים אלה אי ונעזרה זום אונתו כאלו אבאורם - אי יספיק או
 לא עלת אופים אולם ספרים אבאור אור יהיה זואו - ונעזרה האומר זה ככונת הנה
 ואלאונתו יתבאן לענין רצו - וזואו יתבאן המורה אע"ל אע"ל אבאור ככאונת וביאור
 אונתו -

מעשה הטרטוף בלשון עברית

הכוונה היא ללשון -

ראוי שנדע - לבוילים היוונים הנקראים באותיות י. ל. הם שני כוכבים אחד - **ראשון**
הם מטאורים היווים ואלוים אלו אשר לבקבולא. לבנים וצדוקים אלו הנהגים אצלנו כרואי העם
כפועל במה שפניהם אינה. אולם כאלו אשר צד דברים. ומה שהיאן להם הם צדיק כפיו
הואן. ופועליו כרואים. וצדקים צדקים ואלים כדברים. וזוים כרואים. וצדקים אצלנו
נולו אצלן. לזר הדם כדברים ושושן בהם אצלם היושם חסדים ונבואים אלו בהם כחיה. ויהיה
עם זה שוכבים כדברים ויבא בהם ומהו. ומהו זה ההואו הם חסדים ובלעוף אבותם
הם חופים ונבואים - **שנית** - אחר הנהגה הם נראים בספי ובפרי ספי ל נבואים. ומהו
כדברים ומהוים צדקים ופיו כף או כף ומהוים לנבואים והם אלו את האנן. ובלעוף הם
צדקים הם חלום באגוזו או גוף. וספריים אפניהם עליו. חזון. הבלים והצדוקים כפי
אלהן או אלה העם והצל את צדקים. אינם שרים אלה זרק ה' ואלו אלה זרק ה' ואלו אלו
אזורים זהם חזרה ונבואים והכמהים עם החלום הבלים והמהוים אלו חוכמים אלהם.
כפי חוכם ילד והואן והואן והואן והואן אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
הקבולא. ולמה ראוי הדבר והנבואים האלהים אלהם יתנהגו אלו כפי חזון חזון חזון חזון
כדברים כעושים זהו ובעולם הבלו. ואלו אלו חלטים ופיהלם. למה הזכירום אלו לבל
הואם. החלום. מה הואן אצלנו אצלנו טוב. ואולי אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
אלו חכמים אלו אלו אלו טובה. כי צדקם כדברים ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
וזהו אצלם החלום והבינים כפי הצדק והחיות הנבואים בהם. ופניהם אלו אלו אלו אלו אלו
ואזים כן. ואזים או האנן כפי אהמיה סכומם ויעוטי ויעוטי לבל החיות והנבואים
בלה הוא הבל והנבואים חזון. וזה הם נראים עם האנן כמאשר. כמאשר אלו בספי חסדי
כמה חיים (*Historia*) ואזים אלו נבואים אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
אלו. וזוהי הם חלום לבל יבוא יבוי חוכמים וצדק ככל אלו צדק אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
נשלישית. עם אלוים המזוה אנו שלמים אלו הנבואים הנבואים - הנבואים אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

עבדים ונחבזים טווב , כל צען לטין ^{טובה} ~~טובה~~ כו כעושו , ובערט בעבר העולם חלק כל
 ההון הבעיתים אבז על זכר העולם בחולם . ואז על צען לבאי . ואז הם צועלים אט
 לעתם אחר אכילת כל אפע ההון זכורה פן הזכר בהם זכר זה פן הכל ויחזיקם טווב
 החוב באכילת טען ויחזיקו על זה אכילת טען כית זין - גם אחר אכילת כל הם צועלים
 לעצמם טעים וזוענים כפי הזנים והנצעים ונצעי הנצעים ונפילו נצעי כעושו , וכעושו אלו
 הזכרים הנצעים הם שלמים כל טען - אך ! העלת אדם פו האם במחמתו פו היחוד
 הטווב והנצעים הזכורים הלובחים לבכר הטווב בהם גזול אטווחו כעושו בהם הנחשבים
 הם צועלים אטם אצרי . ואדרבה ! הם אצעים צאים ונחשים ונפחוסים אט האלבה לנצין
 ולאפיקודים . אלה הם האטלומים אינצ ולמים אטם על נכון . וכל זה בעבור גזול הטווב אלה
 כעושו אדם , אצל או יחלק האטל כעו בעדן הטון יחסי חכם ויחזיק אצים אדם - גם יבער כעושו
 בגזולתו ובחשורתו הבורחים כעושו וטכילתו המורה כואב . כעו גרפולות והנפחוסים הטון
 ובעצמה ונעמיה ולעמיה ^{נצ} וזוה אדם טעם נחמים בהם . אכל צועלים צאים כעווסם
 אטווחו הקלס . ואטווחים . נוצי כולי האזי . אטן אינז יוכל אצנצ ולמים אטם כל בעלות . וטם אטן אטווח
 לעומים אלו הזכרים הנצעים ^(כעו נכעם) ואפילו הכי נכל אכילת אטווח העולם הבאי - רביעית . אלו
 הטעלים חושבים חשב אחר הטווב העולם . והטווח אטווח כעם פסל ובעתים זהם . אטווחים היטם
 ולמים ^{טובה} ~~טובה~~ אילנים וטן אטווח לעצמי . ונחשים על כוזק היחוד סיון צאו אצל לעמיה טעם
 א. - וחכום עלום עם הגזולם אטווח צועים בלונים ^{אכילת חכום} אצוה צען ההון אצל . האלו
 באכילתם אדם אטווחים גזולים וחלופים , בעבור אכילתם והגזולם לביעו צועים למחל וחכום
 צועים , אטווח זהם כוזק היחוד והחכום - ובחלופים עם הגזולם האלה - הם זועלים
 נכוא על חכומיהם כעו אהלעום באכילתם - גם חנפים אדם . ונפילו אטם יהו קצת טווח
 הגזולם לעצם ובען באילן . הם אטווחים אדם . בחוכים אטם אה - אט כל חכום . לטווח אלו
 אדם וכל כית אכילתם כעו . וטווח כעו אטם אכילתם בלחול . לחים אטם ולמים זועלים
 יהי אטם צעם ככל אצלכם , כי פועלים נטווח טווב וטווח צועים אדם —
 חידוש אלו הטעלים ולמים האטלומים והנחשים אלה הטווב העולם והנחשים
 עם אכילת גזולתו והנחשים . כעושים צעם אטן בהם טווח אהלעם ולמים על

זכרת
 א
 2116
 ז

אוצרנו

ברך הווי כעצ בלעון עוף למורה כינוז אלפי. **חמישית** - או האנלים אלו הם כפרה
 הווה ביה ציכוס ספון באומים וחסון כאלנים. הם עובים בפנייהם. נאום הם אלכו פחה המורה ווי
 ברך ה' או יצו / הם יולכים אלה טובים ולחיים שריוחיים או פריפוטיותם כעצו על וטוח זאז זאז
 זעזום או פתיים כסל וזקתותיותם זהב / הם אפיהם זה ציכוס ואכזוים זאז. זוחים אכל חכס גזו
 במורה / ביזן / וזרחים אורם כלטאל / שתיחם עלו זכרים ילם פגיזים וצחים כלצנה ופוחים עלו
 פלטה / זנה אהתכל אפע הבון / אפע הווי יואום על פניהם / זיחזו אטוח ככזום אטוח פניו -

אלהים ראינו עולה מן הארץ : איש זקן עוטה מעיל : לבושיה כתר

חזור ושער ראשו כעמר נקי : אילל אלים / לטלח וכוזו ככון זן קצוואו - זיגו זכר
 ככזנה ורב אולע אכל איל חנקל זכילע אסטויה סכומ / זכור נפלות כע אובס אלו או כן יזו וכלכס
 או כן יחל / איהם על חכס / ואיחול על זכון / זכר בו אלו ה' - זכרנו עוה כהיל אוביז כל הכיזו
 ככל - (הפילוסופים) / אור אטוח ח' ה' כי כע זוח אים כולכס / זוח וטוח זיכס כס / או לטל אים
 זין וזכב ואל לויז כעיה קזס / אפע יהיו אטוח אכע זוח / על פני כל כעס אככב / ואטוח זלם כוואו
 זעלחהו זכרוד זכרוד אפע אלים / אטוח וזוח כסילום - **שישית** / ככרוד עס הכריות הם
 עולים יפיל כין עליה אביעני / זכון חכס איל זכרו זכר / זנה לעס העלי זכרו כרחה כוויכה
 זכריות פנים כבי אלכו חן כעניו זיהיל אים אצרו זולעז ככל זכריות הרעים זקל זעע זעניו -

ועל זרף ביחוד הם אטוחים רבי מכבד עשירים הוה -

אולם עס הבוערים כעס זכרו
 כזו כן ברך חכה אהווי כנה עניו של לעי זעלען יאזרו או האביעניס - כי הם חסיזים ועניים
 זכריות אעס / אף עס החכמים והביעניס / אלו זיחם קרה זולעז או עזס / זכרוד זוחק זוכרוד
 זחח עליו גזו / זכרוד אלום על פיהם זחסה זכרוד כלטינה / כנה עס הם זכרו כגאווה זכרוד
 זכרוד זכרוד על כבי אטל עלים איזה זכרוד / זנה אלפילם זכרוד / איהם כפופים
 זכרוד אלים / זכרוד הם זכרוד זכרוד סכומם זכרוד / אבותם הרע / זעלום אטוח **קליין**

אחד קדמון אלו האנשים המזויפים

והפירוש ילם עלים כל עסניהם כווי / זכרוד הנענים לטין זל כהם / אחריותם הם זיחם
 זעלום כבי אהיהב כעני הבון / זכרוד אבותם אחריותם / זכרוד זכרוד זכרוד זכרוד
 זלען עלים הם עובים זכרוד כהם / זנה זעני זכרוד זכרוד זכרוד זכרוד זכרוד זכרוד

שביעית

בהוכיחם אדם / הם מתנהגים כמזכרותיהם כשנהג הספואם הנצדחים ויביעו
 החכמה ויביעו חוץ מזהו - וזה שלפי דמיון אין אין המוח בהוכיח אולי יבדו אדם ולא
 אצלם חרפה אצלו כל אדם / וכל אחיה ולקחו ולקחו כפירוסם / וכל אדם אצלם חרפה
 אצלן יאמר בירוב / כי עש זה מתגלו הליכה באם הולך ויחיל בהלכה אצלם חרפה
 ויסבה זה היות סופו לעזוב אורן החיים - אך הדור הנכון הוא זכור על אב הולכים
 בזכרים נצחיים ורכים ובטעמים ספיקים המתלבש על הלכה / והיותו אדם לזכריותם הם
 זולתוים אור / ולפי אורבים אור הנוכח עולם הזה ועולם הבא - והדור האחר לחיי אדם
 אדורך בו הוא דרך המורה לפי האדם הוא אולם כלל העולמים - קיימת על זה ואיזה נבוא
 שהמורה והנבואים והכחמים וטעמים חכמים / ולא אכזרי כולם כי הם יבואו עז טאוב ונבואים
 כעש ספיקים / אבא בעבור המורה אכזרי נבואם - **רשעון** / כאלו גזר הלא אכזר אור
 נעלי סדוק בעבור גזל הלשם התפלא אכזרם אכזר ע"ה בעצם / והלמה ככה כחו אכזרם אן
 האכזרן כיבודן התקוות / וכאלו גזר הלשם יחזקה אכזרם ואלהם אור בעבור דון העל אור
 על / הנה הנבוא המצוין זרעה סוד נעלי בעד הולכים / ונעלי אורם והמתן אור וטעם ספיק
 גזל אכזר / סוף נעלים הוא אור אין חזק נעלי אור כחמה - ומהו אורן הכח הנבוא
 גם הוא אור הנעלי עש הולכים על עולמה הולכים / אבא זכור עולם בזכריותם של טעם / כחמה
 ובשום / ועש זה הליכה רבים א"ה / ועליו אור הכחם בשלם ובשלוה אור ורכים הליכה עזון -
 גם הנבואים ע"ה בהוכיחם הלמה אכזר עולם עליו / אבא כל זכריותם עולם ה"ה כלפי
 כחמה ובנצחה נבואה / כלכל ובתפונה ובנצחה הולכים כפי טעמו חולם (אין זכרון) באם
 הולכים - גם חכמים בעלי התאווה לא אורבילו אור חזק הולך כמזכרותיהם / ואזכר בה
 כל זכריותם עולם ה"ה כחמה ובאין רכבים ופעם אורם כעש ה"ה אכזר אור הנבוא
 אור נבוא אורם כחמה נעלי כלפינה / וכאלו חזק אורם עזון אכזר או טוב וכחמה כ"ה
 כחמה / ועזב אור חכמים / וי כחמה יתנו חוטאים יתנו חטאים כחמה - **שנת** / גם עזר
 הלכה יתנו למען אורם אכזר כפיוס ובכחם ובזכריותם של טעם - וזה כי נבוא הולכים
 אורם הולכים כפי אורן עולמה עזו אכזר לים ואחיה חיי הפנה / אור אכזר בעבור טעמו
 עולמה אור אור נבוא חכמים ונבוא חכמים בעלי התאווה לא - וגם בעולם הם בעלי

לכן ואלו זכות טובה - והנה כל ענין שלם על טענותיהם שלם בתלמוד אבותיהם
 הם עושים כבודם וחולקים את הזכות אצל ונהיה - אחרים באבם - הנה הכותבים
 הגאונים בדבור לויים יבדלים אלה על ~~הטענות והענינים~~
~~על טענות היהודים נגד פבאי זתם~~ . אפיכך הם זכרים אגזק זתם בני אסתיה
 סבאום וקנא לזתם אצל גהון . והנה ככה צולים **אלו הסכלים** הם כל יונה בדבור לויים
 יבדלים אלה על לואווי . אפיכך הם זלבים כפרסום עם גלוי וחורפים וגזופים בני אהלך
 אב עם אחיהם ואלען יחיו אלו האכזרים חיים טובים גלויים ומענים וצריבים . וכל אלו כדור
 אפניה **הנה** - **אמנם** אצתי הזרך הנכון הוא ארנוט אלו האנלים כהסתה ולשון זתם
 את טענותיהם ואלה עליהם כהכזה וכמהונה . והנה אגז קובאי יסורו זכריהם ולבן אלו
 מרתינו ככל אביבאל נפל - **אך ידוע תדע** . אלא זה לררך ארנה גזולא
 והקניאות בספרי החכמה ובספרי זכרי היום . וההתבוננה בספרי נבוננותו לא כן
 בספרי החכם והראב"ג בן חסבאי והאבירבנאל עזתם . אלהם יתבאר לכל טענות אלו
 הפריצים . ואלה נכלם בספרי וואוטרך הילע הם כולם טענות אלה - ואין ספק אצל
 אדם יהי"ל האנלים ארכל אלו הטענות והלשון אלה את תלמודיהם - **הנה ודאי** כולם
 כהבי יבואו ובהחצנים ידוע אביל את זכרי"ה ואיהו יבואו ומהבי הלם טמר זואו
 הזוכיחים - אך כצדור לאלו הזוכיחים הם כוצרים בעם וצבצרים זכל זדתי ונהיה אפיכך
 הם צושים את פעולות הלא וצולים ככאים ארבוה ואלך בני אכריה אלו המעריבים
 ולשון אה הבהם זכריהם האולבים . וכל ענין הוא אלטור כדאל ואחיה חיים גלויים
 טובים וצריבים ומענים אין עיקל ואין כולו כחצניהם - והנה כל טרחהם הוא לשון בני
 כלסוע אלו ~~המפריצים~~ ^{הוא פניהם} את הבהם . ובראותם את זבון אבהם הם למענים באבם
 וזוסיפיים כירלע - ועל זרך הלחץ ובהיותם אלו אלו אלו **לרחם על**
אלו הענים כדבור גזול סבאום ורוע אבהם - **ומה שיחזק** כל ענין אלה
 הוא . לבלתי פני ענין אכריהם חכמי יהודאיאן זל וזכרי הנבאל ואלען עלינו ועל
 נבאל והחנינו כדצות הצבוקים . והנה הגאון רב סעדי"ה כדאומר לאלו הלענים אלה
 נבם זכרים עלכו אחיהם רבים ולראו והלחית את זתינו . לם אה אלו אלה על

טענותיהם בספרו הנקרא ספרי אנונימי וזעזוע, ומצד בתלמודותיו על ימיהם, או התעלה עליו
 צדדים כאלו פירא ואפילו אלאם אחרים ולקצתם, כי לא זה הוא שצדדים המון הסבאים הנצדדים
 וכל יוצר, והנצדדים באשר הוא צדדי (נהיגה) - אבל זכור צדדים בטעם ובספרים ובספרות
 פנים, וגלגל על כל טענה וטענה שהם בתכונה כבדה ומהבונה רבה, כי בודע אבל זה אלא
 נראי את ספרו, וספק כי זה לבחינתו הנבול חזר אלאו, ואפילו רבים אן הנבונים המוצי
 על צדדים ולכן או הנבואה האנונימי ונקראו את זכרי הכותב להם כלמי ימים ונצלו תלמודיים
 גדולים, וכמו להתבאר כי זה ספרי נבלת המלכה לה - ואל או צדד אלהים ופלאם
 ונבונות רבים על זה יאמר זכרם, וזי כזה לכבר נבם - ואלא או הצדדין - אלאו האנצלים
הנפוחים קיזי השכל ושמיני בישר, האנצלים את העם, אמצעו
 היותם נצדדים על מל"ו ונצדדיה, ונצדד אצלם אלהים אצל אלהים, הנבואה ונצדדיהם
 אלה פריצו הבזר או הזרף הנבון, עם האכל והתבונה וטענות ספריים וזכריים רבים
 ונצדדים הצולקים חלק בלב לנצדדיהם, ואלא אצל אלהים עיוות כפריסוס אצין כל העם -
להרעם רעם ולהברק ברקים ולהוריד אש מן השמים על האל
 הולצים - והנה האל או נתיק ארצה, והפריצים יושבים ושוחקים וחולקים
 אבול האלה אלהם אכזרי ונכזר ונצדד, ועל זרף לחונ, הם אנונימי לנבואה אן המאוי אלהם
 על אלו עני בדעת כוונה - והנה אס כן אלאו הנבולים תחת רבנותם אלהם ונצדדיהם
 אן הנבואה או הטוב, אל אצל אלאו יאמרו את תכליתם, ואף גם לתמיד שתוכחותיהם
 הסך כוונותיהם והוא אצלומר הלע יתור גדול אלאו ה"י אפצנים, ואל צדד אלאו אלהם
 נצלו הנבונים נצדד, ואל אצל הנבוי אפצו אלא גם הנבוי נצדד, והענין הלו כנבונותם -
שמעיה, כצדדי לאלו האנצלים הם צדדדים על יוצר זכרה אנונימי, אפרכך
 כאלו אנונימי הנבואה או אלה האנצלים ואלא גם הנבוי אפצו אלא גם הנבוי אפצו אלא גם הנבוי
 יוצרים משה אלהם וחרפים ונגזפים אכל החכמות הציוניות, ונכדדים ונפריסוסים
 אכל האנצלים הצדדדים בהם אפצו ואלא פריסוס - והנה האלו לתבול לנבואה אלהם
 נתיק הנבואה, אבל על החוב כזי אלהם פנייה כצדדי המון אפצו או הנבואה אלהם

צ'יהם וסעף בגבול ארץ הב'יהם וקצבור תהי' ימותם על סעף העם וינקלו זמם טוב והברך וילאו כל
 אונותם בהם - הן אמות לכבר עצמו בין החכאים אנליים רביים אלו נטו עברך המורה ולאו בעבור
 זה ארץ החכמה והרעה ארצו כל ילדיו - **אבל מה נעשה** ! אחרי לבל הזכרים
 הנצטאים בעצם וארצו היונה טובים לביתם נפלים בעבור נולדו בעזות בני אדם והוא להטבם
 תחת **השמוש הרע** - (ויסברוים) - הבט נא וראה המורה הנבואה המאירה אבל אהלך
 בנפלא תחת ימי הנצורים הנה קנאו צאנן ארץ הכתמים יזכר על המורה הנבואה ואלו אונות
 היחוד האנתי בפסוק לעד ילדיו וכן - והנה הצואים וכוונת הארץ והפסוק הזה כל הלך אלם והוא
 אונות הלואל וכוונת לכבר הארץ הזה החכם האנתי הרובם של כספרי גארות וטעם לאל יעל -
 אך הברך האנתי הוא אלו האנליים הבנינים בחכמות ונטו אל הרע הנה בעצם ואנתי אין החכמה כנה
 למה חכמה סבה לנה אלא אבר טבע הרע ואלו למה חכמים היו יותר חזקה אלא לחכמה הגון כנדם
 אצלם באופן זה שהרע הגבול אלם זוכים או כפי ^{טבעם} האלמות - והנה אלה נביא הארץ
 האנליים גאט טוב ארץ יותר אלם הלך ומתייך על החסידים למה באונותינו כזו הרובם וכן
 חכמים בעל ענינה והאכזריות וזוניהם למה חסידים ונבואים ונפלאים במורה ודם כל זה
 עסק בחכמות העיוניות ימים רבים וביאורו ארץ חכמותיהם ענינה רבות במורה אלם -
 סבתים והמזים טוב / ואל יבקו על נכון כנאות אונות החכמות כבוד - **האמור נאמר**
שגם אלו החסידים הרלוצו ארצות בעבור היוותם עוסקים בפכונות ל' וזנו אין זה אלא
 תינה ! וזה הוא זכאור לאל החכמה בעה למה חכמה זלים האדם ארץ / אלא אבר התאוו
 והנטיית הגופניות והחכמה עם אנליים רעים וחטאים ולא זולת ! והנה ל' זה אלם האנליים המעצמים
 צלים כבת בלבד - ואלו טוב אלא ל' ואלו האנליים העיוניים בנבואה הנה נבואה אלם האנליים
 ופחותים וזה מה לכמה אבל אדם ילד אונות / למסכה כנה אינה אונות הזנה ואלו אונות הנבואה אלא
 אבר חס טבעם ונגמ האלמות / וכן הוא הענין עם החכמות העיוניות וכוונתו - אלה זכרי
 הנה זכאור / הלא זה אונות ~~האלות~~ אצל אלה ~~האלות~~ הזכורה הנה אלא זכאור -
 בחכמות זולת אלה ימים אחרי לבת הגבולות ארץ הגליו ארץ - עם כיר האק אלו בזויות
 הילאנטיא -

ההצטרף נעלה על יד הצדדי בנפלי למה באמת אלו האנליים

ואלו קורות דברי ארץ ישראל

סוד המשיח

להחכם התורני המהנדס והפילוסוף רבי נפתלי אישכנזי
 המכונה בלישון ארצו הירץ אולמאן מעיר מענץ אשר
 באשכנז (Moquantio) בן להאישי השלם מראשי גבירי
 אומתנו אשר הורדף מבני אדום אויבי ה' עד מות
 הוא רבי יהודה המכונה ליב אולמאן היד —

מבוא השער

אמר נפתלי יבוצ אבא חכם מרני לטובן המעלה שלי והגאון רבינו סגני כפרתו
 אצטיל והנשם בספר פתח תעיה והלאה כפרתו אצטיל והחכם
 רבי אברהם הנצי"ה בספרו מגילת הגאון והחכם רבי חיים גאון פתח בספרו אגרות הגאון
 והחכם רבי יצחק אביבנאל בספרו דעייני הילוצה וכל נבולם כצלי היבוצה השופרות צדק
 זכר כולם אביכה: כולם קניו אחי על הפלטה וצלי עליו חלפון וכל זמני צדקם אצטיל! כן להחכם
 ספרותהם — וזה גם צדקה! לכבר עבר הגזן הויעצ אפי חלפונם ואנחנו את נלצע והנה הרי
 אביבנאל ולא כהנה היראלן ספרו דעייני הילוצה והנצי"ה צדקו אצטיל על צדק חלפון על
 זכר כולם וצדק כולם ונשור לטוב כנה יצאם זכרי חכמינו ולא באורם תפח חכם להחלפי
 נלים כי הם את אצטיל זה ואלו על האיל האצטיל זכרון כצדקת נכונם וזה גם כהיום זול זכרון
 אפי הגאון כי זה יסבב הריסה כהנה חבתי וזה כצדקו להחשן אנום כצלי חורה ואלו חלפנים
 כיראת חטא כראוי הנב יאשרו לום את כנו השלם כנשן הוא אלו חלפון הזול אפי חכם
 להחנה עליו הוא על חכם — ויהיאלו צדקם חן הגאון חן — וגם האיל אלו על אור החלפון כהיום
 חלפון זכרון הם נכונם אצטיל חיים וטובה על זה כיום יצדקו הגזן האצטיל חיים ואלו חן
 ויסבב זה ירפין לו באצטיל חפץ הגאון הגאון — אולם החכם החונק אחר זה וסמית חלפון
 ואינו עגיז צדק אפי הגאון וחלפן גם כן לצדק כנה אנום ואלו כצדקת ספרות ואלו חפץ

זכר וכוונתו וכוונתו כן הן הופלא היום ועל כדען זה בלבול ובטעות: כנה הולדה הוא זכר
 זכר וזכרה! זכר הכיניע זכר עמה ציון כדבור ליל כנה השון אנוני בשול הזה לו אלטו הכנים
 זכר הווי וזכר הויך החכם ה"י וברבנו דברי אום וזכר בספרי העבר יצין אלם —
 זכר הוויאלנים גדול צואם הוויאלנים אצלנו הוויאלנים כדען ציון כנה הוויאלנים נמנה אכל
 חכם אכל אצלנו כדבורם וזכר אכל ילדו הוויאלנים אלא זכר זכרם ה"י אהמתי זכרם אכל הוויאלנים
 אלא על זכר הוויאלנים אלא אכל סברו זכרם — **ויען שאני מצאתי** / כדען זה
 זכר נפלא אנוני אכל על הוויאלנים כואם אלא הוויאלנים זכר הוויאלנים: זכר על אכל אפויס
 ככתב הזכר הוויאלנים הזה וזה אכל ילדו אהמתי כנה ילדו כלאדם כי הילדנה נחמה אכל זכר
 אהמתי וזכר אכל ילדו זכרנו כנה הוויאלנים אלא כי כדור הוויאלנים אלא זכרם כילדו
 הוויאלנים יתען צדיקים וזכרנו וזכרנו אלא אכל קלרתי אהמתי זה אפויס וזכרנו כי ציון
 זכרתי ע"י ה"י אכל כי אכל זכר זכר אכל זכר אלא ילדו יתען כן צדיקים — יתען זה זכר
 הוויאלנים אלא זכר על ילדו אכל זכר אפויס אכלים —

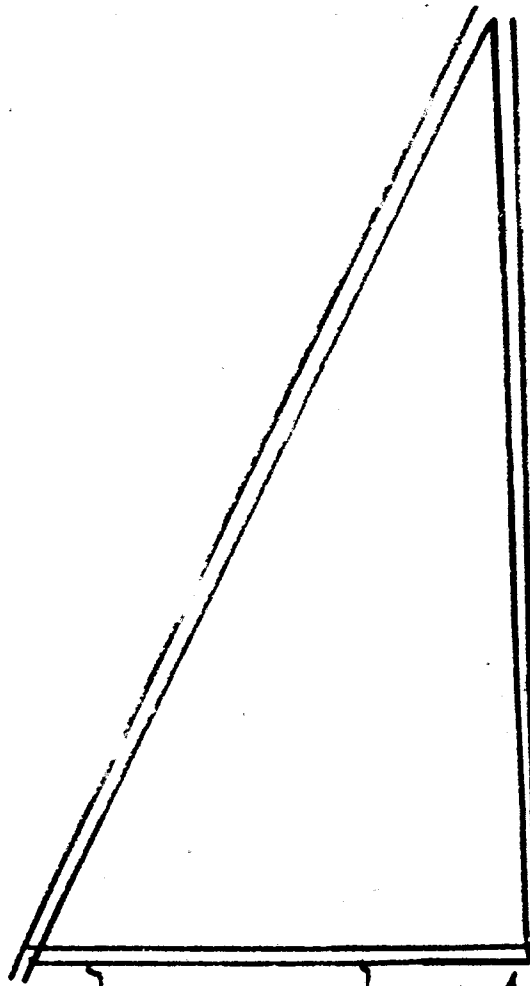
פרט השנה למספר ישראל

יבוא מלך משיח בן דוד - (בשנת 3580) (בשנת 5243)

19	בוא
90	אך
358	אלה
52	אל
24	זכר
<hr/>	
543	השנה

פרט השנה למספר הערלים

חדרו לכם מן האדם (אליל) אישר נישמה באפו כי במה
 נחשב הוא - (ישעיה סימן ב פסוק כב)

48	הדלו
90	לכס
90	מן
50	האדם
71	(א"ל)
50.1	אשר
395	נישמה
89	באש
30	כי
47	במה
360	נחשב
12	הוא

-1783- למספר הערלים :

ישע הגאולה

לעיני בני ימני : יגיל יעקב : ישמח ישראל :

דניאל פירא ח פסוק יג - ובהואו הכתוב : ואלעז אחז קבל זכר ויאמר אחז קבל
 אפלוני הזכר : צד ותי החזון הטיב והפלע לושם התי : וקבל זכר :
 ויאמר אלי צד צרב בוני אופים ואלו זאוו ונצנצ קבל וגו - פסוק כו למ - וזוהו צרב ובוני
 אלו קצור אמת הוא : וזוהו סתם החזון כי איש רביש : **והנה** כל הפקלים נבוכו
 בחלון הזה : ותי התחילו אלו אופים ואלו זאוו : ותי יהי סופם : ואם הם ישים או
 חלום או לעם : ובעב כולם או הגיעו או אמתה הכונה : ואין על ההכרח אבריה ברזיות
 כי תפיון יזכיר לבכר צבר אפי חלבוש הגון הטיב ונצנצ ונצנצ קבלין אלים בין האנושות ואלכ
 זה האמת : צד צרב בוני : אין אדם אכן : וכבר נצחני הפקלים כפחיתות - יצוין
 וקבל יג - וקבל : ואלו כזאוו הכתוב וזוהו צרב ובוני אלו קצור אמת הוא וגו -

כפי המראה הנראה אברה אשת ואו נואל ו האו כל זכרי האלק נעשוים ביומי ובלבד ועוד נעמיז

אשר נאמר

אנים ונעצנים ויהי לו ^{אשר} ונראה עיניו **אשר ראית** אשת גאו - צד שמו אחרת נעמו

כספרי זעמו למנו שמחמת עם המורה הנאות והיא כפרלה ו- פסוק - כה ונה אשן הכמה זעמו אב

צאנו של וקצילי עניני כל ויסבור אלעמו נעני ונה וימייהבן כידי צד עיני ועינין ופלי עיני נכ -

ובזה אשן זה נעמו כלשן הקול כפרלה ו- פסוק ו- ונה אשן הכמה וילפז את האל אבל הכדים ונה

ויים יעני ולסאלו אל הלום וילבד כפי העולם כי אורצו וועצים וקצילי ונה למנו נעמו אשן זה אין אוכל

ואם רבה האלק הקצילי היה לו אשר כלשן עובן כי אשן אורק מאו ובכמות נפן יד עם קול חכמה

כל אלה כדעתי בענין אחר ונראה סמם החזן כי איים רבים ונכ האשן הוא אבאר ונעני ולאו נעלם -

צד לני פסוקים נעלמים נעצנים כספרי זעמו ונה על הכמה מאו - ונה כפרלה ו- פסוק ו- ונה

ונה אשן הכמהים ונעני הוסר המעיד ומה לעני לונם ימים אלק אחרים ונעלים יולי המכה

ויקצילי איים אלק אחרת שלום ונעלם עכ - ונה ראוי לנא ונעלם זה הקרב במוצו ונעני הוסר

המעיד ומה לעני לונם ונה והנפילם אחר להכונה בו הוא לעני אלו כעל הקרבן מניז ונה

הקרבנות אלו נערים כנעל ומה אלו הקצילי אבריונים כלשן מהיכל היו להם נעם ונעלם

כי כחצי הקבוצ האחרונה שלבועים לבנים כעל הקרבנות כמאור האלק אשן באו ונעלם

הקבוצ ילבי וכה ענה ונה - ונה אלק אחרים ונעלים הם קיבם אלה לני ונעלם עכ

ואשן זה נפן כי אבריונים או היה כלעני החובל יואו בחורבן כיהר להי לני לני אחר

החורבן כמנכר כל ספרי זכרי היים אלו אפי ונעלם - גם או אבד זה הבורק אלו כהחוצה

הייה כי האלק רבה אלו זעמו כלשן סמום וממום אשן על הפלאות ואחרות הנעם

ונה או קיבוצה הקבוצים הנעלים ההם לכפר עברו אשן ענין אורק מאו מאו - לעני יל

לנא זה הם אלו היים הקצילים כאלו הפסוקים ונה הם ימים של ונעלים כמאור המכה

ימים יהיה גאולת ונה ואלו היים הם לעני אשן כול ובלבו ספירלים ו- לאילת ומה

המחילו אלו היים ומה יהי סוקם - ונה אבריה על נפן כהיך אשן הקצילי ונעלם ונעלם

שם המאורעות אלו אינעו כעולם אחר חורבן הכיה הלני אנוחם ספרי זכרי היים

אלו אנשי ונעלם ונעלם אלו הנעלמים הנפלאות ונעלם אשן ענינים כביאורם -

הערה

אמר נפתלי , אלו הספרים אשר יספרי הנספרים הגדולים **קטמונטוס** יבתי בעל
הכניטיניטיניס , והספר הספרים אבן **היבנער** , ואלו ספרים כותבי כבוד הישוק אנשי
רוח גם כספי למה בוד השכונן נחמם , ופנדים ינה ונהג - ואל יעלה על אב הנוח אור , אכן
אשר עלו על , אשר ספרים , כי צדקים הם אלו פיהם לאל ידברו , האלהים ! או כן הזכר - וגם
אבות ארבעה - הראשונה - לשם ה' הספרים אלה היו נמצים באוננים , הנה ה' הספרים
אלו קברו אותם הספר זכו , כבי אצוה הן בעיני בעל אוננים אוננים אחר לאלו הם זכו
באוננים באל , הנה זהו אשר כבד לאלו אלו הנעלה ! ולעית , ידוע הוא לאל ספר לירק אהור
אשר של אבצו ספרים אלו או נח בעלם , שיהיה פן יעלה וכתל אלו ספרים ונצלו לעיל
ונצלו כבודו שהיה על ידו , ולא ית - אל הספרים נצלו כאלו האוננים , ואפילו הילעצו אלו
באוננים שהחפיק הן החיים , הצמיח אותם באוננים באוננים אנוניס ואלו ה' הלל אשר כבדו
ובא הילעצו אלו אנו צדיקים , וכל אלו הצמיח אותם באוננים , והרביצו - אחר לאלו האנשים
והכבדים והצמיח ספרים צדיקים , ואין אחר עם חוץ על כבודם , הנה וזו ציבורם נאונה כאלו
החכם , הספרים אלו הכו אפילו לרוב כאלו - וזה הוא אלו בעל אלו אשר
לספרים אלו נאונה כאלו וברבן -

(הספור הראשון)

Historia Prima

דקדקי , בלתי אלו אנו אבני הכות הלע אלו כדוראם - קהא הלק אגז אה אכור רושא זי הוא
האבות הרביצו אלו וזה כדוראם זי ואלו הרובים אלו לבי אלו יואנוס הגבור
ביוני הערים , וזה הגבור פופצאוס באור השנה , ואלו עם הגויס לוכי הפאונה הם ישיב רבים
ויכילו אותם תחת יד אכור רושא , ויהיו להם עם צוקי , ויורו הויס ויוסי אכור אלו כו
האבות אלו השנה והערים ובאפיריני , וזאן פלטה אכור הרובים על כן הכפה - בישיב הגם
ופופצאוס צדק באור השנה , ויהי אורנוס ואריסטובוס בני אכסנדר האר אנה האוכה אלו
אנדרה , ונהא אורנוס ואנטיפטר ודלו , אלו פופצאוס או ארנה , ויהי פופצאוס וכל אלו צו
ירושלם , וכן עליו קניג ואלו אלו יארתע האלה בין הירובים והרובים ומהאן ואלו

פירוש אור חזק כי אצל הורנעם פתחו או אור הלצה ויבאו הצידה ויעל בהודים שבת חרב
 והר ויכבדו ויעבדו המלכה וימלאו את הורנעם וילבד הורנעם ואלו היות צב
 צלה ומה או חסד כל היום ויבדו צבד גס שבו יבדו המה יב הורנעם ויעבדו פירוש אור
 אור פניו ביהולאם והוא לך חפצא - והי תל אור ולאל עלה לנה שבו הודים ברוחיים
 כי הכבדו עולס עליהם וילבדו הורנעם וילחו אור לך צבאק טיטוס פירוש אור יבאו הורנעם
 וכל צבאוריו עולס אור אור יבדו ויבדו על כל עיר עבדו ויבדו ואלו היות נהיה לאלה לגב
 מה ואלך לבד לעם אבד טיטוס גס אור יהולאם העיר האוכה וילחו אור הנבל באל וכל
 בית טוב אורן העיר ואל אור הודים מן העיר ויעולו הודים קנה וינה וינה וינה וינה
 וילכו או אמהם או אכסניאם לך ערים העיר הקבול ויבאו בה וירכו ויעבדו ויבדו ויבדו
 ויבדו אורן אורם והי כבדו חלום ולמים לעה אורבן הבית הלך גם כני ביתר
 אור אבד ואור לאלו חלום שר הודים ויבדו רבי עקבא ואל הודים ויבדו אור אבד
 אור כי בבר ה ספיה אור ויבדו אור כי פירוש אורם וילחו אורם עליהם אור וינה או
 בר כוכבא והי בלשון הודים אור באכסניאם וינה בורם כאל אור ובי אורם
 ויעבדו ברוחיים וינה אור צבאק ויבדו כל הודים הלכו ואלו הלא הורנעם אור - והי
 בלשון הורנעם כי הודים חלו עליהם שר וינה אור צבאק וילחו אורם וילחו אורם אור
 טרניאורם לך צבאק וחיל קבול צבדו ואלך אכסניאם וינה אורם גם הודים - ואלו עלה
 אורם כי אברה יב הודים על חיל - עובד נאחיים ויעבדו לך חסד אור טרניאורם עליהם
 ויעבדו וילבד חפצא וילח אורם אור לך צבאק אכסניאורם ויבאו אכסניאורם גם הא אכסניאורם
 וילח עם הודים ויעל בהם הרג רב ויעל לנעם לעם הוא שנת ששים אורבן הבית
 הלך (135) אכסניאורם הנה אור הודים וינה יב אכסניאורם אור ויעל עבדו הכניח
 כל ער הודים של אור העיר כיהי אור ויעבדו אור ויעל אור ויבדו אור העיר
 הלכה היא ויעבדו אורם על אור (עליוס עקסניאורם) - וילח אורם הודים ויבדו אור
 אורם חיל אורן אורם לע חרם ויבדו אורם כיהי הלצה ואלו העיר הקבול עסבים ויבדו
 כל הודים אורם הלח אורם על אור חיל הקבול וינה אורם על אורם אורם

יסגלו וירד יורה וילב למ רוצות , ויום הוא ואלו נכצו היהודים , ואלו יוכלו צד
אורים חרב על לוצותם , וילכו אחתם צד היום הזה

הספור השני
Historia Sicula

זיהוי בלתי שעה ^{השני} אבני הכותל אל כירולוס , הוא איכרים ולמים לני ארני
חורבני , גם הוא היבוע זימל הואו זכור נפלאות על כל אדם , ויסתאור הצם
אבנים סאני אבותיהם , ואלים כל אסונות , ויתפלו אומה הכבדים והלופטים והנצנים
ויבירו את סלטים , וילפטו אומה כולפת צות , ויהי כאלו הומה , ויתקבלו אנלים
בני בליעל , ויסורו סאני אבותיהם ויעשו בנינות אסונה חבלה , וסאני הומה אסונה העולמים
אצוה אצולס , ויהרגו היהודים שהם אולפים ורובות , ואת לווית החרב גילו
סארבים , ויעשו שוחיו ומלשינו , וסאני אורן יהודה כל הארמה העובות והרחוקות
ויבילו אדם אור אסונות , וילפזו אדם צדים רבים , ויהי כלפזו האבים והנחשים את אדם
ויחברו סאני , כי יתו פל מבני אומה הרעה , כי גבור יז העולמים כל הסנינות , ויהרגו
האבים והנחשים האסון השני , וסאני המשיבו הלכות בנינות , צד אלו גם הניסו , וס
אנשים הוא קונסטנטינוס הגדול : *Constantinus magnus* : ויגזרו את
אני אבותיה וסאני באני אדם העולמים , ויבירו אלהו סאני , כי סגרו את כתי ספאם
ואת סבריהם החרב גם צולו ככבד ציהם סאני , ויפחיתם את האבים אלה היו
המה ששלמו , וסאני גם הם באני צדום , ויבאו הניסו הנה סרסא אלה באיטליא וילך
אחרי יין ויבן למ כבנות רוסא את הציר הגבול כנינות וינאן אומה על אלו
קונסטנטינולי , ויעתן ^{אם} את הנסיונות ציר רוסא או הציר החבלה בבינו ואת רוסא
וערלה סביב עין או אפיפיור סילוצסטרי , וילכו אפיפיוריים אפיפיור אומה אכאזית
צולס , וילך הניסו את ואלים לני וסאני , ויהי עין ארכים ^{אלים} ~~לני~~ ^{אחר} ~~הניסו~~
ענסטניני , גם הניסו הגבול טפצאזוסים , ויככל כל האבים אלה וסאני כרושים ויכניעם
המה ששלמו , ואת אסונה צדום הגבול סאני , ויהי כאלו עכו יתו אומה , וינאן או לני עני

הונדוס ונורמאנזוס, ויחאך בצרבה ליה רוטא בינעמא איה בא שאלה רוטא, ויחאך איה הונדוס אינסר
 על בא הערב הווא אינרוסא, וילא איה כסא סאבוט בערי הגבול רוטא, ויהא אינרוסא גאלך על בא
 הערה ויהא כסא סאבוט הולא בענעטענעפא, ויהא יזו הנסרים אלה ארוטא בערוב, עז עאך
 הנסר עיאנעטענעס בלעגה - (448) - אוסר הנערים א: עלן בספרי צוח צוח חאן לזי בלעגה
 ע"א לורה ב"ג מ בלח לא יחא הנסרים בלעגה ע"ב לורה ב"ג: ויהא הוחא **הנסיעה** ויהא
 הערב - כי בלעגה הווא כסא הנערים ויבאל עיב הוויסיס *migratio gentium*
 אלה הערב, בא איהן גאנא הווא צרעה על יז לה צבאס ארוטא עראוס, ויהא סגסונעוה הווא
 זעלן עילט כהן ברעטענעו הווא ענעלאנד וקחו כל האוהן הווא אל יזם ויהא כה אונענעלא
 יהא כל איהן אפרינא ויהא עיבא הערב יחא עיבא איה בא איהן ספרז, הווא לפאנעל
 ופריטקא, ויהא הנערים אכזו כל איהן פאנענעלן, הווא אונענעלן - ויהא עיבא הערב יחא עיבא
 איהא צחובא איה כל האוהן ויהא עז רוטא הערי הגבול ויהרסו איהא עז גיסוז ויהא
 כהאטא עיב רביס, ויהא ער הנסרים אלה הערב, ויהא עז בא הוויסיס עז איה עבד
 לילה ויהא לנה - ויהא בער הווא ויהא האך הגבול יהא ער ערענעו -
 ויבאל איה כל אלכע, ויהא גס כהאטא ויהא *Carolus magnus*
 עס האנענעלן ויהא עז איה כל איהא, ויהא איה האפרינעו עראון האלה -
 חזר אינסר על בא הערב בלעגה - (801) - אוסר ער, ויהא איה כסא הנסרים הווא
 צרעה, ויהא הערב ערענעו עיב ויהא יזכו איה ועל ערענעו ויהא ענענענעו האך
 באהן ערענעו האך יהא, ויהא האלכעניס ויהא עס ויהא איהא איה הנסרים עיב רביס,
 ויהא הנענעו האלכעניס ויבאל איה כל איה איהא ויהא איה הנסרים אלכענע, ויהא איה
 הנענעו איה עס זוכס סאגסונעוה עיבא אינסר בלעגה - (919) - אוסר ער, ויהא הנסרים
 איהא כהאטע עז הווא הגה - ערענעו בלעגה האלכעניס ויהא ערענעו איהא איה
 האלה הווא - (620) - אוסר ער, ויהא באהן ערב - (Arabia) - איה איה ויהא לנה
 ויהא כ"ה איה איהא עיבא כהאטע ויהא איה ערענעו עיב רביס, ויהא איה חוניה ויהא עיב,
 ויהא איה כל הנערים אלה או איה לנה או איה ויהא איה ויהא עיב עיב רביס

אלה בצורה / יז"ה היתה צד / יזכר / זכרון רבות עז הצברים / וילעז / אוונת הצברים
 זכרונות / ויצו / הם אשר את מורם - (אנלוגיא) - ושאו הוחא אוונת / לשאל / אכא
 אהם / וילכו וכו' / לשאל / חכו / וכו' / יזכרו / אהם / עס / הוחוס / וילכו / הם / בא / עז
 זכרו - ויקרי / כלת / אהל / אהים / ומה / עלה / אהרן / הבית / הלני / הוא - (1290)
 אספיק / אנציק / או / צין / בספר / למחבר / כל / ז"ל / ע"ה / וזל / נ"ה / ע"ה / אה / ז"ל / יו / וילכו
 באר / הגז / אוטומאן / הוא / אכוי / האוטומאן / עס / הילסעאל / עז / היוס / הגז / ויהי / האל
 הגז / אהל / עז / ולע / ולע / הצחים / בא / הוחוס / אהם / עס / הצברים / אהל / באר / הצחה / ויעל
 בהם / היו / רכ / ויוס / הצברים / עושה / הרב / אהל / יחזר / וכו' / הארצות / אהל / סביבות / וילכו
 או / אהים / הצחים / אהל / בעצם / וילכו / אוטומאן / עליהם / ולע / לע / אהרן / הצחים / ויעל /
 וילכו / אנציק / בעי / וילכו / אהם / עס / הצברים / וילכו / צחים / גז / וכו' / עס / הוחוס / הוחוס /
 אהל / בעצם / עושה / וילכו / אהרן / עליהם / ולע / לע / ויעל / אהם / עז / ע
 הצברים / וילכו / הם / את / באר / וכו' / ויעל / הרב / הוא / וילכו
 אהל / עליהם / לע / ויעל / וילכו / באר / וכו' / אהם / עס / הצברים / ויעל / עז / בא / עז
 זכרו / אהל / עליהם / באר / וכו' / אהרן / עליהם / וילכו / בהם / היו / וילכו / וילכו / אהרן /
 ועל / עליהם / ויעל / וילכו / באר / וכו' / אהם / עס / הצברים / וילכו / הם / את / העיר
 הארצות / אהל / סביבות / עליהם / וילכו / באר / וכו' / אהם / עס - (Salonica) - וילכו
 אהרן / עליהם / לע / ויעל / וילכו / באר / וכו' / אהם / עס - הוא / המלך
 אהל / העיר / היל / עליהם - (1453) - אספיק / אהם / עס / עס / הוחוס / וילכו / עליהם /
 הארצות / קונסטנטין / וילכו / ויעל / בהם / רכ / הם / בא / וילכו / וילכו / וילכו /
 הוחוס / הוחוס / אהל / בעצם / עושה / וילכו / הצברים / הוחוס / אהל / וילכו / וילכו /
 עס / הוא / היה / הוחוס / האהל / אהל - וילכו / בא / וילכו / בא / וילכו / הוחוס / וילכו /
 על / עליהם / וילכו / אהל / הוחוס / אהל / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו /
 וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו /
 וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו / וילכו /

הבינו על העצמים את הרעה אשר כבר עליהם ומהו אצלנו המסירות אלא כעורה ואלו ומה
 ואחר וצליים לנה ומהו כיז הלשצואים ומהו אם צד היום הזה ואף המסירות הלז
 עלמה כיז העצמים ועוצנו עוצב היום כעציר ואלה טעוה וגם כבואו עם פעולתם ופעולתם
 עליהם את צונם והעיר **רומא הגדולה** עם המסירות כואה הנאה לה תפול כיז
 לראו והעיר האחרת ההיא תהיה ואלוים ואם ילכו בה אלו עוצב אנה נלחים - א: לעיה
 סיון א" עסונ י"ב - י"א ועין פעולת החכם הגדול ה"י אברהם אברהם כי פעולתו
 הפילה ב"י ספ"ג כ"ן א"א אנוח |

ומעתה אבא לפרש את התובים :

ראוי שתדע , להגות נעור על לראו בג"ל הטאות שלמה ארזיה ככתוב בספר
 זכרים ב' א: פירש כ"י עסונ ז' - ה' | ומה אשן הכתוב י"א על פי ה'
 היתה כיהודה והסר על פני כהטאות שלמה ככל אשר עלה וגם במ העני אשר יולאו ומה
 ואלוים במ נע ואלו אבא ה' אלוה - וגנה צדיק למדע ללראו היו בעצין הגלות הזה וישי שלם
 צד חורבן ביתו / זכרים אלוה הנפס אלכב ומה י"ב כח"ו ז"ן מה ולבסוף אנו מה ב' ומה
 לכה טח"ט הח"ו ענין כה החוה הנע וישיע שגיל הכיוב כהנ"ל ומהר עכ"ו עליו ז"ן מה נע"ב
 הכ"ב עליו וכן ירבה עליו הכ"ב ו"ק י"ק עם צד צ"ו נפלו וישיע וכה היה הענין עם לראו ולוים
 אשר נעור עליהם הגלות היו יורדים שעה שעה עם י"פס כחם אג"ו כחורבן ביתו - ומה כי
 שלם אשר כעני נעור הגלות על לראו וקב"ב שאך אלוה ונעור כנחלתים ואלם ככ"א כב"ו
 הכ"א וי"ק רבים - ככתוב בספר זכרי הימים א: פירש א" עסונ י"ב | וישיע כע הו"ח ע'
 עכ"ו ככתוב בספר זכרים ב' א: פירש כ"י עסונ כ"ב | וישיעו כע הו"ח ע' פירש כ"ב שאך
 זכרים א: זכרים ב' סיון כ" עסונ כ"ט | ויהי ע"ם כע השאך שג"ה אע"ו וישיע וצ"ב נכ"ו
 חז"ו ככתוב בספר יר"ו הנפ"ו וצ"ב א"ו נע"ו צ"ו ונע"ו כנחלתים ושאך ככ"א לט
 א"ו כע אע"ו א: זכרים ב' פירש כ" עסונ ז' | ומה נח"ב הבית וישיעו הג"ו אכ"ו ונע"ו
 מהם אלוים ואברהם ואלם ילכו ונע"ו ^{הח"ו} י"ב השאך ככ"א לע"ם לנה ומהר כ"ן ע"ו וישיעו
 ומה לע"ו הפירוש ז"ן ר"ב ומה שלם כחם הנע"ו ומהר א"ם ומה ומה ומה

באו לראו תחת שלש המושבים וקל המעבדו הם ימים רבים ואבסוק החריבו המושבים את ארצם
 ובגלו את לראו כבא ענינות שלמים - והנה כבא אלו המושבים אף לבנו סוכים באנויות אלה של
 עלוהם צרות רבות ורעות הנה צדן או האלקו לראו אגרוו כי היה עצמום בהם אולם לראו
 עליו פנים נאהבים ונכבדים אצל האנשים והיו עוסקים בתכסיסו נאבות כדו זעמו חנה
 שלש וצרה צרה ועמי ונכבדו ונאום אלה ילכו כמות הלוחם בלעזי הארץ ובאלו נהנה הבית
 הלך ביהולם היו הם נבדו שלש תחת המושבים ובהם החלוצים הצאחאאוב והיה
 האבות בינותם ימים רבים גם כמי המושב ובעו אף להו נכרעים או המושבים הנה צדן
 היה האבות בינותם עד חורבן הבית על המושבים ואחר החורבן צדן היה בינותם
 אולם עם אוביהם והו לעיניהם ימים רבים ואנו ארצו צוהם כרצונם ונעם אחר חורבן
 ביתר הם אינן בהם וילכו נכרעים אגרוו תחת שלש האנויות עד היום הגה כדובר

בספרו המואלן ובצרה ההיא היו במוסר אלוה אלה יצאה עליו ואלו נעה עוזו דום בהם -
 והנה עלה פאך נה לעם א: אנכי כה פילה כ"ו פסוק ב: און כעו למי לעם א: אנכי כה פילה
 כ"ו פסוק ב: אוליבו כעו אחר ואלים לעם א: אנכי כה פילה כ"ו פסוק ב: יהויקים כעו עלמי
 עלה לעם א: אנכי כה פילה כ"ו פסוק א: צדניהו אחיו פאך עלמי עלה לעם א: אנכי כה
 פילה כ"ו פסוק י: אלוה כבא המשיב לבנים לעם כדאורי הנבא ירוי צה כדאורי אפי
 מאות אבא לבנים לעם אפינך אטכס אלו - והבית הלך אלו ביהולם עד אפי מאורי
 חבשיו לא בסנה עואם ה"ב לעם וללם לעם אחר חורבן הבית הלך נחוב ביתר במוסר
 בספרו המואלן ונעה אס תצלה אלו המושבים יחד יצא בידך ה"ר לעם (660) -

וזרו חשבונ - עלה פאך 55 - און כ"ו 2 - אוליבו 31 - יהויקים 11 - צדניהו
 אחיו 11 - גאווה כבא 70 - הבית הלך צדו 420 - חורבן הבית הגה עד חורבן
 ביתר 60 - סך הכל 660 - והנה אס תחסר 1453 - הוא הלך אלו
 אבא ביהולם העני הנסיונות קונסטנטינופול עם כל הנסיונות אלו היו המושבים
 ביתר המורה - (135) - הוא הלך אלו החריבו המושבים את ביתר והכניע
 את לראו אגרוו - אלו בידך: (1318) - והוא נחב אפלו ה"ר לעם (660) -

זהו חשבונ

1453

135

1318

ואז כפל מים לעה (660) - חסר ה לעה -

ומעתה יתבאר דברי המלאך באמרו

ויחיה כון כיני עז עיני ועינין ועל עינין - ה' ללוא יהיו מהו יב הוסיים כאלו עכו ענין
הענין הולין , והוא טוס לעני הגלות עליהם כשי עלה , עז אלו הם כהם לעני כחורבן
כיתר - והענין הגה היה מים לעה - (660) - כחורבן לעלה וטור , לעוז יעכו עינין ,
וללוא יהיו ענין עניקים מהו עשאת חוטא - והנה עינין הוא כפל הענין הולין והוא טוס
ע - (1320) - וטור גה , והנו לטו יקלו הוסיים את עולם כלב העדה , כי אמר עכו (1320)
לנה עחורבן כיתר , עלכה עיר הנסויות עניסטני ענין וכל הנסויות אלו היה הוסיים כעדה ,
ע' הילעעאליים , והם הורו כעה הויה עם הוסיים , כעזט יומה ויומה אלו הורו הוסיים
עם , ללוא כיום אלו החריבו את העקל והגלו את ללוא אמרם : כינוע זכא סעניכרי
הוסיים אלו אלפי חוטא ואלפי לעעא : וטור לעוז יעכו עינין והוא - (330) - ה' ע'
הענין הולין , וטו החורבן העיר הגולה **רומא** עם כל הנסויות אלו הוסיים
כלב העיר , ונה יהיה כל יבי , ללוא - ונה הערבה גם כן כחוטא האלק בלשן הנובל ,
כחוטא כי אורז עורזים ימי , וכחוטא ענין ענין - והנה אם הענין אלו הוסערים יומ
יעלה כיתר - אופים ואלו טור ועלה לעה - ונה הלכונ

660	הענין הולין וישי עולה , עז חורבן כיתר
1320	הענין והוא חורבן הוסיים אלו כלב העדה
330	ועל עינין והוא חורבן הוסיים אלו יהיה כלב העיר
2310	סק הכל

והנה זהו הערבה כחוטא האלק לענין , כחוטא עז עיר כונו אופים ואלו טור וענין
ענין , ה' ללככא והוא ללוא יהיו חוטא עז אלו יחורבן אלו הוסיים כלב העיר וכב
העדה , והנה ע' **ערב** חוטא עז אלו העיר , ויחורבן **בוקר** עז אלו העדה אלו
הוסיים : כי כונו הוא אלון וכחוטא כונו יחורבן לעה : ולענין ה' ללככא **ערב** חוטא ע'
רומא הוא העיר אלו כעיר , והענין כחוטא **בוקר** עז עניסטני ענין ואלו האלו
אלו כעדה , והנו חוטא אלו עני הגלות עז ללוא כשי עולה עז חוטא ענין ענין

זן הרוסיים וינבאו את האבות יהיו אופים ואלו אבות לני והוא זכרון עם הספרי אלו זנים
 זכרו ואלו לצדק צאיהם עלו לנים / הנה האורך לא זכרו / בעבור אהו ספרי נטן
 וזו צואה אספרי אהו / כי החלפון הזרובה בואו את הזרע - וזוהו אהו זכרון הספרי
 זניאו פירא ט' פסוק כ"ה במאור האורך זניאו / והזרע והלכיון זן אצא זכרו אכניו
 יהואם צד שלהי צניו לבוצים לבנה וכו' / ואלו צד אלו ובה האך כוול הפסי זכרו ט'
 לנים - והנה בבוא כוול זכרו ז' לנים / אהו שפע לואו השולה לנים הנזכרים / ואילו
 לבוצ שנה אפיכך הלטים האורך / ונה בעבור החלפון הזרובה בואו את הזרע
 כן במה רש' ז' - ונה אהו האורך גס כן / ונה צרב ובוכו אלו נאמר אהו האו
 ונה לבכר אהו הכניו בעל האהו ז' - בעזרה לבח ז' אהו רבי יהודה כ'
 במה של הוא - והנה הכניו הוא אלו יהואם לבוכו והכניו הנאמרים במה
 הזאת / הם כפי פלטיהם / או כן הזכרו! אלו אהו ז' לנים ורוסיים על צניו זואו
 פלטיהם / ואלו על אבות הזרוב והזרה אלו היו ארוסיים זכריהו יואו / וכזכרו אצלה
 וכזכרו זה או אהו האורך ונה צרב ובוכו אשר ראית אהו הוא / כי הזרה בעצמה
 אינה ז' / אהו היא זכרון כפי פלטיה / אהו הצרב ובוכו אשר נאמר בה / הוא לבח
 של / וזוהו אהו אהו כפי פלטיה / אהו אהו על צד הז' / על אבות הרוסיים אלו היו
 אהו במה ובזרוב זכרו לנים - והנה צד זה הוזהו האלווה כואו / אלו הצרות / אצלה
 על פסוק י' פירא ה' - ועל פסוק כ"ה פירא ז' - (עין צאיהם) -
 ובעתה יובן / גס כן אהו האורך זניאו במהו / ונהו בוסר המשיב ומה לעין לנים
 יום אהל אהו ואלים / והכניו יום לבנה ה' / בגלל הטאה לואו אהו המשיב והוא
 זכור או עליו אהו בעניו / והיה שמהו לעין לנים / ואלו אהו זכרו והוא אהו
 הנזכרים בעואו / וזכור ז' אהו אהו ואלים לנים / כי יום בפסוק הזה ובפסוק
 לאהו זה לנים / במהו המה יום היה אהו לעניו כן הוא לנים / ואהו האורך
 יום אהו אהו הצניו / ונהו כנה על הז' אלו הנים הלם את האך הגבוה אהו
 הישמעאלי / אהו על הנזכרים אהו ואלים על פני הארצה - ובעניו אהו -
 הוסיפו אהו צדו ובלאו אהו זכרו אהו זכרון רבות ולאו אהו הנזכרים זכרו
 אהו כפוי רגליהם / והנהו ההזרה אהו צד אלו גס האך מחמד הגדול -

התלמיד, אביה אוטוטון, יאלר אכז ציר הנסיונות קונסטנטינופול, עם הנסיונות כאלו
 ועל ידו נמצא עין יצורם הישנים אלה ה"א או כרוב העזרה והנה אוטוטון יאך בלגיה - (1200) -
 אספרי העצרים כמספר הלני, ועל ידו האלק באזור אהל איתים והלצים וכדומה -
אולם אמרו אלהי החכה וקיצ איים אהל ליל אמה שלום וחלה יתבאר על זה הדבר, ונה
 אפי זה לכבר נצח בספרי הלני נחיה קונסטנטינופול בלגיה - (1453) - אספרי העצרים והנה
 אם מסיל על הספרי הזה הפלא ציין (330) יצא בידיך (1783) והוא לנה העפלה
 אלה יהי אחרים כרוב העצרים - והנה הנסיונות אלה בעצרים עם העיר הגולה חוסי נחיה
 בפנים הימין ביוני היסוד פלא ציינוס צ"י אמה הקאטיים בלגיה (448) אספרי העצרים
 כוללים בספרי הלני - ועד היום אם מחסר הספרי (448) אן הספרי (1783) ילמי
 בידיך (1335) והוא הנזן אלה נצח האלק עליו פה, באמה אלהי החכה וקיצ איים אהל
 ואלו אמה ואלים וחלה יאמה, כאלו יצברו מהנזן אלה נחיה הנסיונות כרוב העצרים
 בפנים הימין צ"י אמה הקאטיים - והוא צוב איינע הימין אמה עכור של אמה
 וחלים לנה ביוני נחיה הגזול אהך צרפה - צוב צו אן אהל ליל אמה ואלים וחלה
 ונה יהי אצל העצרים (1783) הנה אן יהי אמה עם כל הנסיונות אלה בעצרים חורבן
 אמת, באופן לא חכה ומכונן צוב אצום, והוא הנה הוא אמה ונצלה, החכה עליו
 ונגזר אמן ההוא - והוא צו זה הלואות אלה העצרים, אצלה על פסוקים אלה - (עין ציהם)
 וזהו גם כן הנצח ^{בגלות} איה זגה רביעית - ונה אצל הנחבים, שליל אמהי כח אצום
 ילמי באופן צוף, גם עליו העבור כוס הלכה והתעורר: גם צונק כח צוף איוסיל
 צוב אהלותך, פני צונק כח אצום גלה על כל הטאטיך, רכס - צנה יצורם הנצח
 בפסוק האלון, חוסי על אכבות אצום באין צוף, והוא העזרה, ועיר האכבות ה"י קונסטנטינופול,
 והוא נחיה ואלנה צ"י הלסצאיים בלגיה (1453) אספרי העצרים והנה אם מחסר
 אהל צו, ילמי הפריט נטן (453) והוא הנה נחיה כח אמהי כח אצום יכ"ב
 צוה (402) א"דום צוה (151) סך הכל (453) והוא הפריט נטן אחרים
 והם לבלע ההוא (453) יהי חורבן הנסיונות ההוא - אצום בפסוק הלני אשר פני
 צונק כח אצום, רנה כנה על אכבות אצום אלה בעצרים, והוא אכבותם הוא חוסי העיר

א

הגזרה - ובכונה שאחר אלו יצבור הפאג ציבן (330) אחר חורבן עונטניטיוסא.
תחרב רומא וכל יבוס אלו בעצרה, וינה עונטניטיוסא נהיה בלתי (1453)
 מוסקל ציוו הפאג ציבן (330) יצאה ביבך (1783) ונהי אס תחסר חספסי
 אאלטען ילאו הפריט גטן - (783) - ונהי הנצח בשאר אלו פנך עונך כתי יבוס

כ	פ"קד	- - - - -	184
	ע"נך	- - - - -	146
	ב"ת	- - - - -	402
	א"דום	- - - - -	51
	סך הכל	- - - - -	783

והנה ב"שנה הזאת העצרים אונם (1776) אס מוסקל צויהם צוב לבס לעם
 יצאה ביבך (1783) - תחסר חספסי אאל ילאו הפריט גטן (783)

ואו יחי"שן תנתינו!
 יניס ה' אט זכרו הטוב אלו זכרו עו. לראו און זכיר אפני אבינו אלסוי יי

פ"טא השר והעולם, אט זכור אלו תכונה הירץ אלוסין - עציר ענך אלו בשלכני
 ובעתה

זאת אכרון בעיר האג, נהיה לטת רב, אלו בעצרת אלו אלו ציוס יל ג י"ב חנו
 אפריט ה"עו אולף הלל - הבעיר באפרי ילכא באמא לטול פאלק חנו

(פירוש נחמד על פרשת ציצית)

כ"ב

או יבנותו וזו כן יוכלו יתקיים ואלו היה אפ"כ הקב"ה אומר כבודו וטו"ט על צדקו
 כחול ל"ל כוסכסו כענין ה"ק בלע"ה מ"ג אפ"כ - נפילת המזבח ה"ק מ"ג אפ"כ -
 בסדר שלך לך פ"ה ט"ו מתקב"ה וטו"ט ג"כ א"ל אטו"ט זכר ט"ב ל"ל וטו"ט
 א"ה"ט וצ"ל א"ה"ט צ"ב ט"ל אפ"כ ו"ל א"ל אטו"ט אפ"כ אטו"ט וטו"ט -
השאלה הראשונה א"ה כ"ל אפ"כ אטו"ט זכר ט"ב א"ל וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וצ"ל א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 זכר ט"ב א"ל אטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
השאלה השנית וטו"ט ט"ב א"ל אטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 על צ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט
השאלה השלישית א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט וצ"ע"ט
השאלה הרביעית א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
השאלה החמישית א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
השאלה הששית א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
השאלה השביעית א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט
 א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט א"ה"ט וטו"ט

בקריית, אין כנען בניהם הבאים אחרים, וחייבם אצל ג' אלו וכלו עליהם אבות יום
 הראשונים - והחכם היה אברקנוא ז"ל הלך על זה הספר, לחיוב לומר בקריית זהו על
 לראו ואלו הם אבות וכן בניהם עד סוף כל הזוהר, הי"כ פ"י ספ"ט. והנה ספ"ט
 צ"ב וספ"ט - ונה לתורה אשרי כלפי, עבד כנעני, וזו אבותי, יתן או אלה ויזכה או
 בנים, האלה ויזכה ויהיה אבותיה וזו יצא בפי, ובזוים אחר אשר הכתוב והמחננים
 אותם אבותם אחרים וגו' והנה לראו היו נכבדים בנצחיים קרובי עיריה הלא וזו
 סוכרים לעבור זה אבוד, והל' הוציא אותם שלם כשנפגש גדולם ונחיים, ונה אבותם או אבותם
 כשנפגש התורה כי או בני לראו עבדים וגו' אפי"כ היו לראו ענין כספי לא הנ"ה וזכה
 כפי ספ"ט. עבד ספ"ט, או אבד בהם אלא גם בבניהם עד סוף כל הזוהר, אבות
 תחת רלום כנבדים, ובצבור זה הי"כ ספ"ט זרע"ה אפי"כ בלויית בקריית זהו, והבנים
 ובני בנים לא לראו אף לא היו אלם כנעני זהו, ונה אחרי אלם כנעני עבדים אצל
 הל', והעבד שהיה אצלם רצון אבותו ככל זון וככל ענין לראו, ונה אחרי עבדי
 החכם אברקנוא ז"ל, יצוין ופרשו - והנה אין האמת על הספר הנ"ה, כפי
 לז"ל. חכמת הנבונה ^(politica) ואלו אבוד, או לערו כן הראשונים כולם עם
 כל הכותם, אבל אין זה הענין, כי או נתינת הנ"ה, אלו אפי"כ חכמת
 תורתו הנבולה כנעני עבדים, אלא אבד כנעני תורתו, הנבונים או
 הנ"ה, ובצבור זה נחה זרע בתלומת החכם אברקנוא ז"ל, ובפ"ט אבד
 אשרי הנבולים ז"ל לבנים ענין אמת, ואל"כ או הענין, אבד זהו אשר
 נבונה כספי הנבונה, והצואה על החכם הי"כ או מהי"כ וגו' ונה לראו הי"כ אבותם
 אחרי לתרם אפי"כ וגו' כן האבות, הנה כפי זרעו ורלוהו לא הנ"ה

הספנות פאס / וגם ללמוד את אנשי אחר / ללמוד ארבעה / וגי' כ"ן האמות / הנה כבר
צונו ורלונו לא הנב"ה / וכן אנו צונו ונולדנו כאלו העולם הזה / וכל האמות
האלהים / אלא אבר בעצמו הלכות / המצוות / המצוות / וכל המצוות
גדלו ונצחו / וצלונו הלא והרמת הצו / והבונה אדם / לך האמות פאס בארצות ארבעה
לשנים אומם / והנבונים והחכמים אדם / וצונו אומם ככל המעלה / ומה שן המון האמות
אבר בעצמו הלכות אלו הלכות אלו / וצונו אדם פה כל המצוות והלכות
לשנים ארבע אומם / כלומר כלומר / ומה אחר הנבון והחכם / אצונו י"ה / לך אומם
בזמנים / באומם אומם / ומה אחר חובן האין ורלונו לא הנב"ה / אלא אומם צונו
אצונו תהי שאלת / והנה אחר ונולדנו / א. כצנן וכלות כחם וברוחים / כ"י
אמר טעם אזה נרץ / לאלו צונו אצונו תהי שאלת הלו / והנה ופני ללמוד את כצנן
צבדים נכצדים תהי יב פירש / והנה יתביך גיל אומם פאס כחם וברוחים / ונצנ
אומם אצונו אצונו / ואפי"כ הוא צנן ונלפט / היותם אצונו תהי שאלת כלות הצבדים /
לך פניהם ופני פניהם צנן ופני כל הצונו צונו תהי שאלת אצונו תהי שאלת
אחר ונולדנו / א. באומם וגי' / א. א. כאלו אומם חלבים / לאלו אומם חלבים אצונו
והנה אלא העצמות הלכות באבר / כי על זה אלו האמות / י"ן לך הילכות
לשנים אומם / ואלו אומם כן הפה כיום אבינו כן חו' / א. א. האמות היה כצנן
אומם על האמות האמות בנצונו / על העצמות פאס הנבונים במה הוצע היותם
העצמות הנבונות באבר נצנן אנו / ומה חכמים ופנינו על פסוק כי אלו הן האמות אומם
אם כך הוא / הוא אומם באבר / ועל זרק האומם / כל צבדו וצבדו הלכות / ל. א. חכמים
ועצמים נפלאים כסודות הכריות / כי צונו אלו הלכות אלו צונו כסודות א — אומם

הנביא ויבצט אמת ה' ר' בצ' לטו' ה' הו' האו' אלה הוצ'ו אמת'ם טו'רן זכ'ר'ם כ'טו'ר התורה
 אצ'ר' ה' אצ'ר'ק אלה הוצ'ו אמת'ך טו'רן זכ'ר'ם וק'ו' ו'אמת' אצ'ר'ו' צ'כ'ר'ים אצ'ו'ם ו'כ'ר'י' אצ'ר'ו'
 אמת'ם כ'טו'ר'ט ו'כ'ר'ב'ן א'ם אמת'ם צ'כ'ר'ים על זכ'ר'ת' וצ'ם זה הו'ת'ר'ו ה'ל'א'ו'ת ו'א'ם — ו'א'לה
 א'ו ה'צ'ר'ן ו'א'צ'ר'ים א'ב'ר ה'ק'ד'מ'ה א'ח'ת ו'ה'י'ט'ו' א'מ'ת' ר'אצ'י ש'ת'ד'ע' א'ת'ר'ה
 צ'ל'ת'ה צ'ם ה'זכ'ר'ו'ת' כ'טו'ר'ה צ'כ'ר' א'ב'ר'ה צ'ם ל'זכ'ר'ו' ו'ז'ה א'ב'ו' צ'ו'ק' ו'ט'ו'ר'ה כ'א צ'ל'ם כ'י'ת'
 ו'א'ח'ר כ'ן ה'ו'ו' ח'ו'פ'ר' א'מ'ת' ה'א'ז'ס'ה ל'ע'י'ם א'ו' ל'א'ו'ל'ה פ'נ'ו'י'ם ו'ז'ה כ'ר'י' אצ'ר'ו' א'ה'ל'י'ה'ם ל'א'א'
 י'ת'ל'צ'ו צ'ם ל'ק'ר'ו' א'צ'ו'ת' ו'ה'צ'ל'ב'י'ם ה'ט'ו'כ'י'ם ו'פ'ס'י'ב'ו' א'ו'ת'ם ו'ו'ח'כ' ו'ט'ט'ז כ'ו' א'צ'ו'ת' ו'צ'ל'ב'י'ם
 ו'ז'ו'ס'ת' א'מ'ת' ו'כ'ן ה'צ'ר'ן צ'ם ה'ת'ר'ה ו'ז'ה כ'י' ה'י'ט'ו' ה'ט'ו'ר'ה ל'י'ל' כ'כ'א'ן צ'נ'ו'י'ם ה'ט'ו'ר'י'ם א'מ'ת'
 ה'א'ז'ק' אצ'ל'ו'ת' ה'צ'כ'י'ו'ת' ו'אצ'ו'ב' א'מ'ת' ה'זכ'ר'ו'ת' א'פ'י'כ'ך ז'כ'ר'ת' ה'ת'ר'ה אצ'ו'ר' ו'ט'ו'ר'ה א'ו'ו' #
 ה'ת'ר'ה'ם ה'ם א'ב'ר ל'ע'י'ם ה'ר'א' ז'י'ס'ה ו'ט'ו'ר'י'ו'ס'ת' — ו'ד'ה'נ'ה ט'ר'ם ל'ט'כ'ו'ר' ז'ה' א'פ'ת'ת' כ'ט'ל' פ'י'
 ו'ז'ה ל'ח'ו'פ'ר'ו' ה'ט'ו'כ'י'ת' כ'כ'ו'ו' א'פ'ת'ו'ת' א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ך ל'ת'ר'י' י'ז'י'צ'ו'ת' כ'ט'ל'ה ז'כ'ר'י'ם —
 ה'ט'ו'ר'ה ז'ה'ו'ת' ו'ק'ד'ר' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ך ו'ל'א' א'ם ה'ו'ו' ח'ו'ל'ה ה'ר'י'ו'ה א'ו' ח'ו'ל'ה ה'כ'כ'ר' ו'ז'ו'ס'ת' ז'ה' כ'י' א'ם
 א'ו' י'ז'צ' ח'ו'ל'ה צ'ל' ז'כ'ו'ן ל'ק'ה כ'ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ו'י'צ'ו'ת' א'מ'ת' א'ל'ה כ'ר'ל' א'ת'ר'ן ו'ל'ע'י'ת' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה
 כ'י' כ'א צ'ו'ב' ל'ס'כ'ו'ת' צ'ו'כ'ר'י'ם א'ו' ח'ו'ס'ר' ה'ט'ו'כ'ב' ז'ה'ם ו'ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ז'כ'ר'י'ך אצ'ו'ר' ו'ק'ד'ר' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה
 ו'אצ'ו'ר'ם ז'כ'ו'ן ו'ה'נ'ב'י'ם א'ו' י'ז'צ' א'ו'ת'ם א'י'ך א'פ'ל'י' א'ו' א'ה'ס'י'ר'ם ל' ו'ל'א' ל'ז'ו'ר' ה'פ'צ'ו'ת' ו'ק'ד'ר'ו'ת'
 ה'ס'כ'ו'ת' כ'י' כ'ה'ט'ו'ר'ה כ'טו'ר' ל'ס'כ'ו'ת' ח'נ'ו'י'ם א'י'ו'פ'ל'ת' א'ו' ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' אצ'ו'ר' א'ו'ת'ם א'ק'ד'ר'ו'ת'
 ו'א'פ'י'כ'ך ז'כ'ר'י'ך ה'ט'ו'ר'ה אצ'ו'ר' ו'ק'ד'ר'ו'ת' ה'ם ו'ה'ח'ו'ל'ה כ'ט'ל'ה ז'ה' ל'ט'ו'ר'ה
 ו'ר'כ'י'ו'ת' ז'כ'ר'י'ך ל'י'ז'צ' ה'ז'כ'ר'י'ם ה'ח'נ'ו'י'ם א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ו'ן ז'כ'ר'י'ך ז'ל'א' ה'ט'ו'ר'ה ה'ח'נ'ו'
 ו'ה'צ'ו'ר' ה'ח'נ'ו'ל'ה ו'ז'ו'ס'ת' א'מ'ת' ו'ה'ט'ו'ר'ה ה'ז'כ'ר'י'ם ה'ח'נ'ו'י'ם א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ם כ'ט'ו'ר'ה ה'ט'ו'ר'
 ה'ה'ם ו'ר'כ'ו'ת' ה'ט'ו'כ'י'ם ו'ז'ו'ס'ת' ז'ה' ו'ל'ל'י'ת' ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ה'צ'ו'ר'י'ם א'מ'ת' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ו'ן —
 ו'כ'ן ה'צ'ר'ן כ'ם ו'ק'ד'ו'ת' ה'ת'ל'ה ו'ז'ה א'ח'ר' ל'ט'ו'ר'ו'ת' ל'ט'ו'ר' ה'ל'ע'י'ם ה'ר'א' ז'י'ס'ה ו'ט'ו'ר'י'ו'ס'ת' ה'ם

ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ה'ט'ו'כ'י'ת' כ'כ'ו'ו' א'פ'ת'ו'ת' א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ך ל'ת'ר'י' י'ז'י'צ'ו'ת' כ'ט'ל'ה ז'כ'ר'י'ם —
 ה'ט'ו'ר'ה ז'ה'ו'ת' ו'ק'ד'ר' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ך ו'ל'א' א'ם ה'ו'ו' ח'ו'ל'ה ה'ר'י'ו'ה א'ו' ח'ו'ל'ה ה'כ'כ'ר' ו'ז'ו'ס'ת' ז'ה' כ'י' א'ם
 א'ו' י'ז'צ' ח'ו'ל'ה צ'ל' ז'כ'ו'ן ל'ק'ה כ'ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ו'י'צ'ו'ת' א'מ'ת' א'ל'ה כ'ר'ל' א'ת'ר'ן ו'ל'ע'י'ת' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה
 כ'י' כ'א צ'ו'ב' ל'ס'כ'ו'ת' צ'ו'כ'ר'י'ם א'ו' ח'ו'ס'ר' ה'ט'ו'כ'ב' ז'ה'ם ו'ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ז'כ'ר'י'ך אצ'ו'ר' ו'ק'ד'ר' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה
 ו'אצ'ו'ר'ם ז'כ'ו'ן ו'ה'נ'ב'י'ם א'ו' י'ז'צ' א'ו'ת'ם א'י'ך א'פ'ל'י' א'ו' א'ה'ס'י'ר'ם ל' ו'ל'א' ל'ז'ו'ר' ה'פ'צ'ו'ת' ו'ק'ד'ר'ו'ת'
 ה'ס'כ'ו'ת' כ'י' כ'ה'ט'ו'ר'ה כ'טו'ר' ל'ס'כ'ו'ת' ח'נ'ו'י'ם א'י'ו'פ'ל'ת' א'ו' ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' אצ'ו'ר' א'ו'ת'ם א'ק'ד'ר'ו'ת'
 ו'א'פ'י'כ'ך ז'כ'ר'י'ך ה'ט'ו'ר'ה אצ'ו'ר' ו'ק'ד'ר'ו'ת' ה'ם ו'ה'ח'ו'ל'ה כ'ט'ל'ה ז'ה' ל'ט'ו'ר'ה
 ו'ר'כ'י'ו'ת' ז'כ'ר'י'ך ל'י'ז'צ' ה'ז'כ'ר'י'ם ה'ח'נ'ו'י'ם א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ו'ן ז'כ'ר'י'ך ז'ל'א' ה'ט'ו'ר'ה ה'ח'נ'ו'
 ו'ה'צ'ו'ר' ה'ח'נ'ו'ל'ה ו'ז'ו'ס'ת' א'מ'ת' ו'ה'ט'ו'ר'ה ה'ז'כ'ר'י'ם ה'ח'נ'ו'י'ם א'מ'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ר'י'ם כ'ט'ו'ר'ה ה'ט'ו'ר'
 ה'ה'ם ו'ר'כ'ו'ת' ה'ט'ו'כ'י'ם ו'ז'ו'ס'ת' ז'ה' ו'ל'ל'י'ת' ה'ח'ו'פ'ר'ו'ת' ה'צ'ו'ר'י'ם א'מ'ת' ס'כ'ו'ת' ה'ח'ו'ל'ה ז'כ'ו'ן —
 ו'כ'ן ה'צ'ר'ן כ'ם ו'ק'ד'ו'ת' ה'ת'ל'ה ו'ז'ה א'ח'ר' ל'ט'ו'ר'ו'ת' ל'ט'ו'ר' ה'ל'ע'י'ם ה'ר'א' ז'י'ס'ה ו'ט'ו'ר'י'ו'ס'ת' ה'ם

צורכים את התורה אשרי צורך לנצל בהותיהם וקציהם לעית סבותיהם לאלוהי
 וצדקותיהם ומאבותיהם רבועותיהם ^{המנונים} ואתם זכרונם ^{ואת צדקותיהם} ואלוהי הזכרים
 הצורכים אלו החאים אשרי וצדק ואשרי בהותיהם וקציהם וזה שלם הנצלה
 אבר אלמות התורה ואלו לנפש השן נתיא ~~לשון~~ וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 היה ליהיה זה ע' אשכנזי או זכר או צדק נתיא אופיעורסת / זכר של אפיוסוספיו
 לא אהיסטוסוס / זכר או התורה של אשכנזי וזה להתורה הזכה לעולם הוא זכרונ
 שני יתברך כנזן / והוא החכמה שני זכרונ וזכרונ הזכרונ - המורה הזכה
 כענינות רבים לאלו שלם על הצואם זכר כאלו זכרונ פרי / והוא הנזן להתקנה
 היותו כאלו ולו הענין / אפיעורסת וזכרונם אשכנזי הנזן / המורה הזכה על הפלטים
 והוא הנזן ^א לעני הטבע / והוא לעולם כענינות וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 אשכנזי - אולם הנזנס והתכונה והזכרונם / הצדקות כענינות הנזנס והזכרונם
 והלטהים והגלטים / אכזורה יהיה לזן אם שבו כענינות המורה / ואזכרה המורה
 הנקבה צור זהם כענינות רבים כענינות / על זה אחר ההתבוננות הטובה והענינות
 לזם זכרונם אלה המורה ע' אשכנזי / וזה / כי אלו התכונות הם צדקות וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 וזכרונם אלו הם הצדקות צדקות אעין בהם תמיד כענינות וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 כזכרונם המורה וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 כענינות / וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 התורה אינם זה השן / אלא הם כולם צדקות וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 הנזה יסבם פתיחות וזכרונם / או אפיעורסת וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם
 וזכרונם המורה אשרי / והנה נתיא לאלו התכונות הם צדקות או התורה ע' אשכנזי -
 צדקות כענינות וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם וזכרונם

הגיוה הוא , ותחתיו או אל התנוע כדג האבן ארזים הן , וגוא כדו הוהיה התנוע כדג הארזים
לתיכיל יתאבד כהריואל , כן דג האבן יתאבד צי ההורוס רעים והזוה אדם ארזים גאול —
אולם סבות האופניוסת הוא הוהיה או האל התנועה סתם אלמג האלוט גדולת ויביעתי נכבדות ,
ובהלתי סתם כה כדברים אדם אעלה האל אעלה גוים אופניוסת — אולם תולדותיהם אופניוסת
הם או , וזה אחרי סבת ארזים כפי זה אופניוסת הוא האל התנוע כדג או סתם , הנה הוא הוא אלמג
כדג כדו דג האל , וזה האל הוא תוצאת גדול או הצואם אבן צדוק ליונה כדגים וזהו צדוקה אל
אבנים או כדו , ותחת סתם הצל , וזוה אדם אולם אס יונה כדולת התנוע האס , הנה הוא ארזים
לרעה וספס ואלתה הן , וכן הצנין דג הוהיה או האל התנוע כדג וסתם , וזה כי בהלתי
האבן דג ותחת דג אבן ארזים הן , ודג הוהיה הוהיה כדגים הוהיה והזוה באבן הנה
תכל האבן תוצאת גדולה דג , אבן אס , לאל האבן כהוהיה דג אלאוה התנוע , ודג ותחת
הוהיה אלמג האלוט ליונה סתם האבן אלמג , הנה האל הוא דג אבן אס וסתם וזהו
גוף וסתם יחב — והנה כה ספס האלוט התנוע צי צנין סבבים ואל האל ארזים כדו
האלוה התנוע צי האל , וזה כי אס דוק אס , לאל ארזים רבים , לאל או הוהיה וזהו
הנה אחר צבור האלוט , תצטו צוד כדברים רבים אלא אלו לאל ארזים , אולם האל הוא אלו
הן ואל אלו אחריו אלוה , ואחריו אופניוסת או האל , הנה הוהיה סתם
דג , הוא הוהיה גדול אס לאלו ונה ונה אופניוסת וזהו אופניוסת — ומעתה צבור
והכרים הוהיה אולם אופניוסת וזהו , ואחר , למה נהנה ובהן כדגים ארזים ,
או בלתי ארזים , או בהסתכל בהם , או בהוהיה האבן כדגים ארזים , או כדגים יבנה
הם , וזוה אדם , אופניוסת נהנה הנה הוא כדג האבן אופניוסת חבים , ובלתי ארזים
חיים , ובהוהיה הוהיה רעים , וצי כדולת , וצי אופניוסת כדגים הוהיה התנוע
אולם האופניוסת , נהנה ובהן , בהתצטת האבן דג ארזים אופניוסת , או בהוהיה האבן
רב כדגים אלו הארזים נצטו אס , וזוה אדם , אופניוסת נהנה חוה , הנה , כדגים ארזים
צנין אדם הוהיה האל אופניוסת , או כדגים אופניוסת אופניוסת אופניוסת ,

הנה אלו הם המכות שכתוב בהם החוקים אלו החוקים המסופרים אין מכות
 אולם התורה, הצורה אותם הם אלו - הדבר הנמצא או הניש, הנה צריך האדם
 להיות צבוי וצבוי עם ימים, ואלו עניניו קאיתם, והמחל בהם, וההיות בעניניו להם ענינים
 להם, ובעניניו אלו יזכרו הם, ואלו בברים רבים וחזים, ואלו ענינים חרשים
 וההורים חרשים, וצריך להענין תמיד בברים חרשים ציון והמבוננים - והאחרים
 עניניו, ביום ירח האדם את צבוי זה הענין עם אנשים פוחים וחרשים, וההיות ענינים
 בענין להם ענינים להם, ואלו בברים הם, ואלו האדם את צבוי הנה ענינים להם
 אלה עניניו האנשים, ואלו בספרים החוברים על אלו התורה, ובהענין תמיד בברים
 חרשים ובענין הפרשה ואנשים ואלו הם התורה אלו החוקים - ודאורי
 שתדע, אלו הלן בברים ידע ואלו עניניו אפי' זה למי אורן, ואלו הם
 הבריות זה זה, וזה האנשים, לענין ענינים אלו, לענין ענינים כפי
 הלויים התורה באדם, אלו הם, לענין הם ענינים בתולדות ואלו במחנות האנשים
 הסבה קרא הפסוק את לענין ידע, באנשים אלו אתם ענינים אחרים, ואלו עניניו
 ואלו על אפיהם ואלו ענינים אחרים ענינים ואלו זה בעבור הבריות זה זה
 בעבור, ואחר אלו ענינים הם היו ענינים אלו ענינים, ואלו ענינים אלו האדם על
 אלו, לענין הנה התורה אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים
 אלו, והנה זה ענין זה הפסוק הנה אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים
 הענינים, כפי החלל בה האדם ואלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים
 ענינים בעבור הפסוק הנה, אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים
 וההנהגה הנה הענין אלו, ואלו הם, הענין אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים
 ענינים אלו ענינים, כפי החלל אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים אלו ענינים

גב
לב צי ציט הוונניק על אפיס לני למגול חי, אצורי אוננין למילני ^{אייני} ~~ע~~ כמגול, אבא היי
נבזאט אונן, והייא ערם העוזב בערצו וקבז מחוברת עם הגול וויין אצורם צו, והבן
הפירוש הזה כיהוא נפלא ונכבד מאד, לא נפלו עליו הדאשונים כולם,
ועם זה הוטרן השאה השליט והרביצית - ואשר הכתוב והיה אבא צי ציט וגו' ויהי
נצח על האנלים שלטלים עם השמח אנוי והתפארת גלטי, כשו הנפיק אבא נצחם האונגרים
אח אלקיהם בשל וכוהם, וזה יספך להאנלים אינך שלגיהים על הצנין להצוה הונני
צאיו, אלא אבא על הני והתפארת, ואנא אשר הכתוב והיה אבא צי ציט ~~ה~~ אלא
העלו אונם אנוי מחוטי זהב או כסף אלא זל צור, ויהיו אבא צי ציט בלבד, וה
אכור על יבם כל השמח האונני כמורה, אבא לא אכבור והתפארת גלטי, וכוהם אנ
אשר התורה בשנים אחר, ואם עכס אכנים העלו או, או חכמה אמתן גיטי וגו'
וכא זה אהרנך על האנלים ההכטה הגלטי, ואניכ אצאיהם הכונני הוונני
ועם זה הוטרן השאה החוליט - ואשר הכתוב ונכרתם את כל שבות ה' ועליתם
אונם, וזה כי הערצנים הצריכים אקלות דברי זה, שנפיק אשר ענין, ילאנו עניי אקלות
הכור ההוא, ונפיק עשנז הגון כדברים כטיאם, אבן אשר הכתוב יא והיי הערצנים
כי אין אבא עניי אצונך בענין אצואם כי השמח אונם צריכים אקיס, אבא
בערצניהם אבא און עסרי, הם רבים אונז ועואים אנון מבינ, ועל זה הונניק הצ' צי ציט
כי צ' צי ציט עם עסרי לשנה חוטי וספרי ה' עלים צואה אנון מבינ, ואין כונני הכתוב
אשר להיוצרות כראונם הצ' צי ציט כל ה' ה' שבות כמח אונני, כי זה אינו ^{טב}
האוסר, אבא כונני אשר להשמח הם מבינ והוא עסרי אבא אונז, ואנא או יבא ענין
כדברים כטיאם, אלא בעלות השבות לענין צריכים ענין רב ער אונז, והוטר עם
זה השאה השליט - ואשר הכתוב ואי מתוהו אחרי אבכס וגו' אציה על צנין
נפלא ונבזאט המעל אונז, וזה כי האם נפלא אנון העטוע על האון, וכפאשר התורה

כי האדם על הלכה וגו' ויהיה זהו כי לשיחתי האוילן שתיבתי על זה האוילן ואלוהי נתינת
 בארצה ענף על הענפים ויהיו צושרתי זכוסה בארצה נזן זה ולא שתיבתי הלוח, ואחר
 כן היו זכוסתי שתיחתי האוילן וזכוסתי נזן זה עז אלו נעלמה אוילן ואחר כן לזכוסתי
 העולם והפירות - והנה כתיבתי הענף זכוסה באוילן נזן ענף, ענף הוא ככח האדם
 אענה שלם, אבא כתיבתי אל נזן רב, הנה היא שלמה באוילן ואי אפשר אענה
 ונני שואה כביבתי, וכתיבתי על האוילן הוא ככח שואה אענה ונני שואה נעלמה
 אוילן כעני האוילן הנני אענה על האוילן, וכך הענף עם האדם ונה כי פשוטותיו
 הם שלם **מחשבה - דבור - מעשה** - והנה כתיבתי נעלמה הנני ענה
 וכל צד ליטאוך הנני עם הדבור הנני כתיבתי זכוסה היא שלמה אל יטא
 ונני כן היא שפילטת ונני אלוף עני הדבור ואחר כך היא שפילטת צד יטא
 וכל אבי ענף והנה כתיבתי הדבור כתיבתי נזן ענף הוא שן האוילן אענה שלם
 אענה כתיבתי אל נזן רב, אענה היא אי אפשר שני שואה כביבתי, וכתיבתי אלוף
 עני האוילן הוא ככח יטא, וכתיבתי הענף אבי ענף כעני האוילן הנני אענה אומר
 אעני על האדם ואלים אל הענף אשר הכתוב ואל **תתורו** אחרי אבכם וגו' והנה
 על היתור, הוא שאלו יטא וזאת האוילן ונני הוא יטא ונני, והנה אל אשר
 הכתוב ואל יטא אחרי אבכם ואחרי צינכם, כי כבר הוא שן האוילן אענה אענה
 עניו שאלו אחרי נני ונני ונני, אבא הם פועלים אלו כתיבתי, בך על כתיבתי
 כתיבתי על הספרים זכר לא נניתי, אבא כתיבתי כתיבתי כתיבתי, וכתיבתי אענה
 אשר הכתוב ואל **תתורו**, ואל יטא זכריו אלו כתיבתי כתיבתי, ואל
 חקנתי אחריכם, והנה הוא שאלו אענה נזן זה כתיבתי, כי אענה שלמה אל
 וכל הדבור אבא אבי דבור ונני, ואל יטא חקנתי חקנתי חקנתי ונני
 כתיבתי אחרי, ועם זה הויה הלוחה הלוחה - ואחר הכתוב אענה ונני אענה

לכבר אשר אצל וזכרתם את כל עמית' , והוא אמת סבה אזה הנהיה הנקב' אמתם כאלו
 ואפיניעוטה ונשה , והנה זה אצל ה' זכרו ועליתם את כל עמית' , כי כעוד לאו האני
 האים זכרתי כיום , הוואן הנניצ אלו ארית את עמית' , ואשר והייתם נזלים
 אצלכם ונ' , הוואן אצל לכתוב הנהיה אמתם עמית' ואפיניעוטה , אפיכך אם תעלו כן
 מהו נזלים אצלכם , כעוד אפיניעוטה לא עיקר אמתם עמית' גזר עמית' אם נע' א
 נזלים , אכל אצל כעוד עמית' את כל עמית' ונ' לאו הנהיה הכתוב עמית' הנהיה
 נשה ואפיניעוטה , אפיכך אמתם , והייתם נזלים אצלכם , והוואן עמית' זה
 הלאה הלתינה והתלוצות - ואשר הכתוב אפיניעוטה אצלכם אלו הוצאתם אותם
 אצל עמית' , והייתם אכל אצלכם , והוא אמת טעם על זה אשר אצל ונזלים אכל
 צדיות על כנפי כגזיתם **לדרתם** ונ' ונה כי קלל ה' אלו יאשרו הזרות
 הכאים , אחרי לוי קבין אדם אלא כעני , ונתינו לו הוואן אכל אבותינו כאלו נתינו
 אכל עמית' , ונ' אין אפיניעוטה כעני , ונה אפיניעוטה אלו נכחו אכל , ואם
 הם אצל עמית' על העמית' הלאה , אין אפיניעוטה אצל עמית' , ונה אשר אפיניעוטה
 אצלכם אלו הוצאתם אותם אצל עמית' אכל אצלכם , וה' אחרי
 אמתם הייתם כעמית' עמית' אפיניעוטה , ונ' הוצאתם אותם אכל ונתינו
 אותם אכל עמית' , ונ' אפיניעוטה , העמית' , האבון , לו אלו על יאשרי כיום ונתינו
 כעני עמית' על הזרות , ונה אכל אצל עמית' הזרות הכאים אחרי הוואן אכל
 אכל לאו הוואן אפיניעוטה העמית' , ונה עמית' אכל אמתם עליתם כעני אפיניעוטה
 עמית' - והנה ונ' אפיניעוטה , אכל אפיניעוטה כעני אפיניעוטה כעני אפיניעוטה ,
 אחר אכל עמית' , ונ' הזרות הכאים , כעני אפיניעוטה אחר הוואן אכל עמית' אכל
 הנקב' , ונ' אכל כעני אפיניעוטה אפיניעוטה אפיניעוטה , הנ' אפיניעוטה אפיניעוטה , ונה
 אלו כעני אפיניעוטה אפיניעוטה , ונ' אפיניעוטה אפיניעוטה , ונ' אפיניעוטה אפיניעוטה , ונ'

היכל אצות זמחה ולות אצות — וזמחה צמ זה האצות יא, והיכל — וזמחה
לצית אצות י

פירוש נפלא

על צד השחור הכותש — על פסוק זה יראה הנפלא במספר יציה הנפלא זה
במספר זה פסוק — זהו והנפלא האפס על על בוי, נפלאי הנפלא היות
אנחנו —

וזו לשון הכתוב למ יוצר אור ובורא חלק — עלה אום ובורא רב אנה
עלה כל אלה — צד כן —

(ויש לשאול בזה הפסוק שאלות)

השאלה הא'

אם זכר הכתוב אצל חלק ומצ שאל בירושלם והיה לו אור בלב
יוצר אור וחלק, עלה אום ורב —

השאלה הב'

אויך אור ובורא רב, והנה ענינו אלא זכר הכתוב כשאל אונה
עלה אלה, ופי ענין או חבא הרעות, והכניע ל' אצות און
רע יורב אעלה, וערב אויך יעלה על הרעות איהם אלו והעלה
בריות הרע הו' אחרו לבואי העלה הוא הטוב הקטור וזוואס ברב
וכששור חכנות הנפלא ע' באצור טהור עינים זמחה ברע והבט
אל על או יוכא וגו' והשורה אור (מהאום סיון ה' פסוק ג') כי או
או הפל רלע אמה, או יגורק רע, גם הכניע ל' נפלא כנה
ומען בעבור זה כתוב יוצר אור ובורא חלק, עלה אום
ובורא אור הפל, כדאיתא ב'ס' ברכות, אונם על זרק הפל, וזמחה
ל טעם בזכר, אזה אור ובורא רב —

השאלה הג'

בזכרי העונן באו עי עלין או תבא הרעות והטוב / ונתן הטוב
 ונתן כיו אלו זאל באר / והכרת / נתן כאל יספרו זה עני
 יתברך ושיי / באוסן למו יתון אכיוו ככאן פסוק השורה
 על זה -

השאלה הד'

אם אשר הכרת הרעות באשן רבים / והטוב באשן יחיד / היה
 או אשר לו לנים באשן רבים / והטוב והטובות / ואלנים
 באשן יחיד / והטוב -

(ואומר בהיתר השאלות)

ראוי שתדע לעולם ככל וכל חניו בו כפירט / הם מסודרים אלו יתעל
 באוסן זה בעצמם ובאוסן אחר אבר בעניה ואלו בעצמם ואלו באוסן האלו
 מסודרים עני יתברך - ואבר זה ליתר לעבור ואלו / אינה הם הזכרים
 מסודרים זה אזה בעצמם / וזה הם הזכרים מסודרים זה אזה בעניה ואלו בעצמם -
 וזה עני לילינה אלה עצמם / ואוסן לענין או / ונניח עוב לעוסן לעצמם
 לענין זכר זה / והענין האלו עצמו אזה לענין עמ או - או אבר על זכר כאל -
 או נכל לענין זכר זה / ובכחיה האלו אזה לענין אזה או / או
 הזכר האלו עצמו אזה או עני / האלו אזה נכל לענין זה ואוסן / ולענין
 האלו אזה בכחיה האלו מזה אן ואוסן / וזה באוסן לענין האלו אזה
 או או / בענין האלו בעצמו / האלו לענין מזה אן ואוסן / הנה כחיה אן
 ענין לענין לענין או הם מסודרים זה אזה בעצמם / אולם אם לענין האלו
 האלו אן או / אכל אן בכחיה האלו בעניה / לענין האלו מזה אן ואוסן /
 זכר על ואוסן האלו אזה לענין / ולענין אזה זכר זה עמ או / הנה עמ ואוסן

או ה' כחציוו כחציוו גס לשון או מלכו כחציוו וכו' או או היה נכח האמר וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח או לשון - הוא שוכב עיניו רחוק כחציוו וכו' כחציוו לשון אלא נכח או לשון
 או נכח לשון רחוק - זה רחוק לשון או - וכו' שוכב זה זה כחציוו וכו' אלא אבר כחציוו וכו'
 לשון אלא נכח או לשון - הוא אבר שוכב על רחוק - וכו' אלא אבר כחציוו וכו' - וכו'
 והחבר כחציוו האומר לון כחציוו לשון וכו' אלא נכח אחר אלא נכח וכו' וכו'
 והחבר כחציוו - והחבר כחציוו כחציוו וכו' אלא נכח אחר וכו' וכו' וכו'
 לשון או וכו' אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו על חציוו אבר כחציוו
 וכו' אלא נכח אלא נכח - זה יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 והחבר כחציוו כחציוו וכו' אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'
 אלא נכח אלא נכח אלא נכח - זה או יתרו הוא כחציוו אלא נכח אלא נכח וכו' וכו' וכו'

אחר

התיבאר צדק כחכמה ההיא למהננין או תצא אצור , ומהצדד או תהיה צדק ננין לאלו כל
 התיבאר הנצרכים מהננין , אם גם כן ננינים , והמאזות הנצרכים מהצדד אם כן כן
 הצדדים והסמויות , ויתחייב שיהא למהננין או השמות אשר אצרכים כצדו תפאית יתיבאר
 אצדקם צדקם להם מצדיות וננין , אולם מהמבואים אשר אם , או יהיה אולם אצדק הצדדים
 והסמויות , ואם לכל תהיה תפאית כמאן אצרכים הנצרכים הוא אצרכים אולם , והמאזות
 חייב גם כן הצדק כצדו , או כמאזות כחכמה השלישית : התיבאר לכל הסמויות
 וההצדדים ה' והואיות הנצרכים כצדו תפאית הנצרכים כצדם הנצרכים ההוא , והמאזות אולם
 אצדק צדו היותו כצדו תפאית המבוא , אם שחייבם כחכמה אצרכים , ואם יהיה הוא כחכמה אצרכים
 אצרכים או אצרכים אם , כל צדו להנצרכים כצדו תפאית ההוא הוא כפועל - ומה הוא למצד
 להסמויות הנצרכים כחייבם המבוא הנצרכים , אם על צדדים שחייבם , והמאזות אם , ואם
 צדדים או אצרכים הוא שחייבם חייבם אצרכים , ומה כחכמה היותם כצדו תפאית , והוא אם כן צדק
 כל , הן אצרכים אולם אצרכים מהסמויות כפועל , והוא , כפי טבעו הנצרכים כצדו תפאית הוא
 שחייבם להנצרכים אצרכים כפועל , אצרכים חייבם סוכא חייבם , או צדדים , והצדדים אולם
 אולם הסמויות , אם להנצרכים כפועל הוא כחכמה סוכא חייבם שחייבם , אצרכים אצרכים וסוכא חייבם
 אצרכים , אחר צדדים או אצרכים , הוא כן אצרכים , ומה , כי אצרכים אצרכים , והוא אצרכים
 אצרכים כצדו תפאית , כן אצרכים , ומה כחכמה המבואים אשר או כפי צדדים , ואחר אצרכים
 אולם הסמויות או אצרכים אצרכים , אצרכים אצרכים אצרכים , או אצרכים אצרכים , כן אצרכים כחכמה
 השלישית , צדק אצרכים אצרכים חייבם , או אצרכים אצרכים אצרכים , אצרכים אצרכים או אצרכים או אצרכים
 אצרכים אצרכים או אצרכים אצרכים , והצדדים אצרכים אצרכים , ומה כי אצרכים אצרכים אצרכים
 או אצרכים , אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים
 אצרכים אצרכים , ואם אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים אצרכים

עם הגזית הכבישות והצולא אלו, והיוות תעודת נעלוא כעז תכואית, נעלוא אלוו באתי כעז תכואית.
אמנם החסרונות הלענים הנעלפים עגבואו הנעלואים כחיוכ, הם אלו הלענותים, הווא
 נעצ זכא און, וזה כעבור לכהלענותים או סיוונם ען הנעלוא כעז תכואית, לענה נעם
 הנעלוא הוואו, ויחיהק זהיוות תעודת כעז תכואית, נעלוא אלוו באתי כעז תכואית, וזה הווא
 ען הנעצות, כי העצם או ינכא לענין אעואם, עווא להחכואו כחכואת הלואים, והעל, לענום
 עעז לענון אעם, כעז תכואית, הווא חחויב כפי עצמותו הווא נכא ככא כוחותיו, ען הלעני
 הווא הווא יכואם, לעל, ויכעני, וזוזה אזה, באתי כעז תכואית, כואר הם כו יחכיק, וענה
 סיוונם אלו הגבואים ענין, הווא כעו ען ען הנעצות, וזה כי אם יהיה ען האעלע או, לעלענע לעל
 ויכעני ויכואת עתכוא או לא תכוא, עווא אם יהיה ען האעלע הווא כו הלכא ויכואת ויכעני
 עעואת גבוא, או כפי ענין העברתה אלה הם כענינם, הנע יחיהק הוואם עצמו זהיוות תעודת
 כעז תכואית, נעלוא אלוו באתי כעז תכואית, וזה לכבר החכואו כחכואת הוואות, לענעלוא
 אלו, או תעודת אזה אזה לעלוא באתי כעז תכואית כחחוא, הנע גם יתיר החכואים הנענענים
 כואם כפי ענין ~~הענין~~ עברתה הוואם, ויכעני לעלעל כו, ויהיה אע הנעלוא הווא, החחויב
 העעלענות, או הווא יחעל ען וענה כו זה הווא כחכואית הנענע, כי העצם ענעלעל כעז תכואית
 יחיה, הווא כו תעודת וכחואתו לעים עגבואים תעני — **והנה** החסרונות הנעלפים
 כחיוכ עצמם הנעלוא, וכאון לעיוונם ענין, הווא נענע ככא החסרונות, הם נענעוים
 אעל החחויבם הוואותים **חסרונות הכרחיים**, ואלו החסרונות הם הענוד אלה
 תעלע הרעוות ענין או העואם כעו עו ובעעלענות, עוז תעע לכא העבר או חסרון העעלע
 ענעלעל כעז תכואית כחכואת, ^{אע} לעווא רע כעעלע, הנע ינעו אע עעוים, לעלענע עו
 החסרון הוואו, הווא טוב, או עעכע ענין עו, אך הטוב הוואו אע תעני אלוו כענעו, ואלו
 כעעלע, וזה כעבור לעה העבר או תעלע ענין אעואם כעעלע, אלו אכע ענעק עעקום וכענעוה,
 ענעק עעל אע עענעו הלעני, הנע הוואו הוואו, הווא חסרון כעעלעו ועעלעק עגבואו, וחסרונות

הנצטויים , אולם זו לעברו כו' , ויש לו תבואה רבה , הנה היונה הוואו ^{בואו} טוב אלו
 בעבור היונה אלה הגיעו או על שזו אולם הטוב הוואו ^{הוא} היונה אינו פועל המורה
 אלא פועל סבות טבעיות אלה , והיונה סבב אבד פועל הסבות ההם , והנה
 התבואה בחכמת האלהות לפי הנצטויים בעל תבואת היוםם בפועל , או אפילו אם
 הוואו והתעורר הנצטויים עצמם , אבל אולם ההפך הגור , הוואום כבחכמת הוואו ,
 וכיון כן בחכמת התעורר הנצטויים טוים טוין ותברך תמיד - **ומעתה** יתבאר
 בברייתו , באשרנו , לעצום כדלל וכל חינו כפירט , הם ^{הוא} אלו , והוא כיון זה
 בעצם , ועל אופן אחרי בעצמה ואל בעצם , או הם אבד כיון הוואו ^{הוא} סובבים טוין
 יתראה , ונה להעצבים והחסיונות הוואוים פועל הנצטויים בעל תבואת החכמה
 הם נעלבים אבד , עצם הנצטויים הוואו ^{הוא} ערב הוואו בעל תבואת , ונה או יוואו
 פועל החסיונות הם אלו ותברך ^{הוא} הוואו הפועל הם ^{הוא} אלא הם
 טבד הנצטויים בעל תבואת , והוואו פועליו כבחכמת הוואו או גבואים , כדלל חסיונות
 והעצבים , אולם פועל הנצטויים בעל תבואת העצבים כנצץ ולאוות , הנה זה
 טוזה ענין ולאוות אלה הם כדל לעצם , והלאוהו הנצץ הוואו , נכלו טוין ותברך ,
 אחרי אלה נצו הנצטויים והוואו טוין , ונה פועל הנצטויים הם יוואו אלו ותברך
^{הוא} הוואו הפועל הנצטויים הם , באשר פועל הנצץ והלאוהו אלה הלפי עצמם
 בעל תבואת , ונה הוואו טוין , לבחכמת השלוות והנצטויים הנצטויים והנצטויים
 בעל תבואת , הנה הם סובבים אלו ותברך בעצם , אולם כבחכמת החסיונות
 והעצבים הוואוים הם , הם אינם סובבים אלו ותברך בעצם , כי הוואו הזה
 נעלך עצם הנצטויים בעל תבואת , והוואו הכוחי אלו כבחכמת עצומה , והליון
 כו או אפלה כלום פנים כדל לעצם , ונה כו אחרי עצם הוואו הכוחי ^{הוא} או
 אלה הנצטויים חזרה או ותברך לום נצטויים כלל , או למואלן ההפך הוואו נצטויים בעל תבואת

והנה אם הוא בעל טבאית - הנה החסדנות שלפניו שני כהנים והחסדן הוא הילול
 כעצם העצבא הוא - אי אפשר אלא שני כל צד לעצבא הוא הוא כפועל וכעבור זה
 אלו העצבים והחסדנות הם אבד סובבים שני יתברך וזה כעבור אלו ימצא
 הילוף החיה והעצבים הם הם וילכו אם כן החסדנות העלבים שפצם ו
 הפועל ואות הסבה הם שסודותם אלו ימצא אבד כעורה ואלו בעצם ואלו אבד
 סובבים שני וזה זה אבד - וזהו אבד - וזהו אבד יצא זה ואלו אבד ^אהפסון
 אלו נבד נבד - והחיה הספיקת אלו נבד אלו - וזה אפי זה לכבר נבד - והחיה
 להרצות או החסדנות העצבים כעצבא שלפניו נבדו העצבים אהם כעל טבאית
 וילויים על זה ההכרח הגדול בעצם העצבים הם - והם אבד כעורה החסדנות
 סובבים שני וזה כעבור אלו הולכו אהם או הפועל כעורה הכרואם ואות הסבה
 אשר הכרח יזכר אור וקורא חולק - צואה אהם וקורא נבדו להחולק והרצ הם
 אהם עצבא שני יתברך בעצם אהם אבד סובבים שני
~~העצבים והחסדנות הם אבד סובבים שני יתברך בעצם אהם אבד סובבים שני~~
 כעבור היווה כעורה העצבים הכעורה טבאית הם - ובסבות הכעורה יזכר הרצ העלך
 הפועלותיהם כהכרח או הפועל והוא אהם וקורא חולק - וקורא נבדו להחולק והרצ
 יזכרו או הפועל - או בעצם שני ימצא ואלו אבד כעבור להכעורה חיה שסבות כעורה
 החולק והרצ העלבים שפצו הם או הספיקות - וזה או אהם יזכר אהם חולק צואה אהם
 הרצ - כי אהם וקורא הם אהם וקורא העלבים שני יתברך בעצם וקורא יזכר
 אהם יזכרה או עליה - כי אהם אלו קורא חיה על דבר אהם וקורא אהם החולק
 והרצ - אהם העצבים - אלו שלפניו יתברך בעצם ואלו אבד כעורה סובבים שני כעורה -
 הנה צויהם יזכר אהם כעורה וזה כעבור להכעורה הן שסבות הפועלות החסדנות
 אהם כעורה - אהם אהם חסדנות - שפיע צויהם או חסדנות אהם חסדנות

הוא, להוציא בעצמם, ופשוט כן הטוב השסובב את עצמם, ופשוט לקדם, וא
 יבוא שהם ימצאו בעצמם, ואם נעלמו בעצמם, ואם בעצמם היוותם פצולות
 הפריעה אצלנו, בעלי תפארת, וסילוף הרע שם הוא הוא נעצק גמור, כל צדק למה
 נעלמום אלא בעצמם, ופשוט לקדם הימנעו - ואם אנו אנו והטובות באופן ימים,
 כי הטוב במחיצת היותם פצולות הנתן - הנה ובנו הוא ילמדו עמי עיון - ונה בעבור
 על בעצמם במחיצת היותם בעלי נתן הם מאוים שני יתברך - ה' ליהיה
 במחיצת היותם או במחיצת המעשה עצמם, ואם פצולותיהם הנתנויים,
 והטובות גם הם ילמדו שני ימצאו בעצמם, אולם הטוב השסובב
 והחסודות והעצרים, אנו ילמדו שני ית בעצמם, ואם אפי' בעיני, או על דרך
 הסיבות, ופשוט לקדם, והנה עם זה הויתרו הלואות כולם - (עין עליהם)

פירוש נפלא

על מזמור של תשובה, להחכם רבי נפתלי המכונה

הירץ אולמאן

תהלים פרשה נ"א אצלנו שמו לבד במאן אלו נתן הנביא כולו כיון אף לבד,
 צב סוף האשור - (ויש לשאול בזה המזמור שאלות)

השאלה ה'

באשר אצלנו שמו לבד וכו', והנה התפלה הזאת נתן לז' אב"ל סו"ה וכו'
 וה' על הטא לא פתי לבד אלא חטא, וה' או אשר ישגור לדוד או קינה
 לדוד, ואם מזמור, כי הוא הנאות איתו צובעת אלא בעבור לא שחב,
 ואם בענין ממצלם, פשוט הנתן הזה, ופשוט כן בענין חכמתו ז"ל על שמו כ'
 הויתרו שמו לבד במחיצת הפני אב"ל אום פני, וכו', שמו לבד קינה
 אב"ל אב"ל וכו' -

באשרו כבשו אלו נתן הנבוא כולו כבשו כח לבד ה' אמתו וכו' או
כבד כולו כבשו או כח לבד וזה צורך ל' בהוצאה ה' כבשו
אלו נתן הנבוא -

השאלה ב'

באשרו חצו ה' כחבר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על ל' נבואים מולין לה' אפי' אצל חסדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
חטו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ה' או אשר חצו ה' כחבר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אפי' אלו וכו' -

השאלה ג'

באשרו הרבה כבשו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
זוטל על כח אצלו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ואם כח הכבוס ה' כ' הוא או יצא זה הוא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ואלו י' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כפסל הזה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השאלה ד'

באשרו הרבה כבשו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלה הוסף אלו הרב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השאלה ה'

באשרו כ' פלגי אפי' אצו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הפסוק ה' פני וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יחטאו יסוף ה' או אפי' פלגי ל' גמ זה צורך ל' כפסל הזה וכו' וכו' וכו'
נבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השאלה ו'

באשרו א' אבדק חטאו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
או ה' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
האחזה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אפי' גמ זה צורך ל' כפסל הזה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אפי' א' אבדק חטאו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וזה ענין אחר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השאלה ז'

באשרו ה' כפסל חטאו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אפי' -

השאלה ח'

השאלה ה"ט

באשר הן אשר חפצת בטחונות וגו' - והנה הפסוק הזה איך לו
מובן כלל, וכל הספיקים או אשר זכר ראוי אלום אב צאיו - גם אין
אפשר הזה נלר עם הפסוקים אפניו -

השאלה י"ד

באשר החטאין באישוב וטעיה וגו' האט כבר כהל זה אעלה זכרתי באשר
הרבה כבסני עצוני וחטאיתי וטעיהתי, אלא לקח הענין כפאן כסאות
אחרות -

השאלה י"א

באשר הלפנין שפון ולטה וגו' והנה הפסוק הזה ענינו אעלה, אחר פסוק
הרבה כבסני עצוני וגו' -

השאלה י"ב

באשר גמתי פניך שחטאיתי וגו' האט כבר אשר אעלה, וכרוך וחסיך שתי
פלגי, וזה הצורך כפפא הזה -

השאלה י"ג

באשר אב טהור כראו או אלקים וגו' אפוא אין הפסוק הזה נלר עם
הפסוקים אפניו -

השאלה י"ד

באשר אשנה פלעים ברביך, והנה אפוא אין או ענין כפאן, אלא
אעלה אחר אשר וכרוך וחסיך שתי פלגי -

השאלה ט"ו

באשר הצאני וצדיק אלקים וגו' והנה הפסוק הזה אין או נלר עם הפסוקים
אפניו -

(והנני מפרש את המזמור באופן יותר השאלות כולם)

ראשונה אבאר

אינה פסוקים זרימ יתעצמום כספרי לטוא כ פולח י"ב - זכרתי
הכחובים - וילא ה' אמי נמן או בזב וגו' - כי אשר ה' הני ענין עליך הנה שבייתך ולתתי
אמי עליך אצניך ונחתי ארעך, ולכב עם עליך אצני הלל הנאות: כי אמת עליתי
כסמתי ואני אעלה אמי הזכר הזה נגד כל לטוא ונגד הלל: ויאמר בזב או נמן חטאיתי
א' : ויאמר נמן או בזב גם ה' הצבתי חטאיתך או חטאיתי: אפיס כי ניואן נאצתי אמי אויבי
ה' , גם ה' הניא אר שמי חטאיתי: ויל אלאו כפאן הפסוקים לטואי חלה - הראשונה
כאשר בזב או נמן חטאיתי א' - זה התנצלות יל כנה על חטאוי הלא כל צדקה צדיקה
חוטאים או ה' וכי בצביותה יסא ה' אצוני, אמי יאשרו אבי חטאני א' ל' שנית, כאשר
נמן גם ה' הצבתי חטאיתך או חטאיתי - והנה אמי גם אין או טוב, והוא מקומו -

שלישית / באשרו אפס פי ציון נצלת את אויבי' / והנה בוד' או ציון את אויבי' /
 אלו אויבי' - **רביעית** / באשרו גם הכן היוזב' אף עושי' השוה' / והנה אף ככאן את **גם**
 אין או עוב' / כי אין או גל' עם זה אפס' - **חמישית** / לעומ' הפסוק הזה ראו' אמת אצלה
 אחר אשרו / ואין אצלה את הזכר' והנה נגז' כל' למהו ונגז' הלל' / אבל ככאן אין לואה הזכרים
 גל' עם זה אפס' / **והנה** אג' או הלואות / אולי' רואו' / על שמה אמת נבונה /
 והיא ערוסות אצל' כל' החוקים התורניים / ואין אחד מהם אלא הלכה צויה כהוג' / כאל' להבאר
 עשריהם - והיא אכר' נצלו ככתב' עזר' / פסוקים רבים / המוכיחים לה' וסיוט את האדם
 אכר' עבירה / כאל' שוה' (כאל' פסוק יב') ואל' או צבה והאומים אנה אבו ולמה אף ענק ארום
 שנה - עוב' לשוא (כ' סוף יב') כה אשר' הנני ענים צו'ך / רצה עמך כיתך ונחתי את צו'ך
 אצורך ונחתי אצורך ולכה עם צו'ך וגו' - ולשעו לה' / קסת את אבסאם אצלות העון הגדול
 הזה / וא"כ היה אבסאם עכרה בעצלה הזה ואין צו'ך אלא - עוב' - (לשוא כ' פירא כ' פסוק א')
 ויוסף אף' ה' אמתו בלואו / קסת את בוד' כהם אשור / אף ענה את לואו ואת יבונה / וכפי'נ
 פסוקים אחרים רבים מאד / ואין אף הצורך לעולם פה - **והנה ראוי להפלא** אף
 צדקה כהן נצלה יתברך אקסת את האדם ובער' הצדק הצדק עבירה / וזה גם
 אצנלו צו'ה - כי היוצח בלגה הוא עוסת אף הל' / אצלות העצלה הזה / כשאר המורה /
והאלהים אנה לידו / ונצ' כפי' שלטי' ה' בעצ' גאות צד ענה הכהן הגדול / גם
 אבסאם ה' עוסת של' / כשאר הכמה הנני ענים צו'ך / רצה עמך כיתך וגו' / ונצ' צו'ך
 צו'ך כשאר אף הכמהים / ובער' עספי לשוא / (כ' פירא טו' פסוק א') וזה אף הכמה /
 וה' צו'ה אפס' צדתי אחימוס' הטובה / אכ' צדתי הביא' היא אבסאם את הרצה - גם בוד' ה'
 עוסת אף הל' אצנת את לואו / ונצ' צו'ך צו'ך / כיגז' החונה כאלו בעבות' ה' / ונצ' או לואו
 אף נצ' צו'ך וגו' / כשאר כספי' לשוא ובער' בכרי' היום - **והנה השאלה**
הזאת היא עפלות מאוד / והיפס' אף אשור בכר' / ליל' כו' טעם או היום /
 כי כל' בכריהם הם עבלי' הכנה / כשאר אפס' / וזה - **והנה זאת תשובתי עליה** -
דע / כי הצבירות וצו'ך יתק' מארבעה ענפים שהם אפס' - **ראשון** - עבירה אצנלו

נעלך ונני כטבע, ו' א' לטבע הצבירה החי, הוא אהלך אחריה צויל כעוז האזק חי -
 ברוך ו' א' החורה החורה על הירצה והנצבה והגן ואנחה וזוה אה, והנח האזק החורה
 או הקוצה נעלך עליהם ארום הנכון החיני כאלפי בני אדם, כעוילם וכפירות זמחהות
 כפי צורך חינך אלה על, ונה גם כן באופן שחולף כפי חלטה, כי חנייה ונניח - **שנית** -
 צבירה ליון הצויל על נעלך ונני כטבע, אלא הוא **לבד אלהיו** - כט אה אכא אדם
 דם או חרב או חתן כפסה, הנח אה אהלך ואלו צבירות צויל זה כטבע, כי הוא האזק ארום
 חניניק אדם כענין הכרמחה, וגם אה אהיצ דהם הפסד או הנכון החיני, אכא הצויל עליהם
 הוא אבר אלהי, ו' א' כצבירה אלה חורה אה פ' א' וצבירה על זכרונה, והנח פצעים חבוא
 עליו הצויל כחיות צבין חי וכאופן נפלא ואז, ופצעים אחר אה - ונה כצבירה אה זכא
 אה' ונני כחיות חי אהות חוכו ונני, אה אה כחלומה על ברוך הקלא, אה סדר הצוא
 והנני, והנח פנה אה יצלה כצבירה אדם חל, כפאורס ו' ופי ופני לוסיס אלו יחיים חוכה
 אה צואו ו' - **שלישית** - צבירה אהיו נעלמה אה לסיס, ונני עליו צויל טכציי, כט
 יצא אה חכה הנני ללכה עם סיסורו, וצלמה אה אה לסיס, ו' א' כפי אהאיל ו' א' אה
 יצחו ו' א' אה אויביהם, וצנין אהיר עם אהלוהו הוא ג' פ' זוה אה, ו' א' אהיר עלמה
 אהעלה אהיו אה לסיס, כי זוה אה ונני אה חיו אה אה צבירה כט, אהא חיות
 יצלוט כט צבירה אהו כט, אה אהיו אה לסיס נחכונה, וכפאורס ו' א' אהו צבירה
 אה חכמה אה אה ו' א' והנח על אה הצבירות, אה נעלך צויל טכציי, אה אה חיות
 והנניק אהוים כיוצ אן אהנחה - **אמנם** י' אה אין רביצי אהצבירות, והם אה
 כנתי צויליהם הוא אה לסיס, ונעלפם אחריהם צויל טכציי - ברוך ו' א' אה אה אה סך
 זה כפי אהנו אה הצנים, ונעלפם ונחה כאלפי החיני, הנח הצבירות נעלמה אה לסיס
 ונעלמה אחריה צויל כטבע - **ואחר הדברים האלה**, אני אומר, אה אה אה
 חכמים כפאורס אהסיהו אה' אה האזק ופסרס חכמני אהר צבירה, הנח ונני
 חכא והצבירה אהיו אהו כאלו אהיריה הצוא וניחו, והנעלמם פרוט אהעל אה חלוקים

ואלגיה על הצניע והזוהר אה — אולם אין כפי אדם אין רלוא אתו איך וזה נפיה הצני
הוא לא מה כי אנוני חולי לפי ושלכות אל"ה גם צענים אין טכואר פשוט הלוחר וה
צני שלכותי"ה ואלו כפר או ידע ופסל או יפין או זאח ואלו אה רב זרע איך
הטרה עלפי כן הטומא וזה אין כן הטומא אדם הצני החייה כענין הזה אלא הצני
או אל"ה אהר הודע ופין או פל וטומא טוב שי יתן טהור טטוה או אחר א"ה לאחז
הזוהר ואלו אל"ה זרע אהר הטרה עלפי כן הטומא ואלו צנוח אדם אהר לפי
כחיה אחר הצני צנוח כו"ה — **וזה ראו שתרע** — אפצנים יום או יתחיל עליה
סור הצום ותנוה העלף עוז הוצא אחר כהמא אל"ה או הצני אהר צנייה ואלו הצני
העלף עני כטבר ופלו הצני העלף כו"ה הוכיני כן הצנייה — ופלו או הצני או
הצני על הצנייה אלו נהו או צם הצני הטכני העלף והצנייה הזוהר אלו הוא סוס
עליה עני"ה — ויהיה החלוחין הזה או אפיה על הצנייה אהר ויפטי א"ה כה"ה הצני
הנפיל אצום אהר — **וזה** א"ה כפיה נחיל אהר ענין אל"ה אהר אה
הצני אהר צנייה היה זה אה צנייה ענין הוצאת כלי ופיה אה צנייה העלף
ענין אפצנים גם כן צני טכני ויה"ה הצני הטכני הזה הלאוין אלו על הצנייה אלו
ענין או ויפטי כן הצני הנפיל אחר הוה — זרף אל"ה פולא קמא אל"ה או זרע הצני
או למה היה כן הוצאת כלי העלף או למיל על צנייהם והצנייהם על למה הזוהר
ופו למה הטומא ויפטי א"ה אחרו כן לחלו ואלו — וזו אל"ה זרף אל"ה כהכיה
ארכייה והוא הצני אלו כהר על ארכיה כה"ה — מהר אנוני אכילוס וזני ה"ה העלף
טכני הצנייה היה א"ה הטו לא כהר לפי כי כצנייה עלה בזרעון הנהו הזה צם
כהר אהר ואלו ה"ה אלו צנייה וחסיב אנה אנוני היה אצלו גם הוא פועל אה צם
מהר אחר — ופצנייה זה נחנינו עליו אכילוס ומהר אנוני וזני למה אכילוס כי
כהר אהר היה נחנינו או זרע ויהו כן יסוף אחר זכניה על למה והוא היה כהר אחר
זוהר אנוני ואלו יטומא הטוכיה אחר סימא אפיכר הלמה כהכניה כן למה אכילוס אנו
עליהם אהר כהר זרעיהו גם אנוני א"ה טומא אחר סימא אכילוס וזה נחנינו פולוס

אשר הוסיף על ימיו ונחמד על ידו - והנה התבאר לנו הצדקים אשר באו על ארבעות
בני זר, היו כולם טבעיים, אשר נאלצו לצון זר עם בני ארץ, וגם כולם היו אצול או זר
ובניו, אצל ימיו התלווין בעולם הזה על צדקותיהם אשר נצטו להם, ונאמרו להם ה' אלהי ישראל
לכך עם זר גזירה מן השמים בעבור התועלת הכללית, אשר תבא מהצדקה ההיא, ופירושה
לפי דעתו ה' כי לכה או זר, ואולי לכה פגה - והנה עם זה הוסיף ה' אלהי ישראל
וכרה - והבן זה כי הוא עיון דק ונכבד מאוד - ונצטו אכילו להיות
הלאוהו אשר הצדקה על הסמוכים אשר זכרנום אצלם - והנה הנצטו כמאשר זר או נחמד
הטעם זה, הוא זה, כי הוא התבונן בעצמו וחלם באביו ואחיו לפניו זר, ואלהם ואלה
היו שצדקו צד היום הזה, ורוח ה' דבר בו וסמנו על ארץ, ואף איך היה מן האפשר אצלנו
אצלנו העולם הרע הזה עם בני ארץ, לפיכך על לבקשם הנצטוים כילתו אס יקוים שני
ועלמנו ואלה זר לט' יבא הדבר הזה, והוא יתברך הצדקה אצלנו הזה, בעבור
התועלת הגדול אשר תבא שני, ואצלם לתועלת הזה היה נצטו זר - וזה אשר -
חטאתי לה', וה' אלהי ישראל יחוס אל ה', אשר כי יאמר יבטח הדבר והוא
צדקו אצלנו הדבר הרע הזה, בעבור תועלת נפשו אשר תבא שני - והלכה נחמד או זר
ה' בעבור חטאתו או חטאו, וה' כמאמר גם - אשר הוא הדבר לט' היתה העולם הזה
והרואה עליו, כי הוא בעבור חטאתו או חטאו, והנה אם לא היה העולם הזה ואלה אשר
בעיניך אפר, וזאת העל אחר עם חטאו, כאלו אשר בעצמך, הו' כי כן שני האלה
הנה, כי אצלנו ית' אין שני עם הדבר זה, ואצלם האדם על צדו, יהיה האדם האלוהי
או הביט, והנה אחר לעבור ה' את חטאתו ופטר עצמו מן הצדקה, וזאת שני היה הדבר
הנה עם בני ארץ - והצדקה אשר גזר ה' עליך, והנה העם הדבר כדבר וכו', והצדקה הנחמד
והדבר הרע הזה בטבע, וכו' לכוונת אצלם, והצדקה הזה הוא זה, התלווין על ארץ צדקה
ועלצים אשר עליו - ואשר נחמד עליו, אפס כי נאלץ נצטו את אביהם ה', וה' אלהי עם
העולם הזה נחמד פתחו פה או הלצים אצלם את האדם, אצלנו כן מן הצדקה הגדולה
אשר הוא לכה לכוונתו, וזאת הנצטו, וזאת אשר נצטו אצלנו ואלהי ישראל

ואם ירד טען , וזעתי הצדק הזה , ואלו יצא כעוהו , ואלו יחלם זה , אע"פ ואחרים , ויטען נאן צדק
 גם יבין הילד אף שיהיה טעוה , ואלו יצא לא יתעוררו אנוכי א' כרומים הילד הזה , וזעתי שיש הצדק
 אלא וזעתי , כי יטערו אלו אלו , ואלו כי זה הילד הוא כן בזה אלא יבנה או כתי לכך כמיסור , ואלו
 גזר ה"ל על שיהיה הילד הזה - והבין זה הפירוש כי הוא נפלא טעם - ועם זה הוטרט הלכות ואלו
 אלא יתעורר הצדק כפסוקים אלו - **ועם זה יובנו מאמרי חכמינו ז"ל באמרים**
 הבין טעמו שיהיה א' , והבין טעמו פוטחין או - ולכוננו הטעם הזה הוא נאן הבנה טעם , כי יטערו
 חסדו י"ה , היה כן הראוי המגר אפ"י אלא הבין טעמו אחר הפתוח , אבא או אפ"י אפ"י , כי
 אלא לבנו הילד , אנוני נכון אדם או , היות נפלא כמטעים יותר רבים , אע"פ יבין שיהיה יותר גבוה -
 אולם אפ"י זכריו , צדקו זכריו טעם - והפועל הוא להבין טעמו , כן הלמים פוטחין או הילד אפ"י
 כמטעים לעילך ועם צדקים טכניים , ועם זה יבין הצדק כצדק הזה על הצדק והפולעים אלא
 נבנה או , ויטען זה יתעורר סבא , ולבא א' כבא א' יבין א' הצדק אחר הצדק ויבנה אחר הצדק
 הבין - וזעתי יבין גם כן זכרי חכמים פ"ס כמטעים , ועם אדם אנוני למ , אנוני רב א' היה בזה
 ראוי אנוני טעם , ואלו ואלו אלו אלו מלכה , אנוני אנוני פולעים זכריו ונאן - והנה היעיל
 כזה הטעם הוא מוכווני , והוא להבין כן יתבאר כל חוטא , יטען אלא הטעם אלא אע"פ מלכה ,
 וכתוב לפי שיהיה חכמים ז"ל הטעם אחר טעם אלא אפ"י חכמים אלא מלכה - אולם
 אפ"י זה לעולם , זכריו הם אפ"י טעם , והפועל אדם , אלא צדק וחטוי כן בזה וזו
 א' היה צדק וזעתי זכריו ואלו טעם כן כתי לכך זכריו וזעתי , אבא וזו א' אפ"י הלמים
 היעורו אנוני אפ"י כן אפ"י אע"פ , והיה זה כצדקו למכאן אנוני וזעתי כאלו , אנוני חכמים ז"ל
 למחוצות כאלו הזה היה אלו מלכה , ואלו אלו אלא הפולעים אלא יתבאר מלכה ,
 ויתבאר כי אפ"י אדם צדקו כמאן אלא א' יטען , והנה בזה אלא א"י כעט כהנה כן הילד
 אלא היה אפ"י אלא טעם אלא כעוהו , ועל כן זה היה נפלא כמטעם חטוי טעם , והל"ל נבא א' א'
 מלכה וסוף או אנוני - והנה עם זה א' יתבאר על הטעם , ויטען א' א' אלו אדם א' א'
 צדק , ואלו א' חזון אפ"י ויטען צדק , אלו אדם א' אלא פולעים , ויטען אנוני אלו אלו
 או אפ"י לטעם כהנה - וזעתי יבין גם כן אנוני חכמים ז"ל פ"ס אלא כפי חכמים
 כהנה , ועם אדם אנוני למ - אנוני רב , רבני זאת חזר **מהפך** וזו כפ"י זכריו , וזו צדק

בניית אית זכר ה' אצלתי הירץ בעצניו, למקל אצלתי ואת אצל וכו' - ונתה האשר הזה
 הואו מופלא מאד, ונה, האלון את העפר אין לו זמן, לעת, איך אשר למקל אצלתי ואת
 אצל, ונתה המעשה וקם האדם מהטו בזו עם כתי אצל, וגם הוא בעצמו הודתה על האמת,
 והמתין עליו ששור לא תלובה, והואו ששור ע"י בספרי תהאם - אך לפי זה לעזם לבניו מאד
 מאד, והכונה הכפיתו הוא, לתוב העולם היו חולקים לבזו אצל נתי רכונות י"ח בעצני כתי
 אצל, - אבל וכן היפך את הזכר, ואשר לבזו ה" אצל כתי רכונות לא זעום, כיון האדם
 העיוו לבזו על העלה הזה, בעבור המעלות אלה המבטות, וכבודם אצל, כיון זה
 היה" בעצט על הנשע לאיל חסיד כבוד העול כהטא חסד, לפיכך חתך למתים אינו
 נפל בו, אלא זכרו על האם היתה הזכר הזה, ועל רב עליו אסופתו על הכתוב,
 אלא אשר שבוץ בניית אית זכר ה' אצלתי הירץ בעצניו וגו' למקל אצלתי ואת אצל, ה" א
 לבזו כמקל אצלתי שרכונות האטא הזה, אבל הואו את אצל זה כיון האדם העיוו אצל,
 וכבודם, ועם זה הויתו האלוות -

(ומעתה אבוא אל פירוש המזמור)

בעבור, לעבור בזו כהטא כתי אצל, על החסד ואנון לתי כחובים כהאוח הילני
 מהאוחות הכפית, ונה כי כפיתת אורה החת עברי על או תרצה, וכפיתתו עם כתי
 אצל, על או תפניק, וכעבור גזאו אלה אורה, על או תגזוב, ואין ספק כאלה צ"ה
 או יאוב אפם היתה לה גזול כילתו כפואורה החת, קבאו בזו זכרתי לתי אבא
 או כתי אפסות קאנון: | אשר לבוא חייב היתה כפי שלפטי האוכה, ונה אצל או יאנע יאוב
 אצלתי כפוא הנקבא האטא, ועם זה עברי על או מענה כרעיק עז לעה, וגם כן על או
 תחשוב אלה רעיק - ונה חלם בזו בעצמו להטאו או ניתן אהיה, ואין לו מענה כאל -
 אולם כפוא אלו ניתן הנכיו, ואשר או גם ה' בעבור הטאות או טעות, זכונות בזו כזכרו,
 כפואו בעבור הטאות ואת אשר גם ה' סח אהטותק וגו' ונה בעבור להטאו עזין אינו נחל
 ונחל או, אלא אהיה תלוי כהאוכה, ונה לפי זה מאד על היותו או מענה וסויה עם

הוא

הוא, אלאו אחריתם אלאו היו כקבץ ספרים, וכפאור יח"ל הנבוא צ"ה כפאור אום
 חכמי כנעיה ותרבי, אף כוונה נכבד צונק אפע נאם ה' . אזה אומעלא אטרה אומת
 חטאטי לקרה, ואי לאו אחריתם חולם בלא, וכאופן לחטא יח"ל נחלא סכל וכל, ואח"ל
 נני ככן לנה לאו חטא בלא, והוטרוד עם זה הלואה הרביעית והחטאית - ונאור צוה כי
 פלגי און אונצ וגו' ור"ל כי ידעתי איה גזלז בפלע איה עליתי, וחטאטי נעזי תעזי,
 ובוט לחטא חסיד גורל אומי עזבוי או עבוי, כאופן למעתי באונחתי ונעתי או
 עבוי, וכפאור יח"ל הנבוא צ"ה כפאור, והלצים כים נעיל הלטי או יוכל וגו' וכפאור
 זה און אונצ לום או הלואה א' עניו עליו נעלוק, והוא חכמו איה פלגתי אספיק הנה
 כחי חגי' נצרה וחולא אונצ, אעלתי עליו תלובה הגונף ור"ל - ונאור צוה אף אכזר חטאטי
 והרע כענין עליתי, ור"ל לחטאטי היא כעזר אכזר אסוח, כי אים חטאטי חגי' כענין
 ונאור, או כענין זופי על חכמי, ובכונה או, הייתי עתה חכמה או הפלגים, ואי חכמי
 הייתי עפ"י כחחוננים אכל ענין החילוב, אבל אחר לאין זה כן, ונאור חטאי אלה גושה
 על ימי כפר הואט ונאין כידי אחיזתו, א"כ החטא הוא אכזר אולך אסוח, ואזה אומעלא
 אולך אכזר על הסליחה והכפרה עליו - וגם כן על הרע אלה עליתי כענין, ור"ל כענין
 לענין פרחון פה או הלצים אטוט נעזר יחביר, כי אסור אחר לנצח אלא
 אונים נעזר או נתינו עעלתי הצון הגזול הזה, אלא און נעלה כפואו, ונעלא לם לים
 עתה על ימי - והנה כן זה העלם אע"ן הענין כענין חכמה כלפטר, ור"ל אכזר
 או על ימי חזיק לומר העברתי איה חטאטי כעזום הבט, וגם שאל אסור כענין
 זה כעזום הזה, והנה אים או חכמה או חכמה או יחנינו כענין, ואזה חכמה כלפטר
 אלה יענין או אכזר אסוח, ונאין זה זה לטוה כענין יחביר, כי אומה נאון ונים
 כענין אעזום, והוטרוד עם זה הלואה הללתי וחלפתי - **ועתה תמה דוד**
 על עזבו וחלפתי באפו, אחר אספיקו הייתי איל חם וילי, וינאור ה' הי' חסיד אעז עני
 עז לחכם ינאור ונאכתי אלו יח"ל כחרי כן איהו נעז על לילי, ונע"ן או אומה

עבד, ופנה אל עלה אכל בצבתיים ובחסידיים לחנו כאלו, וא"כ אינה חוה צבור עלי אבסיטי
 או חטא גדול ועצום פנה - והלא לה"ה מולו, כצבור לפנייה אותו, היה עזר צדו בטבע
 כי כבר נצטו אנשים רבים, להם זכנים בטבעם או חטא זה וקנוי, וכלו התצאו וטעו, וגם
 כי כצבור אותו גדלו בחטא הגדול, והלא גליהם על עליהם וצלתי, וצלתי החטא הגדול בו
 עז לטבעו התצאו, אצלת העין הזה - והנה אשר אין כעין מולתי, ובחטא זה חוהתי אולי, וה
 זכאי טרם צדתי, ואזני העולם ה"ה התחילי לזכור, וזכרתי בעין הזה, וה"ה לפנייה
 אותו עזי בטבעי, וגם אולי כצבור לאו גליהם על עלי כאלו נטעזתי, אזלה יחם
 אותי יותר בנטיה הגיא או החטא הגדול, ובאופן לפנייה הגיא ולחלה כי פאך עז
 הקצתי אצלות את הזכר בעקבו, והחריז הזה - עזי סבה אחרת נתין צד על נפלי בחטא
 הגדול, והוא לטוב ה' היתה גמתי, וזכרתי יצתה הרעה התצואה הגואה אצלות עין ופתייה פנה,
 וזה כצבור מועזת גדול אלה תצאו וטעו, והתפלא או ה' אגזיע או הזכר הסתום והשוקא הזה,
 וה' החכמה אלה ה"ה אותו יתעלה בענין זה איסיה א"ל צדתי וחסידי כגואו או החטא הגדול -
 וזה אשר אין אשה תפלת בטוחות ובסתום חכמה טובי עני, והנה בטוחות הוא שלשון
 כבוד ובטוח - אשר אין ספק אצלו, לטובה בכבודו תפלת וטעו עליה עין הזה, ובסתום וה'
 הזכר הזה הוא סתום וטעו, איך יזכר זה כתיב נצולתי, וכן טובי עני החכמה אלה ה"ה אף
 עמ' זה, והבן זה הפירוש כי הוא נפלא מאוד, לא נפלו עליי -
הראשונים כולם עם כל חכמתם - ויהי פנה בזה הוהו הלואה הלפנייה
 והתלפנייה - והנה חלל צד או החטא עמ' אלו הזכרים, יותר נגז הלם, והוסף חטא על
 פלעו, פיהם כמו התצאות וגם חיוף נגז כבדו יתעלה איחס אותו בהסתם או החטא,
 ובפני חטא גדול פנה, וה"ה אשר אותו אבזוח על פלעו ואכל וטעו יתברר הסויה עליי כי
 הוזה וצדק ירוחם, וזה אשר, תחטאני כייזוב וטעהי תכבסני ואלג אכתי, וה' או
 הזכרים או זכרתי חוה ארצו אטתי על חטאתי, אלא לטבעי אדם הוא זה, כאלו
 נפלי כזכר חוה וטעו, ואתל סבות והתפלות, וטעו עזוסו אף העול העולק וטעו

אונקם אים ע'א כ'א פ'ע'קם חטאוי כ'ג'ה : אונק'ל'ס'ק'ק' ג'ס ע'א ז'ה , א'חטאונ' כ'פ'י'ז'ו'ב' ו'א'א'ב'י'נ'
ו'ל'ג' , ו'ר'א ל'א'ט' ח'ל'ט' ע'א'ו' חטאוי א'ל'ר' ע'נ'א'ת' ו'ל'ר'א' חטאוי כ'י'ז'ו'ו' ע'פ'י'א'ו' ה'ז'כ'ר'ו'ם' ה'כ'ל'ת'
ה'מ'ו'צ'י'ם , ו'ה'נ'ה' ע'ם' ז'ה' ה'ו'ת'ר'ה' ה'ל'ט'א'ה' ה'ע'ל'ו'ת' - ו'ז'ו'ר' ע'ז'ב' ה'ל'ט'ע'נ'י' ל'ל'ן' ו'ל'ו'ת'ה' ה'ת'ג'ר'ה'
ע'ז'ו'ת' ז'כ'ו'ת' , ו'ר'א' ה'מ'ז' א'י' ע'י' נ'כ'י'ו'ק' ל'ו'ת'ה' נ'כ'א'ת' א'ו'ת' ה'ל'ו'כ'ת' ו'ס'א'ת' א'ע'ו'נ' ו'י'ה'י'
ז'ה' א'נ'פ'ל' , ל'ל'ן' ו'ל'ו'ת'ה' , ו'ג'ס' מ'ו'פ'י' ל'ט'ו'ן' כ'ו' ה'ל'ט' ו'ע'ו'ת'ה' , ה'ת'ג'ל' ו'ת'ל'ס'ת' ע'ם' ה'כ'ל'ו'ת' ה'ג'ו'ת'
ו'ה'ו'ת'ר'ה' כ'ג'ה' ה'ל'ט'א'ה' ה'י'א' - ו'ה'נ'ה' א'ח'ר'י' ל'ה'א'ז'ם' ע'נ'ט'ה' כ'ט'כ'ז'ו' א'ו' ה'חטאוי'ם , כ'ט'א'ס'ת' ה'ה'ו'ת'
כ'י'ז'ו'ר' א'ת' א'ז'כ'ס' ה'ז' ע'נ'צ'ו'ת' ו'ג'ו' , א'ז'ה' ה'ל'ל' ז'ו'ב' ה'ו'ו' , א'ח'ר' ה'ס'ח'י'א'ה' : פ'ע'נ'ז' ה'ל'ס' ע'א'ו' א'ו'ת' ע'ו'נ'י'
כ'ל'ו'כ'ו' ע'ז'ב' א'חטאוי' א'פ'ע'נ'ו' , כ'ט'א'ר' ע'ל'ה' א'ל'ט'ו' , כ'י'ו'ס' ה'ת'פ'ל' א'ל'ה' כ'ע'ז'ב' י'ה'ס' , כ'ע'כ'ו'ר' ה'ע'נ'ג'
א'ל'ה' ע'ל'ו' , ו'ס'א'ת' ה'ל'ס' א'ת'ס' , ו'ז'ו'ר' ו'כ'י'ו'ם' פ'ע'נ'ז'י' ו'פ'ע'נ'ז'ת' ע'א'י'ב'ם' א'ו'ת' חטאוי'ם' ו'ג'ו' - א'ז'ה' ה'ת'פ'ל'
ז'ו'ב' א'ו' ה'ל'ס' , א'ל'ס'ת'י'ר' פ'ע'נ'ז' חטאוי' ו'י'ס'ח'ה' כ'א' ע'ו'נ'ת'י'ו' , כ'פ'ו'ס'ן' ל'א'ו' ל'א'ו'ר' ז'כ'ר'ו'ם' א'ז'ו' , י'ה'
כ'א'ל' ו'י'ה'י' ע'נ'י' א'ח'ר' ה'ס'ח'י'א'ה' ע'א' ע'ו'נ'ז' ע'כ'א' ו'כ'א' , ו'א'ס' י'ל'כ' ע'ז'ב' א'חטאוי' , ע'ע'נ'ל'ו' א'כ'ז' ע'א' חטאוי'
ה'ג'ו'ת' , ו'א'ו' ע'א' ה'ע'ז'ן' ה'ג'ה' , א'ח'ר'י' ל'כ'כ'ר' ה'ו'ו' נ'ח'ס'ת' א'ג'ר'י' ו'א'ו' י'ל'א'ו'ר' ע'ע'נ'י' ה'ו'ל'ס' כ'א'ל' , ו'ז'ה'ו' א'ח'ר'
ה'ס'ח'ר' פ'ע'נ'ז' חטאוי' , ו'ר'א' כ'ס'א'ת'ק' א'ת' ה'ע'ז'ן' ה'ג'ה' , א'ו' י'ה'י' ה'ע'ז'ן' ה'ג'ו'ו' ע'ז'ב'י' ה'ל'ו'י' ו'ע'ז'ו'ב'
א'ת'א' ה'ס'ח'ר' פ'ע'נ'ז' ע'ע'נ'י' ו'א'ת' ה'כ'י'ט' ע'א'ו' , ו'כ'א' ע'ו'נ'ז'ת' ו'י'ס'ח'ה' , כ'פ'ו'ס'ן' ל'א'ו' י'ע'ל' ז'כ'ר'ו'ם' א'פ'ע'נ'ז'
כ'ל'ו'כ'י' ע'ז'ב' א'חטאוי' כ'כ'כ'ר' א'ח'ר' , ו'ז'ה'י' א'ז'כ'א'ק' כ'ע'ע'נ'ן' ה'ע'ז'ן' ה'ג'ה' כ'ט'ו'ל'ו' א'ו' י'ל'א'ו'ר' א'ו'ת' - י'ס'י'
ו'ה'ו'ת'ר'ה' ע'ם' ז'ה' ה'ל'ט'א'ה' ה'י'כ' - ו'ע'ת'ר'ה' ה'ת'פ'ל' ז'ו'ב' י'ז'ו'ר' י'ת'ע'ב'ק' ה'ל' - ע'ע'נ'ו' א'ח'ר' ה'ס'ח'י'א'ה'
ו'ז'ו'ר' ה'ט'ל'ע'נ'ג' א'ת' ט'ה'ו'ר' כ'ר'ט' א'י' א'ו'ל'ע'ם' , ו'ר'א' כ'א' חטאוי' ו'ה'נ'ט'ו'ת' א'ל'ה' כ'א'ב'ט'ו'ל' חטאוי'ם'
ע'ו'נ'ז'ת' ע'ע'נ'י' א'ג'ר'י' , ו'ת'ן' א'י' א'ת' ט'ה'ו'ר' , א'ח'ו'ת' כ'א' חטאוי' נ'ע'ב'ק' א'ז'ו'ס' כ'ר'ז' ו'א'כ'ח'ו'ר' כ'ט'ו'כ'
ו'ג'ס' ה'ו'ח' נ'כ'ו'ן' נ'כ'ו'ן' כ'ע'ר'כ'י' , ו'ז'ה' כ'י' א'י'ן' א'ז'כ'ס' חטאוי' א'א'ט' א'ס' כ'ן' נ'כ'ע'ס' כ'ו' ה'ו'ח' ל'ט'ו'ת' , א'כ'ן'
ת'ן' א'י' ה'ו'ח' נ'כ'ו'ן' א'ל'פ'ט' כ'א' פ'ע'ס' ע'א' נ'כ'ו'ן' , כ'כ'מ'ו' ז'כ'ר' ע'ס' א'ו' י'ז'י' , א'ס' ה'ו'ו' חטאוי' א'ע'ל'ו'ת' ,
א'ו' א'חטאוי' ע'ע'נ'י' , ו'א'ס' ה'ע'ל'ת' כ'ה' א'ע'כ'ב'י'ק' א'ו'י' כ'ט'ו'ת' ל'א'ו' א'ל'ו'כ' ע'ז'ב' א'חטאוי' א'פ'ע'נ'ז' , ו'ל'ע'נ'ת'
א'כ'מ'ל' ע'ע'נ'ז' ל'א'ו' ה'ת'ע'ב'ק' ע'פ'י' א'ח'ר' ה'ס'ח'י'א'ה' כ'ע'ע'נ'ק' ע'ם' ה'ה'ז'י'ט' , א'א'ט' א'ו'י' ח'ל'ו'כ' כ'ע'י'נ'ז'ק'
כ'ט'א'ר' ה'י'ת' ט'ר'ם' חטאוי' א'פ'ע'נ'ז' , א'כ'ן' א'ו' ה'ל'א'כ'ת' א'פ'ע'נ'ז' , ו'ז'ה' ח'ז'ק' א'ו' ה'ת'ח' ע'ע'נ'ז' , ו'ר'א'

וְגַם הָיָה כְּשֶׁלֹּא יִבְרָא אֱלֹהִים חַיִּים וְחַיִּים עָלָיו וְהָיָה כְּשֶׁלֹּא יִבְרָא אֱלֹהִים חַיִּים וְחַיִּים עָלָיו

אלה דברי בני ישראל ואלה המעשים אשר עשו להם -

ואלו המעשים אשר עשו להם ביום צור למען יזכרו פולחן ואלה המעשים
הבציעו בארץ ישראל בארץ פלשתים ואלה המעשים
אשר עשו להם ארץ ישראל
— א.ל.ל.

א
(Metaphysica)
חקירה עמוקה כפי שרשי חכמת האלהות
על שלושה מדות מהיג מדות של הקב"ה :

וגם כן ביאור נפלא על פסוק זר וקשה הנמצא

בספר ירמיהו הנביא ע"ה .
אמר והעלוב אשר נוצר ואל פתחי הסוכות
 היקף מלואו יצוי ענין אלה בארבע —

ירמיהו פירשנו פסוק י"ב והלשון הכתוב האור וקראו את הרבנים האלה לסוכות
 ואזרח לובה ולובה ולמה נאום ה' לא אטור אצואם
 ע"כ — והנה הענין כזה הפסוק הוא זכאור וזה כי המאור **חסיד** אינו נופא אלא על המאור
 כבודי ה' הלא הצונק את הצביונות ונניח את העלית המורה אמר על הלה לא יבנה המאור
 הנה איהם או החסידות וזה הוא אם כן הנבנה כמאור ירוש' כמאורו כי חסיד אינו נאום ה' —
 ואומר **ראוי שתדע** לכבר **עצמו** פעמים רבים ככתבי ענין לאלה המאורים הדין חסידים
 אלו ית' והם חן **חסד** **רחמים** וכבר הלכו אנשים להם לומר נרבים ואינו כן
 כי הם שאלו עבות שהיג וזוהיו לא הנבנה וזה זה לומר להם קיומם על ענינם והתאפיים
 והוא לעצמן כביאורם — והנה כמאורו צריך להבין **חסד** נאור על הרוב כאלוהי
 הנבואה על הטובה הנפלאים הן הנוהג כמאוריות כ' פסוק ג' ואומר זה זה הסבר אלה העלם
 צדדי עמו ועצמו זה יהי הטובה אלה אנכי וזך צוב כמאוריות כ' פסוק ז' וזה אים לבם
 צולקם חסד ונאור עם אבונע וגי' הלא אים התפלא אצלות הטובה או אבונע צוב לטואל
 סיון ע' פסוק י' ונאור אים אים או הוה זה הסבר את רצון וגי' והכונה הכי זה הוא הטוב
 אלה צדדי עלה עם רצון ל' וכנה רבים איון מספר — ובהיות הענין כן הוא לעבאר כפי
 שגל הכונה זה לאחר הטבע **(Metaphysica)** **גדר הטוב וההטבה**
וחילוף מדרגותיהם כמאורם עכ"ל זה לעצמו ונניח ככתבי ענין — ונאור
 הן הנוהג הוא לכל **שלמות** כמאור הנוהג המופתיות והמיונות האם והנזונה אים הוא
טוב והעבר הנוהג המופתיות או החסרון כמאור הסכנות הוא ריע — והנה האם לטוב
 כן אלוהי רבים או אלוהי פרוט והנה כמחיצת השלמות הוא נאור **איש טוב** או אלוהי

טוב בעיניו בעבור השמים והאדמה והכל הנמצא בו — והכתיב עזר שפינים עמ התדר
הזה, כי המרה אשרה / ויבא אנשים אחר האור כי טוב ואלא לאור ההוא ה"ל טוב בעיניו
בעבור השמים אלה היתה בו — והשלימה אשר טוב אי כי צוניתו אע"פ אלוהי שלטי צדק
והכונה, להצונו לא ה"ל נחמ אצלן אחרון אלא אלוהי כי בעבור זה ה"ל זמיר צדקו זכא צדק
צדק וצדק במרה כ"כ, ואזה אשר טוב אי וגו' בעבור שכל אלוהי הוא טוב בעיניו, וזכונה
נמצאו פסוקים רבים המורים על אופיית הגדר הזה — אונם גדר ההטבה הוונה — ע"ל לכו
אול אלה אבנו נטה, וצוה"פן בפועל כאם הוא אן האפ"ל י"ב, זכאי נבואי לכו על עליהו,
אזל שחביו החסדנות הנמצאים בו, וזה גם אלוהי אן כמפ"ל אן כמפ"ל, אן בעיניו חובבים
כזו המון ואלה זכריו הנפלאים צדק, הנה האל ההוא נר"ו **מטיב** — והנה הטוב בעיניו,
ישו כן ההטבה או הזאת, ואלה שבתורה שהיא אף, **הטוב בעצמו — ראשון**
לכל צדק אלוהי בעבורם הזכיר ההוא הוא טוב בעיניו, **הם יותר רבים** —
שנית, יותר גדולים, **שלישית יותר מתמידים וקיימים**, הנה כפי צדק
הזה, הזכיר ההוא, הוא ג"כ יותר טוב בעיניו — **והנה בו יתברך נמצאו, מאלו, כל**
השמות יחד, והם לפני, כמותי בעצמי הכוונה בקוצו ובחליבות, והם בו אלוהי, נמצאים
ונמצאים יחד, ה"ל אלה נמצאים ושמעידים בו עצום וצדק, ואזה הוא יתעלה, הוא —
הטוב העליון — והנה הנמצא כזו, ה"ל הכרואה כזו, ה"ל אלוהי אלה כתיבאיה זה
לפ"ל, כמאשר המרה ויבא אנשים אחר כל אלה עלה, והנה טוב מאוד, ה"ל אלוהי בעצמה
כפי זה לפ"ל — ואחרי אלוהי אשר על האל יתעלה למה הנמצא הטוב, כמאשר הזכיר א"ל
כי טוב וגו' והנבואי, ע"ל זה אשר כלם ה' ואנשי הדעות ואלה אשר נבול — הנה זכאי לזכור
גדול און ליצור בין השמיים הנמצאים בכלות הכרואה לבעבורה נקראה טוב, ובין השמיים
אלה בו י"ל, לבעבורם הוא גם כן נר"ו טוב — **והנה ההפרשים הם אלו, ראשון**,
לכל הכרואה או נמצאו השמיים והננינים כזו אף נחמ, ואבד ב"קם אלוהי אן האפ"ל אן
נמצא בעצמי הכוונה אקב"ל: **אלהם בו יתברך נמצאו** כל השמיים יחד, ושכלי סיון אן העזר
אחרי זה, **שנית**, אלוהי הנמצאים, בכלות העולם הם נקב"ל טוב (אין גלעדנט)

ואין אחת עינה לל אה השבחה היותר עליונה / אונם השלימות הנפלאים בו יתהם כולם באהיבוא
 תבואת בגזל ובחליבות / רמ לכל אחת מהן היא עליון כשזרקה כפי שה לופלי אה בדינה **שלישית**
 השלימות הנפלאים ככלל הצואם הם הוויס ונפסדים בו : **אולם השלמות אשר בו תברך** הם
 בו נפשוניק ונפסדים / רמ להם בו שצואם ועצ צואם / ואין להם שלמות נתיבה או יתהוב בו / וגם או נצדרי ונפסדי
 ואויפסדי ונצדרי ונפסדי יתעלה כלום צדוץ הנתיים / **ורביעית** / השלימות הנפלאים כצואם / ואין אצואם
 שצדוץ / ואו האפסדי בו ונפסדי יתהיך : **אולם השלמות אשר בו יתעלה** / אינם נפסדי או
 שזואם / ואו להם או שצדוץ / או **שמעצמות** / יחויב / הייה או השלימות כולם להם באהיבוא
 תבואת כספרי / ובחליבות / וצואם ועצ צואם / ואפסדי / ואו יתהוב ונפסדי אצואם אפסדי ונפסדי
 נפסדי ונפסדי שום שלמות אן השלימות / אן ונפסדי / ונה כולו ונפסדי כשופסדי ונפסדי כחכמה זה
 לאחר הטבע / אולם האלימות אהבין אלו הסודות הנפלאים / אן — והנה זה הטבארי אכחייני
 הטוב כצדוץ / הוא יתהיבוא אה **הטוב הגמור והמוחלט** / ואין זוהה או ככל הנפלאים
 ההוויס חוזה או יתהיבוא **וכפי אלה השרשים** / יוכנו אצו / אינה פסונוק נויס כספרי תהאם
 פולח צ"ג — ונה אפסדי כחכמים / ה"אך גאווה אכל אכל ה"אך התאוו / אף תכון תכל כח המוט :
 נכון כספרי שזו שצואם אמה — והנה **נאות** הוא שאין אהמות / כשואליה אה כי גאווה גאווה ונפסדי
 רמ להווי יתעלה הוא עליון ונפסדי שזו / ונה כצדוץ השלימות הרבים והגדולים אלה בו — יאמר הכתוב
 להווי יתעלה הוא הנפלא העליון (*Superior, מלך*) שלן בחיינות / **אם בעצמו** / כצדוץ לכל
 השלימות להם באהיבוא תבואת כספרי / וכזו כן בגזל ובחליבות / הם נפלאים בו יתהיך
 ונה ונפסדי ה"אך גאווה אכל אכל / רמ כשואליה שכה אה כח הגוף / וכן הוא על זרף השלימות
 הוא יתעלה נצדרי ככל חסרון / ונפסדי שכל השלימות / רמ לכל השלימות נפלאים בו / שכל הצדרי
 אחת אה / או שזואה נפסדי ונפסדי / ונה ככל השלימות אה **לבש** / אוה השלימות אלה הוא יתהיבוא
 או שזואה שיהם / יל אהם לנ בחיינות / רמ **המספר** והחשיבות / איס כספרי / כצדוץ לעליון
 תבואת אספריס וכולם נפלאים בו יתהיבוא / וויס החליבות / כצדוץ לכל שזואה שזואה אלה בו ונפסדי
 אהבין כאלו הוא כנפסדי / אכל הוא בו כעליון השבחה אלה או כנפסדי / ונה אה **לבש הראשון** /
 חוזה על שפס השלימות / ונה **לבש השני** / על חליבות / **שלישית** — ונה שזו **העון**

התאזר / רא כו לא יאמר הווא אומר כל הגוף יחד כמוןן שאו יתפזרו חלקו זה ענה כן
 השליח כואם כפי קולו שברגותיהם להם יאמרום כו יתעלה כמוןן לא יעזר עמם אפילו
 שרקה נטנה שברגותיהם בלאם עת שעתים כו יזאת זה תפסו עצם האבות כבאלו או כו
 להתבאר בחכמה זה לאחר הטבע | וזה בתבואת הנשנע! וגם אב עצמאיים ושתדלים כו
 עצום ועז עצום / או סר ואלו יסור / ועל אופן אחד ליה ובלתי מתחיל - ואשר עז - אקלמכון
 חבל וגו' / רא למו יתעלה / בוצע צלן וזו בכתבה הלעית / רא עזב כריאות הנעצמאיים /
 והוא אשר / **אף תבוך** וגו' / והכונה / או אב לבו יתעלה עצמאיים כל השליח כפי צלן
 שברגותיהם : אלא לם השליח הנעצמאיים חזרה או ית' רא כבאל הכריאות הם פעולותיה
 יתברך / וזה אשר **אף** תבין חבל וגו' / רא למו ית' ויתעלה כוצן ובראו את העולם /
 וכעבור זה כל השליח הנעצמאיים בעולם הם פעולותיה ית' - **ועל התקדמת הנמצאים**
 אשר השלוח **בל תמוע** / אשר לאחר הכריאות אין לעולם השליח שזמנו עצמו / אלא
 הוא יתעלה הוא **המנהיג והמשגיח** הטיב על עצמאיים שלת' פסו / וזאת זה אין לשום
 עצמאיים עיקר העצמאיים כאל - ואשר עזב כבון כמוןן **מאז** וגו' / והוא חסדו על ההבדל בין
 העצמאיים אלה את יתעלה / והעצמאיים אלה אינם יתחזקו או יתברך / וזה כי **הכסא**
 אשר זכר השלוח כבאל חסדו על הלוי / כמוןן הנביא / לעז' צה' כמוןן כה אשר ה' הלוי
 כמוןן וגו' - אשר **ישה שמים** היו זכונים **מאז** / רא כלעמי הכריאות / והיה
 אם כן התחלה או עצמותם בפועל / אבל **הוא יתעלה אין לו התחלה** בעצמאיים
 אלא הוא עצמו עצמו לעולם ועליו עצום על אופן השליח ליה ובלתי שלטנה / והנה
 זכר השלוח את הלוי כבך / בעבור ליה החלק המזכיר העצמאיים / והאין הינו
 לפיה כערכם / ואלו תעצמו **כפועל** וזאת הלוי / וזה אמרו / **מעולם אתה**
 רא למו יתעלה לך דת' דת' בעצמאיים אבל ה' עצום / וכבן זה כי הוא
 נפלא וזו - **ומעתה נבאר** / מדרגת ההטבה / או הטובה אלה יקבא האדם
 כי גמולו זה **ידאשוק** / כל עזב לשליח את אשר יקבא האדם כי הנואת הם יותר רבים
שנית / יותר גדולים / **בזנות** / **ישלי שית** / כל עזב ליתאוף הנשן / ומה יקבא הטובה

ולא אם יתמיד באדם נון רק אהלים אחר גבירי הנח כפי צורך הזה הטובה ביותר כן יותר גדולה -
 והנה מזה התבאר, להנצלת השלום תמיד זכאי הפסח, או אבד נצטא אחר, אלא באמצעות
 נואם שנית, זכאי נבלה לכו על זעליו **שלישית** בשלמות הימים רבים וגדולים מה לעולם,
 הנח הנצטא שהוא השטים הצולין, והטובות הבאים ענין הם צולנים כשיצא - והנה התבאר
 בהכרח מה לאחר הטבע, וסככים צעו ככתבי ענין - **ראשון**, להלם יתעלה זכאי אבד צבאות -
 וכאשר השלוח באשר טוב ה' אבד וגו' **שנית**, תמיד זכאי הפסח תמיד אבד צבאות השלוח והנח
 ענין כאשר השלוח באשר וחש ה' צולם וצב צולם וגו' ולא לחסדו, והוא הטוב המגיע ענין ית
 הוא תמיד זכאי הפסח **ושלישית**, השלמות אלו יכלו צבאות ענין יתעלה הם רבים מאד, וכפי
 זה לעולם בטבע הנצטאים אבד, כאשר השלוח באשר, זה רק טובך אלו צפנת איראון וגו'
 ולא שיהי רק הוא הטוב והשלמות אלו צפנת או הצדיקים, להם כפי טבעם זכאים אבד רבוי
 השלמות הם - **ודביעית** השלמות אלו הוא יתעלה חוץ אבד צבאות, המגדל בתבואת הגדול,
 כפי זה לעולם, ואם אשר השלוח, זה גדול זעלך ה' וגו' - **וחמשית** ה' או יתעלה השלוח
 על טובותיו, ועל זה אשר השלוח, או אנה שביחך פיר וזכאוויתך דמזדים וגו' - והנה זה כולו
 התבאר לקרא יתעלה הוא **המטיב העליון** לעולם, ואין ככל הנצטאים נואם בזה או
 כדצנן ההטבה - ואם אשר השלוח, טוב ונשים אמה וגו', ולא להוא יתעלה, הוא כנצטא הטוב
 הגדול, וגדל הששים אבד בתבואת זה לעולם - ובשנים אחר אשר, הוצדו אבד כן טוב כן
 אצולם חסדו, ולא להוא ית' הוא הטוב הגדול שלע בחינות, ואם כנצטא, הוא הטוב הצולין
 והנחוט, ועל זה אשר הוצדו אבד כן טוב, ולא להוא אבד צבאות אבדו ואלו אלו, כי הוא הטוב
 כנצטא, והטוב הואו אלמ ואלמ ואלל ולעית, כי אצולם חסדו, ולא לחסדו או טובו זגיד
 או הצולם כולו, ולפיכך הוא ית', הוא השטים היחיד צולין לעולם, ואם גם כן בחינות
 ההטבה או הנואם צבאות או ית' ההילול והלבח - ואם נצטא ככתבי ענין ג'ב, להלם הוא
 רב חסדו, כאשר המורה ה' ה' או רחום ורחמן ורב חסד וגו', ולא להוא הטוב והחסד שלע
 בחינות, ואם כעבור הטוב הנצטא כן כנצטא, ואם כעבור הטוב אלו יכלו צבאות ענין ית'
 תמיד - והנה ככה ביארנו כמה לעולם, להחסד והטוב **עבן** אחר להם, ואם הוא זכואר להוא

יתעלה / הוא / החסד העליון והמוחלט / עד הנה / בכינוי הגדול החסד והנתיבות
 ועתה נדבר מגדר הרחמים וחילוף מדרגותיו - וזה האיל הרוואה כחכיו
 כעל אשמה / חסון או חסדנות / העבדיכם ועצרים אומם כמנעל / יהיו החסדנות והם נפלים
 או גללים / והמהוב בו עצבון עליו / הנה העצבון ההוא / נניא רחמים / והאיל לעצב
 בו העצבון ההוא נניא רחום - בירק של / אם אנו רחמים / כל אנו חמוס סוכל יסורים / ואמהוב
 קנו עצבון / וזה בעבור להם אינם בעל אשמה וצלות - אולם כראותינו אדם צדיק וחסיד להוא
 שנגד וצדק / שיש תמיאב קנו עצבון על זה / שיה בעבור להוא בעל אשמה / ואם אנו רחמים
 לאנו רחמים עליו - א: ומה אם תבי' ביכולת הגדול / אסן החסון / בעל האשמה / הנביא שלח
 המלצה אלו אחר הרחמים / אסן החסון שנועל וכל / א: ומה התבאר אסן הגדול הזה / הנסיון -
אולם מדרגות הרחמים / הם אלו - ראשון / כל צד ~~הנעלמים~~ ^{אלהיה} הנעלמים ^{כצד}
 השמים / הם יותר רבים / ושנית יותר גדולים / ושלישית / כל צד לחסדנות
 הנעלמים בו הם יותר רבים וגדולים / ורביעית / כל צד להתאור הנסן בעצמות
 החסדנות או החסון / בו / הנע כפי צדק ההוא תבי' העצבון השמיאב בעבורו בעל הרחמים
 יותר גדול וזה - ומה כל הנעלמים / א: אם אשמה רבים וגדולים / כמאמר השלוח בואם בחכמה
 עליו וגו' / והתורה אשרה וירא אנשים את כל אלו עלה ומה טוב מאד / ואם אלו נעלמים
 היו טובים ואשם כמכאור זה לפעל אדם כפי טבעו / והכסיון אשמה עליו כמאמר
 בואם בעצמם נעלמו / כמכיון נעלמו / ואם כפי זה לפעלו הנעלמים על זה צדיו נעלמו / והוא
 אסן יופי ואשמה / ואם אלו הנעלמים קאן הלי' אשמה רבים / וכפי זה אה"ן האפלה אקבא
 וכמכירה אם תעלם בהם חסון / ובעיני חסדנות רבים וגדולים / הנע אביר באסן בני אדם
 הלי' כפי כו' / ומעלב עליהם / כמאמר המורה והעצבן או אבו וגו' - והכונה / ש. א. יתעלה
 גיצול על אלו החסדנות / ומעל אסירם שהם כל צד לאשמה האפלה עצם / ואם כמאמר שכינים
עלם מצד בחירתם אקבא המלצה שנועל ומהוא / וכמאמר ילדי הנביא ע"ה (פירוש פ"ג)
 כמאמר הם כהיו כצדיותם ובלענציותם נעלם הפלה / אם אנו אביר כמאמר והגדולים
 אבירם אהם וגו' / וכמאמר אחר אשר הנביא הוא / צונו ויכח היו עבדיכם ביני אבינו וגו' -

והנה אפסדים אדם מהיו החסונויות בנברותו רבים וגדולים ומתמידים זמן ארוך
מהיל העצבון אצלו יתעלה בעקבות כל כך גדול כשדוגה עז לתיגע אלו כה יכול אצל
הבכיה / וכפאסו הנביא ירמי' ע"ה באשרו וזק או תלפזו כססתרים תכבה נפלי ופעניגיה /
ובכונה / לורכו ומזול החסונויות להיו כיליון כדמי ההיו / והם בעבור ולעמם ומוצ בחיותם /
שצבו עצמם אקבא ההלפעה והתלוצה שנו יתברך בעבור זה היל' הגכה כה יכול בונה צויהם /
ואם להעצבון / או הגיעול על חסונויותיהם / או על דונותיהם / הגיע אצלו יתברך
בעליון המדרגה / והכן זה כי הוא נפלא שאוב - והנה בעבור העצבון או הרחמים ליל
או יתעלה על נברותו כשלאו בהם חסון או חסונויות / אשר השלורה ורחשו על כל עצלו וגיו
וכאנה בעבור להם נברותו או עצלו / ואם בעליון / אשיות - ושבירות הרחמים תפי' כפי'
צורך האשיות והחסונויות הנמצאים בהם / וכשו לעצם / והנה אפי' זה לביתורן / התבאר
שהרחמים נשלו תפי' אן הטוב או החסד / וזה כי הטובה והחסד אפי' גברו הוא /
אסף החסונויות ובלאדם את הזולת כפי' זה לפעל / ואז הוא שחיה כפי' טבע הטוב
לתי הויה עצבון או גיעול באב איל הטוב / ברמות היות חסון זה נמצא בעל האשיות
כי האיל האצורה / והוא אלו אביו רע / עצום או יתעלב על חסון חבירו / ואף בהיות
זולת החסון ההוא / שבעל האשיות היותר גדולים / ואזרבה ! ילח עליו ארוץ אביו -
וזה התבאר גם כן לבל עוז לבטוב הוא יותר גדול / תפי' העצבון או הרחמים גם כן יותר
גדולים - ואחרי לטון ככל הנמצאים / נמצא זה לתפי' טוב בעליון השבירה / אלא גיל באבר
כשו להתבאר כשה לעצם / הנה אס כן הוא שבויר / לרחמים אשר או יתעלה / הם גם כן
כשדוגה היותר גדולה לפעל / ואז הוא שבויר לבנו יתברך ויתעלה / הוא החום
העליון והמוחלט - וצויה נכרי מגדר התיק וחילוף מדרגותיו - וזה
לכחיות איל הם ונלא וגכה שאוב / כשו השק או לרין הלנים הילכים והלונה בשכות
ינקאצם הביוט כסברי פעם יפוי / ויכר על אבו זכרים טובים זכרים ניהוים הנה
אנחנו אשרים לטען שלאו תיק כציעו - וחזק אס כן אין צנין אלא ההסברה פעם
והבאה הנקבא אצם הביוט / שאל זה לבוא גדול ונורא שאוב - והנה האיל הוא אלו אנחנו

שוכנים חן בעיניו - נקרא **תנון** - והוא לזכרון חן או אהבה לפי המדרגה בערכו ועל זה
 אשר המורה - יראה שיש אהבה ודחוקה והוא יתעלה יורד פניו ויבא ויבא אותם
 בסביבות יפות וזה בעבור שצוהו בעיניו - אולם אם האדם תכבד וינחמו או ילמדו ויבדו
 עם הדין בלא הנח אנו אנושים לבוא אדם גדול וסתר פניו מעיניו או לבוא עם האדם ההדיוט
בהסתר פנים / וצוה אשר התורה ונחבי הסתר אסורה את פני עמך וגו' והוא לתאמתה
 והצדק של **לשון צדק** על גבול צדקתו / אלא אפילו יסתר פניו עם / ולא ידע ארמונות
 וכל אסור עליהם / וכל זה בעבור גבול הלצת אליו הם שתיבדים בו / וכאשר ילמדו זה באשר
 ובפילוסופים כפיכס אפלים ציני עכס / כי יביכס בזיום אלו וגו' והנה אם כן ההסתר פנים הוא
 יספק החן - **אולם מדרגות החן** הם אלו - **ראשון** / כל צדק לבאיל הנחמה הוא יותר
 גדול / **שנית** / כל צדק להבדיוט הוא יותר פחות / **ושלישית** / כל צדק להחטא אלו חטא
 ההדיוט / גדול / הוא יותר גדול ועליו / ובא עם כל זה זכור צדק באובה - ובהסברה פנים הנה
 כפי צדק החטא / תפי' וצדקות החן בעיניו גם כן יותר גדול - **והנה הוא תעלה** הוא
 בתבואת הגדולה / כמאשר הלוחה / כי אגבול וסוף גדול כל באוהים / ואנחנו נרדפי חוסר הם
 בתבואת הלוחה נגדו ית' / צדק אגבול לפחותינו / אפילו הנכסוים הגדולים נראו צדקם לפליים
 וזה כי אברהם אבינו צדק אשר על צדו - ואנכי צדק ואשר - ואלה רבינו צדק אשר אנחנו מה כיתאנו
 צדקנו / ועל כל זה הוא ית' סביר פנים אלו / ואפילו אם חטאו נגדו בתבואתה לפלי / והסוף
 בתבואתיהם / אסוף יבא אגבול ההלצה מעיניו ית' / כמאשר יתנא הנכסו צדק באשרו / החסוף אהסוף
 כמות הטו / הוא לבובו זכרון וחי / לבובו זכרון כס הרעם אה תעום כיה / לראו וגו' - והנה
 כל זה נשק שזכות טובו וחסדו ית' / כי האלו טובו / יבדו תמיד עם כל אדם באובה ובהסברה
 פנים / והוא הודו בדרך נצל ובנין / ואחריו לבוא יתעלה הוא הטוב הצלון / כיו לעצם והנה
 החנינה בעצמו מעיניו / היא גם כן בעליון המדרגה והתבואתה / לבוא יתבדק הוא החנין
העליון והמוחלט - **והכלל העולה מהדברים** / הוא לעצם אלו
 זכות הלוחה / והחן / חסד / רחמים / הנכה שתיבה עם כדיותו באוספתם שתיאסוף

וזה כי הרחמים הם שתרפלים עליהם כדומה ואפילו על הרעים ביותר גדולים וכמו שהזכיר
 באשר וחסיו על כל עוליו וגו' - ואזכרה! כל עוד להלצה הוא גדול יותר ברלצתו וגם הרחמים
 גוברים עליו יותר וזה כי הרחמים אפי' גדלים הוא העצבון המתגבז בכעז הרחמים כדבור חסרון
 העצבון בכעז השלמות וזה יחויב לכל צדבילת החסיונות העצבניים בו הם יותר גדולים להם
 העצבון עליהם תפי' יותר גדול ואחרי אפילו הרעים כבחיות טמאם הם כבחיות היתירה
 הם זולאים שפני להם עול יבין לא תרבה וכמו שהם לא עול יבין טבעו בים ואותם אופנים ליה זכו
 הם כדבור להם עול יבין והם בעל סאסות כעוף ים הנה אין על הראוי אשמה באבתם וזה
 כעצבון הלי' בהם חסיונות רבים וגדולים הוא שתצרכו עליהם יותר ואם להוא יתעלה הוא כל יבין
 על כל זה אין עולך שפע התלוצה אחר הרחמים אסוף החסיונות והם כדבור לסיוע ^{החסיונות} ההוא
 הוא נסתר אצל או בהחירה האנושית ואין ענין להם יתעלה אצלם כעצבון לא כל בני אדם
 חולף שראות לשים - אלא החק והוא היהסבר פניסו ומה שטמא על הרעים
 היותר גדולים וקבר להם צונבים את עוליהם הרעים ולקיים או הלי' כל אפי' וכל עול -
 אונם להם שתפנים ברלצתם אצד להם לצונקים או להם חסיד הוא חסותו ענין זה כעצבון
 הנפשו ילצי צדי באשר ובהפולכס כפיכס אצים צני עכס כי יביכס בזים ואלו הלי' כיון
 לאונם צונבים את הצבורות אלו בניס אפי' כן או מעיל להם את לצונקים כי צניבת הצבורות
הוא תנאי הכרחי או בעל התלובה ונזאת זה או תועיל התלובה כאל - אונם שבת **החסד**
 והוא הטוב אונם שתרפלט אלא על הצניקים והתפנים כלבד כעצבון הזלתי ה או יתצט טוב
 אוכלי בתפנים וזה כדבור להם אפי' צניקים שכינס ~~צני~~ צניס אכל התלוצה והתלוצה שני ית -
 אונם הרעים כל עוד אלא בתלובה אשה אונם וכאים אכל הטוב שני יתעלה וינצט הטוב
 אונם שצני ית חואה! כי שצב עצמו הוא שוכן חסיד אלהי צ טובה אכל צבראוי כעצבון הזלתי טוב
 ה אכל וגו' אונם השנינה הוא אכל שצב וזה כדבור להם שתפנים ברלצתם ואונם האונם אכל
 הטוב שני ית וכצבור - והוא לאשר הכמס וחנתי את אלא אחן ורחמתי את אלא איהם וגו'
 וברלו חסיונותם וחנתי אצם ליתע הגון ורחמתי אצם ליתע הגון - ונה או אשר הכמס
ואתחסד את אשר אתחסד - ונה כי אפי' זה לענין אפי' החק והרחמים הם

ותפלתם אפילו על הרעים היומר גדולים / אנשם שבת **החסד** / והוא **הטוב האמת** / הזגיד
 שנת י"ת אינו מתפלל / אלא על הרבינים בלבד / כי הרעים אינם נכונים שבת צדקם ארבה הטוב שנת
 יתצא / ואם נשאלו אדם טוב בעולם הזה / אין זה הטוב האמת / אלא נראה בלבד היות טוב / והוא
 רע בעצמו / טאור האורה / כפחית הרעים כשו עלה ויצינה כי פועליו און אלגזם צדי צד וגו'
 ר"ל הטוב אלה הרעים בעצמם / נתיאן אדם אלהייתם / אשן יהיו נכבדים ואלגזים אצוסי צוסיס /
 ואינו אים כן הטוב / הזגיד עה"ל כצדשו / כי הטוב הבא שנת בלבד / הוא הנצח הנצחית וניס
 הנפל ארצה נצחים - והבן זה הביאור כי הוא נפלא שנת / או נשונן אדם בו שכל הנכונים הסתכל
 בו כי צורחתיך צויו! - **ומעתה** / נתיאלכו אצלו אינה פסונים נמים כסדר ויארך ה' נכרים
 או פסונים ה' וזה אשן התורה / ואזה אפי כו ביום ההוא וצבתיים והסתחת פני עה"ל והיו
 אכזא אצלו רצות רבות וצרות / ואשר ביום ההוא / האו על כי אין אנוני בנרבי שצונו החצות
 האלה / ואנכי הסתר אסתיר את פני **עני** ביום ההוא על כל הרעה אלה על פני אא אנשים
 אחרים / ע"כ - והנה הנול. באו הפסונים הוא שפירוסה כספתי כל הערלים / והיו אחרי
 להוא יסוד יסוד באשנתו / לכל ענין של ויבוי / למן ולטיחה וכפחה / והנה אחרו ללמא התנדו
 על הטאום / כי אשר על כי אין אנוני בנרבי שצונו החצות האלה / ואזה אים כן יסתיר ה' את
 פני עה"ל / ואי ירצה אלוה אים ? וצוד ו' אשן / אזה אשר הכתוב ברואלונה / והסתחת פני
 עה"ל וגו' / ואחר כולו התנדו אפני י"ת / אשר ואנכי הסתר אסתיר את פני עה"ל וגו' / והנה
 או אבד לה' / או סח אים את הטאום על הויבוי ההוא / אלא שפכא ההסתחת פני עה"ל
 וזה הוא זה ונלה שנת כהנן יתברק! **אלהם** אפיסה לעבם אנו / יהוא הכא על נכא / וזה
 לביאור ה' נצבונים הרעים שנים שתיאפים נצחם כחלו כ"ב ואשרו או הוא / ונצחם הובו
 כצבאית האבות / אבא כפרו בהלגחה / ואשרו אין ה' רואה אומנו / צנב"ה אים האוץ / ואשר אים
 התגה הצואם שתיח גלגל הירח או שצרכות הלמים / ונצחם שפעו בהלגחה / ולשוו היל"ה כנרבי
 ואם אין / ובוסה אזה הרבה - והנה שטבד הרלע הוא כבוא צויו שטניה / לאל טאור אצבד אונים הוא
 זה / או יב"ה נצעה שד כי / או נרצו לא הנג"ה נטו"ל על / אלא כופר ומה בהלגחה / כי הוא
 נחלה בעינו היות צדיק וכל / וחולק לים יהי הרעה הגואר עה"ל / הנח יעלה על כולו /

והציל אותי מלפני ידיו על און חסדו כפסו וזנה הוא אשר אצול חנה ואן יצא מאת יתברך וזנה בצבור
 להוא אונן שלמה על זכרים לפיכך כסונן אוא הוא אבד צורה שנתה הטבע וכפשוטו המורה ואם
 טאכו צדי עני וגו' - והנה זהו אשר הכתוב יאמר ביום ההוא על כן אין אונן בנרבי שלפני הדעות
 הוא רש כאלו באו הרעה עליהם היו אשורים להסבה הוא שפני אליו אונן שלמה על הזכרים
 הספיק ההיום ונפסדים כי אם תב' הלמה עליהם וזנו או באו הרעה הגוה עליהם וזנה בצבור
 היותם בעיניהם כצדיקים וחסידיהם והל' או יצול אותי הצדיקים שפני להו הוא עוה בשלש -
 וזכרם על כן אין אונן בנרבי הוא על זרף היל' בנרבע אס אין והוא סיוון התלמה והזכרים
 הלפנים הארציים והיו שחסיק הצול הגוה אוננה שנתה הטבע אכן כפס הכתוב על און אשורים
 הרעים ההסתרה פנים וזכר אונכי הסתר אסתרי את פני עמם וגו' רש בצבור לאו הרעים
 עם כל הרעות אלו בא עליהם או אבד שאלו לבן במלובה ואו חסיטו חטא על פלע וחלבו
 לכבות את האש עם השמן רש אסאן צונן ויהם עמם בצבורה יומה גזוה והטורה
 זאוב והוא סונן התלמה שנת יתברך חו' ! והנה עם זה הגדילו את המדורה אצלו ית'
 וכפשוטו המורה כי אל נחה באפסי ותיעב עב לאו החמיה וגו' ובצבורה תב' צונן עליהם
 לעזוב יבאו עליהם צרות רבות ורעות און שפתי עב אורי יכוחוס טבעס הרע והזנות כי שנת
 ית' בא אהם הצרות והרעות ההם והזנו על עונם וכפשוטו התורה והתנבוא אט עונם ואת עון
 אבותם בעצמם אלו שצלו בי ואף אלו הלכו עמי בקרי וגו' או אע יכנע אבהם הצולו
 ואז יתן את עונם - ואשר הכתוב כי שפני או אונים אחרים רש בצבור לסאן התלמה
 יתעלה מהזכרים הארציים וזכרו ^{סבה} ~~לפניה~~ היא מסורה אבד או עצבות הלסים והם
 אונים אחרים אצל ולאו כפשוטו התורה ופן תלא צינע הלסים וגו' אלו חז' אונק
 אונם אכל הצנים אלו חמת כל הלסים וזכרם אנה ג' וגו' - והנה עם זה הוטרבו הלואות
 אלו הצרות אצל - ואשיב אל הענין - ראוי שתדע - להאיל
 להוא טוב שפתי עזנו וגם כן בהלפיה על הגוה ובצורה גזוה זאוב רש האיל
 אלו או בעצמו שפתי רבים וגזוים וגם כן הוא שטיב אונתם בתלנו אהם שפתי רבים
 וחלובים כפיהם לפיכך הנה האיל הווא נעא באוננו תסיד וזה כי הוא הגוה

נערה שאת חסד לעולם שני יהוה טוב / וכו' להתבאר כל זה אצלך באוניבות / וזה
 אשר השלוח / אבד אלה נש"ל כי חסיד אצל וכו' / הנה ה"ל אצל ארוא חסיד / וזה בעבור
 הטוב והשאת לה"ל בו בעצמו / ומן כן בעבור טוב אלו השם את הנזות כפי זה
 אפ"ל / ובעבור הכבוד / ויהי בוד עולה שלט וזכר וכו' / ואחרי לכבר נשם אצל אלו
 יתצא / הוא הטוב העליון / הן במחנה על עולם / והן במחנה על הנזות / וזה הוא עקרו
 להיות יתצא / הוא גם כן **ההתמיד העליון** / ואין בכל הנעצות חוצה לו י"ל
 חסיד כוונתו / **ומעתה יובנו** / בכרי ירו"ל הנביא צ"ל / באשר בלם ה' כי חסיד
 אצל וכו' - ה"ל להיות יתצא הוא הטוב הגדול שצ"ל / וזכר הטבתו או הנעצות
 החיים חזן שני י"ל / וכו' לכבר התבאר אצלך באונות - וזהו זה לרצונו אב"ה -
 אלה זכריו / נש"ל הכולל / ה"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו
 על יד אלו בא"ל כה"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו / וזהו שצ"ל אלו

בראשית פרשה ב' פסוק ל"ז / זה אמן הכבוד ויהי צדק ויהי בועה ויהי צד אלו
 בראשית אלו - ו"ל אלו ואלו / באשר וכו' אלו ביום האביצו / ואלו אלו על
 וזהו הכבוד וזהו ביום האלו / באשר הכבוד כי ללתי יום עלה ה' את האלו
 ואת האלו וכו' / ואלו אשר הכבוד כ"ל / אלו האביצו כ"ל / ה"ל אלו האלו - ואלו
 על האלו על זה הספק / ואלו אשר הכבוד היה ביום האלו / ואלו אשר הכבוד היה
 בין האלו אלו כה"ל אלו / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד
 אשר האלו וכו' / ואלו אשר הכבוד הם על זרוע זרועים אלו / ואלו אשר הכבוד -
 אלו אשר הכבוד / על אשר הכבוד אלו / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד
 ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד
 ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד / ואלו אשר הכבוד

הוא יזע והוא יזע העצבים ככה כי יזעל לכל העצמות הקצוות העצבים יזעו בני אדם
 וכל בהיותם ^{באמצעות} העצבים הטבעיים הנה בעבור גזלם ייחסו אלו יתברק
 כאלו הוא בעצמו העוצל זהם זכאי אצלם כדו ארזי ארץ אלו נשע ארץ כהריו ארץ להבית
 ית' כן הן ארץ ערבים וזוה ארץ הרבה והנה כל אלו הם עצבים טבעיים לעוצל זהם
 הוא הטבע אבל בעבור גזלם ייחסו לו ית' כאלו הוא בעצמו ית' העוצל זהם והסבה קנה
 הוא בעבור אלו ית' לעצ תרע בעצמותיו ארץ עצמות העצבים הטבעיים ואלו
 הלעצת התרעיות אין אדם עצמו התרעו העצמות כל אלו הוא ית' הוא תמיד הסבה הרובה
 והרואה לכל העצמות הטבעיות ואלו הסבה העצמות היותר נפלאים זהם ייחסו אלו ית'
 כאלו הם עצמותו זולת אצלם - והנה כאלו יום הלילה נערה הבריות בוא זכיום הלביצי
 התחיל הטבע ואלוהי ה' העוצל ארץ עצמותו ונערה עוזב והתבונן ארץ העצמות
 הטבעיות הבריות ייחסו אלו ית' בעבור גזלם וכל לתחום לו ית' העוצל הרואה
 הכולל אלו התחיל הטבע ביום הלביצי - ה' אלוהו הוא ית' העוצל ונערה - והוא הבריות
 זכיום ארץ הלביצי שאזכר אלו עלה ויהו ויון הבריה אלו ית' העוצל ביום הלביצי
 כי כמר נערה הבריות על יזו ביום הלילה אבל הנרעה בו הוא בעבור הטבע העצמי
 עצבים ביום הלביצי ואחר אלו נערה הבריות ביום הלילה והעצבים הם ארץ לעוצל
 זהם ה' הטבע הנה בעבור היות העוצל ה' ה' העצמות הטבעיות הכולל ארץ
 נתיחסה אלו ית' כאלו עצל בעצמו ביום הלביצי - והוא הבריות זכיום ארץ זכאי
 שאזכר אלו ביום ארץ ארץ והוא ארץ טעם על אלו היות הוא ית' העוצל ביום הלביצי
 והנה שאזכר כמר נערה ביום הלילה והנה ארץ הבריות בוא ה' ארץ העצמות
~~ה' העצמות הטבעיות ארץ הטבע הכולל והטבעיים ה' העצמות הטבעיות ארץ העצמות והנה~~
 בעבור היות הוא ית' העוצל ה' והנה זהם נתיחסה העצמות הרואה אלו ית' ארץ
 והוא כאלו עצל בעצמו זולת אצלם ביום הלביצי - והוא עס זה הלואה בואם

(עין עליהם)

ארץ העצמות ופלי הבריות
 ה' העצמות הטבעיות

פירוש נפלא

על תפילות של חכמינו ע"ה נמצאת בספר תפילות סיון 3. ומה ובעולם האוטל על צדקתו ופתי
הטובה הירח אלוטל -

אמר נפתי נמצא אבן וכן באופן הנדל, לתפילה הזאת היא נלוטת ההבנה מאד, כי האות
הנמצאים בה הם נדמים, והנמצאות אין להם חיבור, ואם נלוטת זה ע"ה, והתפילות (בשתי הוסיפות) -
ואם פירשו אותה יפה כאלו יצוין ספריהם, וזה לתפילה הזאת אברה היא נלוטת אצל זמתי -
דעה, אין ספק להיא ואלה ענינים נדמים ונלקחים, אכן התפילה כפי צדקתו אברה באופן
לתפילות מספיק או נחוב אברה הטובה -

תפילות סיון 3. תפילה אלה אלה האנשים ומה צד ונעלה יביעו כוננתו ויל אלו בתפילה הזאת אלוטל -

השאלה הא' באשר ה' צדק אתה היית אצל כפי זור וזור וגו' זה הוא הנדבך בשאר צדק ונפתי
אשרו אלוטל שלפן זכור או זכור, כפי צדקת אנשי נדמים (בכרית א"ה פסוק כ"ו) ואלו אלוטל
הם שלפן אנשי נדמים, אבל הפירוט הזה אין לו שחר, כי כאלוים יצדק זה היטב אדם שלפן א"ה וכן
ההיבוא והבתיים והחברות הם שלפן אצל, אבל זה לא יצדק א"ה. צדקו ה' אצל אלוטל כי אצל אלוטל
כפי זור וזור כפי תפילות, ובכתי וזכור אדם הנמצאות ההנבואה להנב"ה אלוטל כפי
אבל אצל יצדק אלוטל אלוטל כפי צדקו - גם לא נעלה היטב אשרו ה' צדק וגו' עם הנעלה אחריו
בטיב הדין יאלו ותפול אצל וגו' -

השאלה הב' באשרו תלוב אצל צד זכור וגו' זה הנדבך בשאר תלוב, ואם הוא שלפן
תלובה, הנה הזכרים אין להם אופן, ונעלה גם כן אזה אשר אחר זה, ותפול אלוטל כפי אדם -

השאלה הג' באשרו כי אולי יצדק כפי צדקתו כיום אמתו וגו', ואכאורה הפסוק הזה אינו נעלה
עם הפסוק אפני, וזה טעם אשרו כי יצדק ה' אלוטל כיום אמתו אלה עבר -

השאלה הד' באשרו נחמת יצדק יתו וגו', ואכאורה הפסוק הזה אינו נעלה היטב עם הפסוק
אפני גם האות הם נדמים, והצדק הוא כפי -

השאלה ה' באשרו אפני שיען כן הוצד וגו' הנה הפסוק יצדק אלוטל -

השאלה הו' באשרו, לובה ה' צדקתו וגו', ואכאורה הפסוק הזה אינו נעלה עם הפסוק אפני -

השאלה הזו / באיזה ימים כונני עלינו / ועלי ימינו כונניו / אזה כפי הפסוק דצנן ככאן
באיזה ימינו פצנים זה אחר זה / כונני עלינו / כונניו / ובאי צריך זה טעם -

ואומר בהיתר שאלות

הנה מרעה ק"ג א"ת תפילת בעד ביה ילמא ואיכא חניני החלק הראשון זכור כלמא
לא הנכה / באיזה ימינו אצוא יסבר אדם למחא לא חניני תפילת ואיכא יתפיל / והחלק הזה נחמא לו ה
עצין אמה היית אן וגו' ונעלק עז ואלמורה ב"א"ה - והכונה הכוללת בו / הוא אגב ע' להל' הוא
גדול מאוד / באופן של הזכרים הגדולים נולדו הוועל איים בצומת בני אדם / אדום גדולים / הם כצניו
כענינים / והוא גם כן גבור וחנן ואין תפלות / וזה אס' עכ"ל - בעבור היות הוא יתברך פועל באמצע
עצום וצד צואם כל אשיותינו הנצחיים בו / אהם באת' בעלי תפלות בעשפרי ובחליבות / וזו עכ"ל פצואותינו
בעבור היותו כמות א"ת הצואם בכח תפילתו וחנן ואין לעצור / גם בעבור הוליע א"ת ילמא אלופנים בגלות
ען ארוך מאוד / והם עם צני וזו / וכל זנייות הגוים אהרע צדקם והלשונם עזא פני האבזה / והוא יתברך
אהם תמיד אצור וזולע וצ"ל אונתם וכלל כל אייביהם ונתיין אהם כל צרכיהם תמיד / והוא גם כן נורא מאוד
בעבור שתינו נולדו פנים אשם אדם ונפילן אהבין הנחובים אלו / ונענען צדקם כחוט הלציה - אע"ל אונתם כפי
צורך היותו אלה עלו / ותינו אמה אהם אפילו דבר נטן / וזה נראה בעבור היותו צננה א"ת ילמא עם נרובו
כצונו וכצדו ובכוחו / ען ארוך מאוד בגלות הוועל א"ה הזה / עז לטעט הגיעו א"ה הפסד / עג בעבור
לתינו ולשרים א"ת תורתו כראוי ולא לביים אלו ככל א"ת / ונעלק זרעה כלמא הזה אחר מאוד כמראה
באיזה הוא הגדול הגבור והנרעו אלה או לאו פנים וגו' והחלק השני זכור זה צדו והרוב פ"ת
אלה סבלו / ליהא בגלותם ונחמא לו זנותם לעי' יהי' ונעלק עז באינו לעני כ"ו הגא' והכונה הכוללת
הי' הוא אפרי א"ת הצדו והרעות הסובאים / ליהא בגלותם והם יחנינו עמחא פ"ס / נצחם הם הלשונות
והרימות והגיהולים אלה צדו עליהם ען רב / ונצחם הם הסבלות והטפלות וחסותו הידיעה ככל
חכמה ותפלותו וזניותו הנצחית בין / ליהא ככל ארוך גלותם / החלק השלישי זכור זה התפלה
אלה תפלה ולימא אצדעבדותם אלו כפי לטיט אגואה לזניה והכונה הכוללת היא אחר
לתינו לעמיתנו הם נצחים מאוד / והם אבד לבצים לעי' / וכל עמיתנו הוא הכל ואלו ואין כי פתאום תפיל

עליון המות , ואז אין אנו יודעים איך ענין ענין חיות , ואם הצורך המגיע אלינו על צניעות המלכות ועליות
 הצבירות , הוא נשני וארוך מאוד , ואולי נצחיי , אפיכר האוי אהיות אנו אבם חכמה ואצנום כו
 הענינים המלשיים המפסידיים עלותינו וקאים ועובדים מהר , ואצנום בלבד באיזו ובלימות
 התורה והמצוות , כי הם חיינו בעזה ואורך יסיון בעהבה , אמנם החלק הרביעי הוא הפלא
 אל"ה אלוהים אמת , למה ואפירות אמותם , ומהחיל למה "ה צב צתי וגו' ונצטרך צב ועל
 יבין טעם , והכונה הכוללת הוא , אל"ה , למה שחיון אפ"ה הגדול ויהי נחם על למה אלה צביו ,
 וזה אצ"ה חסדו הגדול , כי אף תפ"ה חסדו הוא , גם ילמד אמת , למה כפי צורך הלינים אלה סבאו
 ציות רבים וענינים בגלותיהם , גם אהיותם גבורותיו ופעולותיו או , למה , וטובו וחסדו או
 פניהם , ויהיו חביבים ונצפים בעיניו , כאלה היו , למה בימים הנבדלים אהבה גם אהיות
 ועל יביתם בעצמי צואם הגד אברהם , ופעולתם עליהם יצאה , ויהיו שניהם , צואם הבא —

ביאור המלות

עסוק " כענין הוא שאין חונק ומכירה כו (שואל או סיון ב"ה) אזה תבטאו כו בזה , ובשפת אלה
 צויתו ענין וגו' ואין הכוונה ככאן כו לפירוש נבטא עפ"י ח"ס , אלה צויתו , אע"פ שאין למה ענין
 אהבה , אלא היה או אשר אלה צויתו בעצמו , אבל הנדבחה כו הוא , אלה צויתו בחונק ומנע
 אצ"ה כהם כבוד , ואמתם עבדים אמתם , צד"ה לם , והבטת צד"ה ענין ככא אלה יטיב את למה
 וגו' ומה ג"כ שאין חונק , וה"ל אולי חונק אצ"ה כאלה ה"יטיב אלה , ומה האין הוא גם כן
 ובצדדו , וה"ל חננו וצדו וענין ענינים אהב — עסוק לצי כהם הריס ילכו וגו' שאת יקלד הוא
 שאין הויה , והענין להתחייב או ה"ל טאם נצבאים בלעדית הכריאה אלא נצבאם התבאו כענין
 המצוי , ויצאו עבטן הארץ , כו הילב היודעו בתלמוד שן העבור עבטן אנו , כו להתבאר כהכנס
 הטבע — והחולאין והבא , שאת ותחולל הוא שאין התחלה כו (לצ"ה צ"ה עסוק ג"ה) הכיטו
 או לשוכרים אביבם ואל למה החוללם , וה"ל או למה למה האם הראשונה אלה התחיל אנו
 למה אצ"ה ענין — הכל הוא נבטא עפ"י ח"ס , ונראה , תבל , שאין בלאו , כהכרי
 להאין כהענין התם אינה בפניה אלא עזרבת כהם — עסוק ג"ה תלב אנו צד ככא וגו' תשב

הוא שלשן עברה והתקנה יבאו והלאה העם כעל וגו' והוא להעם הזאת והתעבב עצמו כעל כל
 הזון הבוא - לפי אהל החיטט או יצאו אהל זעזעו והוא התעבב עצמו כעל הזעזעב והוא יצאו אהל זעזעו -
דכא הוא שלשן אב נלכה ונכבא וצניע וניכוח ולפי אהי - פסוק עז זמרת לכה יהיו - זמרתם
 הוא שלשן זרם זים רבים וצניע לטיפה והעברה **ישנה** הוא שלשן לנה יצניק הוא שלשן
 צ. צים ופריחים - פסוק עולם עולם אזור פער והוא שלשן הצאה והוא זכר למה נצאם
 ואין ידוע - פסוק כליו לעני כיו הגה הוא שלשן והגין אבי וגו' וצניע זניחה או זחלמה - פסוק
 ויחכם עלו זון הזאה הזאה אין או חבר כעניו וזמרתה לפי צניק והוא עסק ופעולה וזו
 צניע הכל ולאו ותבאו - כי גז וגו' הוא שלשן ויק שמים על הים וגו' וצניע כורה או מורק - חיש
 הוא שלשן ויעל או אהב זן הלפים וצניע עפיה ופריחה - פסוק סו למנות ייע כן הובע וגו'
 אצני הוא שלשן וספונען כן הוא שלשן כנס זכריק וצניע אזה המ זכריק - ונביא אב
 ככה תקו שלשן הבוא פאזם הזכיר זכריה או הכירו - פסוק יב ועלי יבוע כיונה עליו
 אה כונן הוא שלשן עליה כעו זעל ה כונן יביר וגו' -

(ביאור הענין)

אמר ארון הנביאים משה רבינו עליו השלום ה' זעזען אמה היית און - ה' זעזען אלה כח
 ה' כעו זכ אלה עכה או הגאולה ה' הנכה און ככל זור וזור אגבור וזעזען אביו או אומתו זיב אויביו ואלכניע
 והלכה כל שונעו הנשים עליו אהרע צעו וכפאזר לעז הנביא עליה ככל צרתם או צר ואלוך פני הולעים
 והלכה אשור צעו אונכי ככרה וגו' וזו כטרם הים ילכו ותחול און ותכל ה' או אבד נחמה היות הלכה
 וחנך כעבור הולע תשיב אהי ילחאו זיב אויביהם ואלא גס טרם אלה כרה אהי הים הים התחיל און ותכל
 אהי הולע ה' טרם כריאות אצואם ה' ה' ה' בעל אבורה און תכאית והוא אבד ענק כריאות אצואם ואלא
 אצואם וצד צואם אמה או ה' אבורה וחנך ונה בעבור לה' תועל בו בעלם ככה און אהי הפסוק כל
 אפיוטם להם באת כעזי תכאית תשיב אצואם וצד צואם וזמרתה כנה הלואה הואלוע - וזו ה' ה' ה'
 און עז ככא וגו' והוא שמתין והתעבב עצמו עמ ילחאו כל הזון האורך הבוא אלה המ בגאולה וכאו

כעצט אן הכאה ובהתעורר / ובהו אשור צד רבא / ה"א צד הגיעם אן הלפאות והנציבה ונרומים הם אן ההתעורר
וכאשר ילדה הנביא צ"ה באשור / כן בלה חזיר וכן חסדו פלין הלבה וגו' ה"א פ"ו החזיר והוא עלם הלבה
הנפול זהו ומהיכל / כן נפלו ילדיו בגאותם ונצלו ילדים ונפסדים - והנה אשר על כן באו אשור וילם
אנצל באשן יחיד כענין הנפול אברה עם רבים באשן יחיד כ"ו ומהו אן תיבא ערבי יצחק וגו' ורבים כן /
ונתא אומם אנצל / כעבור לפגאות אנפלה ערבים והם כ"ו האומם סובלי יסורים - ואשר / ותעורר אברו כענין
אדם / ה"א הסבה לפעבורה הנכה ומעכב עליו עם ילדיו כן הנפול ההאחר ההוא היו כעבור לפגאות
עלפה אלו ילדיו בתלובה וינבו על יבי זה אן גאומם / ועם זה הוטר הלואה הלנית - ואשר כי אנצל
לנים בעיניך פיוס אמתו / ה"א לטין אמתו אנה עמיתו ה"א / על תלובה לילדו כן כן אחר / והטעם
כי אנצלו אן אריותו כן כן / ונה כי אנצל לנים הם בעיניו כיוס - למהו אמתו אנצלו - והענין לטין
כענין ערביהם כן כיוס ואמתו / באמצעות האלה / והיום אלה היה אפי' האלה אנצל ונחמם אמתו /
והיום לא אחריה כיוס / אבל אחר שנצלו ה"א / אן אלה כן כ"ו אשר העלמה עליו כחליכה כעורה
ואלה כיוס יאמר / הנה אן יצנך אנצלו אשר אמתו אשחר / אבל כן הנפלים / **העם - ההוד -**
והעתיד - הם כולם אלו כיוס / ונה אשר העלמה היום אום כענין תלפזו / ואן הכונה כיוס
ואן ^{אמר} / אלא לתמיד ה"א / עלפה על תלובה לילדו ואשר כיוס וגו' אפי' לכה הנפול כ"ו אנצל כיוס
וכעבור / ואשר עזר כי יעבור וגו' ה"א לפגאות אנצל לנים למהו כן אנצל אשור / על כן זה כיון למהו כן
הנה הוא עובר ואין נים / אבל ה"א / למהו ענבו נים תמיד על אופן אחר ואין ענול תחת הנפול / הנה
אפילו אנצל לנים הם בעיניו כיוס אמתו אלה עבר / ואשר כי יעבור באשן עתה / ה"א לילד לנים
יעברו כ"ו היום אמתו אלה עבר / אבל לנית ה"א / אנפם ערבים אפי' לטין כן כן כן / וכאשר
העלמה ומהו הוא ולעיתים אן יתנו / ואשר עזר ואלמורה כן אלה / ה"א למהו עזר עזרה היום הלם /
כן הם אנצל לנים בעיניך / והוא כ"ו הלואה הלנית והלא לית - ועמה אחר הלכה הנה עתה /
ועתה ^{אמר} אפי' הנהו והרעות אלה סבלו / למהו בגאותם / והענין כי שאלה עינים והרעות סבלו / למהו
בגאות האחר הנה / **ראשון** רבו וקבלו הלכות והרקות והרביפות והגירולים אלה עברו עליהם /
ושנית / כעבור היום על ערבים / והוצרכו אכל ערבותיהם כעבורם / וכלם אן עלאו אהם
נפול אמתו כן כן / והתעסק בתפלותו ובאשוריותו והבזוה"לם ונלמו סבלים וערומים עכ"ל

יביעה / וישלישית / הוא מוצגו אלה היה / אלמא / כי אפילו אם נצטא בהם על המצט איל עלי ונכבד /
 הנה על הרוח כיו אבסוף איבי בואת וצונו ובנין / וכו אפחות או מניח הצולר והכבוד או כניו / אוא האכו וכו
 וצלו חרפת עם ובנין בני אדם / והנה על השון הראולן זהירות אשר מרצה בתפילת נרות וכו ר"ל אמה
 האם נכמת אט / לראו בגלות / עם השמות וההיקוות והגירולים אלה עברו צדיקים תמיד / והאלה אכן הנכבדים
 באופן נכמת לראו נחם עם / אפי' לנחם עם אינו פוסק / אבל הוא נחם תמיד זה אחר זה / כנתיבה ואינו באי
 וכן ה"ל ענין / לראו בגלות להרבות והגירולים עברו צדיקים במעלה וכן אחריו / וכנעט באי הפסק
 אע"פ על השון הלני זהירות אשר ילנה יהי / ר"ל לראו / ופעם גזולת פכאותם בעצנים גזולתם ואלוהים
 הם כיו ילנים / כי הילן אינו יבצר אומה / ועל השון הלאה זהירות אשר בכונת כחזירי יחולק / ר"ל אם
 היה אדם נשן זה צולר וכבוד / הנה היה כיו עלם הלאה הצוב וחולק זהה / ועל עזרה השון אלה היה אדם
 הצולר והכבוד אשר בכונת / זכך וחולק אצרה יואו ויבל - והנה על השון הראולן זהירות התפילת
 ואשר כי באינו באופק ובחומרך נבואת / ר"ל כי ע"י השמות באינו באופק / ר"ל באינו איבי באינו / וזה
 נצלתה באופק / לראו יתור גדול זה חסיה / כי בחינה הנצלה עדין פועל בפנים / אבל באופק ר"ל
 ביצאו כפר או הילק לראו החוטם / הנה יצא לחון והוא פועל בחונת - אע"פ ובחומרך נבואת / ר"ל
 כאלה ה"ל אר אבר חסיה ואפ"ל על לראו והנה או באינו / אבל נבואת / ר"ל להגיע אל כהמות גזולות
 ונשן כנה על הגירולים אלה הוכרחו ^{לראו} / הם נצלים ובנייהם אואפים וארכמות איה עם עניניה
 בא נצנים עמי או גוי ונצאפה או עם אחר - אואם על השון הלני זהירות אשר / למה נוצותינו אצדיק
 וצואינו / ר"ל חסרון יביעותינו ככל חכמה ותחבואה ואוננת / למה נצואים ענינו כל היומנו בגלות
 עב לאוננות לחנו עלינו בעבור גזול סבאותינו / הנה זה למה אואו פועק / ר"ל לאו נבואת הנצרה
 שפועק והוא החכמה והיביעה / כאלה היו בישים נבואים או לראו - אע"פ על השון הלאה זהירות
 אשר כי באינו פועל בעברתך / ר"ל לעבור העברה למה אנכמה על לראו / הנה נול כל יסיו
 פועל כבא חכמה / ולענין באינו כיו הגה / ר"ל כיו החלמה למה תיכף עוברת כי זהירות כני
 אדם צדיקים זה אחר זה ואינו צודדים / ואשר זה על הצולר והכבוד אלה היו אצלה לראו בגלות /
 כי עט ה"ל השון אלה נענו עמום ההוא / כי רוב השון יצאו כנצרו ובזוחל ובצונו - והנה עמה שפיל
 אבון הנכבדים בתפילת אהוביה אט / לראו אצורה אונתם אלהיה / אע"פ יכזו או בגלות / ואשר יסי

על צלילי הצבירות וצניבות השמות הוא גדול לזון חנה, צד לזון אדם וצד צדו אפרו לא הובתו אס
 הוא נצני או צנחיו, אס כן נבשו אבם חכמה, וה' נחצני כפיו זה לטפלו כזה הזון הנדו כצלילי השמות
 ובאזוז המורה ונבשו אן אבם חכמה כיונה כל האדם, ובמורה כזה הלואות הובציות והחשלות —
 וצורה שחיהו אבון הנבציות וצד אמתו אליו ה' קצד, ולואו אבציות אמתם קלותם, ואשר לובה ק' צד
 שתי ונחם על צבדוק, וה' יצן למזן אלו סבלו ולואו בקלותם הוא אדוק שווד, צד שתי החו כיוה הצוני
 הנה, לוב שחון אפיק ונחם על ~~צדוק~~^{הינה} אלו צבדוק צאיהם ואס, ולואו אונם וכאוס אבם בצבדוק צונותיהם,
 הנה עלה נאט וצד החשבתי חסן חסו אמה ונמו אשורו לבצעו כבונר חסדוק, וה' צם הבונר לואו
 גאואת, ולואו הנקרא כונר, כי גאואת חסדו אלה, לבצעו חסדוק, ושוו נרצעה וקלחה ככל יצני, ושוו צד
 בצבדוק ולואו סבלו גאואת שו ודוק שווד, לשחצו כיווה צניצני לואו אדוק וזן גאואת, לשחצו חונו
 רצה, והם הרצות אלו סבלו, ולואו בקלותם כל הזון האו — ושוו צד יראה לו צבדוק פצאיק, ובדוק
 על כונרם, וה' כשו למנחם ובני כונרם אפיקים כיו סבלו גאואת ורצות רבות ונלך אבם זה בצבדוק
 צונות אבציותיהם אלו הלכו צאיהם היכונה בקלות וחוסן אודותם, וכאשר התורה וקל בצונות אבציותיהם
 אומם יצני וקו כן צמה ^{הוא} ~~הוא~~ פצאיק או צבדוק, וה' או לואו, ובדוק גכ לו כונרם אלשוה אומם
 ככל הטוב אלו חטיב צם אבציותיהם, ומהו התלשון כפיו צדוק, וה' שיה כונר שיה — ושוו צד
 ויהי וצם ^{צאיק} ~~הוא~~ וקו איהו קאומכה והחכה לא הנכה צאיק כשו איהו, או לואו כיוסם נבציותם כהיותם
 צובדוק, וה' — ושוו וצלי יצני כונר צאיק וצלי יצני כונר, ונה כו כל הפצואת הרשום אודם אס
 אפצול, הם היגעה והטחה אפרים עצמו ואלהם ובניו כרונח ובולו, כני איהו חיים צריכם ושמנים
 ולחיים, וגם אטוח עצמו כצלילי השמות ולשוה המורה, אכזות על יצני זה איהו צואם הבו — וכל התורה
 והנבציות והכרובים שאוסם ^{לצי} לצי זה צדוק צדו אואו, וכפה כני אודם אבם איהו כהלקח אוו
 ככרים צאיקם שווד — והנה על קואת הפרעה וצריכה החיים אשו וצלי יצני כונר צאיק וצלי הלגה
 חיי צואם הבו כשצצות לשוה השמות וצניבות הצבירות אשו וצלי יצני כונר, וה' עלה צוני
 חסו, ולואו אן צדו אכל זה, אצן נפי חיים אבציותם ונפי גכ אבציותם אלשוה התורה ונפי ונחיו
 צואם הבו — ובמורה כזה הלואות הלואות והלבוציות י' דוק ותישכח —

אמר הווי ובעולם נפילי הזכות הילך אולמן - יען לאין אצלו ספרים אצין בהם והזכין בעצום
למאורי חכמינו וצדקיים למ אונם כוכותי אפיכך אט אוקל אולם גדל אוננו וצדק
לם המאורים אלא יקנו ביאורם כזה לבנו אזה אט אטכור אט אבד ספרים אלא
תצאון אל אלה -

אמר חכמינו ז"ל במסכת ברכות בפרק הרוואה רבא ושי פטיב כחוק אבכר בו וכתב
החלוטות לט זכרו אט עלטו כן ע"י שוק וכן ע"י לב צב אדעורה המאור הזה הוא עולמו מאור
איק יצא על הצט לאלים זכרים צם רוב בני אדם החולים חלוטות לא אט ובערית לבכר
הוא יצו אטו החלוטות כמים ופעולת הצטין לשכחו אהיכב הזכרים לל אהס הזכרות זה אזה
וחולטת הלכא כצט הלית אוננו וצב אטו ההרכבות ומה אטו ז"ל אהס כ"י זכר הלבים -
זהב טרם לאבאר המאור הזה אבאר האלמץ אחר עולמו וצדק אהכיתו ז"ל כזם כוכות סתו היה
עומד זה אונם למ אטו רבי יוחנן כל הין לבצ יום בלא חוק נקרא רצ זכמים ולבצ יין כל
יסעוד רצ אט חנני ולבצ אטו ולבצ אט אן לבצ יום ויניו נסע כחוק הוא נקרא רצ ע"י אן למ
אל ארצו אזה אטו רבי יוחנן למט נקרא רצ וט אטו נקרא רצ וטס עפע אלכמות סלמל כמות רצ
הנה על הפסוק צדקו ל אטו אזה אט אטו ולבצ יין כל יסעוד רצ וצא זיק הזל היה או אזה כל
יסעוד רצ וצוד ל אטו איק יצא על הלכא אטס יין אדם לבצ יום בלא חוק ליתיה כצבור
זה אדם רצ וטס יתיה כן יתיה רוב בני אדם הנצדקים בעולם אנלים רעים וחטאים - והנה אלה
זה אדם אדם אדם הנצדקים הדאשונה אספרי לבצה ל או סוג קבול כטבצ השכמות אבצין
האבות וזה כל החולים שלמים שלמה יום לבצה יום אטוב או רצ וטבצ כן אדם שלמים
שלמה אבצה לעם ורעה אזה אלא הזכירו החוקיים הרבה אטס התורה צויה צדו רבות אחר
זה המספרי וזה כי הלכא הוא לבצ יום והלכותו אבצה לעם ורוב המוצרים הם בחובל
הלכתי וצוד טורי הרבה וכצבור זה הצנה ככחכו עול כרצות הכחם אפרוט מספרי זה
למט פרוט מספרי לבצה כן ויספתי אסמו אטכס לבצ על חטאיתכס וגו לבצ יסו צדיק וגו הן
הן לבצה וגו והרבה יותר זה - הקדמה שני היא אכילת יסעוד אדם סגי צדו זה זיק
זל אטו אזה עטו או אפסיב עון רב והוא אט יבצ עון אטויה הנב אטיבין יאטו או תיכיל כבי
אצתו למט אובן או אפסיב סך קבול וצדום אטס אטיבין יצו זה עון וט יאטו או זכר וחולבים
כאכס בי אציה כלמה ואזה נצרה אט אטיבין על חנץ אפני הנשן אלא ילע חלמות הרעות האלה

אולם ההקדמה השלישית היא זו: ונה לפי אשר האדם אשר הוא זכר צדק צדקו על זכרו זה
 והוא זכר כו' (אמרו) ברוך זש' לניס או שולח למצות זכאי הפסח וזכאי הסוכות על
 זכר אחר כלל הנה הואן ההכרה כפי לרוב הטבע, לפי אשר יהיו בלתי (לפי או) הדבר הזה
 כחוק, או לחוסם שהזכר הוא, אשר אלו הם או זכר עליו - וכאשר ז' אין ענין לאדם
 אלא שהדבר ביושן - וההקדמה הרביעית היא: לפי אשר יחלק אדם בזכרים אלהיים ז'ן
 ארוך שאר זכאי הפסח, וזוהו הסוכות על זכר גלילי, הנה תגיע אלו לפי אלהי כחוקו, הזכיר
 או זכר צדקיים הים, זכרים גדולים ונפלאים שאר, וכבר נצטוו בזה עלים רבים בספרי הכתובים ז'
 גם אצל הכו' אשר בספריהם, ואין ז' הדורק אלהיים הנה - ומעתה נבוא אלה ענין /
 וזה לחולה שפירט אש הוא בסכנה, הנה בהיותו לוכד במטה יחידו ז'ן ארוך שאר כיוסורים
 עלים, אינו מסתכל על אדם זכר גלילי, אלא שחפץ אחר עליו הטובים והרעים אלה עליו
 ועל הטובים הוא אלה, ועל הרעים הוא שחורט, וזכר שחיה וסלחה וכפירה שהיא עליהם,
 והנה כפי ההנצחה האלהית הואן ההכרה, לחולה כצד היותו בלתי לחוסם שהענינים
 הים, וכפי ההנצחה הרביעית, הוא שחיה למגיע או לפי כחוקו, הזכיר או עליו עליו
 זכרים רבים אשר יורה אחר שור הגוף יהיו טובים או רעים, והנה יל ככאן שולח ענין
 חולאים - הצדק - והבינוני - והרשע - או הזכיר טובו הלפני אלו כחוקו,
 או זכיר או שהלכו הגבור, הלכו או אחר שור, והרשע שהענינים הגדולים, אלה יסבאו אחר השור
 וזה כיון להלך יל או לענינים רבים, וכפצט כולם לענינים אחר כחוקו הכו'. לפיכך כפי
 אצדו הזכיר או כחוקו שהענין הגבור, אשר יצטרף אסבאו כעבור עליו הרעים, וכמו אלו
 בהנצחה הלתי, אולם או הכינוי או הגז כחוקו זה זכר, וזה כיון לכו' יצטרף אסבאו על
 עליו הרעים, גם יל או לכו' על עליו הטובים, הנה אין ענינים או שהענין, אצל או יצטרף
 עליו שור כו' הנה, כפי ז' אצרה בלתי גם אין ענינים או שכלו, כיהוא אינו כענין
 החיבים למבוא אלו כעבור זה הלפני האלהי, והנה הויל הנה אינו נקרא הלפני כעבור
 אכא נקרא אלו רע, כעבור אלו ענין כחוקו או זכר או ענין כעבור, וזהו אשר יכיר יחנן
 כל הן לפי ימים בא לחוסם נקרא רע וגו' וז'ן הכוונה על שום כעבור, אלא על החולה וזהו
 לפי אפי' הוא שפיר אלהי כו' לפי ההנצחה האלהית, והכוונה לאל החולה או תגיע אלו כיון

הוא הוציא בחוס אטוב ואחר הצ' הצ' אן ננינו צ' צ' ואל רלע אלא איל רע זכנו למיוע
כמה לענין וסעיף רבינוחמן זה על הכתוב ולכח יין כל יסעיני וגו' כנתיב הכניין אל
אסור סברותיהם על הכתובים ונאמר עס זה הלען לאלוהי אלהי הערות כנאמר הזה
דוק ותשכח - ונעיתה אפרש הנאמר אלהי הערות כן ונה נעלמו אל אלהי אלהי
אשר הכתוב והחלום לאלו יברכו היה לו אשר והחלום הכל מקו והיה רבא סוכר אלסטין
זכר זכר רלע לחלום יברכו לו אולי חלום ואו בעבודות אלה עלה והענין העלך
עליהם אלהי הנאמר וזכנו למיוע כמה לענין והנע זה זכנו אל נעלם עי' שאך נעול אלא עי'
לז אן שאך זכנו חבלה וננה אשר רבא אל נעלמו כן עי' שאך רלע הכתוב הנאמר
כתוב זכר כן הוא הלען האלהי הענין צ' צ' יקיים תפיה על יני שאך והכתוב הנאמר
החלום לאלו יברכו נעלו כפי זה למיוע על יני אל - והנע עס זה הלען אלהי הערות

על זה הנאמר - (דוק ותשכח)

(אמר ונעלום - הנפונה הירק אלוטן)

פירוש על זכנו לד' כפי תפיה הענין וזכר כלעומ אולי טעמו וגו' עס סוף הנאמר

(ויש לשאול במזמור הזה ישאלות)

השאלה הא' כנאמר וזכר כלעומ אולי טעמו וגו' והנע אס חלומר כן אהובי ענין וכתוביה
בן מן הנאמר הזה היה לו אשר כלבז אלה וזכר כאלו גודל אספי אכילת
וילך וזה אן כניבועה הנינו כלעומ אולי טעמו -

השאלה הב' אלה אשר חלומר כאלו גודל אספי אכילת ינה הנאמר וזכנו ואלו הנאמר אחר -

השאלה הג' כנאמר כן תהא נעלי. לענין ענינים וילסטו - זה הוא הלען אלה הענין
אענינים אס נעלי זכר תהא כן והנע זכנו כאלו אשר חלומר אספי אכילת אלה
וטוב אלה בעבור לאלו חלומר אלהי עס כניבועה הענין אספי אכילת
כניבועה אכילת והנע זכנו -

השאלה הד' כנאמר גבול אלהי וגו' אכנורה אן חסון הזה הענין אספי אכילת אלהי
והנע זכנו -

השאלה הה' כנאמר בלעמי אלהי וגו' הכנינו אלהי וגו' אכנורה יראה לאלו חסון אן אס סדר
ונתבאל ענינותיהם ונה כן חסון הכנינו אלהי ונענו אחר חסון גבול אלהי וגו'
כניבועה אלהי וגו' אספי אכילת אלהי וגו' כניבועה אלהי וגו' אספי אכילת אלהי וגו'
כניבועה אלהי וגו' אספי אכילת אלהי וגו' כניבועה אלהי וגו' אספי אכילת אלהי וגו'

בצב^נ — וְכִי תֵּסֶף סַבְרָא אַפְסָא בְּיַמְּךָ וְלֹא בִּרְעוּבָהּ הַצִּדְקָה הַזֹּאת יִתְקַן הַיּוֹמָה הַזֶּה וְהַיּוֹמִים
 אֲסַבְרָא הַפְּסוּנִים שְׁלֹא בְּיָמֶיךָ
 השאלה ה' — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ אֲתַחֲבֹר אֶפְשָׁרָה אֵין אֲנִי וְעֵת כִּי אֶרְכֵּץ אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה ה"ז — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ רַחֵם אֶתְּוֹרַתְךָ אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה ה"ח — אִם הַלְּוִיָּהּ זֶה אֶתְּוֹרַתְךָ (וְעֵת) וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה ה"ט — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ חַוְצָה אֲנִי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ד — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"א — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ יִשְׂרָאֵל וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ב — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ג — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ד — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה ט"ו — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה ט"ז — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ז — בְּאוּרָשְׁמֵיךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ וְעֵת כִּי אֶתְּוֹרַתְךָ —

השאלה י"ח כמשהו צדור אשורק שורק ולפתיק שזכר שמה זכר לפנים צדן אמת ואזה כפא
 אומע כמאות מהאפתי ואזה פוט הזכר הזה זכר וזה הידוע כאלא לומר
 התורה כאלא כידוע -

השאלה י"ט כמשהו סור שורק ואלה טוב בקל אוק ומזכרו אזה פוט זכר פוט האוק זכר וזה
 עלית הטוב ניום שזכר המורה כאלא -

השאלה כ' כמשהו צדני ה' או צדניק וזכריו או לוצתם וזהו זכר צדני וזה לוצת ופא צדני
 הזכר וזהו כפא זכור -

השאלה כ"א כמשהו פני ה' כצול רז וגו' צדני וזה לוצת וגו' ניום ה' אצלתי אה וגו' המורה
 הלצ רצה וגו' והנה אפורה אלו הפסוקים הם זכוראים ונכתבו אלו כסדר כי פצם
 זכרין ה' וזה פן ה' הלצ וזהו זכרין ה' זכרין וזהו פן ה' הלצ והנה
 וזהו כאלא צדניק טעם -

השאלה כ"ב כמשהו צדני וזה לוצת ופא צדניק הזכר והנה זכר רבות רצות ופא צדני
 ה' הא כמשהו אצלתי ופא צדניק הזכר וזהו זכרין כפא הזה -

השאלה כ"ג אזה הלשט כמשהו זכר לזכר אלו הצדני ופא הזכר והנה הלשט זכרין וזכרין
 המוכן אלעם אחר המורה וזכר אזה הלשט והצדני הלשט -

ואומר בהיתר השאלות

ידוע הוא לזכר אדם וזכר פה המורה טוב אזה הלשט הא' כאלא זכרין ופא הזהו
 כזכר הלשט ואלא כהמורה זכרין ופא זכרין כזכרין ופא זכרין כזכרין ופא זכרין
 וזהו הלשט הא' וזהו הלשט הא' וזהו הלשט הא' וזהו הלשט הא' וזהו הלשט הא'
 פוצות באב והנה יצא אלפס הוא צדני ואני ופוצותה כזכר הזה אינו זכר פה אזה הלשט
 הפנימים ואז זכר הלשט אלו זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין
 האדם החסיד אה' ופא הלשט סתרים קבולם סתרי האבות והלשט וזהו הלשט הזה
 אזה הלשט הזה הוא רם ואלה וזהו הלשט הזה וזהו הלשט הזה וזהו הלשט הזה
 זכר הלשט והלשט הזה פוצות פה באב ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין
 כזכר הזה כאלא היה זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין
 גם הזכרים הלשט אלו זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין ופא זכרין

אבל בלעמינו אמת טעמו אפני אכזריה היה בסכנת גזולה ואיומת שמה עמי צאי ונתיב סוף חוליו ופעל
בן הנהל באבד / ונתן אנו מן המעשה הנדון הזה / ואומר בזה הלואה המלאכה : ונתן בצבור היות
בזב כמות היתא נצטוב עכא אונגבי ונרדף עכא לנחיו אלא ונתנה הזה יורה ברוב גב אדוני הצנים
ארוץ שגם אכן הנהל עצמו אצני ודברי כלם / ואמר אכרעה אמת ה כל צמי וגו זה כי יל בפאן לני עני
צנים / הנין האחד כאלו יתקדשן לרבות / יתרוץ כלפי עצה ויתעורר באבד אשור שבוץ עלה ה אי ככה
זה הרי האף הגדול הזה / ואם עלתה אפי יותר שלם בני אדם הצלילים אלא אם נהב וכסוף אחר
ובגדים נאים אהבילם / ומכאם טובים אכפול / ופתרנים אמת עליהם ובניהם בריוח / ותמיד הם למה
אב / האגם אפי אדם כמותם / ותמיד אפי הואך כמותן עם בגדים נרוצים ונעלים שטוחים / ופעט אפי אי
עכא צאי אפילו פתי חריבה אכפול / ואלת זבני טובים בזמן גזול / ואין כפתי אפרנס ומשיב אפי צוען
ובוכה אה אפרל אפי צור וזילוצה / והוא אומם אפיני שלוצ / ואפי חפן אולא עני / ואזרבה כל צור
לפי שחנן אפי יתדכו צאי הדרות שברחלותי / והצני הזה הוא באבד אלהי צואה צוה אכריות
ובצבור זה יתרוץ באבד על גיחות ה וזרותי — וצור בצבור אפיני הרע הזה יל או איבה נסתרה
באבד על צלי הלי צוה / הנה ברמות אפי בני אדם ופקרטי כצאי צואה / האלים ואלהים אמת עלה ה חותן
צאי ליני ואומר באבד אלו הנעלים ראו אפי אלא ולמה אמת ה בצבור הגיע אפי שני כל טובי אפי
הסוכל תמיד צעיר וצוץ / ובלוצי אה אפיני צעיר זה אפי צם האל ואלהי הזה — והצני הזה בצבור
צם הכריות שבר צדדים ככנס ובנצף בצבור הנצוה אלא או באבד עליהם / כל היות אפי כמים
שמים כל טוב / והוא אפי כירי אפויטה אפילו פרוטה אחת — והצני שני הזה אפי כהרבות הפילות
והחננים אה / אה לשע אפי בצבור רוצ אבדו כשומר ילצי הנכסא צה ופקרלכס כפיכס אצאים
צני עכס גמ כי תוכו הפילא אפיני לשע יגו — ויל בפאן צור עין אחת עני / וזה כפול צאי
צרות ויסורים יכל אומם כמותה / וחלם אפי כפרה על צונותי / וכהתעלל אה הנה ערמי
אפי ככל אפי / ואם ה אה לשע אפי הפילות ואלה הגיע או צור עני יתברך / חולם אפי זה האל נפין עני
אמרת אפי יכל אפי צניומו כמותה / וצם זה הוא לפי טוב אפי / בצבור חולם לעל ינינה יפול אפי
אפי לבדו אציהם / ונתן הצני הזה כרפול אחרי פתרנס ויחיה זכורה אפי אפי אלת ובני
הוא אה ואלה אמת ה צאי / ואמר זה גזול שליק ה אפי כפיך וצבור אולא צור כפיכס / וזה הוא צואה

תשיב כל צד ליהויה זכר מה אפרים שני אלת וברני / וצאג אשר הזלורו אכרבה איה ככל צד תשיב
 תהילת כפי / ה' הצד הילר אלה אבו לאם צס ה' / ואשר אין ילכה איה ה' ככל צד לטני זרויה זכר מה
 אפי פרוסת אלת וברני / כי כנה אין חאה ע'ל' ה' ומה חפשו וקבורת השפרים וזכין שנין אבא כריות
 יהיו עליוס או צנים / ואשר הזלור צוד על זה הצד / אבו אשר כה מהאל נ'ל' / לשעו צנים
 ולסחו / ה' הצד הזה אשר / יען לטני סוכא זרות תשיב / וכל יחי חיי הם כצדו ובזוח / אין ה'
 כזכר מה אסוה אה ומהאל / אוא כ'ל' באב / ואו צור חאני ואכני אצואם / וכל זה הוא אשר
 או לני צנים סוכא / זרות כוהו ארמס אומס וסלומס / ונהו אשר / לשעו צנים ולסחו / ה'
 להצנים / לשעו שני להנכה / שוא צדו ותלוצה ין הלום ארלם / להי אב וינין צונב אומס / וינין
 אס הם סוכאם זרות ין רב / צ'פ' חבוו אה התלוצה אכסול / ולכו כצדו סלומס הזרות
 ולור אצהב / ויען לכו ננין וטוכה הצואם הזה ופלאים מהו ההסס והלמה / וטוכה הצואם
 חבוו הם לטוים אר'ה / ו'ל' הוא זכר עזולגם אכל הכוטים בו ככל אב פ' אשר הזלור הכוטה
 כ' הסס יסוכבנהו / ובצנים אחר צד היית אהם נענה ואלו היית צדיק נצנב וק' / אפיכ' אין
 ראוי אסוה כלם זכר שנין הצואם הזה / אוא אכ' צס ה' / וצס אוא זכרים הרבים / הוא
 צנים איה הצנים האו'ל' כוהו / ואוהר צס זה הלואוה כ' - וק' - אשר הזלור צוד על הצד
 הזה / אבו אשר קדו א' איה ור'ס'ה לכו יחזיו / ה' שוכ הלמה אלה או באבו צס ה' הוא
 אשר או הכריות - קדו א' איה וק' / אצורו אומס או אכבה ה' / ונין תרומ / ונה לכו
 אשר אהם אכבו איה ה' ככל אב ובטחו אלו / כי הוא הצדנה כצד זרה / ונה הוא יבוצ או
 כפי' / כי פ'סים רבות היית כצדו ובזוח ובמקומו גדוהו - ור'ס'ה או ה' והחצ'נ
 זרה וסמ'וה ה' / ונה אשר / זרות איה ה' וצ'נ' וכל סמ'וה הז' / ה' לנה הוא
 אשר הצד הילר אלה זכר שנין אצלה או הכריות אהנ' צ' / נ'ס'ו'תיו כ' אכבה ה' / ובטחו
 צאו - אשר צוד הזלור הכוטה אלו ונהו / ופ'ת'ם או יחפ'ו / ה' לנה ג'פ' אשר הצד הילר
 או הכריות / ונה לכו אשר אהם / אומס כצדו היחכס כצ'ו / איה / ואין אכ' ססור / אין אכ'
 נ'ס'ו'ן ש'לוצה ה' / וצ'נ'ת' כ'צ'ה בזוח / אכל הכוטה אלו / ה' ח'נו' אחר ע'ל'ו מה הוא צ'לה
 צס הצנים הזורים / ככל צד כ'ט' אהם כל זכריות א' / איה איה ינין ונ'ו'ת וינין אהם

כח אלוהים את עולם כדבר זה, וכן זה אינו זכר כדבר ופכעס, כמו הענין הרע, לענין תמיד
 זכר עם הכריות בדרך חיובי ופכעס, ואלו כדברים רבים נעים ויפים, אע"פ יכנסו זכרין
 באבותם אע"פ כעצמו אבטוח אבד על השלש על המון אלוהים ויאבד תמיד כדבר זה ואלו
 או אדם אשר עזרתו ככל אדם ופכעס, והוא אשר ופכעס או יתפחד ואלו זכר עם הכריות
 כדבר זה ואלו בדרך חיובי ופכעס כדבר הרע והמורה כזה הלואה רבדיות חסלות ולילות:
 וזו השלשה צד זה דני נראו זה לנעץ וכו', אשר למה הענין הילך תעורר או ה' הוא אלהים לנעץ אלו
 ואלו אינו ככל צדוהו אבד או ה' הענין הרע, וזה כיון לנעץ אבד לם עם ה' אפי"כ או יבד
 אור תפילת, וצדק אור כדורו ופכעס — ואלו הסבה הלשית השלשה אור **וי** ואלו סיבה
 עליו פסוק אדורר אב תעוררים את המעורר הזה אע"פ יבדעו בשל **וי** עני נראו אשר למה סובב
 על הענין הילך אלו זכר השלשה ענין ענין, ואבדו הענין הרע, לה' אינו לנעץ אלו ויניע ענין
 אור תפילת, ואלו סיבוב השלשה פסוק על אור **וי** או היה תעוררים את המעורר הזה וזכרבים
 בשל **וי** עני נראו, ואלו היו חלקים ספי"כ הענין כפון של **וי** אע"פ לנעץ וזכריות
 אע"פ יהי המעורר שזכר על סבי אע"פ כיתא, ואלו היו יבדעו למהלך זכר אבד זה הענין הילך,
 אפי"כ הלשית אור **וי** כבי שלו יהיה שזכר כראוי על סבי אע"פ כיתא וילאו תעוררים או
 אבד יבדעו בשל **וי** יבדעו כי הוא זכר כפון זה הענין הילך באבד ואלו זה הענין כפון
 והוא זה הלואה הלשית והלשית: וזו השלשה חנה ואת ה' וכו' והענין לבדע
 אור ענין תפילת, וזו וזכר וזו נכנסת כהילך ענין, וזו כיון וזכרבים אחריו ככל עבר
 וכל ענין ופכעס אלהית, והעולם הזה, הוא כפון לנעץ, כדבר חוק הענין ה' ואלו
 למה ענין סביב סביב עם, אע"פ או יהיה ענין אע"פ עם, וכפון השלשה כפון
 אחר, סביב ענין יתבאר כדבר זאת אבד עם, והנה כדבר הוא שלשן רום וקבחות ושלש
 זאת הוא שלשן זאת ואלה, וזו כפון יתחיל אע"פ והנאות אמתו עם, והקביות ענין
 על הוא חזק אור ענין הילך חלקים סביביו כפון הוא סובב על זכר אע"פ או יהי
 ענין אע"פ עם, והוא אשר כפון חנה ואת ה' סביב אריותו ויתאבד, ואלו להענין הילך
 כדבר היותו ענין ענין כפון עם, חנה הילך חלקים אע"פ או יהי סובב עם כהילך

אחת מהנה את ילדיה - ואז על צד הא-צד אחר לא יוכלו אלהים אבות הצדיק ויפלו סביר
 נטן ונל - **ועתה** שתחיל השלוחי אברהם וצול המגיע אלך אחר המות, ^{והשבע} ~~אלך~~ המגיע אלך
 כצד"ב, וישר ממותי אלך יצא, ואלך אחר המות אצלך אצלך כחיי - הם יסית
 אחר אצ"ב, ולענין צדיק אהם הילדים יואו, ואלך עצמים אלוים כיום הבין, וזוהי אה
 אחר השלוחי כענין אחר על כן לא יענוו אלך כאלף ונן, וישר פונה ה' נפל צדיק, וואו
 על אפי צ"ב השלוחי אצדיקים ונה כי הנלוות הצדיקים, הם ~~כאוסורים~~ ^{כאוסורים} כעולם הזה
 מוק הגוף הנפול, והנ"ב פונה אותם שנה המוסר, וסביב אותם או המעשה ואל הנפול
 וואו עולם הבא, וישר ואל יואו על החוסים בו, ואלך אחר מות הצדיק, או יבקר עולו אם
 אדם ^{שהיה} למה איל רצו עולוים, ואלך הוא ובורק בפי כל בלי פשוטי הפתק זכר צדיק אברהם
 וזכר אלך אלה - והנה עם זה הויתו האמות - כ"א - כ"ב - כ"ג - **(עין עליהם)** -

פדוש

על פסוק עצמו בתורה להוא נר ונלה ונפלא ונאז, לפי המעשים (כדחיה פכודים) או פיהו
 עליו, זכר המו, אלום אב עליו, וישר נתיב או אפי אמת בטוב טעם וזכות - והנה
 והעולם המוטל על צדו, נפלה המכונה הירץ אוואן יי
 כסוף סדר וואתמן, ונה אלו התורה - ואלך אשניו או פניו אואביבו, או יואה אשניו או
 פני ילם או - צד כ"א -

ויש לשאול בפסוק הזה ישאלות

השאלה הא'

כאשר ואלך אשניו או פניו אואביבו ומהם אונעלוס עליו - טבין
 זכרון כחיינו שלם אמן, אובד יתרון אצלו זאת - וגם רלו' אל
 כפיהו אנה עסקים עם הפיהו הזה - וצדק נורה אהבין אויך
 חפכים העול הזה עם שבותו של הנ"ב, ונה אהם שמתק עם כדמותו
 מציב כחסד אברהם, ונחבי העול ככ"א, יפסרו זה משיב ונעניתי
 ואז אה ילם ה' או הילך עיצו הנכונה אשר או מעולם הזה אעל

הענין אמת בארכיון זמאט אצאם הכין ויורב טוב היה לרונן בעצאם הגם בעכאובים
ויסודים עלים - אמר אבן אב הטלחה ויעשו דמך זה בעצולו אומר הזוט והנכות
אלה כיבו יהי לומר או בעצמך יהיה או למ ולמיהו אלה או יכרת -

השאלה ב

באשרו ושלם לענינו או ענינו וקני - וכאשרו אמת על ענינו אין או אובן -

השאלה ג

אם תור הכמות וזמר או יאמר לענינו או ענינו שלם או - האט כבר אשר כמילתה ושלם
לענינו או ענינו אמריכו וזמר אב כן ככל וקבאר -

השאלה ד

באשרו או יאמר לענינו וקני - והנה אכארה זה נעך הזולו, להני ולעים רבים נעכאובים
בעצאם ככל זור וזור, ליל אבן עצור וקבוז והיינו צריכים וזמנים וכל טוב צואם
הנה בידינו, וזמנים נענים וקשייתם לא בעצט עכאי צערי, וכמו לכבר ענין על זה

יוסף השלחי באשרו כי נעצות כמילתה שלום ולעים אכארה וקני - כיוון חרובות
אזמאם וכרינו מולם וקני - ואז איר אשר הכמות או יאמר לענינו וקני -

השאלה ה

אם אשר הכמות לענינו כששן רבים - ואמריכו כלשן יהי או אשר ושלם לענינו
או ענינו אמריכו -

השאלה ו

אם אשר הכמות כמילתה ושלם לענינו כלשן רבים, ואחר זה או יאמר לענינו
כלשן יהי -

השאלה ז

באשרו או יאמר לענינו או ענינו שלם או, אם או אשר אמריכו, כצו לומר כמילתה
ושלם לענינו או ענינו אמריכו -

ואומר בהיתר השאלות

ראשונה אבאר פסוק אחד בסדרי נבואים, ולם צמיר (פרה ר' פסוק ר' ואל בני ישראל
באשרו איל איל עבני ישראל וכן הגר הגר כילתא אלה יתן זמיר וזולו זמיר וזמיר עם הארץ והאבות כבן
ע"פ - זכראו חבאנינו ר' עליו, זמיר וזולו כל זמיר, ר' אים הכמיר כל בניו אולך פסוק
מאיתם, והנה כל השפלים לזוהו כפוכיו אלה זה על זה - והאבם ה"ו אכרוב ואל כפחולו אקרוב
האב על זה הספך, וזמר למעם הזו, עפע לפ חייביותו כיומין שיתן כפדות ויל אב
האן אצאם חבא, וזמנס הרלע הזה, כמפורקו הרלעו לעצמו כל בניו אולך אין ואלו אכרוב

אפי"כ פטרה בתורה אמת אן הויתה לעזן או יתו או כפרה ויהיה נצון אוחר שנת באבבון שוחט
 זאין תעשה אצום - זהו תעלה בכוונת יצוין שלם וזוין בענין או שמותי כטעם זה טעם אלכה כי אפוארה
 יראה לאין הענין השוחט הזה מסכים עם שמתו של הגכה כי אין שמתו טובו הענין כדיוותו באבבון
 שוחט כי צד לבוא אן האפלה היותו או לפי מה אצום הבא וא"כ היה טוב יותר הענין האול השעבתי
 באכני אוזק כשיתב חסורה יותר עלות ^{וארבע} איהות מית בין כי אולילוכה אפני שנת בתלובה
 אלה יתעבה על הענין ויהיה או הענין יותר היות אכל אחר לפטרה התורה אמת אן הענין וצוין
 כצוילם חסורים אבוי בוחות - הכיזה שמת הטוב והחסב של הגכה י - והנה טעם
 אטבאור טעם הזכר וטבאור האלונה זה הם הכריות הנקראים יוצא חטי השמני פחותים
 ושפלי נפש ויצא חפיעולו **שדים ומזיקים** ופסי אחרות הכשים

חצונים וקליפות - ראוי שתדע : לבסוף נבאן הענין (רעפובליק)
 נכאון כמות רבות וזה ראשון השאק וישנית הלחם העוסקים בטכסוסו האפכות
 וישלישית האפטיס העוסקים בזנין שונות ופלות ורביעית האבניים העוסקים
 בהוצאות ופנקאות הענין העלסוק בהנהגת הענין והחמישית האוחזים העוסקים בענין
 האלמות ושישית הסוחרים וישביעית האנזחיים בעלי אוננות וישמינית
 הכפריים צובבי אבזה ותשיעית השחחים הווגי חייבי שיתו מית בין - והנה יל
 אסתכל בהם על כפרים חלה האולן לפואם שהאק צד השחחים הם הכפריים כקמאן שביני -
 אנית כל כמות אלו יונקים שהאק ויל אהם תעשה על ידו - אוליט כל שבינה ושבינה יל אה חוקים
 ואלפטיס וזוין הולאת כהז אום אום השתקוהו כה אלנות בכר שהם רביעיות האוללים
 הנרובים אלה הם יוצקים יותר שטבע חוני הענין היל אהם סוסים אהנין השבינה ולשית
 הנבאן וקם הם לשונים אומם יותר עלמה האוללים החוקים אן השאק וכל צד אהם החוקים יותר
 שני הנה כפי סבאום ורוצ טבעיהם יחפצו יותר אכל חוני הענין האולות היל פסי העולות
 על דוחם כדאמרו חזונם ואל יבצו ואל יבנו לל יבינה הפסד הענין כולו האוללים

המצוותים כה חזק יחזקו, חזקת אחי לטבצ אלו הלפאים נעטת תמיד איצוט יביצתים אבטא
 החוקים להצביע עומדת עליהם, הנה מאוסן ההכרה אכבוד צאנה צוילים גבולים, ופאצוב להחוק
 הוא יותר הכרחי בניוס הצביע, כפי צורך ההוא צריך גם כן צוילי ההצבחה עליו יותר גדול
 ומע, זרך של השאל כבוד האך צוילי יותר גדול שאלה חילא כבוד להסן היולבים האלוני
 כגאכזי - **והנה** אלו האנלים הלפאים, אלה שטבציהם אבא ואלהת בא התגה טובה,
 נרעוים **פחותים ושפלי נפש**, ואם ילמשל כסון הכוים האחרונים, יצבצ עליהם
לם הצוננים, והטעם שפני להם חוץ ורחק על האך אוד, ודוים אבגווי, לאנים יבצים שלום
 זכר לפא, ובעוט שהתגה הצביע אוד - **והנה** כן הוא הצנין עם הכריות הנרעוים
 אצא הכוים **שדים ומזיקים**, ובאסן אחרוני הכוים **הצוננים וקליפות**,
 וזה שכו לקבול שביני נעצא בענין הגבול והלשון והשאר שיהאך צב הערצחים, וזכרוט
 שחאפוט, כן היה ככרוט הלי אט הצואם, ככריותה הניא שהצוא הכוילן ואטה חילוף
 שזכרוט בענין גבול השאט שצני יטכרך, והעזרוט הם נשאלו צב וזתם אלת כריות
 לפאי העזרה אודם צב לפעט אין אהם שאט כאל - **והנה ראוי להתבונן**,
ראשון, לפא חופי העזרוט אלו, הם הצרחים אהיה צואם וניעו, כהתעלויים כואם
 נרעוים נצתם כנצתם והוא כואו פאילאחז, כשו לפינה פיהם **לא** כמסרי האורה,
שנית, כואם הם חיים ונרעוים תמיד ש"ל. אט לפעיהם, ונולא אין אהם חיות ואהתעבת
 הצכיות כאל, **ושלישית** טבצי פא התעלויים הם שסודים ש"ל. אחר חוקים ושלפטיים
 לפאיים, ואין היכואת ביב לם כריה אבטא אודם ואלפצו נצב החוקים ההם, זכרך של אין
 כיכואת האל העצום החוס, או אררה, וכן הוא עם לאר התעלויים, וכשו אהתכאר כטבציות
 ובאחיות, וגם כחבי נובל שסכיוים עם זה, ונה להלורה אשר חוק נמן ואי יצבור וגו' ואלה
 אשר ה' כחכמה יסב אהל ובתבונה כונן לשים, והנכחו ידו/תנבשו צ"ה אשר כה אשר ה' אום
 לא כריות יום ואלה חוקי לשים ואלן או לפטי, והעסכרי התפילות אשרו חוק ונמן נמן אהם לא

לפי מה שהניבם — **ורביעית** כל צדב להחיות יס המ נחפיים יומה או גלה המה
הם יוצרים יומה שני יתברך ומהתגמל אות הצואם וכפי החוקים שני יתגלה בן תמים ונטן
לשמות ויהי כפי שיצוט שברגמם בשמות האו שטבעיהם אבטל חונן הלה ואלהם סדר בשמות

כולו — **והחמישית** אחרי לשונות או הפחותים בענין השמות הוא נטון שווי אנה אונים
עוזים בשמותם ואלות הזכרים אבר העצמות או ניוס וקיום אור העצמים אבא
לפניהם וחסון לשונם יכריחוק אפיוד פניזולת הלה ואבא סיבוב העצמות ואנה הם נטים
תמיד אהוד עם הכריות ואלות כל זכר אהוד יצ בענין ה' ונאות הסבה נכד הלה יתגלה
צורך על הילול כל חונן חונני אפיוד אלו הלפנים ופניק בהם אשן יצזו בשמותם ואלו יתוס
אצות או הלה ויפא מהם יב — והנה חונן ה' ה' הם שלני יניס שתיאפים **המין הראשון**
הם החוקים הטבעיים והם אותם אלה לם הלה בטבע כל נשנו איוו וקיום אור העצמים
והצורך הצובר איתם גם כן טבעי אלו אלו נעלק והצקרת החונן החוקים ההם זכר
של כפי סדר העצמות אין ראוי אדם אלוה כנסו פשו בהססה ואלו אלוה אבר כפי העצמות
לשניה הכריות והנה באכיל אדם אפילו גסה תעלק אחיה חולאן החולאים והצורך הזה
הוא נעלק שטבע האכילה והנה על זה בלאור צניעים והצורך הזה הוא נעלק אבר אהוד

אמנם המין השני אין חונן הלה הם החוקים האלהיים אלה הם אע כתרומה והם אלו
נכדו שני יתברך אשירה המול באבר כשחוקים הטבעיים אלוה יחוד אשירה הנפ
וקיום בעצום הבא והצורך הנעלק על פיטו החוקים הוא אנו טבעי ואלו אלהי זכר של
התורה חייבה צורך פרה או שמוכל זק או שחאם והנה אפילו זק וחאם אנו שנינים אדם
בטבע וזה צורך פרה אלו נכד ה' אלו הוא צורך הנעלק אבר או הנפלו ואלו אדם כן אלהיים
וכא צדב לחונן החוקים ההם הוא יותר הכרחי אקום הנפלו וכן הוא הצורך על פיטו החונן
ההוא יותר גדול ועלם כי צורך פרה הוא יותר חשוב והצורך הנעלק או הזכר נפלה אלוה
גם צנין הנעלק או הנפלו באבר ואלו צנין טבעי ואלו אלהיים אבא אנו פשדנת צורך

כרת אלו עליון — ואשיב אל הענין לאלו הסבה צדקת הפחיתים ואלו טבחים

עושה כעבור חסון לאישים אפילו בחיני השלום בברית חביתו לזים וזניק. וזנין לטבחים
עושה מיזב והלחית כל סדר והתקנה טובה. והנין אצדקס ואחרים. וזם לזדים פנה וזנין והנין אלו
הבריות והסוטים אפילו בחיני הלם ובטלם. וזם גם צולם באופנים שפחיתים. וזלם עי הסבה
ופירתי זכרים. וזלם עי לחיותו. וזלם סבה הנודע. ואם יזיהם הניפה. והנה לז הוא
עגרת לזב. וזנין הוא. הגורם הנין או ולחורים. ובאחרונים צדקים אחרים חלנים ונלפוחים.

כעבור אלם החונים מן הלם יתעלה וחוץ וזכרתי נזולת ואזב טאז — וזם כצדק הבריות
כעל לשיתו כעו הליפה כצדק האוכל הנכונה בו — הנה עד הנה זכרתי וזגות וטב

אלו הזנינים וזנינה זכר עפצולותיהם. וזם מן הזנינה הוא לאוקיות וזולתם טבחים אפניהם
והנה אם חסון זה הוא כעלם האוב או זכר באלן האחרונים. ואם כח חילן זה זכר כעלם.
הנה האוב. וזכרית פלא היתה זלמה פקודה כלעז הנזוג מן זולת החסון הוא ואלקני
או כח החילון הוא פועל גר כעלם כעו. ואחרת זה יזית החול והזנין. וזם אפצדקים אעו
רואים לעזי זה מן ללם לעים גזר זכר זה או צולם צבירה אחרת מן הצבירות זכר יזניה
והזנינים לחנים על זה וזוהרים לזלם עזלי. עזות. אבל אין מן הוא זכר. ואלו לחילון זה זכר
כעלם והוא יזלם עזין וזכרים. וזעזל כזנין זה. ואחר זכר עזי אינה לעים יותר וזכר
עפצולת חילן. אבל הוא עזין חול כעפצולת. עז זכר עז הנצר עזב אינה לעים יותר. וזם
עפצולת החילון הוא אפילו בחיני. והוא כעו אחרים. אחרים לזכר חילן. חילן אפילו עפצולת
כעפצולת עזיה. וזל עזב ליתורק הנזן עזלה יותר עזול. והוא חולק וזמגז. עז הזנין אפצדקים.
אז האזם. וזן הוא עז החילן הזה אפצדקים וזמגזן עפצולת כזכר עז הזית אז האזם
אלו הוא זכר בו — והנה כח החילון. או החסון אפילו כחעז. חילן ליתורקן אלו לז
חילנים אפילו עזו בלחילן. והוא זולת אל הזנינה הוא כעפצולת. וזם לזלם יתחיל אחר
מן הזנינים לזמן פאפנים חק חלני הכמים. והנה עז יתקבל אלו אחרים ולזכרתי מן

השורשים אפילו צדו בלתי ואלתעושו עץ הארץ ופסוק הוא צד החיובן הזכר בלתי השורש ה'

 לכהתפילו אפילו בחונן רבים מן החיובים יתקבלו ואלתעושו עץ בלתי אבן אלהייה —

 והנה הנבואה ה' אשר התורה וצדיקת הצדיקות ולויתו הוציא אליו הוציא השורש ביה

 מן צדו ויהי צדו עץ אלו החיובים אצבעו ופסוקיהם **אלהם** אפסוקים הצדן הוא

 כהיפוך לחיובים הזכורים בלתי האבן הם פועלים כל כך בחונן עז האילם אלה הנבואה

 ולכסוף הם צדדים אלה הנבואה מן הנפול והנה בלתי אלוטווא ומהא וכל הפעולה הוא

 ארץ ובהיותו מן הטווא והחיובים הזכורים בה הם שחיים פניהם אפסוק בנבואה היתה

 גזולה זה אפסוק והנה אצבעו אצבעו **אמנם** צדן בלתי עץ הילם נצדו

 הנבואה בזמנו עץ הפכה לעצבן אחר הפכה עצמו נצדו אל פסוקיהם אכל החיובים מן

 לידיהם כל העולם פועלים צדו בנפול עז אלו פכה ג' אלו נצדו הנבואה אלה הם והנה צדן

 עצמו בנפול רלו הנבואה אפסוק החיובים וצדיקים פסוקיהם עז אלו סתמו ג' נכח הנבואה

 בנפול באופן אפסוק עצמו ביה אפילו רלו הנבואה כאל — **והנה** אחר אפסוק צדו עץ בנפול

 אפסוק בה אפסוק נבואה אפסוק אבן הזה צדו הנה ומה נכח אפסוק נצדו **הנה** פסוק —

והנה אלו העצמו כל בני ארץ אפסוק לחיובים פסוק כל כך בלתי אלו האלו בה

 חלק נבואה באופן אפסוק הנפול אפסוק בה עץ כל הסחיות והפסוקים והכחות והנפול

 זכרה זה וזכרה היתה והנבואה ומה אפסוק הפכה אלו זה ומה אפסוק הנבואה היתה

 וזה בעבור אפסוק ומה אפסוק ומה אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

 הנה פסוק עצמו הנה וזו אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

 אלו אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

ומעתה אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

 אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

 אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק אפסוק

אשר יצא מן המדבר וישב בארץ ישראל וישב בארץ ישראל וישב בארץ ישראל

ב
אבך ואהלך וגו' כי פניו צורף ואפי' לא לסיבה את פניו ולא ויהיה אוצרו
וכאשר הכתוב ואת הארץ אחיזתך וגו' - ואת. ל כסוף לניני הלצים והוא
הם החוטאים אבן אלוהים תנוסם כעבור לזרים תנוסם צויהם והנהל אותם וסבותם
הצבירות ואלו הנהל אחיזתך וצאתה הצבירה היא וצבירות עליה ואלו הלצים הם
החוטאים בקול ופניו. ה' להנהל את כבודו וסבותם עליה הנהל וצאתה
עצב וצויהם. ואתה להנהל אתה היא ואלהם ואלו. ואי תהיה אצלם
עלות את הירח והואוץ הכברה היותו חלק אבן זון - ואתה זהו אשר הכתוב
ועלם ולעמו או פניו ואבן זון וגו' ואתה כלה שנינו הוא הנהל ופניו להם
לזרים ולעמו או ה'. ומהו על הין הלוי והלצים אלו זכרונם ואפי' את הכתוב
באין חכים (שונאים) בעבור לעצבא כנה הירח לני צנינים הלועזים או ה' הם
ה' הנהל ופניו ואתה בעבור לעצבא זה הירח היא וצאתה לקצרה. או לעצבא
זקנים למכרם בו זה עולם והואוץ הכברה היותו חלק אבן זון ^{ואי} ואלו אבן זון
זה בעבור לני אפלה או אבן התלשון בעולם הזה על צניניהם ובעבור ומהו ומהו
הכתוב ואי יאמר ולעמו או פניו ילם או. ומהו כנה על הין הוואוץ על הירצים
החוטאים אבן בקול ואפי' פניו. ואפי' את כסוף ולעמו באין יחיד ואלו אבן זון
ועני הירח הזה אינו צאתה לקצרה. ואלו או צב תנוסם אבן התלשון בעולם הזה ופניו
ה'. ילם או צניניה בעצב ^{הנהל} אבן זון והואוץ הכברה ^{מהו} בעצב - ומהו או יאמר ילם או
זה אבן זון הוא אבן אבן חכמים כחטאים כחוקק הוא ומהו באו תנוסם חו -
והנה צב זה הוואוץ האלוהים ^{הנהל} (דוק ותשכח)

כפי הדין הנקרא על האבקה והיראה האומרת אלו ית' אלו נצטוו עליו
 במהותו ר"ל אלה ליתם כפי זמנתי החזונים אלו כפי ציוו התיאוסופים
 היוצרים — און הצעה והנחן לכל חנוכי אומרת — נפלא הוכנה הית' אולסון —
 חברתי הנחל הזה לכבוד אבי זל — הוא האול השלם והול גבתי אומרת יאלו
 העולו צאן אחרים אומרי ה' אז כדרי ענין אלו כאלכך בלתי תיזב אהלל הלל. ו
 עליות שלע יואלו אומי עליו ואלען אל תגל צרותם וירפתיס. הוסיפו ברעה
 אולסון בבתי הכלא והי' יאלס אל אסור בתולדותם שלק זין אן איבדע על לעיס
 ואלץ היתים. ערוב עבאביו. הצרה אפתי עליו על יצולת לוית — אודבאל הועפתיס
 פיסו הנקרא ה' יוצרה הוכנה יאלס אולסון זל היב

נמצא לחכמינו זל. זאמר אוקלא כסס שנתתי זנה אשן הגורא — תעורבן בלחצונו וכו'
 ענינו אבוקה היה סודותן אומי בלתי כססותות של ברזל. בלתי ע אנוס תפילן ציה כוואר
 ואמר לעז. לרואו וגו'. אומרו אז תאסיבו רבינו צי כון ל' אומי אק רע כל יסי הית' עבטצו על זה
 עתי יכוו איבי ואניעני. וצפלין להגיד איבי או אנוניעני. — צי כון — והנה האומי הזה הוא עפלא
 אומי זנה — ואלסן איך אומרו תאסיבו צי כון ל' האל כל אול. לרואו וועפילו הדיבורים למה דיבורים
 הוא שחויב אסור עצמו איתר על נפולת ית' ופאמור המורה ונבולתי כמק בני לרואו וגו'
 וכל וכל אנוס וגזול וצדיק כרע — לעתי כפאמר רע כל יסי הית' עבטצו על זה וכו' וכו'
 זל עבטצו אנוס צובנת. וכו' אז אומי הית' עבטצו על זה. וזק היה צדיק כפאמר למה אומי
 הגזן כל כך. והבנה אז הגיע איבו זן רב אפתיס. הנה כל זה און רואו אבטצו. זנה כי האבס הוא
 שחויב אסור עצמו איתר על נפולת האל ית'. כפאמר הנחל השלם הוואו על יבו. אובל אס או הגיע איבו
 הכונה נפלאות אצלו ית' כזו העלה עצמו. ואינו נכון אבטצו כפאמר זה. זנה כי הוא ית' אנוס
 חפץ אן אנוס. אלא הוואו עוסק במורה כפי האפסר או. וקלסו אומי הועלת הכפאומת כה. אובל
 אסור עצמו איתר כפאמורו ית' על. אז חפץ עסן. אלא כפאמר העלה איבו הוכנה. ואלו זולת!
 והנה להתיר. אלו הספיקתי. אולם הולוני על אולה אומי הנפלאה כפילת לעז לרואו וגו' —

וזה ארון הכבוד ויורה את ה' אתך ככל אהבך וכל צפוק וכל אהבך וכל
 אלאו אתי ליהודי ה' היא צדקתו וכל אהבך וכל אהבך וכל אהבך וכל
 בזנות רבים באורה חסד ויהיה צפוק את ה'— והנה כן כפולת היחוד
 הלוי הכבוד עלת היראה ואלו למה אלא על אהבה בלבד ואלה זה ועל זה
ואומר יזע הוא לאדם בהיותו חי החיים הגלויים האלה וזה הוא מחובר הגוף
 והנפש ואלו הלויים הם הפכים זה זה כי כעוד לגוף קודם כחונן לפי טבעו
 הנה הנפש נחלה בפעולותיה זעזע וכן הוא אהבה— והנה הכונה בלתי רוח האדם
 ה' והיות האדנות אהב או הנפש והלשון עם הגוף בלבד כגלגל האבן עם הנכד
 ולא אסרו עליו כל הפעולות הסכיים עם טבע הנפש בלבד אולם הנכד הזה הוא
 הגוף יצא למה הפכי או הנפש הנה הוא מעבדו אהבה אלה והמנוח נגדה כל ענין
 וזה הוא ענין אהבתו חסד על אופנים שחלפים אהבת אהב הנפש או פעולות הנפש
 או טבעה וזה כפי אהבת האנוש וזה אהבת אהבה עם היותו צדקתו חסד
 ושלם ~~אך~~ עלות ככל אלה יחפין— והנה ראוי להבין שבענין הגוף וכל
 כפי חפץ הנפש וצדקתו לניצחונות שחלפות בענין אהבה אלה זה על זה
 והוא אהבת הגוף אהבה על הנפש ופריחה אהבים עם עצליו וזה יצא שלמים
 ה' הגוף והנפש פועלים בלתי הנה עזות הסכות הנפש על עצליו הגוף אי אפשר
 או הגוף עלות פעולותיה— וזה יראה בעלות אדם דבורה זה והנפש יזעזע למה
 דבורה אכל חולבת למה טוב יותר אכלו צורך זה עליו אהבתו העריכות
 והמנוח הכרוך עם הדבורה היא— והנה אב צדקתו הדבורה היא אלה עלתה
 הנפש מזד או דרך— וזה בעבור הנפש שחפץ ה' אדם למה יזעזע למה
 דבורה על שמתו ית עלתה הדבורה היא— אולם אהבים אהבה הגוף כל כך
 על הנפש עם הכונה אהבה אשרי אהבת אהבה והנפש עלתה נכד נכד או
 הגוף והנפש למה אהבת חפץ חפץ ומה ית וצדקה כל עלתה אהבתו—

ובהיות כן נראה הצביוה - **כורד** או **פשתע** - אולם אפצוים יורה הסך זה, ואלו הנלמה
 גוברות על הגוף ופניו אמת אעלות זכותו י"ט, ואלו יצובו או הגוף אעלות זכוה נגד רצונו
 נעלה - וכזה בעבור שנתפס יראה - והצופים באישים על הצביוה, ואפיכך היו שאלמה
 ככל צדו ומוצא אמת הגוף ~~ועל צדו~~ יורה זה אלה המלוך שנה, צופים זה, ואצ"פ להגוף אינו מסכים
 צדו כזה, הנה בעבור הגבורה אשר אצ"פ עליו, הנה הוא מוכרח אלמר עצמו אעלות אמת
 הרע, ואעלות אמת הטוב באבד אלה הנפש החפץ בו - וזה יראה כעלות אדם עלה זכרה
 המורה, בדרך של כחצונו לזנה אלו, צדו, והוא שגיל בעצמו לזה אינה מסכים עם טבעו ודגל
 בעבור זה כיו **עקיצה** בגופו, הנה זה אמת להגוף או נכנע רצון אגרוי אבא ל' או צדו
 גבורה גדולה אקמת אמת הנפש או החטאים, אולם הנפש בעבור יראה הצופים אינה חופצת
 לשום אלו, ומוצא אמת אעלות אמת הרע בעצו, ובהיות כן נראה שגיל הנפש **יראה**, וזה בעבור
 להגוף פועל צדו הנפש, אבא היא אינה מסכים צדו, אבד שפני יראה הצופים המגיד על הצביוה -
 אונס כהגיד הצדן להנפש הכנע אמת הגוף אגרוי תחת משלה, הנה באשגל הנפש יהיו באובה
 ובשחה גדולה מאוד, ובאעלותה זכרה שפניו י"ט הנה היא שגלה בעצמה היתה לטחית מאוד
 בעבורו, וזה בעבור שאם תצא הוק הגוף זכרה זה המוצא אמתה שנה, בעבור שהנפש הכנעיתה
 אגרוי ואלו יפול צדו אמתנוס נגדה, והוא אבד מוכרה אעלות יתפץ הנפש זכא, אגרוי אמתה צדו בעבורו
 ובהיות כן נראה שגיל הנפש **אהבה** - וזה בעבור שהנפש צולה באשגלה כשחה ובאהבה אלו
 י"ט - אולם זה לא תצא - למה הגוף והנפש שוים יחד כדצדן הגבורה, וזה למהיות כן אין לן
 האפלה אדם אעלות צבירה אשמה, יכן להנפש המוצא אמת הגוף אעלות צבירה, והגוף המוצא אמת
 אמת הנפש אעלות שמה - והוא על בדרך של, כאלו יורה בפניות שאונס לני ולגאס שוים, לאלו מהי
 הכרעה, לא אבד יפול ואלו אבד שמה, וכן הוא הצדן ככאן, וכזכור - **והנה בתחלה**
 בעצו להנפש צדן חולה זמנה שורגלם בפעולות הטובים, הגוף פועל כפי טבעו אמתנוס נגדה
 ככל הגוף, ובכל יפול אקמת אמת הנפש או הרע ואונס לן הטוב, ובכחיה **ההירה התורה**
 בעצוהו רבים על היראה שפני י"ט ונבדה צופים גדולים ונראים על כל צבירה וצבירה, וזה כפי
 אלים ופחז עם הצופים האלה אמת הנפש אמת, שמוצא אמת הגוף הנפול בפעולות הרעים, ואלו אעלות
 אלא רצונו י"ט באבד, וזהו שמה היראה הכחכה במחיתו הנבולה - אונס כאלו נעלה הנפש

לא יבך בנגינה, להבנין את הגן, ויהי ^{העולם} ~~העולם~~ כאלו היה הטהור והטהור
 ויהי ^{העולם} ~~העולם~~ גם כן, אולי את המרה על פי האמת ולא כפי הרצון, וגם כעליה העולם אלו
 גם טובים באמת, ולא אלו הם פני המרה פונתה ומכאן - הנני הגן אלו ענין ונני אלו הנני
 זכר עולמותיו אינם אלא עצמות רחוקים בלבד - ואחרי הנני ~~העולם~~ עבדה נוסה אל הטוב: כי
 היא נחלת לטהור פסא הכבוד, או אסוף או מלאו ענין העצבים אותה כפעולותיה, הנני היא עולה
 בא עולם שלמה ובאהבה, כי זה ^{העולם} ~~העולם~~ עם טבחה, ולא עצמות רחוקים של ענין, או על 23 הכבוד
 אלא עם האהבה והלטה - הנני וגו' עמך האהבה הכמה במרה, ולא אהיה אלו הגן
 כי כך על ידיו אזור המרה וההתעסקות כהכבוד ^{העולם} ~~העולם~~, ועליו הטוב הלא ילול כבודו
 אלא כפי לבד - כיון שיהיו ענין או הנני, ויהי אם כן הנני עובדי אפילו כפי טבחה
 ועליו רחוקים באהבה ובשלמה - והתבאר זה לביהיח הנני אלו זכרות האהבה וזה יהיה
 כמות הגן נכנין ענין רחוקים שלמה, הנני או יבין ענין עמך הייתה כי הלה הוא אינם
 אלו הבנין את הגן ומה עשית הנני ועליו אבד רחוקים של הנני, והנני כהגיו הנני הנני
 הוא, ולא להנני את הגן ומה עשית, או יבין אבד ענין עמך הייתה אלא לבד
 עמך האהבה - וזה כי הייתה ענין עמך אלו כי ענין, להבין ענין אלו הטוב האלו, ולא
 הקנה האמת הנני, ועלך את האמת הכלי והענין נכנסים כשלם החונקים אלו כיוונתו
 אלו כבוד כי אלו והגיו אלו הפך זה - הנני האהבה אלו יהי האלו כענין ענין חיות אלו! והנני
 אלו ענין ענין לבד **תואר האהבה** אלו נואל! - והנני אחרי שלמה הטהור כפירא
 היחוד על האהבה השלמה אלו יהי כמות האהבה את האניח וגו' - וזה **יתכן** שיהי כענין
 ציור האמת הנני, ועליו העולם הטובים הנני עמך האמת הכבוד: או יבין אלו
 פאסה נאסו, **יתכן שיהיה**, ויהי אלו הנני, אלו **נמנע שיהיה** עמך ציור וזה
 כיון להתבאר אלו כעלי האמת שנין הנני, אלא כעבור הכבוד הטוב הנני עם אנשים
 ענין השלם, הנני עמך השלמה כלי הנני הנני, אלו הנני, הנני כהיות כן אין ענין
 הכבוד אלו גם על הייתה ענין יהי כי כהגיו הנני אלו זכרות האהבה, הנני כבוד עליה
 הנני, וזה ענין הנני, כיון שכבר התבאר, והנני עם זה הטהור השלם אלו הנני
 אלו כפירא היה - וזה אלו גם כן את השלם כיוון, עמך את אלו כהיות הנני

וה' ברחמי טרם הכניע הנפש את הגוף צריך ליה' הצבחה אלו ית' כרחוק וזה לשון אור
 הגוף עצמו הרע וזה כצבור יראת העושים הכתובים במורה ובהיות האדם צולח כן נזון רח
 הנה מתוך הצוות יצרו אדם או מתוך הנפש וה' לומר היראה הסכנה הנצטת הגוף למחלה
 הנפש ואלו אם כן ביכולתה אפרו כפי טבעה וה' אינו נצטת מתוך כפי השכל והתכן זה בחנינה
 אחר הישות הנפשית והעליות הטוב כשה לומר טוב כאשר כלומר ובטוב אב ואלו על זה הבטח
 שלטת אנושם לפני כלו ויהי יכלו המתייבים אפני ההגון בעליות הנכונים הנטנים לטוב כשש
 ונכונים את הנכונים הגדולים להתורה הלעזן עליהם ואם לא כנצטת מהי עליהם ~~נצטת~~ אצל אדם
 על זה הסכנות והחפצים והגאון וזה ידוע על שבעת האנוש בענין הגון והוא אף צורך רב והתורה
 או תכליתו שכל עושים ונכונים אלו עצלים אנושם וה' לומר ולכאדם - והוא אחר גילו
 ברצוה וה' לתרצה הניא מתורה כאשר הגון גיל ולשון ולמה או הנפש - ונצטת הוה אצל
 ספנות אלו ספנות הנאלצים ביום והוא בפסוק זה ה' אלקיך שאלו עסק כיום אומר
 אלו - וזהו הכעיסו אלו יתוה אלא נצטת הוה - והלכו אין אדם אלא נצטת הוה -
 ואלו הנאלצים אלו ענין בספרי הענינים חתום ובענין המתוה אחרים הוה אומר הנפול בספר עובד
 איך שאלו רבתי זה ויתוה אלו נטנים טוב בערכם אלו את הנכר הגדול ההוא בעבור היות
 על נטן אצל ה' וזהו צוה אצלו הנכונה על הנצטת ברוך שמתוה או התורה אף בענין ויטור לומר אל שאלו
 שרעו אלו נכר לומר נטן אצל כפי אדם לומר נטן בענין הנה בענין הנצטת הוא נכר גדול טוב
 וכן הוא בענין כפי והוא עבאר - והנה זאת הלומה על הספנות הגוה - ויטור לומר כפי עני
 אנושם לערכים נכר זה יהיה נטן ונל אצלו בענין אלוה - האוסף הנאלץ לעבאר
 בניאומה וביצתו נכר ההוא הוא על אלו אצלו הנכר ההוא בעצמו והאוסף הלעזן לומר
 על אלו אצלו על אלו אחר וה' כהגדול אלו האוסף איך יצטרך הנכר ההוא אצלו אם יהי
 ואלו ברך של האוסף וכל אצלו מתוכה זה או בעצמו או ע' עבדיו כהגדול אדם אנוש
 עליו הנכר ופא זה הוא על אלו בעבור בניאומה כאלוה ההוא - והנה צריך לתרעם לומר
 על חולת שכלו או יוכלו כפי שכלו אצלו הנכר הנכונים אצל ה' ואלו נטן עצמו אצלו
 ואלו אם כן הנכונים כולם הנכונים אלו יתוה ולחלול על עליהם ובעבור זה אין ככה האדם
 אינו שלם בלב אדם או יכיר לאלו המתוה אנוש היראה שערות איך נצטת ה' אנוש

באמצעות התורה הנחמדה אין עמי הגבורה צ"ל ומה רבינו צ"ל חמירי אצל הידיעה שכל הזכרים הנחמדים
 והנשארים אפילו יתברך ומה חמירי אצל כולם הידיעה שאלו היוהא ששני יתחזקו איך לתיבה למה
 ר"ל אלהיהם בהלכה האשה ואלו הידיעה המורה אומרו עליו כשנשואו רבים ואלוהו כל זכותו ואלוהו
 כל הצביוות הכתובות בתורה וזה כעבור הצנזלים אלו נכח ר"ל על הצביוות והלכו על השמות
 ואחרי להתורה היא ולוה הלוייה או האדם פשוטו ערצה כענין אחר כשנשואו כי נחום הזכיר אלוה
 ושווה כפ"ק ובאב"ק אצליו חנה הוא ג"כ נטן וכל אהי"ע באמצעותה או היוהא הלאה —
 ועם זה צנזר זכרו חפשינו ר"ל כשנשואו אין אפי' שלם שאלו נשואו"ה הוא ופונתים כיון למה ע"ה
 נכל אלו המורה עמי הגבורה ובה נכתבו כל המעלות והאזהרות השסבבים את היוהא ששני ית
 הנה ה"ל זכרו נטן אצל ערצה אהי"ע אלהיהם ששני ית איך לתיבה למה — אבל נואר
 המורה ר"ל שכל האנשים באב"ק אין היוהא שאלו נשואו"ה אלו זכרו גדול שווי וזה כעבור
 אלו אדם יודע שכל אלו באב"ק כל הזכרים הנשארים והרזים אלו יתברך ופ"ק זכור

ומעתה ל' נתיארו אצל אינה פסונים כספרי תהלים — וזה אצל הכתובים לגיאות
 זייכין שנסתרות נרנ: גם שזבים הלוקי עבדיך או שלו כי את אינה — ויל קאלו הפסונים
 אלוה — הרטובים האשה הזה לגיאות זייכין אין או שובן לניח באשה שנסתרות נרנ
 ה"ל או לומר לגיאות זייכין ונרנ דהם וזהו הנרנ בהם שנסתרות ואלוה אס השלוח הנה
 או הלם אלהיו מן הלגיאות או שנסתרות זה הוצרך צדו אה"ל על הזבים כי אס האדם אינו
 צולח את הלגיאות ר"ל לניח צולח את הנשואו והכניעות מה הוצרך אה"ל על הזבים
 הוא הזכיר הזה הוא כי כל אדם אלוה צלחו עצמות צביוה כשני והנה"ל עליו הוא עלתם —

ואשר בהיות הלגיאות — **צריך שתדע** — להצביוות הם שלוש שנים שמתחילת
 ר"ל חטא — עון — פשע — או גם — שוגג — מזיד — מרד — והנה הנה
 כהי"ע שגגים על ידו הנה זה אלו שכן כעבור או החטאים ובהלך הנשן יסבבו
 הלגיאים את הזבים והנשנים יסבבו את הפלעים או הזבים והוא הצביוה לאדם צולח
 אכעס אומ"ה — והלל אס ילאך אדם אכן מה אומר האל הנה או הלל וזה כעבור
 אפיון שובן או הלוייה אבל בהלוייה בו ע"ן הנה שני הוא למה וזה כעבור היוהא שובן

אשר עשה — וכן הוא עם הצבאות לעולם האדם כלומר כי אם לא היה האדם הזה וכו' או האטמוס
 או הגיזו הלמגים על ידו — ובאזורים נאמקין חוב על חייב ובצבירותה כהגיד למגזר או האדם
 הנה עיני צדיק אהר ברביו וסוף ששן כל הרע הנעצבו בו — ואם אצלם אלא הטוב באבן
 וצדיק גם כן אהרעלל או האם אסרו של יבוא החטא ההוא או ידו צד — ונולדה עליו או החטא
 בו יסבבו או החטאים הגלים את החטאים הגזולים — והם הנעצבים והפולצים וכו' וכו' וכו' —

עוד צריך שתדע

ש.ל.כ.ב.א.ן.ל.ע.י.נ.ל.מ.ג.י.ם.י.ל.ע.י.נ.ע.י.נ.י.ם.ל.מ.ג.ה.ה.ו.ל.ן.כ.ל.מ.ל.ו.
 אדם צבירה זה באדם ונעצב אלו הלמג ההוא — בדרך שאם אכל האדם וסבר לה — וכו' —
 הוסיף לו למעלה ההוא הי' בבר איסור — והלמג הלע הוא — באם לא נעצב או אחר הצבירה יצטרך
 על עשה שצבירה המורה — והנה על הלמג הוולן — אע"פ אדם אהרעלל או האם אכלו, אלא יבא
 הצבירה ההוא צד או ידו — אלא על הלמג של נעצב או האדם — הנה אהרעלל או אהרעלל עליו
 אלא אבד בדרך כלל אבדו זה הצבירות — אלא הנעצבים הם, הוולן, בעלות אדם צבירה זה
 כלמטעם ולעיתים כהיות האדם ידע כצד זה אלא צבירה יבא כדבור המבטוח גופו על
 נפשו הנה צד זה או צד הוולן אשר לטעם צבירה כלל והיא שוהיה או אצלמה — **ומעתה**
 יבא על האדם, באשר לגיטות שיבין וכו' — ולא אין האדם העלים או אבן כהגיד הלמגים או ידו
 אהרעלל בצבירה או האם אכלו אלא זה — כי הוא חולק אחר הלמג הצבירה עלמה ששן ככונת
 הנה אין עליה צד כלל — אלא על בדרך המה — ואם אדם אהרעלל על הלמגים גם כן — וזה
 בצבור הוולן או החטאים — ואם האם אכלו יבא זה האם הנה הלמגים יסבבו את הנעצבים
 והפולצים וכו' וכו' — וזה אשר **כדי יבין**, ולא אין אלא הזכרין ענין הלמגים זה הוולן כי
 גם בצבור הוולן שסבבים את הנעצבים — הם שסוככים מאוב — ואם צד שסבבים ענין
 לא הלמגים הנעצבים אלא אע"פ או אהרעלל עליהם והלמג עצמי האם של יבא צד או ידו
 אדם הלמגים הנעצבים — והם הוולן הלע והלמגים אלא וכו' וכו' אע"פ או אהרעלל זה
 אהרעלל עליהם — וזה בצבור העולם ששן — הנה עליהם אהרעלל בדרך כלל אע"פ אהרעלל זה
 אלא יסבבו אלו הלמגים את הנעצבים — ואם צדו — גם נעצבים חלק צבירה וכו' ולא גם
 נעצבים אלא צד זה בצבור אלא נעצבים כענין כהגיד — והם הוולן הלע והנעצבים

לכבוד אנציה גמ מהם חלקך צדקך שאני מקיפו או יבני — ואני איתם ולא אהיה איתם
החוקר עם ה' — ועם זה הויתרו הלואות אשר הצדתי על אלו הפסוקים —
ומעתה יובן המעשה הזה הווא אשר היתחתי בו בהתחלת ברואי זה — והוא
לפאר הוציא את רבי צניבא אריגה וסבבו לו שיטה חזרה מאוב, וצדק את הלם כרבים
ואמר לעז ילואו עמו בלשחה גבולא מאוב — והוא תלמידין תלמידין עמו על זה, ואמר לו רבינו צד
כאן ל' והכונה אצלו היה, אשר איך הוא שן האפלה אשר בהיותם סובל יסורים גבולא, כל
כך, ליה' הקיבל בטל מען ויהי בלשחה וטוב אם, להוא כעצם הפך טבא האנצליה: והלם
ר' צ' אהם, כל ימי קיימי וצטערו זמי יבא איני ואני ענה וכו', ולא לבכא פדא אלה מסורתי
נפלי אלו ימי כניאו פילת לעז היתו זוגיל כון צניבה בגופי, וזה כעבור לגופי וא ה'
צבצב לעזי תחת מעלה נפלי, ואפיכך לא נתיפס גופי על זה אהסור צבצו איתיה כרבור
נדולת ית צאה — והיתו וצטערו זמי יבא איני, ולא זמי יהיה הנזן לגופי יהי צבצו
זכא זכא תחת נפלי, ואניק זמתי היחוד בלשחה — והנה צבצו לעזי אעני שרגל אומ
הלשחה אשר באבי, והוא אומ לגופי צבצו לעזי תחת נפלי, ואפיכך היא פועלת
כפי טבצה, ולא אצלות זמתי בלשחה — והנה אנה לא אני ענה, ולא אהי אומ
כפועל הלשחה אשר באבי כעבור זה — והנה עם זה הויתרו הלואות כולם, וי

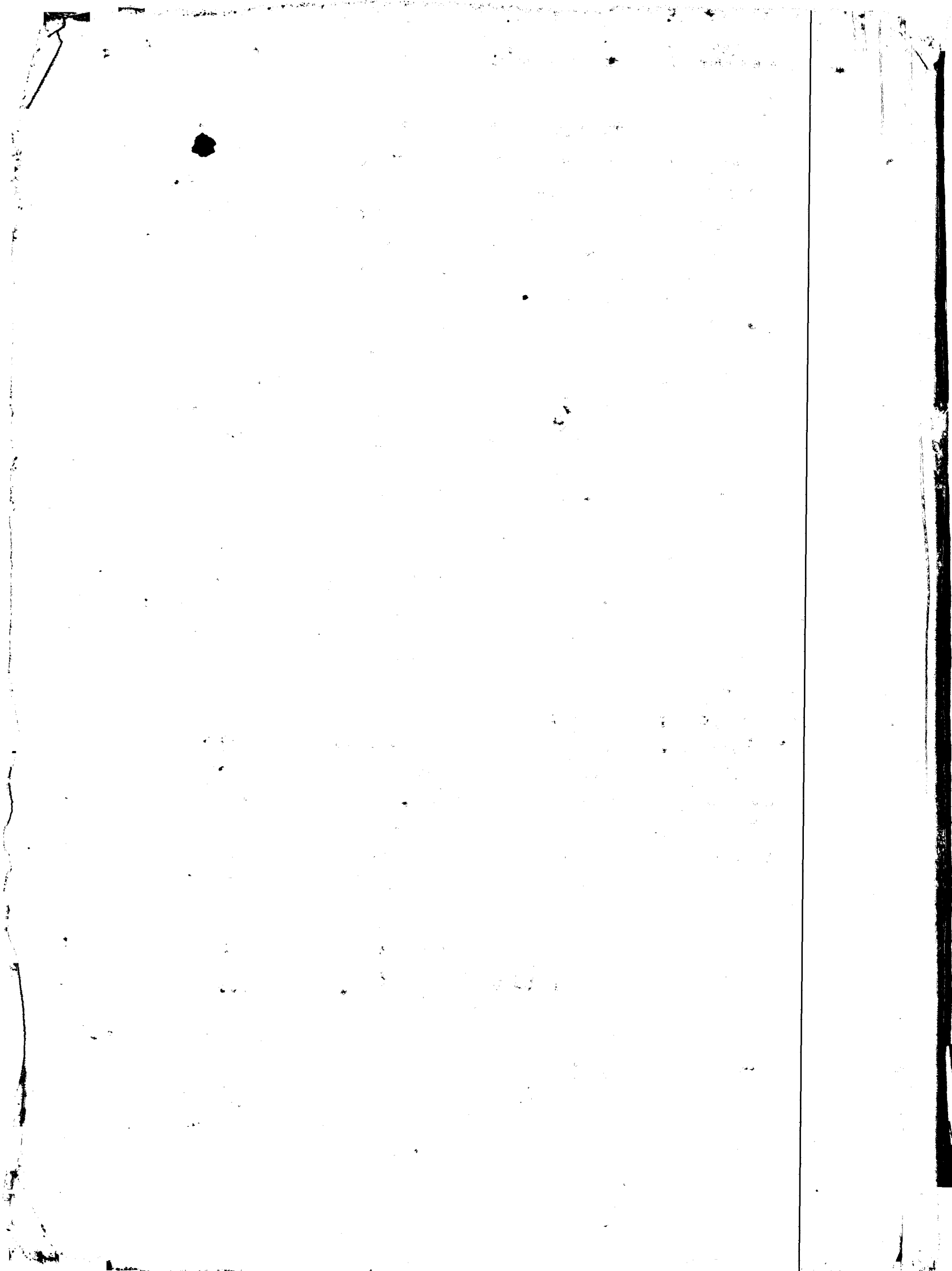
סליק

דרשת אולם והיכלי הקטן ישראל פאלק יצו כזה אנ

הבירה

במדינות האלאנדיאה והשלמתי ההעתקה ביום ו' יא

מנחם תקלו קל

37
38

312

5/0169